

Evangeliebeginselen

Zij zullen tot de kennis van hun Verlosser komen en tot de kenmerkende punten van zijn leer, zodat zij zullen weten hoe zij tot Hem kunnen komen en worden gered.

1 Nephi 15:14

Evangeliebeginselen

Een uitgave van
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Wij stellen uw opmerkingen en suggesties over dit boek op prijs.
U kunt die sturen naar: Curriculum Development, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS. E-mail: cur-development@ldschurch.org.
Gelieve uw naam, adres, wijk en ring te vermelden. Vermeld ook de
titel van het boek. Schrijf ons vervolgens wat u van het boek vindt,
wat u aanspreekt en wat verbetering behoeft.

Inhoud

<i>Inleiding</i>	1
<i>Hoofdstuk 1</i> Onze hemelse Vader	5
<i>Hoofdstuk 2</i> Onze hemelse familie	9
<i>Hoofdstuk 3</i> Jezus Christus, gekozen Leider en Redder	13
<i>Hoofdstuk 4</i> Vrijheid van keuze	19
<i>Hoofdstuk 5</i> De schepping	23
<i>Hoofdstuk 6</i> De val van Adam en Eva	27
<i>Hoofdstuk 7</i> De Heilige Geest	32
<i>Hoofdstuk 8</i> Tot onze hemelse Vader bidden	35
<i>Hoofdstuk 9</i> Profeten van God	41
<i>Hoofdstuk 10</i> De heilige Schrift	47
<i>Hoofdstuk 11</i> Het leven van Christus	53
<i>Hoofdstuk 12</i> De verzoening	63
<i>Hoofdstuk 13</i> Het priesterschap	71
<i>Hoofdstuk 14</i> Organisatie van de priesterschap	77
<i>Hoofdstuk 15</i> Het verbondsvolk Gods	87
<i>Hoofdstuk 16</i> De Kerk van Jezus Christus in vroege tijden	93
<i>Hoofdstuk 17</i> De Kerk van Jezus Christus nu	101
<i>Hoofdstuk 18</i> Geloof in Jezus Christus	107
<i>Hoofdstuk 19</i> Bekering	113
<i>Hoofdstuk 20</i> De doop	121
<i>Hoofdstuk 21</i> De gave van de Heilige Geest	129
<i>Hoofdstuk 22</i> De gaven van de Geest	133

<i>Hoofdstuk 23</i>	Het avondmaal.....	141
<i>Hoofdstuk 24</i>	De sabbat.....	147
<i>Hoofdstuk 25</i>	Vasten.....	153
<i>Hoofdstuk 26</i>	Offerande.....	159
<i>Hoofdstuk 27</i>	Werken en verantwoordelijkheid.....	165
<i>Hoofdstuk 28</i>	Dienen.....	171
<i>Hoofdstuk 29</i>	De gezondheidswet Gods.....	177
<i>Hoofdstuk 30</i>	Naastenliefde.....	183
<i>Hoofdstuk 31</i>	Eerlijkheid.....	191
<i>Hoofdstuk 32</i>	Tiende en andere offergaven.....	195
<i>Hoofdstuk 33</i>	Zendingswerk.....	201
<i>Hoofdstuk 34</i>	Onze talenten ontplooiën.....	207
<i>Hoofdstuk 35</i>	Gehoorzaamheid.....	213
<i>Hoofdstuk 36</i>	Het gezin kan eeuwig zijn.....	219
<i>Hoofdstuk 37</i>	Verantwoordelijkheid in het gezin.....	225
<i>Hoofdstuk 38</i>	Het eeuwig huwelijk.....	231
<i>Hoofdstuk 39</i>	De wet van kuisheid.....	237
<i>Hoofdstuk 40</i>	Tempelwerk en familiegeschiedenis.....	247
<i>Hoofdstuk 41</i>	De nasterfelijke geestenwereld.....	253
<i>Hoofdstuk 42</i>	De vergadering van het huis Israëls.....	259
<i>Hoofdstuk 43</i>	Tekenen van de wederkomst.....	265
<i>Hoofdstuk 44</i>	De wederkomst van Jezus Christus.....	271
<i>Hoofdstuk 45</i>	Het millennium.....	277
<i>Hoofdstuk 46</i>	Het laatste oordeel.....	283
<i>Hoofdstuk 47</i>	De staat van de verhoging.....	289
	<i>Lijst met afbeeldingen.....</i>	<i>295</i>
	<i>Register.....</i>	<i>297</i>

Inleiding

Studieboek en lesboek

Evangeliebeginselen is zowel een studieboek als een lesboek. Door u bij uw studie open te stellen voor de Geest Gods krijgt u kennis en vergroot u uw getuigenis van God de Vader, Jezus Christus en zijn verzoening, en de herstelling van het evangelie. U kunt antwoord op levensvragen vinden, u bewust worden van uw levensdoel en waarde, en uw moeilijkheden met geloof tegemoet treden.

Aanwijzingen voor onderwijs in de kerk en thuis

Leerkrachten hebben een geweldige kans om anderen te sterken en erop toe te zien dat ze 'gevoed worden door het goede woord Gods' (Moroni 6:4). Uw onderwijs zal doeltreffend zijn als u zich aan de volgende beginselen houdt:

- Heb de deelnemers aan de les lief.
- Geef les door de Geest.
- Onderwijs in de leer.
- Zet aan tot actief leren.

Heb de deelnemers aan de les lief

Wanneer u de deelnemers aan de les laat zien dat u van ze houdt, maakt ze dat ontvankelijker voor de Geest Gods. Ze raken enthousiast over wat ze leren en staan meer open voor u en anderen. Leer de deelnemers aan de les kennen en laat ze weten dat u echt het beste met hen voorhebt. Heb oog voor deelnemers met bijzondere behoeften. Schep een prettige sfeer in de klas, zodat de deelnemers aan de les u met een gerust hart vragen durven stellen over de beginselen van het evangelie en hoe die kunnen worden nageleefd.

De Geest Gods zal aanwezig zijn als er liefde en saamhorigheid is. Jezus heeft gezegd: 'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt' (Johannes 13:34).

Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping*, pp. 31–39 voor meer informatie over dit onderwerp.

Onderwijs door de Geest

Het belangrijkste waarin u ooit zult onderwijzen is de leer van Christus, geopenbaard in de Schrift en aan de hedendaagse profeten, en door de Heilige Geest bekrachtigd. Slechts als u de Geest Gods ontvangt, kunt u dat doeltreffend doen. 'En de Geest zal u gegeven worden door het gelovige gebed', zegt de Heer, 'en indien gij de Geest niet ontvangt, zult gij niet onderwijzen' (LV 42:14; zie ook LV 50:13–22). De Heilige Geest is de ware leerkracht. Daarom is het belangrijk om een omgeving te creëren waarin de Geest Gods aanwezig kan zijn.

Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping*, pp. 41–48 voor meer informatie over dit onderwerp.

Onderwijs in de leer

Voordat u les geeft, verdiept u zich grondig in het hoofdstuk, zodat de leer u helder voor ogen staat. Bestudeer ook de aanvullende schriftteksten aan het eind van het hoofdstuk. Als de leringen in het hoofdstuk diepe betekenis voor u hebben, zal uw onderwijs oprechter en krachtiger zijn. Speculeer nooit over de leer van de kerk. Onderwijs alleen in datgene wat wordt onderschreven door de Schrift, de woorden van de hedendaagse profeten en apostelen, en de Heilige Geest (zie LV 42:12–14; 52:9).

Als u in een quorum of klas bent geroepen om uit dit boek te onderwijzen, dient u geen andere stof te gebruiken, hoe interessant die ook mag zijn. Houd u aan de Schrift en het boek. U kunt ter aanvulling van de les wel persoonlijke ervaringen en artikelen uit de Liahona gebruiken.

Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping*, pp. 50–58 voor meer informatie over dit onderwerp.

Zet aan tot actief leren

Behandel in de les hoe de evangeliebeginselen in het dagelijks leven kunnen worden ingepast. Zet aan tot discussies over die beginselen, hoe ze van invloed zijn op onze gevoelens over God, onszelf, onze familie en onze naasten. Moedig de deelnemers aan de les aan om naar de beginselen te leven.

Laat zo veel mogelijk mensen meedoen met de les. U doet dat door ze te vragen iets voor te lezen, een vraag te beantwoorden of een ervaring te vertellen. Doe dat echter alleen als u weet dat u hen hiermee niet in verlegenheid brengt. U kunt al bij uw voorbereiding taken uitdelen aan deelnemers aan de les. Houd rekening met de behoeften en gevoelens van de deelnemers. Zo zult u misschien iemand vóór de les moeten vragen of hij of zij iets in de les wil doen.

Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping*, pp. 61–74 voor meer informatie over dit onderwerp.

Aanvullende wenken voor de leerkracht

Elk hoofdstuk in dit boek bevat een of twee tips voor de leerkracht. Die tips bevatten wenken die u kunnen helpen om de deelnemers aan de les lief te hebben, door de Geest te onderwijzen, in de leer te onderwijzen en tot actief leren aan te zetten.

Onze hemelse Vader

Hoofdstuk 1

God bestaat

- Welke dingen getuigen zoal tot u dat God bestaat?

Alma, een profeet uit het Boek van Mormon, heeft geschreven: 'Alle dingen wijzen erop dat er een God is; ja, zelfs de aarde, en alle dingen op het oppervlak daarvan, ja, en haar beweging, ja, en ook alle planeten die zich bewegen in hun vaste orde, getuigen dat er een oppermachtige Schepper is' (Alma 30:44). Als we 's avonds de sterrenhemel in kijken, krijgen we een idee van wat Alma bedoelde. Er zijn miljoenen sterren en planeten, alle in volmaakte orde. Ze zijn daar niet toevallig terechtgekomen. We kunnen het werk Gods in het uitspansel en op aarde zien. De vele prachtige planten, de vele soorten dieren, de bergen, de rivieren, de wolken die regen en sneeuw brengen — al die dingen getuigen tot ons dat God bestaat.

De profeten hebben ons geleerd dat God de almachtige Heerser van het heelal is. God woont in de hemel (zie LV 20:17). Door zijn Zoon, Jezus Christus, heeft Hij de hemelen en de aarde geschapen, en alles wat zich daarin bevindt (zie 3 Nephi 9:15; Mozes 2:1). Hij schiep de zon, de maan en de sterren. Hij schiep deze wereld en gaf die haar vorm, baan en leven. Hij vulde de lucht en de wateren met levende wezens. Hij voorzag de heuvelen en dalen van allerlei dieren. Ook gaf Hij ons dag en nacht, zomer en winter, zaai- en oogsttijd. Hij schiep de mens naar zijn eigen beeld om over zijn scheppingen te heersen (zie Genesis 1:26–27).

God is het allerhoogste en opperste Wezen waarin we geloven en dat wij aanbidden. Hij is 'de grote Ouder van het heelal' en Hij

Voor de leerkracht: Stel aan het begin van een paragraaf vragen om een discussie te beginnen en laat de deelnemers aan de les in de paragraaf naar een antwoord zoeken. Stel vragen aan het einde van een paragraaf om de deelnemers tot overdenken en discussie aan te zetten over wat ze hebben geleerd en hoe ze dat in hun leven kunnen inpassen.

‘bezieet het hele mensdom met vaderlijke zorg en ouderlijke genegenheid’ (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 42).

Het wezen van God

- Welke eigenschappen heeft God?

Omdat we naar zijn beeld zijn geschapen (zie Mozes 2:26; 6:9), weten we dat ons lichaam gelijk is aan zijn lichaam. Zijn eeuwige geest is gehuld in een lichaam van vlees en beenderen (zie LV 130:22). Het lichaam van God is echter vervolmaakt en verheerlijkt, met een heerlijkheid die alle beschrijving te boven gaat.

God is volmaakt. Hij is een God van gerechtigheid, met eigenschappen als liefde, barmhartigheid, menslievendheid, waarheid, macht, geloof, kennis en rechtvaardigheid. Hij heeft alle macht. Hij weet alles. Hij is volmaakt goed.

Al het goede komt van God. Alles wat Hij doet, is erop gericht om zijn kinderen aan Hem gelijk te maken. Hij heeft gezegd: ‘Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39).

- Waarom is het belangrijk dat wij het wezen van God begrijpen?

God leren kennen

- Hoe kunnen wij God leren kennen?

God leren kennen is zo belangrijk dat Jezus zei: ‘Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige en waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt’ (Johannes 17:3).

Het eerste en grootste gebod is: ‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart’ (Matteüs 22:37).

Hoe beter we God leren kennen, des te meer we Hem liefhebben en zijn geboden naleven (zie 1 Johannes 2:3–5). Door zijn geboden na te leven, kunnen we aan Hem gelijk worden.

We kunnen God leren kennen als we:

1. Geloven dat Hij bestaat en dat Hij ons liefheeft (zie Mosiah 4:9).
-

2. De heilige Schrift onderzoeken (zie 2 Timoteüs 3:14–17).
3. Tot Hem bidden (zie Jakobus 1:5).
4. Al zijn geboden naar beste kunnen gehoorzamen (zie Johannes 14:21–23).

Door dit alles te doen, leren wij God kennen en beërven wij uiteindelijk het eeuwige leven.

- Overdenk wat u kunt doen om dichter bij God te komen.

Aanvullende teksten

- Handelingen 7:55–56 (Zoon aan de rechterhand van de Vader)
- LV 88:41–44 (eigenschappen van God)
- Psalmen 24:1 (de aarde is van God)
- Mozes 1:30–39 (schepping)
- Alma 7:20 (God kan niets verkeerd doen)
- Geschiedenis van Joseph Smith 1:17 (Vader en Zoon zijn afzonderlijke personen).
- Alma 5:40 (al het goede komt van God)
- Johannes 14:6–9 (Zoon en Vader zijn gelijk aan elkaar)
- Mormon 9:15–20 (God van wonderen)
- Amos 3:7 (God van openbaring)
- Johannes 3:16 (God van liefde)

Onze hemelse familie

Hoofdstuk 2

We zijn kinderen van onze hemelse Vader

- Wat leren wij uit de Schrift en van de hedendaagse profeten over onze relatie tot God?

God is niet alleen onze Regeerder en Schepper; Hij is ook onze hemelse Vader. Alle mensen zijn letterlijk zoons en dochters van God. ‘De mens was, voordat hij met een stoffelijk [fysiek] lichaam op aarde kwam, als geest uit hemelse Ouders gewonnen en geboren, en in de eeuwige woningen van de Vader grootgebracht’ (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], p. 335).

Ieder mens die ooit geleefd heeft, is naar geest onze broeder of zuster. Daar wij naar geest de kinderen van God zijn, hebben wij zijn goddelijke eigenschappen geërfd, die wij in onszelf tot ontplooiing kunnen brengen. Door middel van de verzoening van Jezus Christus kunnen wij aan onze hemelse Vader gelijk worden en volle vreugde ontvangen.

- Hoe heeft de kennis dat u een kind van God bent invloed op uw gedachten, woorden en daden?

We brachten onze persoonlijkheid en talenten tot ontplooiing toen we in de hemel woonden

- Denk aan de talenten en gaven waarmee u bent gezegend.

Uit de Schrift leren we dat de profeten in de hemel op hun leidersrol op aarde zijn voorbereid (zie Alma 13:1–3). Vóór hun geboorte zijn zij door God geordend (gekozen) tot hun roeping op aarde. Dat was bijvoorbeeld het geval voor leiders als Jezus, Adam en Abraham. (Zie Abraham 3:22–23.) Joseph Smith heeft verklaard:

Voor de leerkracht: U hoeft niet alles in elk hoofdstuk te behandelen. Stel u terwijl u zich voorbereidt op de les open voor de Geest om te weten wat u het beste uit dit hoofdstuk kunt behandelen en welke vragen u het beste kunt stellen.

‘Eenieder die geroepen is om het evangelie aan de inwoners der wereld te verkondigen, was tot dat doel [voor]geordend’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 547). Het staat eenieder echter vrij om op aarde een roeping te accepteren of te verwerpen.

Wij verschilden van elkaar in de hemel. We weten bijvoorbeeld dat we daar zoons en dochters van hemelse Ouders waren — mannen en vrouwen (zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *De Ster*, januari 1996, p. 93). We hadden verschillende talenten en capaciteiten, en we werden voor verschillende taken op aarde geroepen. We kunnen meer te weten komen over onze ‘eeuwige mogelijkheden’ als we onze patriarchale zegen ontvangen (zie Thomas S. Monson, *De Ster*, januari 1987, p. 82).

Onze herinneringen aan het voorsterfelijk bestaan zijn versluierd, maar onze Vader in de hemel weet wie we waren en wat we deden voordat we naar de aarde gingen. Hij heeft de tijd en plek van onze geboorte gekozen, zodat we de noodzakelijke vorming krijgen en onze persoonlijkheid en talenten het beste tot hun recht komen.

- Hoe zijn de talenten van anderen u tot zegen geweest? Hoe kunnen uw talenten en gaven anderen tot zegen zijn?

Onze hemelse Vader heeft een plan gepresenteerd om ons aan Hem gelijk te maken

- Hoe kunnen wij door ons aardse bestaan op onze hemelse Vader gaan lijken?

Onze hemelse Vader wist dat we ons in het voorsterfelijk bestaan op een gegeven moment niet verder konden ontplooien, tenzij we Hem een tijdje verlieten. Hij wilde dat wij de goddelijke eigenschappen die Hij bezit, ontwikkelden. Dat kon alleen als we werden getoetst en ervaring opdeden, en daarvoor moesten wij ons voorsterfelijk thuis verlaten. Onze geest zou worden gehuld in een stoffelijk lichaam. Dat stoffelijke lichaam zouden we bij onze dood verlaten, maar bij de opstanding weer terugkrijgen. Dan is het wel

Voor de leerkracht: De deelnemers aan de les zullen eerder een doordacht antwoord geven op een vraag als ze de tijd krijgen om na te denken. U kunt bijvoorbeeld na een vraag gesteld te hebben, zeggen: ‘Ik geef u even de tijd om na te denken over mijn vraag, daarna hoor ik graag uw antwoorden.’ Geef ze dan de tijd om na te denken.

een onsterfelijk lichaam, zoals dat van onze hemelse Vader. Als we onze toetsen doorstaan, krijgen we de volle vreugde die onze hemelse Vader heeft. (Zie LV 93:30–34.)

Onze hemelse Vader belegde een grote raad om zijn plan ten gunste van onze vooruitgang te presenteren (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith*, pp. 225, 547). In die raad hoorden we dat we, als we zijn plan volgden, konden worden zoals Hij is. We zullen uit de dood verrijzen, alle macht in de hemel en op aarde hebben, hemelse ouders worden en net als Hij geestkinderen krijgen (zie LV 132:19–20).

We kregen te horen dat Hij een aarde voor ons ging scheppen, waar we zouden worden getoetst (zie Abraham 3:24–26). Onze herinneringen zouden worden versluierd en we zouden ons hemelse thuis vergeten. Dat was noodzakelijk om de keuzevrijheid waarmee we zouden worden begiftigd te kunnen gebruiken, want we zouden tussen goed en kwaad moeten leren kiezen zonder door onze herinneringen aan ons hemelse thuis te worden beïnvloed. Zo zouden wij Hem gehoorzamen op grond van ons geloof in Hem, niet op grond van onze kennis en herinneringen. Hij zou ons de waarheid, als we die weer op aarde hoorden, helpen herkennen (zie Johannes 18:37).

In de grote raad kregen we ook de reden van onze vooruitgang te horen: om volle vreugde te kunnen genieten. Ook hoorden we dat sommigen zich zouden laten misleiden, andere paden zouden kiezen en de weg zouden kwijtraken. Ook werd het ons duidelijk dat we op aarde allemaal te maken zouden krijgen met ziekte, teleurstelling, pijn, verdriet en de dood. Maar we begrepen dat dat zijn nut zou hebben en ons ten goede zou komen (zie LV 122:7). Als we ervoor openstonden, zouden deze moeilijkheden, deze ervaringen, ons sterker maken in plaats van verzwakken. We zouden er volharding, geduld en naastenliefde door leren (zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], pp. 15–16).

In deze raad kregen we ook te horen dat iedereen, kleine kinderen uitgezonderd, vanwege zwakte, zou zondigen (zie LV 29:46–47). We begrepen dat er in een Redder zou worden voorzien, zodat we

onze zonden zouden kunnen overwinnen en uit de dood zouden kunnen verrijzen. We begrepen dat als we ons geloof in Hem stelden, zijn woord gehoorzaamden en zijn voorbeeld volgden, we de staat van de verhoging zouden beërven en aan onze hemelse Vader gelijk zouden worden. We zouden volle vreugde hebben.

- Noem enkele eigenschappen van onze hemelse Vader op. Hoe helpt het heilsplan ons om die eigenschappen tot ontplooiing te brengen?

Aanvullende teksten

- Hebreëen 12:9 (God is de Vader van onze geest)
- Job 38:4–7 (voorsterfelijk bestaan geïmpliceerd)
- Abraham 3:22–28 (visioen van voorsterfelijk bestaan)
- Jeremia 1:5 (visioen van voorsterfelijk bestaan)
- LV 29:31–38 (visioen van voorsterfelijk bestaan)
- Mozes 3:4–7 (geestelijke en stoffelijke scheppingen)
- 1 Korintiërs 15:44 (geestelijke en stoffelijke scheppingen)
- LV 76:23–24 (gewonnen zoons en dochters)
- LV 132:11–26 (plan voor vooruitgang)

Jezus Christus, gekozen Leider en Redder

Hoofdstuk 3

We hadden behoefte aan een Redder en Leidsman

- Waarom verlieten we de woning van onze hemelse Vader?
Waarom hebben wij behoefte aan een Redder?

Toen het heilsplan ons in de voorsterfelijke wereld was uitgelegd, waren we zo blij dat we jubelden van vreugde (zie Job 38:7).

We begrepen dat we ons hemelse thuis een tijdje zouden moeten verlaten. Wij zouden onze hemelse Vader een tijdje niet zien. In de tijd dat we niet bij Hem woonden, zouden we allemaal zonden begaan en sommigen zouden niet terugkeren. Onze hemelse Vader kende ons en hield van ons. Hij wist dat we hulp nodig zouden hebben en stelde daarvoor een plan op.

We hadden een Redder nodig om voor onze zonden te boeten en ons te leren hoe we naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren. Onze Vader vroeg: ‘Wie zal Ik zenden?’ (Abraham 3:27). Jezus Christus, die Jehova heette, zei: ‘Hier ben Ik, zend Mij’ (Abraham 3:27; zie ook Mozes 4:1–4).

Jezus was bereid naar de aarde te gaan, zijn leven voor ons neer te leggen en voor onze zonden te boeten. Hij wilde evenals onze hemelse Vader dat wij ervoor zouden kiezen om de geboden van onze hemelse Vader te gehoorzamen. Hij wist dat we vrij moesten zijn om de keuzes te maken die ons tot de staat van de verhoging brengen. Jezus heeft gezegd: ‘Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig’ (Mozes 4:2).

Satan, die Lucifer heette, wierp zich eveneens op en zei: ‘Zie, hier ben ik, zend mij, ik wil uw zoon zijn, en ik zal het ganse mensdom

verlossen, dat niet één ziel verloren ga, en ik zal het voorzeker doen; geef mij daarom uw eer' (Mozes 4:1). Satan wilde ons dwingen om zijn wil te doen. Hij was niet van plan om ons vrijheid van keuze toe te staan. Hij wilde ons de vrijheid van keuze ontzeggen die onze Vader ons had gegeven. Satan wilde alle eer hebben voor onze redding. Zijn voorstel zou de reden van onze komst naar aarde hebben tenietgedaan (zie *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* [2003], p. 224).

Jezus Christus is tot onze Leider en Redder gekozen

- Denk bij het lezen van deze paragraaf aan uw gevoelens voor uw Verlosser.

Nadat beide zoons hadden gesproken, zei onze hemelse Vader: 'Ik zal de eerste zenden' (Abraham 3:27).

Jezus Christus werd tot onze Redder gekozen en voorgeordend. Dat kunnen we in vele teksten lezen (zie bijvoorbeeld 1 Petrus 1:19–20; Mozes 4:1–2). In een bepaalde tekst lezen we dat Jezus, lang voordat Hij werd geboren, aan een profeet uit het Boek van Mormon, bekend als de broeder van Jared, is verschenen, tegen wie Hij zei: 'Zie, Ik ben het, die sedert de grondlegging der wereld was bereid om mijn volk te verlossen. Zie, Ik ben Jezus Christus. (...) In Mij zal het gehele mensdom leven hebben, en wel voor eeuwig, ja, zij die in mijn naam geloven' (Ether 3:14).

Toen Jezus op aarde was, leerde Hij: 'Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft. Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage' (Johannes 6:38, 40).

Oorlog in de hemel

Omdat onze hemelse Vader Jezus Christus tot onze Verlosser koos, werd Satan boos en kwam in opstand. Er kwam oorlog in de hemel. Satan en zijn volgelingen vochten tegen Jezus Christus en zijn volgelingen. De volgelingen van Jezus 'overwonnen [Satan]

door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis' (Openbaring 12:11).

In deze grote opstand werden Satan en alle geesten die hem volgden uit Gods tegenwoordigheid gestuurd en uit de hemel geworpen. Een derde deel van de hemelse scharen werd gestraft, omdat zij Satan volgden (zie LV 29:36). Hun werd het recht op een stoffelijk lichaam ontnomen.

Dat we nu op aarde zijn en een stoffelijk lichaam hebben, betekent dat we er toen voor hebben gekozen om Jezus Christus en onze hemelse Vader te volgen. Satan en zijn volgelingen zijn ook op aarde, maar als geesten. Zij zijn niet vergeten wie we zijn en zij omringen ons dagelijks om ons te verleiden tot zaken die onze hemelse Vader niet welgevallig zijn. In ons voorsterfelijke leven kozen we Jezus Christus tot onze Leidsman en accepteerden we Gods plan. We moeten Jezus Christus blijven volgen, ook nu we op aarde zijn. Alleen als we Hem volgen, kunnen we ons hemelse thuis terugvinden.

- Op welke manieren woedt de oorlog in de hemel hier voort?

Wij laten ons leiden door de leringen van Jezus

- Bedenk hoe Jezus' leringen u hebben beïnvloed.

Vanaf het begin heeft Jezus Christus het evangelie geopenbaard, dat ons leert wat we moeten doen om naar onze hemelse Vader terug te keren. Op de vastgestelde tijd is Hijzelf naar de aarde gekomen. Hij onderrichtte in het plan van heil en verhoging door zijn leringen en zijn levenswijze. Hij stichtte zijn kerk en stelde zijn priesterschap in. Hij heeft voor onze zonden geboet.

Door zijn leringen na te leven, komen we in het celestiale koninkrijk. Hij heeft zijn deel gedaan om ons terug te leiden naar ons hemelse thuis. Nu is het aan ons om ons deel te doen en de staat van de verhoging waardig te zijn.

Aanvullende teksten

- Mozes 4:1–4; Abraham 3:22–28 (Redder in voorsterfelijk bestaan gekozen)
- LV 76:25–29 (oorlog in de hemel)
- Openbaring 12:7–9, 11 (volgelingen van Jezus overwonnen Satan in de oorlog in de hemel door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis)
- Jesaja 14:12–15 (waarom Lucifer is verbannen)

Voor de leerkracht: U kunt de deelnemers aan de les individueel, in paren of in groepsverband de aanvullende teksten laten bestuderen.

Vrijheid van keuze

Hoofdstuk 4

Keuzevrijheid is een eeuwig beginsel

- Wat zou u zeggen als iemand u vroeg waarom keuzevrijheid zo belangrijk is?

‘Nochtans moogt gij voor uzelf kiezen, want het is u gegeven’ (Mozes 3:17).

God heeft ons bij monde van zijn profeten gezegd dat het ons vrij staat om tussen goed en kwaad te kiezen. Door Jezus Christus te volgen kiezen we voor vrijheid en eeuwig leven. Het staat ons ook vrij om gevangenschap en dood te kiezen door Satan te volgen. (Zie 2 Nephi 2:27.) Het recht om tussen goed en kwaad te kiezen en zelfstandig te handelen noemen we keuzevrijheid.

In ons voorsterfelijke leven hadden we morele keuzevrijheid. Eén doel van ons leven op aarde is om onze keuzes aan het licht te brengen (zie 2 Nephi 2:15–16). Als we tot het goede gedwongen werden, konden we niet laten zien waar wij zelf voor zouden kiezen. Ook zijn we gemotiveerder als we ons eigen keuzes kunnen maken.

Keuzevrijheid was een van de voornaamste kwesties die zich in de grote raad in de voorsterfelijke hemelen aandienden. Het was een van de hoofdredenen dat er een conflict tussen de volgelingen van Christus en de volgelingen van Satan ontstond. Satan heeft toen gezegd: ‘Zie, hier ben ik, zend mij, ik wil uw zoon zijn, en ik zal het ganse mensdom verlossen, dat niet één ziel verloren ga, en ik zal het voorzeker doen; geef mij daarom uw eer’ (Mozes 4:1). Daarmee kwam hij in opstand tegen God, want hij ‘trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen’ (Mozes 4:3). Er werd niet op zijn aanbod ingegaan en hij werd met zijn volgelingen uit de hemel geworpen (zie LV 29:36–37).

Keuzevrijheid is een noodzakelijk aspect van het heilsplan

Keuzevrijheid maakt van ons leven een toetsperiode. Toen Hij de stoffelijke schepping van zijn kinderen aan het voorbereiden was, zei God: 'En wij zullen hen hiermee beproeven [toetsen] om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden' (Abraham 3:25). Zonder keuzevrijheid kunnen we onze Vader in de hemel niet laten zien of we alles willen doen wat Hij ons heeft geboden. Daar wij keuzes kunnen maken, zijn wij verantwoordelijk voor onze daden (zie Helaman 14:30–31).

Als we ervoor kiezen om naar Gods plan te leven, komt dat onze keuzevrijheid ten goede. Goede keuzes maken meer goede keuzes mogelijk.

Door de geboden van onze Vader te gehoorzamen, worden we wijzer en krijgen we een sterker karakter. Ons geloof neemt toe. We vinden het makkelijker om goede keuzes te maken.

In ons voorsterfelijk bestaan bij onze hemelse Vader thuis, maakten we onze eerste keuzes. Onze keuzes daar hebben ons hier gebracht. Onze hemelse Vader wil dat we groeien in geloof, kracht, kennis, wijsheid en alle andere goede eigenschappen. Als we zijn geboden onderhouden en juiste keuzes maken, nemen we toe in wijsheid en begrip. We gaan op Hem lijken. (Zie LV 93:28.)

- Hoe leiden goede keuzes tot meer goede keuzes?

Geen keuzevrijheid zonder tegenstellingen

- Waarom zijn tegenstellingen noodzakelijk?

Als we niet te maken krijgen met de tegenstelling tussen goed en kwaad, kunnen we niet voor het goede kiezen. Lehi, een groot profeet uit het Boek van Mormon, vertelde zijn zoon Jakob dat 'een tegenstelling in alle dingen' noodzakelijk was om de eeuwige doeleinden van God teweeg te kunnen brengen. 'Indien die er niet was, (...) kon er geen rechtvaardigheid worden teweeggebracht, noch goddeloosheid, heiligheid noch ellende, goed noch kwaad' (2 Nephi 2:11).

God staat Satan toe zich tegen het goede te keren. God heeft over Satan gezegd:

‘Ik liet hem (...) neerwerpen;

‘en hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevanke-lijk weg te voeren naar zijn wil, ja, allen die weigerden naar mijn stem te luisteren’ (Mozes 4:3–4).

Satan stelt alles in het werk om Gods werk te vernietigen. Hij is uit op ‘de ellende van het gehele mensdom. (...) Hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf’ (2 Nephi 2:18, 27). Hij heeft ons niet lief. Hij wil niet in het minst dat het ons goed gaat (zie Moroni 7:17). Hij gunt ons geen sprankje geluk. Hij wil ons tot slaaf maken. Hij neemt vele gezichten aan om ons in slaver-nij te brengen.

Als we ingaan op de verleidingen van Satan, beperken we onze keuzes. Het volgende voorbeeld maakt duidelijk hoe dat werkt. Stel u voor dat er op het strand een bord staat met de tekst: ‘Pas op! Sterke stroming. Verboden te zwemmen.’ Dat zouden we kun-nen zien als een beperking. Maar is dat wel zo? Er zijn nog andere keuzes. We kunnen ergens anders gaan zwemmen. We kunnen langs het strand wandelen en schelpen zoeken. We kunnen naar de zonsondergang kijken. We kunnen terug naar huis gaan. We kunnen het bord ook negeren en in de gevaarlijke zee gaan zwemmen. Maar als de stroming ons in zijn greep krijgt en ons onder water trekt, blijven er nog weinig keuzes over. We kunnen ons eraan ontworstelen of om hulp roepen, maar misschien ver-dringen we.

Hoewel we kunnen kiezen wat we willen, kunnen we niet de gevolgen van onze keuzes kiezen. De gevolgen, goed of slecht, volgen op natuurlijke wijze op de keuzes die we maken (zie Galaten 6:7; Openbaring 22:12).

Voor de leerkracht: Met een eenvoudige tekening kunt u de aandacht van de deelnemers aan de les trekken. Als u het voorbeeld van het zwemverbod in dit hoofdstuk gebruikt, kunt u een tekening van een waarschuwingsbord op het schoolbord of een groot vel papier zetten.

Onze hemelse Vader heeft ons gezegd hoe we aan Satans slavernij kunnen ontsnappen. We moeten waken en altijd bidden of God ons wil helpen om de verleidingen van Satan te weerstaan (zie 3 Nephi 18:15). Onze hemelse Vader zal niet toestaan dat we meer verzocht worden dan we aankunnen (zie 1 Korintiërs 10:13; Alma 13:28).

Gods geboden leiden ons weg van gevaar in de richting van het eeuwige leven. Verstandige keuzes voeren ons tot de staat van de verhoging, eeuwige vooruitgang en volmaakt geluk (zie 2 Nephi 2:27–28).

- Kunt u voorbeelden geven van daden die onze keuzes beperken? En van daden die ons meer vrijheid geven?

Aanvullende teksten

- Mozes 7:32 (vrijheid van keuze)
- Abraham 3:24–25 (leven op aarde een toets)
- Alma 41:3; Moroni 7:5–6 (naar werken geoordeeld)
- 2 Nephi 2:11–16 (tegenstellingen zijn noodzakelijk)
- Moroni 7:12–17 (tussen goed en kwaad kiezen)
- 2 Petrus 2:19; Johannes 8:34 (zonde is slavernij)
- 2 Nephi 2:28–29; Alma 40:12–13 (beloning naar werken)

De schepping

Hoofdstuk 5

Gods plan voor ons

- Waarom was het noodzakelijk dat we naar de aarde kwamen?

Toen we nog bij onze hemelse Ouders in de hemel woonden, vertelde onze hemelse Vader ons dat Hij een plan had opgesteld waarmee wij aan Hem gelijk konden worden. Toen wij zijn plan hoorden hebben we gejuicht (zie Job 38:7). We verlangden naar nieuwe ervaringen. Die ervaringen konden we alleen krijgen als we onze hemelse Vader verlieten en een stoffelijk lichaam aannamen. Er was een andere plek nodig waar we de kans zouden hebben om aan Hem gelijk te worden. Ons nieuwe thuis werd aarde genoemd.

- Waarom denkt u dat we juichten toen we het heilsplan te horen kregen?

Jezus heeft de aarde geschapen

Jezus Christus heeft deze wereld met alles wat daarop leeft geschapen. Hij heeft ook vele andere werelden geschapen. Dat heeft Hij gedaan met de macht van het priesterschap en onder leiding van onze hemelse Vader. God de Vader zei: 'Ontelbare werelden heb Ik geschapen; (...) en door de Zoon heb Ik ze geschapen, die mijn Eniggeborene is' (Mozes 1:33). We hebben andere getuigenissen van deze waarheid. Joseph Smith en Sidney Rigdon zagen Jezus Christus in een visioen. Zij getuigden 'dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn' (LV 76:24).

Voor de leerkracht: Sommige deelnemers aan de les lezen misschien liever niet voor. Voor dat u hun vraagt om iets voor te lezen, kunt u vragen: 'Wie wil er iets voorlezen?' Doe dan een beroep op iemand die dat wil.

De schepping uitvoeren

- Wat zijn de doeleinden van de schepping?

De aarde met alles wat daarop leeft werd eerst geestelijk geschapen voordat zij in haar stoffelijke vorm werd geschapen (zie Mozes 3:5). Voorafgaand aan de schepping van de aarde zei Christus tegen hen die bij Hem waren: ‘Wij zullen naar beneden gaan, want er is ruimte daar, (...) en wij zullen een aarde maken waarop dezen [de geestkinderen van onze hemelse Vader] kunnen wonen’ (Abraham 3:24).

Onder leiding van de Vader formeerde Christus de aarde. Hij scheidde het licht van de duisternis om dag en nacht te maken. Hij schiep de zon, maan en sterren. Hij scheidde de wateren van het droge land om zeeën, rivieren en meren te maken. Hij maakte de aarde mooi en vruchtbaar. Hij schiep grassen, bomen, bloemen en allerlei andere planten. Deze planten bevatten zaden waaruit nieuwe planten konden spruiten. Daarna schiep Hij de dieren — vissen, vee, insecten en allerlei vogels. Die dieren bezaten het vermogen om zich in hun eigen soort voort te planten.

Toen was de aarde gereed voor de grootste van alle scheppingen — de mens. Onze geest zou een lichaam van vlees en bloed krijgen, zodat die op aarde kon leven. ‘En Ik, God, zeide tot mijn Eniggeborene, die bij Mij was vanaf het begin: Laat Ons de mens maken naar ons beeld, naar onze gelijkenis; en het was also’ (Mozes 2:26). En zo werden de eerste man, Adam, en de eerste vrouw, Eva, geformeerd met lichamen die lijken op die van onze hemelse ouders. ‘Naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen’ (Genesis 1:27). Toen de Heer zijn scheppingen voltooid had, was Hij vergenoegd. Hij wist dat zijn werk goed was, waarna Hij rust nam.

Gods scheppingen tonen zijn liefde

- Hoe laten Gods scheppingen zien dat Hij ons liefheeft?

Wij bevinden ons nu op deze prachtige aarde. Denk aan de zon, die ons warmte en licht geeft. Denk aan de regen, die planten laat groeien en de wereld schoon en fris maakt. Denk aan hoe goed het voelt om een vogel te horen zingen of een vriend te horen

lachen. Denk aan hoe ingenieus ons lichaam is — hoe we kunnen werken, spelen en rusten. Als we al die scheppingen overdenken, dringt het tot ons door hoe wijs, machtig en liefdevol Jezus Christus en onze hemelse Vader zijn. Hun liefde voor ons blijkt duidelijk uit alles wat zij ons hier verschaft hebben.

Het planten- en dierenleven zijn ook geschapen om ons vreugde te geven. De Heer heeft gezegd: 'Ja, alle dingen die uit de aarde voortkomen, in hun seizoen, zijn geschapen voor het welzijn en het gebruik van de mens, om zowel het oog te behagen als het hart te verblijden; ja, voor voedsel en voor kleding, voor smaak en voor geur, om het lichaam te versterken en de ziel te verkwikken' (LV 59:18–19). Hoewel Gods scheppingen talrijk zijn, kent Hij ze alle en heeft Hij ze lief. Hij heeft gezegd: 'Alle dingen zijn geteld bij Mij, want ze zijn de mijne en Ik ken ze' (Mozes 1:35).

- Wat waardeert u zoal aan Gods scheppingen?

Aanvullende teksten

- Genesis 1; 2:1–7; Abraham 3:22–23; 4–5; Mozes 1:27–42; 2–3 (beschrijvingen van de schepping)
- Hebreeën 1:1–3; Kolossenzen 1:12–17; LV 38:1–3 (Jezus is de Schepper)
- LV 59:18–20; Mozes 2:26–31; LV 104:13–17; Matteüs 6:25–26 (Gods liefde blijkt uit de schepping)

De val van Adam en Eva

Hoofdstuk 6

Adam en Eva waren de eersten op aarde

- Waaruit blijkt dat Adam en Eva kloekmoedige geesten waren?

God heeft deze aarde tot thuis van zijn kinderen bestemd. Adam en Eva werden gekozen om de eerste mensen op aarde te zijn (zie Mozes 1:34; 4:26). Hun rol in het plan van onze Vader was de sterfelijkheid in de wereld te brengen. Zij waren de eerste ouders. (Zie LV 107:54–56.)

Adam en Eva behoorden tot de edelmoedigste kinderen van onze Vader. In de voorsterfelijke wereld was Adam de aartsengel Michaël (zie LV 27:11; Judas 1:9). Hij was door onze hemelse Vader aangegezien om de rechtvaardigen aan te voeren in de strijd tegen Satan (zie Openbaring 12:7–9). Eva en Adam waren voorgeordend om onze eerste ouders te worden. De Heer beloofde Adam grote zegeningen: ‘Ik heb u aan het hoofd gesteld; een menigte natiën zal uit u voortkomen en gij zijt voor eeuwig vorst over hen’ (LV 107:55).

Eva was ‘de moeder van alle levenden’ (Mozes 4:26). God bracht Adam en Eva samen in een huwelijk omdat ‘het niet goed was dat de mens alleen zou zijn’ (Mozes 3:18; zie ook 1 Korintiërs 11:11). Zij deelde in Adams plichten en zal ook delen in zijn eeuwige zegeningen.

- Wat kunnen we leren van het voorbeeld van Adam en Eva?

Voor de leerkracht: Stel aan het begin van een paragraaf vragen om een discussie te beginnen en laat de leerlingen of gezinsleden in de paragraaf naar een antwoord zoeken. Stel vragen aan het einde van een paragraaf om de deelnemers tot overdenken en discussie aan te zetten over wat ze hebben geleerd en hoe ze dat in hun leven kunnen inpassen.

De hof van Eden

- Onder welke omstandigheden woonden Adam en Eva in de hof van Eden?

Toen Adam en Eva in de hof van Eden werden geplaatst, waren ze nog niet sterfelijk. In deze staat 'zouden [zij] geen kinderen hebben gekregen' (2 Nephi 2:23). Er was geen dood. Zij hadden een *stoffelijk* lichaam gekregen, dat uit het stof der aarde was geschapen om hun geest in te hullen (zie Mozes 6:59; Abraham 5:7). Kenmerkend voor hun *geestelijk* leven aldaar was dat zij in de tegenwoordigheid van God waren. Ze hadden nog geen keuze tussen goed en kwaad gemaakt.

God gebod hun kinderen te nemen. Hij zei tegen hen: 'Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u, en vervult de aarde en onderwerpt (...) ieder levend wezen dat zich op de aarde beweegt' (Mozes 2:28). God zei hun dat ze van alle bomen in de hof vruchten mochten eten met uitzondering van één: de boom der kennis van goed en kwaad. Over die boom zei God: 'Ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven' (Mozes 3:17).

Satan, die de bedoelingen van God niet kende, wilde Gods plan dwarsbomen en wendde zich daarvoor in de hof van Eden tot Eva. Hij verleidde haar om van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad te eten. Hij verzekerde haar dat zij en Adam niet zouden sterven, maar dat ze 'als goden [zouden] zijn, kennende goed en kwaad' (Mozes 4:11). Eva gaf toe aan de verleiding en at van de vrucht. Toen Adam hoorde wat er was gebeurd, koos hij ervoor om ook van de vrucht te eten. De veranderingen die over Adam en Eva kwamen, omdat zij van de vrucht aten, worden de val genoemd.

Adam en Eva uit Gods tegenwoordigheid verbannen

- Welke lichamelijke en geestelijke veranderingen ondergingen Adam en Eva als gevolg van hun overtreding?

Doordat Adam en Eva van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad hadden gegeten, stuurde de Heer ze uit de hof van Eden de wereld in. Hun lichamelijke staat veranderde, omdat zij

van de verboden vrucht hadden gegeten. Zoals God had gezegd, werden ze sterfelijk. Zij en hun kinderen zouden ziekte, pijn en de lichamelijk dood ondergaan.

Doordat zij een overtreding begingen, stierven Adam en Eva ook geestelijk. Dat hield in dat zij en hun kinderen niet met God konden wandelen en van aangezicht tot aangezicht met Hem konden praten. Adam en Eva en hun kinderen waren lichamelijk en geestelijk uit de tegenwoordigheid van God verbannen.

De val bracht grote zegeningen teweeg

- Hoe kunnen wij dankzij de val op onze hemelse Vader gaan lijken?

Sommige mensen geloven dat Adam en Eva een ernstige zonde begingen toen zij van de boom der kennis van goed en kwaad aten. Uit de hedendaagse Schrift leren we echter dat hun val een noodzakelijk stap in het levensplan was en een grote zegen voor ons allen. Dankzij de val zijn we gezegend met een stoffelijk lichaam, het recht om tussen goed en kwaad te kiezen, en de mogelijkheid om het eeuwige leven deelachtig te worden. Geen van deze gunsten waren ons ten deel gevallen als Adam en Eva in de hof waren gebleven.

Na de val sprak Eva: ‘Als wij niet overtreden hadden, zouden wij nooit nakomelingen gehad hebben en nooit goed en kwaad gekend hebben en de vreugde van onze verlossing en het eeuwige leven dat God geeft aan alle gehoorzamen’ (Mozes 5:11).

De profeet Lehi heeft uitgelegd:

‘En nu, zie, indien Adam niet had overtreden, zou hij niet zijn gevallen [uit de tegenwoordigheid van God verbannen], maar zou hij in de hof van Eden zijn gebleven. En alle dingen die geschapen waren, hadden in dezelfde staat moeten blijven waarin zij na de schepping verkeerden. (...)

‘En zij zouden geen kinderen hebben gekregen; daarom zouden zij in een staat van onschuld zijn gebleven, zonder vreugde, want zij kenden geen ellende; zonder goed te doen, want zij kenden geen zonde.

‘Maar zie, alle dingen zijn gedaan in de wijsheid van Hem die alle dingen weet.

‘Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben’ (2 Nephi 2:22–25).

- Waarom denkt u dat het belangrijk is om van de val en zijn invloed op ons af te weten?

Aanvullende teksten

- 1 Nephi 5:11; 2 Nephi 2:20 (Adam en Eva eerste ouders, gezin)
- 2 Nephi 2:14–21 (tegenstellingen en de val; het leven een proeftijd)
- 2 Nephi 2:22–26 (de val, een onderdeel van het heilsplan)

De Heilige Geest

Hoofdstuk 7

De Heilige Geest bezocht Adam en Eva

- Waarom hadden Adam en Eva de invloed van de Heilige Geest nodig?

Toen Adam en Eva de hof van Eden hadden verlaten, begonnen zij de grond te bewerken en zich met andere bezigheden bezig te houden om in hun bestaan te voorzien. Zij hadden veel kinderen, en hun zoons en dochters trouwden ook en hadden kinderen (zie Mozes 5:1–3). Aldus begonnen de geestkinderen van onze hemelse Vader hun hemelse thuis te verlaten en naar de aarde te komen, zoals hun dat beloofd was (zie Abraham 3:24–25). Op aarde aangekomen, hadden zij geen herinnering meer aan hun hemelse thuis. Maar onze Vader sloot hen niet uit van zijn invloed. Hij stuurde de Heilige Geest om al zijn geestkinderen te troosten, te helpen en te leiden.

Adam en Eva baden tot onze hemelse Vader. Hij sprak met hen en gaf hun geboden, die zij gehoorzaamden. Er verscheen een engel Gods die aan Adam en Eva het heilsplan ontvouwde. De Heer stuurde de Heilige Geest om van de Vader en de Zoon te getuigen en Adam en Eva in het evangelie te onderrichten. (Zie Mozes 5:4–9.)

Gedreven door de Heilige Geest begon Adam ‘te profeteren aangaande alle geslachten der aarde, zeggende: Geprezen zij de naam van God, want wegens mijn overtreding zijn mijn ogen opengegaan, en in dit leven zal ik vreugde hebben, en wederom in het vlees zal ik God zien’ (Mozes 5:10). Het was de Heilige Geest die Eva ertoe bracht om te zeggen: ‘Als wij niet overtreden hadden, zouden wij nooit nakomelingen gehad hebben en nooit goed en kwaad gekend hebben en de vreugde van onze verlossing en het eeuwige leven dat God geeft aan alle gehoorzamen’ (Mozes 5:11).

Voor de leerkracht: Als u de deelnemers aan de les bij naam noemt, weten ze dat ze belangrijk voor u zijn en dat u om ze geeft. Leer hun namen uit het hoofd en spreek ze elke les met hun naam aan. Zorg er ook voor dat ze elkaars naam kennen.

- In welke zin is onze behoefte aan leiding door de Heilige Geest vergelijkbaar met die van Adam en Eva?

Eigenschappen van de Heilige Geest

- Waarin verschilt de Heilige Geest van de Vader en de Zoon?
Waarom is dat verschil voor ons van belang?

De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid (zie 1 Johannes 5:7; LV 20:28). Hij is een 'Persoon van Geest' (zie LV 130:22). Hij kan maar op één plaats tegelijk zijn, maar zijn invloed kan overal tegelijk zijn.

Onze hemelse Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest worden de Godheid genoemd. Zij zijn één in doel. Ieder heeft een belangrijke taak in het heilsplan. Onze hemelse Vader is onze Vader en Regeerder. Jezus Christus is onze Redder. De Heilige Geest is de openbaarder en getuige van alle waarheid.

De Heilige Geest is de boodschapper van de Vader en is een bijzondere gave aan ons (zie hoofdstuk 21 in dit boek).

De taak van de Heilige Geest

- Welke waarheden openbaart de Heilige Geest zoal aan ons?

De taak van de Heilige Geest is van de Vader en de Zoon en van alle waarheid te getuigen.

De Heilige Geest zal tot ons getuigen dat Jezus onze Redder en Verlosser is (zie 3 Nephi 28:11; LV 20:27). Hij zal ons openbaren dat onze hemelse Vader de Vader van onze geest is. Hij wil ons duidelijk maken dat wij net als onze hemelse Vader deel kunnen hebben aan de verhoging. (Zie Romeinen 8:16–17.) De profeten van de Heer hebben deze belofte gedaan: 'Door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen kennen' (Moroni 10:5).

Zonder de Heilige Geest konden wij niet weten dat Jezus de Christus is. De apostel Paulus heeft geschreven: 'Niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door de Heilige Geest' (1 Korintiërs 12:3). De Redder zelf heeft gezegd: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die

Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3). Het is in en door de kracht van de Heilige Geest dat we het evangelie van Jezus Christus begrijpen en willen naleven.

De overtuigingskracht van de Heilige Geest is zo groot dat er geen twijfel over kan bestaan dat wat Hij aan ons openbaart waar is. President Joseph Fielding Smith heeft gezegd:

'Als iemand een manifestatie van de Heilige Geest heeft, laat dat een onuitwisbare indruk op zijn ziel achter, die niet gemakkelijk vergeten wordt. Het is de Geest die tot geest spreekt, en dat gebeurt met overtuigingskracht. Een bezoek van een engel, of zelfs van Gods Zoon zelf, zou op het netvlies komen en het verstand beroeren, maar uiteindelijk verdwijnen; de indrukken van de Heilige Geest zetten zich dieper in de ziel vast en zijn moeilijker uit te wissen' (*Answers to Gospel Questions*, samengesteld door Joseph Fielding Smith jr., 5 delen [1957–1966], deel 2, p. 151).

President Smith heeft ook gezegd: 'De Heilige Geest weeft de waarheid in de vezels en pezen van het lichaam, zodat zij niet kan worden vergeten' (*Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 1, p. 48).

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dienen we onszelf waardig te maken om deze bijzondere boodschapper en getuige van onze hemelse Vader en Jezus Christus te ontvangen.

- Denk aan de keren dat de Heilige Geest u geholpen heeft om in uw getuigenis te groeien. Als u dat gepast vindt, kunt u de deelnemers aan de les een van uw ervaringen vertellen.

Aanvullende teksten

- Mozes 5 (verhaal van Adams gezin)
- LV 130:22 (Heilige Geest uitgelegd)
- Johannes 14:26; 15:26; 16:13; Lucas 12:12; 2 Nephi 31:18; 32:5, 8; 33:1; Alma 14:11; 3 Nephi 27:20; 4 Nephi 1:48; Moroni 10:6–7; LV 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (taken van de Heilige Geest)

Tot onze hemelse Vader bidden

Hoofdstuk 8

Wat is gebed?

Jezus leerde: 'Daarom moet gij altijd in Mijn naam tot de Vader bidden' (3 Nephi 18:19).

Het gebed is een van de grootste zegeningen die we tot onze beschikking hebben. Door gebed kunnen we met onze hemelse Vader communiceren en dagelijks zijn leiding ontvangen.

Gebed is een oprecht, innig gesprek met onze hemelse Vader. Wij bidden tot God en tot niemand anders. We bidden niet tot andere wezens of voorwerpen die door de mens of God gemaakt zijn (zie Exodus 20:3-5).

Waarom bidden we?

Bidden is al vanaf het begin van de wereld een belangrijk aspect van het evangelie. Een engel Gods gebod Adam en Eva zich te bekeren en God in de naam van de Zoon aan te roepen (zie Mozes 5:8). Dat gebod is nooit ingetrokken. Bidden brengt ons dichterbij God. Onze gebeden zijn van invloed op al onze gedachten, onze woorden en onze daden.

We bidden om kracht tegen de verzoeken van Satan en zijn volgelingen (zie 3 Nephi 18:15; LV 10:5). We belijden onze zonden aan God en vragen Hem om vergeving (zie Alma 38:14).

Voor de leerkracht: Dit hoofdstuk is onderverdeeld in vijf paragrafen. De kop boven elke paragraaf is een vraag over gebed. U kunt die vragen als leidraad voor uw les gebruiken. Als het klaslokaal groot genoeg is voor groepsdiscussies kunt u de deelnemers aan de les opsplitsen in groepjes van twee tot vier man. Geef elke groep een van de paragrafen van het hoofdstuk. Laat elke groep de hun toegewezen paragraaf lezen en bespreken, en ervaringen vertellen die ermee te maken hebben. Daarna bespreekt u de vijf paragrafen als klas met aandacht voor de vragen die de deelnemers het meeste aanspreken.

We bidden om Gods hulp en leiding in ons dagelijks leven. We bidden voor ons gezin en onze vrienden, onze naasten, onze gewassen en onze dieren, ons dagelijkse werk en onze andere bezigheden. We bidden om bescherming tegen onze vijanden. (Zie Alma 34:17–27.)

We behoren te bidden om onze liefde jegens onze hemelse Vader te uiten en ons dichter bij Hem te voelen. We bidden tot onze Vader om Hem te danken voor ons welzijn en ons geroef en voor alles wat Hij ons elke dag geeft (zie 1 Tessalonicenzen 5:18). We bidden onze hemelse Vader om de kracht om het evangelie na te kunnen leven.

We bidden omdat we op het rechte en smalle pad willen blijven dat naar het eeuwig leven leidt. We bidden tot God, de oorsprong van alle rechtschapenheid, zodat al onze gedachten, woorden, en daden rechtschapen zijn.

- Hoe bent u door te bidden dichter tot uw hemelse Vader gekomen?

Wanneer bidden wij?

Telkens wanneer we daartoe de behoefte voelen, kunnen we in stil of luid gebed met onze hemelse Vader communiceren. Soms hebben we behoefte aan privacy om onze ziel voor Hem uit te storten (zie Matteüs 6:6). Bovendien kunnen we gedurende onze dagelijkse bezigheden bidden. We kunnen bidden in een kerkdienst, thuis, op een wandeling, op het werk, onder het koken of waar we ook mogen zijn of wat we ook mogen doen. We kunnen dag en nacht bidden. We kunnen bidden als we alleen zijn of als we in gezelschap zijn. We kunnen te allen tijde aan onze hemelse Vader denken (zie Alma 34:27). We kunnen altijd bidden (LV 10:5).

Soms zullen we geen zin hebben om te bidden. Misschien zijn we wel boos, ontmoedigd of van streek. Dan moeten we juist bidden (zie 2 Nephi 32:8–9).

Eenieder behoort minstens elke ochtend en avond in afzondering te bidden. In de Schrift wordt gesproken over bidden in de ochtend, middag en avond (zie Alma 34:21).

Ons is geboden gezinsgebed te hebben, zodat ons gezin gezegend kan worden (zie 3 Nephi 18:21). Onze kerkleiders hebben ons de raad gegeven elke ochtend en avond in gezinsverband te bidden.

Ook zeggen wij voor elke maaltijd dank en vragen dan een zegen over het eten.

We openen en sluiten al onze kerkbijeenkomsten met gebed.

We danken de Here God voor zijn zegen en bidden om zijn hulp, zodat onze aanbidding Hem welgevallig is.

Hoe bidden we?

Ongeacht waar we zijn, of we nu staan of knielen, stil of hardop bidden, voor onszelf of namens een groep, we moeten altijd in geloof bidden ‘met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling’ (Moroni 10:4).

In ons gebed tot onze hemelse Vader vertellen we Hem eerlijk wat we voelen, nemen Hem in vertrouwen, vragen Hem om vergeving, smeken om zijn hulp, danken Hem, uiten onze liefde jegens Hem. We herhalen geen holle woorden en frases (zie Matteüs 6:7–8). We bidden altijd dat zijn wil gedaan mag worden in het besef dat wat wij vragen niet altijd het beste voor ons is (zie 3 Nephi 18:20). We beëindigen ons gebed in de naam van Jezus Christus (zie 3 Nephi 18:19).

Hoe worden gebeden verhoord?

- Waarom denkt u dat de verhoring van gebed niet altijd gelijk duidelijk is? Waarom denkt u dat onze gebeden niet altijd verhoord worden wanneer wij dat willen of zoals wij dat willen?

Onze oprechte gebeden worden altijd verhoord. Soms zal het antwoord nee zijn, omdat wat we hebben gevraagd niet echt goed voor ons is. Soms is het antwoord ja, en hebben we een goed, aangenaam gevoel over wat we willen doen (zie LV 9:8–9). Soms is het antwoord: wacht een poosje. Onze hemelse Vader zal onze gebeden altijd verhoren op een tijd en manier die voor ons het beste zijn.

Soms verhoort God onze gebeden door anderen. Een goede vriend, een echtgenoot of echtgenote, een ouder of ander familielid, een kerkleider, een zendeling — een van hen kan ertoe geïnspireerd worden om iets te doen wat uw gebeden verhoord. Een voorbeeld hiervan is de jonge moeder van wie de baby ernstig ziek werd. Ze had geen vervoer naar de dokter. Ze was nieuw in de buurt en kende haar burens niet. De jonge moeder bad om hulp. Een paar minuten later belde de buurvrouw aan: 'Ik kreeg het gevoel dat ik bij je langs moest gaan om te zien of je hulp nodig had. De buurvrouw zorgde dat moeder en kind bij de dokter kwamen.

Vaak betreft God ons bij de verhoring van onze gebeden. Na ons gebed doen we zelf al het mogelijke om het verlangde te verwezenlijken.

Door het evangelie van Jezus Christus na te leven en altijd te bidden, zullen we vreugde en geluk hebben. 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden' (LV 112:10).

- Op welke manieren heeft uw hemelse Vader uw gebeden verhoord?

Aanvullende teksten en andere bronnen

- Jakobus 1:5 (waarvoor we bidden)
- 1 Tessalonicenzen 5:17; Psalmen 55:17; 2 Nephi 32:9 (wanneer we bidden)
- Alma 34:26 (waar we bidden)
- 3 Nephi 19:6, 24 (hoe we bidden)
- LV 88:63–65 (hoe gebeden worden verhoord)
- Moroni 10:3–5; Alma 37:37 (beloften over gebed)
- Jakobus 5:16 (de gebedskracht die uitgaat van een rechtvaardig mens)
- Gids bij de Schriften, 'Gebed', pp. 60–61.

Joseph Smith

Brigham Young

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

Joseph Fielding Smith

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Profeten van God

Hoofdstuk 9

Profeten vertegenwoordigen God

- Welke machten en gaven heeft een profeet?

‘Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten’ (Amos 3:7).

Vele mensen leven in duisternis, onzeker van Gods wil. Zij geloven dat de hemelen gesloten zijn en dat de mens er alleen voor staat. Hoe gezegend zijn de heiligen der laatste dagen! Wij weten dat God bij monde van zijn profeet met de kerk communiceert. Met een dankbaar hart zingen de heiligen overal ter wereld: ‘Wij danken U, Heer, voor profeten, ons tot leiding in deez’ laatste tijd’ (lofzang 17).

Een profeet is iemand die door God geroepen is om zijn woordvoerder op aarde te zijn. Als een profeet in naam van God spreekt, is het of God zelf spreekt (zie LV 1:38). Een profeet is ook een bijzondere getuige van Christus. Hij getuigt van zijn godschap en verkondigt zijn evangelie. Een profeet predikt de waarheid en legt het woord Gods uit. Hij roept de onrechtvaardigen tot bekering. Hij ontvangt openbaringen en aanwijzingen van God ten gunste van ons. Hij kan in de toekomst kijken en komende gebeurtenissen voorzeggen om de wereld te waarschuwen.

Een profeet kan uit alle rangen en standen komen. Hij kan jong of oud zijn, hoogopgeleid of ongeschoold. Hij kan boer, jurist of onderwijzer zijn. De profeten van weleer droegen een gewaad en een staf. Hedendaagse profeten dragen een kostuum en een akte-tas. Waar herken je een waar profeet dan aan? Een waar profeet wordt altijd door God gekozen en wordt met het juiste priesterschapsgezag geroepen (zie Geloofsartikelen 1:5).

Heiligen der laatste dagen steunen het Eerste Presidium en de twaalf apostelen als profeten. Als we echter spreken over ‘de profeet van de kerk’ dan bedoelen we de president van de kerk, die de president van de hoge priesterschap is.

Door de eeuwen heen heeft God profeten geroepen tot leiding van het mensdom

- In welke opzichten zijn de profeten de kinderen Gods in het verleden tot zegen geweest?

Er zijn vanaf de tijd van Adam profeten op aarde geweest. De belevenissen van die grote mannen stimuleren en inspireren ons. Mozes, een oudtestamentisch profeet, leidde zijn volk uit Egypte en slavernij naar het beloofde land. Hij schreef de eerste vijf boeken van het Oude Testament en tekende de tien geboden op. Nephi, een profeet uit het Boek van Mormon, reisde zeshonderd jaar vóór de geboorte van Christus van Jeruzalem naar Amerika. Deze grote leider en kolonisator heeft ons vele belangrijke leringen gegeven die in het Boek van Mormon staan. Johannes de Doper werd gekozen om de wereld voor te bereiden op de komst van de Here Jezus Christus. Door Joseph Smith, een profeet in de laatste dagen, heeft de Heer zijn kerk hersteld. Joseph Smith was nog vrij jong toen hij het Boek van Mormon vertaalde.

- Wat hebt u van het leven en de leringen van profeten geleerd?

Er is nu een profeet op aarde

- Waarom hebben we in deze tijd een profeet nodig?

Er is nu een profeet op aarde. Deze profeet is de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Hij heeft het recht om voor de hele kerk openbaring te ontvangen. Hij bezit ‘de sleutels van het koninkrijk’, wat inhoudt dat hij het gezag heeft om leiding te geven aan de hele kerk en het koninkrijk Gods op aarde, met inbegrip van de bediening van de priesterschapsverordeningen (zie Matteüs 16:19). Alleen de gekozen profeet en president en niemand anders kan Gods wil voor de hele kerk ontvangen. De Heer heeft gezegd: ‘Er is op aarde altijd maar één

tegelijk aan wie die macht en de sleutels van dat priesterschap zijn verleend' (LV 132:7). De president van de kerk wordt geassisteerd door zijn raadgevers in het Eerste Presidium en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, die eveneens profeten, zieners en openbaarders zijn.

We dienen datgene te doen wat de profeten ons vertellen te doen. President Wilford Woodruff heeft gezegd dat het een profeet nooit zal worden toegestaan om de kerk op een dwaalspoor te brengen:

'De Heer zal nooit toelaten dat ik of wie dan ook aan het hoofd van deze kerk u zal misleiden. Dat maakt geen deel uit van het bestel. Dat is God niet van zins. Als ik dat zou proberen, zou de Heer mij uit mijn positie verwijderen' (*Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* [2004], p. 199).

- In welke opzichten heeft de huidige profeet de kerk beïnvloed?

We dienen de profeet van God te steunen

- Wat kunnen we doen om de profeet te volgen en te steunen?

Veel mensen hebben er geen moeite mee om te geloven in de profeten uit oude tijden. Maar de levende profeet geloven en volgen is veel nobeler. Wij steken onze rechterhand op om de president van de kerk als profeet, ziener en openbaarder te steunen.

Hoe kunnen we de profeet onze steun betonen? Wij moeten voor hem bidden. Hij heeft een zware last te dragen en heeft veel behoefte aan de gelovige gebeden van de heiligen.

We moeten zijn woorden bestuderen. Wij kunnen luisteren naar zijn conferentietoespraken. We kunnen ook een abonnement op de *Liahona* nemen, zodat we zijn conferentietoespraken en zijn andere boodschappen kunnen lezen.

We moeten zijn geïnspireerde leringen volledig volgen. Het is niet de bedoeling dat we slechts een deel van zijn geïnspireerde raad ter harte nemen en datgene wat ons niet aanstaat terzijde leggen. De Heer gebiedt ons de geïnspireerde leringen van zijn profeet op te volgen:

‘Gij (...) zult acht slaan op al zijn [i.e. de profeet] woorden en geboden die hij u zal geven wanneer hij ze ontvangt, wandelend in alle heiligheid voor mijn aangezicht;

‘want zijn woord zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof’ (LV 21:4–5).

De Heer zal nooit toestaan dat de president van de kerk de leden op een dwaalspoor brengt.

- Wat heeft de president van de kerk onlangs onder onze aandacht gebracht?

Wie gehoorzaam is aan de profeet ontvangt grote zegeningen

Als we gehoorzaam zijn, belooft de Heer ons: ‘De poorten der hel [zullen] u niet overweldigen; ja, en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam’ (LV 21:6). Als we doen wat de profeet ons zegt te doen, vloeien ons hemelse zegeningen toe.

De ware kerk moet, wil zij standhouden, zijn ‘gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is’ (Efeziërs 2:20.) Het is een grote zegen dat we in deze onzekere wereld een profeet hebben door wie God zijn wil openbaart.

- Wat gebeurde er toen u de raad van de profeet gehoorzaamde?

Aanvullende teksten

- Numeri 12:6 (God spreekt bij monde van profeten)
- 1 Samuël 9:9 (profeet wordt ziener genoemd)
- Amos 3:7 (God openbaart zijn raad aan de profeten)
- Mosiah 8:16–18 (een ziener kan in het verleden en de toekomst zien)
- Lucas 1:70 (God spreekt bij monde van profeten)

Voor de leerkracht: Ervaringen vertellen en getuigenis geven, verwelkomen de Geest. Overweeg om tot besluit van de les een ervaring te vertellen die u hebt gehad met de raad van de president van de kerk opvolgen. Geef uw getuigenis van de levende profeet.

- LV 45:10, 15 (God spreekt nu net zozeer als in oude tijden)
- 1 Nephi 22:2 (de Geest maakt dingen kenbaar aan de profeten)
- LV 68:3–5 (wat Gods dienstknechten gedreven door de Heilige Geest spreken, is de zin, wil en stem Gods)
- LV 107:65–67, 91–92 (plichten van de president van de kerk)
- LV 43:1–7 (de profeet is de enige die openbaring voor de hele kerk ontvangt)

De heilige Schrift

Hoofdstuk 10

De heilige Schrift staat ons ter beschikking

- Wat zijn zoal de zegeningen die wij genieten, omdat de Schrift ons ter beschikking staat?

Als de dienstknechten Gods onder invloed van de Heilige Geest spreken of schrijven, worden hun woorden schriftuur (zie LV 68:4). Vanaf het allereerste begin heeft de Heer zijn profeten geboden om een verslag bij te houden van zijn betrekkingen met zijn kinderen. Hij zei: 'Ik gebied alle mensen, zowel in het oosten als in het westen, als in het noorden, als in het zuiden, als in de eilanden der zee, de woorden die Ik tot hen spreek, op te schrijven; want Ik zal de wereld oordelen naar de boeken die geschreven zullen worden, alle mensen naar hun werken, volgens hetgeen geschreven is' (2 Nephi 29:11).

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen accepteert vier boeken als schriftuur: de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Die boeken worden de standaardwerken van de kerk genoemd. De geïnspireerde woorden van de levende profeten worden ook als schriftuur geaccepteerd.

De Bijbel

De Bijbel is een verzameling heilige geschriften met Gods openbaringen aan de mens. Die geschriften beslaan vele eeuwen, vanaf de tijd van Adam tot de tijd van de apostelen van Jezus Christus.

Voor de leerkracht: Ter bevordering van de discussie over de vier standaardwerken, kunt u iedere deelnemer aan de les een nummer tussen de één en vier toewijzen. Vraag degenen met nummer één om te lezen wat er in dit hoofdstuk over de Bijbel staat, degenen met nummer twee om te lezen wat er in dit hoofdstuk over het Boek van Mormon staat, degenen met nummer drie om te lezen wat er in dit hoofdstuk over de Leer en Verbonden staat, en degenen met nummer vier om te lezen wat er in dit hoofdstuk over de Parel van grote waarde staat. Vraag ze vervolgens om te vertellen wat ze hebben geleerd.

Ze zijn geschreven door vele profeten die door de eeuwen heen hebben geleefd.

De Bijbel bestaat uit twee delen: het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Veel profetieën in het Oude Testament voorzagen de komst van een Redder en Verlosser. Het Nieuwe Testament beschrijft het leven van die Redder en Verlosser, namelijk Jezus Christus. Ook beschrijft het de stichting van zijn kerk in die tijd. 'Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is voor zover die juist is vertaald' (Geloofsartikelen 1:8).

Door middel van de profeet Joseph Smith heeft de Heer bepaalde passages in de Bijbel verduidelijkt. De Heer inspireerde de profeet Joseph om waarheden te herstellen die wel in de originele tekst van de Bijbel voorkwamen, maar die verloren waren gegaan of veranderd. Deze geïnspireerde correcties worden de Bijbelvertaling van Joseph Smith genoemd. Op pp. 236–260 van de tripel combinatie staat een selectie passages uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith.

Het Boek van Mormon

Het Boek van Mormon is een heilige kroniek over een paar volken die van 2000 v.C. tot 400 n.C. in Amerika woonden. Het bevat de volheid van het evangelie van Jezus Christus (zie LV 20:9; 42:12; 135:3). In het Boek van Mormon staat dat Jezus Christus kort na zijn opstanding een bezoek aan de mensen in Amerika heeft gebracht.

Joseph Smith heeft het Boek van Mormon met de gave en de macht van God in het Engels vertaald. Hij heeft gezegd dat het 'het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichterbij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook' (Inleiding van het Boek van Mormon).

President Ezra Tast Benson heeft uitgelegd hoe het Boek van Mormon de sluitsteen van onze godsdienst is. Hij heeft gezegd:

'Het Boek van Mormon is in drie opzichten de sluitsteen van onze godsdienst. Het is de sluitsteen van ons getuigenis van Christus.'

Het is de sluitsteen van onze leer. Het is de sluitsteen van ons getuigenis.

‘Het Boek van Mormon is de sluitsteen van ons getuigenis van Jezus Christus, die zelf de hoeksteen is van alles wat we doen. Het getuigt met macht en duidelijkheid dat Hij bestaat. (...)

‘Het vergroot ons begrip van de heilsleer. (...) Het Boek van Mormon (...) is geschreven voor onze tijd. (...) Het legt ons uit hoe we ons op de wederkomst kunnen voorbereiden. (...).

‘Het Boek van Mormon verkondigt de waarheid [en] getuigt van Christus. (...) Maar er is meer. Er gaat een macht van het boek uit die uw leven ten goede zal komen zodra u het ernstig begint te bestuderen. U zult grotere kracht vinden om verleidingen te weerstaan. U zult de kracht vinden om misleidingen te onderkennen. U zult de kracht vinden om op het enge en smalle pad te blijven. De Schriften worden “de woorden des levens” genoemd, en voor niets geldt dat meer dan voor het Boek van Mormon. (...) “Iedere heilige der laatste dagen moet dit boek zijn leven lang bestuderen” (Conference Report, oktober 1986, p. 4–7; of *Ensign*, november 1986, 5–7; citaat van Marion G. Romney, Conference Report, april 1980, p. 90; of *Ensign*, mei 1980, p. 67).

De Leer en Verbonden

De Leer en Verbonden is een verzameling hedendaagse openbaringen. In afdeling 1 van de Leer en Verbonden openbaart de Heer dat het boek is gepubliceerd om de inwoners van de aarde voor te bereiden op zijn komst:

‘Welnu, de stem des Heren is gericht tot de einden der aarde, opdat allen die willen horen, mogen horen:

‘Bereidt u voor, bereidt u voor op hetgeen zal komen, want de Heer is nabij’ (LV 1:11–12).

Dit boek bevat de openbaringen aangaande de Kerk van Jezus Christus, zoals die in deze laatste dagen op aarde hersteld is. In verschillende afdelingen van het boek wordt de organisatie van de kerk uitgelegd, alsmede de ambten in het priesterschap en hun gezag. Andere afdelingen, zoals de afdelingen 76 en 88, bevatten

glorierijke waarheden die honderden jaren onbekend waren. Weer andere, zoals de afdelingen 29 en 93, werpen meer licht op de leringen in de Bijbel. Bovendien bevatten sommige afdelingen, zoals afdeling 133 profetieën over toekomstige gebeurtenissen. God heeft ons geboden zijn openbaringen in dit boek te bestuderen: ‘Onderzoekt deze geboden, want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften die erin staan, zullen alle worden vervuld’ (LV 1:37).

De Parel van grote waarde

De Parel van grote waarde bevat het boek Mozes, het boek Abraham, en geïnspireerde geschriften van Joseph Smith. Het boek Mozes bevat enkele visioenen en geschriften van Mozes, die zijn geopenbaard aan de profeet Joseph Smith. Het verduidelijkt de leer die uit de Bijbel verloren is gegaan en verschaft ons meer informatie over de schepping van de aarde.

Het boek Abraham is een door de profeet Joseph Smith vertaalde tekst die op een papyrusrol uit de Egyptische catacomben stond. Dit boek bevat waardevolle informatie over de schepping, het evangelie, de natuur van God en het priesterschap.

De geschriften van Joseph Smith bestaan uit een fragment uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith, fragmenten uit zijn *History of the Church* en de Geloofsartikelen.

- Welke verhalen uit de Schrift hebben u geïnspireerd? Welke leringen uit die schriftuurlijke boeken hebben u geholpen?

De woorden van onze levende profeten

Behalve deze vier boeken schriftuur aanvaardden wij de geïnspireerde woorden van onze levende profeten als schriftuur. Hun woorden bereiken ons via conferenties, de *Liahona*, en de instructies aan de plaatselijke priesterschapsleiders. ‘Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk Gods zal openbaren’ (Geloofsartikelen 1:9).

- Waar kunnen we de woorden van onze hedendaagse profeten vinden?

De Schrift bestuderen

- Welke zegeningen kunnen we ontvangen als we de Schrift bestuderen?

We behoren de Schrift dagelijks te bestuderen. We behoren die waarheden aan onze kinderen te vertellen. We behoren de standaardwerken met onze kinderen te lezen, zodat zij ze gaan liefhebben en er gebruik van zullen maken.

Als we aan het kwaad in de wereld willen ontkomen, moeten we ons voeden met de waarheden die in de Schrift staan. We zullen tot God en tot elkaar naderen, doordat we de Schrift samen lezen en overdenken.

Doordat we biddend en vorsend in de Schrift lezen en God om begrip vragen, zal de Heilige Geest tot ons getuigen dat ze waar zijn. Een ieder van ons zal weten dat deze dingen waar zijn. We zullen niet misleid worden (zie Matteüs naar Joseph Smith 1:37). We kunnen dezelfde gevoelens hebben als die welke Nephi onder woorden bracht toen hij zei. 'Zie, mijn ziel verlustigt zich in de dingen des Heren, en mijn hart overweegt voortdurend de dingen die ik heb gezien en gehoord' (2 Nephi 4:16).

- Hoe kunnen we ons houden aan ons voornemen om de Schrift elke dag te bestuderen? Overweeg een vaste tijd en plek te kiezen om dagelijks de Schrift te bestuderen.

Aanvullende teksten

- 1 Nephi 14:20–26 (profeten geboden te schrijven)
- 1 Nephi 19:1–3, 6–7; Alma 37:1–8 (grote waarde van de Schrift)
- 2 Nephi 33:10 (de Schrift getuigt van Christus)
- Alma 29:8 (de Heer spreekt tot alle naties door zijn heilige Schrift)
- Alma 31:5; Helaman 3:29–30 (het woord Gods is krachtig)

- Helaman 15:7–8 (de Schrift maakt ons onwrikbaar en standvastig in het geloof)
- 2 Timoteüs 3:16–17; 1 Nephi 19:21–24 (waarom en hoe de Schrift wordt gegeven)
- 2 Petrus 1:20; Alma 13:20; LV 10:62 (de Schrift brengt ware leerpunten aan het licht)
- LV 128:18; Geloofsartikelen 1:9; 1 Nephi 14:25–26 (toekomstige Schrift)
- 2 Nephi 29:3–10 (Schrift tot Joden en andere volken)

Het leven van Christus

Hoofdstuk 11

Het leven van Christus is lang voor zijn geboorte voorzeggd

Iedereen die wordt geboren is afhankelijk van Jezus Christus en de belofte die Hij in de hemel gedaan heeft om onze Redder te zijn. Zonder Hem zou het heilsplan mislukt zijn. Daar zijn opdracht zo belangrijk was, hebben alle profeten van Adam tot Christus getuigd dat Hij zou komen (zie Handelingen 10:43). Alle profeten sinds Christus hebben getuigd dat Hij is gekomen. Wij dienen allemaal het leven van de Redder te bestuderen en Hem ons hele leven stipt te volgen.

Een engel kwam Adam zeggen dat de naam van de Redder Jezus Christus zou zijn (zie Mozes 6:51–52). Henoch zag dat Jezus aan het kruis zou sterven en weer uit de dood zou verrijzen (zie Mozes 7:55–56). Noach en Mozes getuigden ook van Hem (zie Mozes 1:11; 8:23–24). Ongeveer achthonderd jaar vóór de geboorte van de Redder, voorzag de profeet Jesaja zijn leven. Toen Jesaja zag hoeveel smart en pijn de Redder zou lijden om voor onze zonden te boeten, riep hij uit:

‘Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte. (...)’

‘Nochtans, onze ziekten heeft Hij op zich genomen, en onze smarten gedragen. (...)’

‘Hij is waarlijk om onze overtredingen doorboord en om onze overtredingen verbrijzeld. (...)’

‘Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt’ (Jesaja 53:3–5, 7).

Voor de leerkracht: Dit hoofdstuk bevat waarschijnlijk meer stof dan u in de les zult kunnen behandelen. Bepaal in uw voorbereiding onder invloed van de Geest bij welke passages uit de les de deelnemers het meest gebaat zijn.

Ook Nephi zag een visioen over de toekomstige geboorte en bediening van de Messias. Hij zag een bekoorlijke maagd, en een engel legde uit: 'Zie, de maagd die gij aanschouwt, is de moeder van de Zoon Gods, naar het vlees' (1 Nephi 11:18). Toen zag Nephi dat de maagd een kindje in haar armen hield. De engel verklaarde: "Zie het Lam Gods, ja, namelijk de Zoon van de eeuwige Vader!" (1 Nephi 11:21–21.)

124 jaar voordat Jezus werd geboren, voorzag ook koning Benjamin, een andere Nephitische profeet, het leven van de Redder:

'Want zie, de tijd komt en is niet veraf, dat de almachtige Heer die regeert, die van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid was en is, met macht uit de hemel zal neerdalen onder de mensenkinderen en in een tabernakel van leem zal wonen en onder de mensen zal uitgaan en machtige wonderen verrichten — zoals de zieken genezen, de doden opwekken, de lammen doen lopen, de blinden hun gezicht geven en de doven doen horen en allerlei kwalen genezen.

'En Hij zal duivels uitwerpen, ofwel de boze geesten die in het hart der mensenkinderen wonen.

'En zie, Hij zal verzoeken ondergaan, en lichamelijke pijn, honger, dorst en vermoeidheid, ja, meer dan de mens verdragen kan zonder eraan te sterven; want zie, er komt bloed uit iedere porie, zo groot zal zijn smart zijn wegens de goddeloosheid en gruwelen van zijn volk.

'En Hij zal Jezus Christus heten, de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde, de Schepper aller dingen vanaf het begin; en zijn moeder zal Maria heten' (Mosiah 3:5–8).

- Wat is er in het verleden over Jezus Christus geprofeteerd?

Hij is de Eniggeborene van de Vader

- Wat erfde Jezus Christus van zijn Vader? Wat erfde Jezus Christus van zijn moeder?

Het verhaal over de geboorte en het leven van de Messias staat in het Nieuwe Testament in de boeken Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes. Uit die boeken leren wij dat Jezus uit een maagd,

genaamd Maria, is geboren. Ze was ondertrouwd met Jozef toen er een engel Gods aan haar verscheen. De engel vertelde Maria dat zij de moeder van de Zoon van God zou worden. Ze vroeg hem hoe dat mogelijk was (zie Lucas 1:34). Hij antwoordde haar: 'De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom zal ook het heilige, dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden' (Lucas 1:35). Aldus werd God de Vader de natuurlijke Vader van Jezus Christus.

Jezus is de enige die uit een sterfelijke moeder en een onsterfelijke Vader is geboren. Dat is waarom Hij de eniggeboren Zoon wordt genoemd. Hij erfde zijn goddelijke krachten van zijn Vader. Van zijn moeder erfde Hij zijn sterfelijkheid, waardoor Hij onderhevig was aan honger, dorst, vermoeidheid, pijn en de dood. Niemand kon de Heiland van het leven beroven, tenzij Hij het wilde. Hij had de macht om zijn leven af te leggen en het na zijn dood weer op te nemen. (Zie Johannes 10:17-18.)

Hij leidde een volmaakt leven

- Wat betekent Jezus' leven voor ons?

Vanaf zijn jeugd gehoorzaamde Jezus aan alles wat onze hemelse Vader van Hem verlangde. Thuis bij Maria en Jozef groeide Jezus grotendeels op zoals alle andere kinderen opgroeien. Hij hield van en gehoorzaamde de waarheid. Lucas schrijft: 'Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem' (Lucas 2:40; zie ook LV 93:12-14).

Toen Hij twaalf was, was het Jezus duidelijk dat Hij gestuurd was om de wil van zijn Vader te doen. Hij ging met zijn ouders naar Jeruzalem. Toen zijn ouders naar huis teruggingen, kwamen zij erachter dat Hij zich niet in hun groep bevond. Zij gingen naar Jeruzalem terug om Hem te zoeken. 'Na drie dagen vonden zij Hem in de tempel, waar Hij zat te midden der leraren, en zij luis-terden naar Hem en stelden Hem vragen' (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Lucas 2:46). 'Allen nu, die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn verstand en zijn antwoorden' (Lucas 2:47).

Jozef en Maria waren opgelucht dat ze Hem hadden gevonden, maar ‘ze stonden versteld en zijn moeder zeide tot Hem: Kind, waarom hebt Gij ons dit aangedaan? Zie, uw vader en ik zoeken U met smart!’ Jezus antwoordde haar: ‘Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen [van mijn hemelse] Vader?’ (Lucas 2:48–49).

Om zijn zending te kunnen volbrengen, moest Jezus de wil van zijn Vader in de hemel doen. ‘Ik [doe] niets uit Mijzelf’, verklaarde Hij, ‘[maar wat] de Vader Mij geleerd heeft. (...) want Ik doe altijd wat Hem behaagt’ (Johannes 8:28–29).

Toen Jezus dertig was, ging Hij naar Johannes de Doper om zich te laten dopen in de Jordaan. Johannes wilde Jezus liever niet dopen, omdat hij wist dat Jezus voortreffelijker dan hij was. Jezus vroeg Johannes Hem te dopen om ‘alle gerechtigheid te vervullen’. Johannes heeft de Heiland in het water van de Jordaan gedoopt, waarbij hij Hem volledig onderdompelde. Toen Jezus was gedoopt, sprak zijn Vader uit de hemel: ‘Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.’ De Heilige Geest daalde neer, waarvan de duif het teken was. (Zie Matteüs 3:13–17.)

Kort na zijn doop vastte Jezus veertig dagen en nachten om bij God te zijn. Daarna verscheen Satan om Hem te verleiden. Jezus bood resoluut weerstand tegen Satans verleidingen en gebod Satan vervolgens weg te gaan. (Zie Matteüs 4:1–11; zie ook Bijbelvertaling van Smith, Matteüs 4:1, 5–6, 8–9, 11.) Jezus Christus bleef zonder zonde, Hij is de enige volmaakte mens op aarde geweest (zie Hebrëëën 4:15; 1 Petrus 2:21–22).

- Welke verhalen uit het leven van de Heiland zijn in het bijzonder van betekenis voor u?

Hij leerde ons iedereen lief te hebben en elkaar te dienen

- Hoe leerde de Heiland ons hoe we elkaar moeten liefhebben en helpen?

Na zijn vastenperiode en zijn confrontatie met Satan begon Jezus zijn openbare bediening. Hij is niet alleen naar de aarde gekomen om voor ons te sterven, maar ook om ons te leren hoe we moeten leven. Hij verklaarde dat er twee grote geboden zijn: ten

eerste, God liefhebben met ons hele hart, verstand en sterkte; en ten tweede, anderen liefhebben zoals we onszelf liefhebben (zie Matteüs 22:36–39). Zijn leven is een voorbeeld van hoe we deze twee geboden gehoorzamen. Als we God liefhebben, vertrouwen we en gehoorzamen we Hem, zoals Jezus dat deed. Als we anderen liefhebben, verlenen we hulp om hun lichamelijke en geestelijke nood te lenigen.

Jezus heeft zijn hele leven anderen gediend. Hij genas ze van ziekte. Hij liet de blinden zien, de doven horen en de verlamden lopen. Toen Hij op een keer de zieken genas, werd het laat en kregen de mensen honger. In plaats van ze weg te sturen, zegende Hij vijf broden en twee vissen en voedde daar op wonderbaarlijke wijze vijfduizend mensen mee. (Zie Matteüs 14:14–17.) Hij liet zien dat we mensen die hongerig, koud, naakt of eenzaam zijn zo veel mogelijk moeten helpen. Als wij anderen dienen, dan dienen wij God. (Zie Matteüs 25:35–46.)

Jezus hield met heel zijn hart van anderen. Vaak was Hij zo van mededogen vervuld dat Hij huilde. Hij hield van kleine kinderen, de bejaarden, en de nederige, eenvoudige mensen die in Hem geloofden. Hij had de zondaar lief en riep hen vol medeleven op om zich te bekeren en zich te laten dopen. Hij heeft verklaard: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6).

Jezus hield zelfs van wie tegen Hem zondigden en zich niet bekeerden. Aan het eind van zijn leven, toen Hij aan het kruis hing, bad Hij tot de Vader voor de soldaten die Hem hadden gekruisigd en smeekte: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34). Zijn onderricht was: 'Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad' (Johannes 15:12).

- Hoe kunnen we de Heer laten zien dat we Hem liefhebben?

Hij stichtte de enige ware kerk

- Waarom stichtte de Heiland zijn kerk en ordende Hij apostelen?

Jezus wilde dat zijn evangelie overal op aarde zou worden gepredikt, dus koos Hij twaalf apostelen om van Hem te getuigen. Zij waren de oorspronkelijke leiders van zijn kerk. Zij ontvingen van

Hem het gezag om in zijn naam te handelen en de werken te doen die zij Hem zagen doen. Wie dit gezag van de apostelen ontvingen, konden ook prediken, dopen en andere verordeningen in de naam van Jezus doen. Na Jezus' hemelvaart bleven zij zijn werk doen, totdat de mensen zich tegen de apostelen keerden en hen doodden.

Hij verlost ons van onze zonden en redde ons van de dood

- Bestudeer deze paragraaf en overdenk de gebeurtenissen van de verzoening.

Toen de aardse bediening van Jezus ten einde liep, bereidde Jezus Zich voor om het hoogste offer voor de zonden van alle mensen te brengen. Hij was tot de dood veroordeeld, omdat Hij het volk had verkondigd dat Hij de Zoon van God was.

De nacht vóór zijn kruisiging ging Jezus naar de hof van Getsemane. Spoedig ging Hij gebukt onder grote smart en bad Hij in tranen. De apostel Orson F. Whitney (1855–1931) heeft in een visioen gezien hoe zeer de Heiland heeft geleden. Toen hij de Messias zag huilen, zei hij: 'Ik was zo ontroerd door wat ik zag dat ik ook huilde uit puur medeleven. Mijn hele hart ging naar Hem uit; ik beminde Hem met mijn hele ziel en verlangde bij Hem te zijn zoals ik dat nog nooit verlangd had' ('The Divinity of Jesus Christ', *Improvement Era*, januari 1926, pp. 224–225; zie ook *Ensign*, december 2003, p. 10). Jezus 'ging een weinig verder en Hij wierp Zich met het aangezicht ter aarde en bad, zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39).

In een hedendaagse openbaring heeft de Heiland beschreven hoe groot zijn lijden is geweest, welk lijden Hem 'van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk deed lijden' (LV 19:18). Hij leed 'naar het vlees', en nam zo onze pijnen, ziekten, zwakten en zonden op Zich (zie Alma 7:10–13). Geen mens begrijpt hoe groot zijn lijden is geweest. Niemand anders had een dergelijke foltering van lichaam en geest kunnen doorstaan. 'Hij [is]

Voor de leerkracht: Overdenken verwelkomt de Geest. Overweeg de deelnemers aan de les te vragen om de laatste twee paragrafen van dit hoofdstuk te lezen en na te denken over hun gevoelens voor de Messias. Vraag aan hen die daartoe bereid zijn om de anderen over hun gevoelens te vertellen.

onder alle dingen neergedaald (...) opdat Hij in alle en door alle dingen zou kunnen zijn, het licht der waarheid' (LV 88:6).

Maar zijn lijden was daarmee niet ten einde. De volgende dag werd Jezus geslagen, vernederd en bespuwd. Hij moest zijn eigen kruis dragen; vervolgens werd Hij op het kruis gelegd en eraan vastgenageld. Hij werd op een van de wreedste manieren ooit door de mens uitgedacht gefolterd. Toen Hij in grote pijn aan het kruis hing, riep Hij in smart uit: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Marcus 15:34). In Jezus' bitterste uur heeft de Vader zijn steun aan Hem onttrokken om Jezus de straf voor de zonden van alle mensen alleen te laten ondergaan, zodat Jezus de volledige overwinning op de machten van zonde en dood kon opeisen' (zie James E. Talmage, *Jezus de Christus*, 3de ed. [1973], pp. 482–483).

Toen de Heiland wist dat zijn offer door de Vader was aanvaard, riep Hij met luide stem: 'Het is volbracht' (Johannes 19:30). 'Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest' (Lucas 23:46). Hij boog zijn hoofd en gaf vrijwillig de geest. De Heiland was dood. De aarde werd door een zware aardbeving getroffen.

Vrienden van Jezus brachten zijn lichaam naar een graf, waarin het tot de derde dag lag. In die tussentijd ging zijn geest naar het geestenrijk om daar het zendingswerk te organiseren onder de geesten die zijn evangelie nog niet hadden ontvangen (zie 1 Petrus 3:18–20; LV 138). Op de derde dag, een zondag, keerde Hij terug naar zijn lichaam en nam dat weer op Zich. Hij was de eerste die uit de dood opstond. De profetie was vervuld 'dat Hij uit de doden moest opstaan' (Johannes 20:9).

Kort na zijn opstanding is de Heiland aan de Nephieten verschenen en heeft Hij zijn kerk in Amerika gevestigd. Hij gaf onderricht aan de mensen en zegende hen. Die ontroerende gebeurtenis staat beschreven in 3 Nephi 11–28.

Met zijn offer toonde Jezus zijn liefde voor zijn Vader en voor ons.

Jezus heeft gezegd: 'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden, indien gij

doet, wat Ik u gebied' (Johannes 15:13–14). Hij doorstond gewillig en nederig de smart in de hof van Getsemane en de foltering aan het kruis, zodat wij alle zegeningen van het heilsplan kunnen ontvangen. Om die zegeningen te kunnen ontvangen moeten wij tot Hem komen, ons van onze zonden bekeren, en Hem met heel ons hart liefhebben. Hij heeft gezegd:

'Dit is het evangelie, dat Ik u heb gegeven, dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil van mijn Vader te doen, omdat mijn Vader Mij heeft gezonden.

'En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd; en opdat Ik, na aan het kruis te zijn verhoogd, alle mensen tot Mij zou kunnen trekken (...) om naar hun werken te worden geoordeeld. (...)

'Want de werken die gij Mij hebt zien doen, die zult gij eveneens doen. (...)

'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: *zoals Ik ben*' (3 Nephi 27:13–15, 21, 27; cursivering toegevoegd).

- Welke gevoelens had u toen u nadacht over het offer dat de Heiland voor u heeft gebracht?

Aanvullende teksten en andere bronnen

- 2 Nephi 25:12 (de Eniggeborene van de Vader in het vlees)
- Mozes 6:57 (Jezus Christus wordt de Eniggeborene genoemd)
- Matteüs, Marcus, Lucas, Johannes (het leven en de leringen van Jezus Christus)
- Matteüs 10:1–8; Lucas 9:1–2 (macht en gezag aan apostelen verleend)
- Matteüs 26–28; Marcus 14–16; Lucas 22–24; Johannes 18–20 (Jezus in de hof; verraden, gekruisigd en opgestaan)
- Zie 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, pp. 2–3

De verzoening

Hoofdstuk 12

De verzoening is noodzakelijk voor ons eeuwig heil

- Waarom is de verzoening noodzakelijk voor ons eeuwig heil?

Jezus Christus is ‘in de wereld (...) gekomen (...) om voor de wereld te worden gekruisigd en de zonden der wereld te dragen, en de wereld te heiligen en van alle ongerechtigheid te reinigen; dat door Hem allen behouden zouden worden’ (LV 76:41–42). Het grote offer waarmee Hij voor onze zonden boette en de dood overwon, wordt de verzoening genoemd. Het is de belangrijkste gebeurtenis die ooit op aarde heeft plaatsgevonden: ‘Want het is noodzakelijk dat er een verzoening wordt teweeggebracht; want volgens het grote plan van de eeuwige God moet er een verzoening worden teweeggebracht, omdat anders het gehele mensdom onvermijdelijk verloren moet gaan; (...) ja, allen zijn gevallen en afgedwaald, en moeten verloren gaan ware het niet voor de verzoening die noodzakelijkerwijs zal worden teweeggebracht’ (Alma 34:9).

De val van Adam bracht twee soorten dood in de wereld: De lichamelijke dood en de geestelijke dood. De lichamelijke dood is de scheiding van lichaam en geest. De geestelijke dood is de verbanning uit Gods tegenwoordigheid. Als deze twee soorten dood niet waren tenietgedaan door de verzoening van Jezus Christus, dan waren twee gevolgen een feit geweest: ons lichaam en onze geest waren nooit meer herenigd en we hadden nooit meer bij onze hemelse Vader kunnen wonen (zie 2 Nephi 9:7–9).

Maar onze alwijze hemelse Vader heeft een geweldig, barmhartig plan uitgewerkt om ons te redden van de lichamelijke en de geestelijke dood. Hij zorgde voor een Heiland die ons op aarde kwam

Voor de leerkracht: Eenvoudige schema’s en platen kunnen de beginselen en leerstellingen verduidelijken. Overweeg een schema te maken met twee kolommen, één met de kop *Gevolgen van de val* en de tweede met de kop *Zegeningen van de verzoening*. Vul het schema in met de stof uit dit hoofdstuk.

vrijkopen (verlossen) van onze zonden en van de dood. Vanwege onze zonden en onze lichamelijke gebreken, konden we onszelf niet vrijkopen (zie Alma 34:10–12). Onze Heiland zou zonder zonde moeten zijn en macht moeten hebben over de dood.

Jezus Christus was de enige die ons van onze zonden kon verlossen

- Waarom was Jezus Christus de enige die ons van onze zonden kon vrijkopen?

Er zijn verschillende redenen waarom Jezus Christus de enige was die onze Heiland kon zijn. De eerste reden is dat onze hemelse Vader Hem verkoos tot Heiland. Hij was de eniggeboren Zoon van God en had dus macht over de dood. Jezus legde uit: ‘Ik [leg] mijn leven af om het weder te nemen. Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen’ (Johannes 10:17–18).

Jezus kon ook onze Heiland zijn, omdat Hij de enige persoon op aarde is geweest die nooit heeft gezondigd. Daardoor was Hij een smetteloos offer waarmee andermans zonden konden worden vrijgekocht.

Christus leed en stierf om voor onze zonden te boeten

- Stel uzelf, terwijl u deze paragraaf leest, voor hoe u in de hof van Getsemane of bij het kruis op Golgota getuige bent van Jezus’ lijden.

De Heiland heeft met zijn lijden in Getsemane en zijn dood aan het kruis voor de zonden van alle mensen geboet. Wij kunnen niet volledig bevatten hoezeer Hij voor al onze zonden heeft geleden. In de hof van Getsemane leed Hij zo onder de last van onze zonden dat Hij uit iedere porie bloedde (zie LV 19:18–19). Later stierf Jezus de kruisdood, een van de wreedste executies die de mens maar kan bedenken.

Jezus houdt zo veel van ons dat Hij bereid was om voor ons geestelijke en lichamelijke pijn te ondergaan! En de liefde van onze hemelse Vader voor ons was zo groot dat Hij bereid was

zijn eniggeboren Zoon te sturen om voor al zijn andere kinderen te lijden en te sterven. ‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe’ (Johannes 3:16).

Iedereen verrijst uit de dood door Jezus’ verzoening en opstanding

Op de derde dag na zijn kruisiging nam Christus zijn lichaam weer op Zich en werd Hij de eerste persoon die uit het graf herrees. Toen zijn vrienden bij zijn graf kwamen, zeiden de engelen bij het graf: ‘Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft’ (Matteüs 28:6). Zijn geest had opnieuw bezit genomen van zijn lichaam, nooit zouden ze weer van elkaar worden gescheiden.

Christus overwon hiermee de lichamelijke dood. Dankzij zijn verzoening zal ieder mens opstaan (zie 1 Korintiërs 15:21–22). Net zoals Jezus is opgestaan, zal onze geest met ons lichaam herenigd worden, ‘zodat zij niet meer kunnen sterven (...) , om nooit meer gescheiden te worden’ (Alma 11:45). Dat noemen we onsterfelijk zijn. Alle mensen die ooit hebben geleefd zullen opstaan: ‘zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen, zowel man als vrouw, zowel goddelozen als rechtvaardigen’ (Alma 11:44).

- Hoe heeft uw begrip van de opstanding u geholpen?

Door de verzoening wordt het mogelijk dat zij die in Christus geloven van hun zonden worden gered.

- Overdenk hoe de gelijkenis in deze paragraaf ons meer begrip geeft van de verzoening. Wie stellen de mensen in de gelijkenis voor in ons leven?

Dankzij de verzoening van Christus kunnen we de geestelijke dood overwinnen. Hoewel alle mensen zullen opstaan, zullen

Voor de leerkracht: Aanschouwelijk onderwijs kan de beginselen en leerstellingen verduidelijken. Overweeg het volgende aanschouwelijke onderwijs om de dood en de opstanding uit te leggen: Steek uw hand in een handschoen. Leg uit dat de hand in de handschoen vergeleken kan worden met iemands geest in zijn of haar lichaam. Doe de handschoen uit. Leg uit dat dit lijkt op de lichamelijke dood: de geest (de hand) en het lichaam (de handschoen) worden van elkaar gescheiden. Trek daarna de handschoen weer aan. Leg uit dat dit lijkt op de opstanding: de geest en het lichaam worden herenigd.

alleen zij die de verzoening aanvaarden van de geestelijke dood gered worden (zie Geloofsartikelen 1:3).

Wij aanvaarden Christus' verzoening door ons geloof in Hem te stellen. Dit geloof brengt ons ertoe om ons van onze zonden te bekeren, ons te laten dopen, de Heilige Geest te ontvangen en zijn geboden te gehoorzamen. Wij worden gelovige discipelen van Jezus Christus. Wij worden van zonden gereinigd en ontvangen vergeving. Wij gaan ons voorbereiden om naar onze hemelse Vader terug te keren en eeuwig bij Hem te zijn.

De Heiland heeft gezegd: 'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden (...) zoals Ik' (LV 19:16–17). Christus heeft zijn deel gedaan door voor onze zonden te boeten. Als we willen dat zijn verzoening zijn volle uitwerking heeft op ons, moeten we bereid zijn om Hem te gehoorzamen en ons van onze zonden bekeren.

President Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen maakte gebruik van de volgende illustratie om aan te tonen hoe Christus' verzoening het mogelijk maakt om van onze zonden te worden gered *als* wij ons deel doen.

'Ik zal jullie een verhaal vertellen — een gelijkenis.

'Er was eens een man die iets heel graag wilde hebben. Het leek belangrijker te zijn dan al het andere. Hij ging een grote schuld aan om het te krijgen.

'Anderen hadden hem gewaarschuwd voor grote schulden, en in het bijzonder voor de geldschieter. Maar het was zo belangrijk voor hem om te kunnen doen wat hij wilde doen en te hebben wat hij graag wilde hebben. Hij was zeker dat hij het geld later terug kon betalen.

'Dus tekende hij een overeenkomst. Hij zou het geld ergens in de toekomst terugbetalen. Hij maakte zich er niet al te veel zorgen om, want de looptijd leek oneindig. Hij had wat hij wilde hebben en dat was het enige wat belangrijk was.

‘Hij was zich uiteraard wel bewust van het bestaan van de schuldeiser, en zo nu en dan loste hij wel wat af voor de vorm, maar hij had geen oog voor de naderende afrekening.

‘Maar, zoals altijd, brak de dag waarop de overeenkomst afliep aan. De schuld was niet volledig afgelost. Zijn schuldeiser kwam langs en eiste het volledige bedrag.

‘Pas toen drong het tot hem door dat de schuldeiser het recht had al zijn bezittingen in beslag te nemen, en zelfs het recht om hem in de gevangenis te laten gooien.

‘“Ik kan u niet betalen, want ik heb geen geld”, moest hij bekennen.

‘“Ik zal u”, zei de schuldeiser, “aan de overeenkomst houden, uw bezittingen in beslag nemen en u zult een gevangenisstraf moeten uitzitten. Dat hebben we afgesproken. Dat was uw keus. U hebt het contract ondertekend en u zit eraan vast.”

‘“Kunt u de termijn niet verlengen of de schuld kwijtschelden?”, smeekte de schuldenaar. “Valt er niets te regelen, zodat ik kan behouden wat ik heb en niet naar de gevangenis hoef? U gelooft toch in barmhartigheid? Kunt u niet barmhartig zijn?”

‘De schuldeiser antwoordde: “Barmhartigheid is nogal eenzijdig. U zou ermee gebaat zijn. Maar met barmhartigheid krijg ik mijn geld niet terug. Ik eis gerechtigheid. Gelooft u in gerechtigheid?”

‘“Ik geloofde in gerechtigheid toen ik de overeenkomst ondertekende”, sprak de schuldenaar. “Die stond toen aan mijn kant, want ik dacht erdoor beschermd te worden. Toen had ik geen barmhartigheid nodig, noch dacht ik die ooit nodig te hebben. Ik dacht dat gerechtigheid ons beiden evenzeer ten goede zou komen.”

‘“De gerechtigheid eist dat u de schuld terugbetaalt of de straf ondergaat”, antwoordde de schuldeiser. “Dat is de wet. Dat zijn we overeengekomen en het recht zal geschieden. Barmhartigheid kan de gerechtigheid niet beroven.”

‘Daar stonden ze dan: de een wilde gerechtigheid, de ander smeekte om genade. Ze bevonden zich in een impasse, waaruit ze geen uitweg zagen.

‘“Als u mijn schuld niet kwijtscheldt, is er geen sprake van barmhartigheid”, sprak de schuldenaar.

‘Als ik dat doe, is er geen sprake van gerechtigheid’, reageerde de schuldeiser.

‘Aan beide wetten kon, zo leek het, niet voldaan worden. Het zijn twee eeuwige idealen die met elkaar in strijd lijken te zijn. Is er geen manier om zowel de gerechtigheid als de barmhartigheid volledig te geven wat hun toekomst?’

‘Jazeker! Aan de wet van gerechtigheid *kan* volledig worden voldaan en barmhartigheid *kan* volledig worden verleend — maar daar is wel iemand anders voor nodig. En zo ging het deze keer.

‘De schuldenaar had een vriend. Hij schoot te hulp. Hij kende de schuldenaar goed. Hij wist dat hij kortzichtig was. Hij vond het dwaas van hem dat hij in een dergelijke situatie was verzeild. Niettemin wilde hij helpen, omdat hij van hem hield. Hij ging tussen hen in staan, keek de schuldeiser aan en deed een aanbod.

‘“Ik zal de schuld betalen als u de overeenkomst ontbindt, zodat mijn vriend zijn bezittingen behoudt en niet naar de gevangenis hoeft.”

‘Terwijl de schuldeiser nadacht over het aanbod, vervolgde de middelaar: “U eiste gerechtigheid. Omdat hij u niet kan betalen, zal ik dat doen. Op die manier wordt u eerlijk behandeld en kunt u niets meer eisen. Dat zou niet billijk zijn.”

‘En dus ging de schuldeiser akkoord.

‘De middelaar richtte zich tot de schuldenaar. ‘Als ik je schuld betaal, accepteer je mij dan als je schuldeiser?’

‘“O ja, ja”, huilde de schuldenaar. “Jij hebt mij uit de gevangenis gehouden en hebt mij barmhartigheid verleend.”

‘“Goed,” zei de weldoener, “Je betaalt de schuld aan mij en ik stel de voorwaarden. Het wordt niet makkelijk, maar het is wél mogelijk. Ik zal je erbij helpen. Je hoeft de gevangenis niet in.”

‘En zo kreeg de schuldeiser al zijn geld terug. Hij was billijk behandeld. De overeenkomst was nagekomen.

‘De schuldenaar was barmhartigheid verleend. Aan beide wetten was voldaan. Omdat er een middelaar was, kreeg de gerechtigheid waar zij recht op had en werd er ten volle barmhartigheid verleend’ (Conference Report, april 1977, pp. 79–80; of *Ensign*, mei 1977, pp. 54–55).

Onze zonden zijn onze geestelijke schulden. Zonder Jezus Christus, die onze Heiland en Middelaar is, zouden we allemaal de geestelijke dood moeten sterven om voor onze zonden te boeten. Maar dankzij Hem kunnen we, als wij ons aan zijn voorwaarden houden — ons bekeren en ons aan zijn geboden houden — naar onze hemelse Vader terugkeren.

Het is geweldig dat Christus ons de mogelijkheid biedt om van onze zonden gered te worden. Hij heeft gezegd:

‘Zie, Ik ben tot de wereld gekomen (...) om de wereld van de zonde te redden.

‘Daarom, wie zich bekeert en als een klein kind tot Mij komt, die zal Ik aannemen, want uit zodanigen bestaat het koninkrijk Gods. Zie, voor zodanigen heb Ik mijn leven afgelegd, en het wederom opgenomen; daarom, bekeert u, en komt tot Mij, gij einden der aarde, en laat u redden’ (3 Nephi 9:21–22).

- Overdenk hoe we onze dank kunnen tonen voor de verzoening.

Aanvullende teksten

- Alma 34:9–16 (verzoening noodzakelijk; offerande van God)
- 2 Nephi 9:7–12 (de verzoening redt ons van de lichamelijke en geestelijke dood)
- Romeinen 5:12–17 (door één mens is de dood gekomen, door één mens het leven)
- Helaman 14:15–18 (doel van Jezus’ dood)
- Geloofsartikelen 1:3 (iedereen kan worden gered)
- 1 Petrus 1:18–20 (Jezus is voorgeordend)
- Matteüs 16:21 (Jezus’ offer was noodzakelijk)
- Lucas 22:39–46 (Jezus’ lijden in de hof)

- 1 Johannes 1:7 (Jezus reinigt van zonde)
- 2 Nephi 9:21–22 (de Heiland heeft voor alle mensen geleden)
- Mosiah 16:6–8 (de opstanding is alleen mogelijk door Jezus)
- Alma 11:40–45; Mormon 9:12–14 (iedereen zal opstaan)
- Jesaja 1:18 (zonden worden wit gemaakt)
- 1 Korintiërs 15:40–44; Alma 40:23 (omschrijving van de opstanding)

Het priesterschap

Hoofdstuk 13

Wat is het priesterschap?

Het priesterschap is de oneindige macht en het eeuwige gezag van God. Met het priesterschap bestuurt Hij de hemelen en de aarde die Hij heeft geschapen. Het heelal wordt met deze macht in volmaakte orde gehouden. Met deze macht verwezenlijkt Hij zijn werk en heerlijkheid, namelijk 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

Onze hemelse Vader delegeert zijn priesterschapsmacht aan mannelijke leden van de kerk die dat waardig zijn. Met het priesterschap kunnen zij in Gods naam handelen voor het heil van het mensdom. Dankzij het priesterschap kunnen broeders gemachtigd worden om het evangelie te prediken, de heilsverordeningen te verrichten en Gods koninkrijk op aarde te besturen.

- Overdenk hoe betekenisvol het is dat God mannen en jongens die dat waardig zijn toestaat het priesterschap te dragen.

Waarom hebben we hier het priesterschap nodig?

We moeten priesterschapsgesag hebben om in de naam van God de heilige verordeningen van het evangelie te verrichten, zoals doop, bevestiging, bediening van het avondmaal en het tempelhuwelijk. Als een man geen priesterschap draagt, zal de Heer de verordeningen die hij voltrekt, hoe goed bedoeld ook, niet erkennen

Voor de leerkracht: Dit hoofdstuk is onderverdeeld in vijf paragrafen. De kop van elke paragraaf is een vraag over het priesterschap. U kunt de vragen als leidraad voor uw les gebruiken. Als het klaslokaal groot genoeg is voor groepsdiscussies kunt u de deelnemers aan de les opsplitsen in groepjes van twee tot vier man. Wijs aan iedere groep een van de paragrafen van het hoofdstuk toe (in grote klassen kunnen bepaalde paragrafen aan meer dan een groep worden toegewezen). Laat iedere groep het volgende doen: (1) De toegewezen paragraaf lezen en bespreken. (2) Teksten vinden die de vraag in de kop beantwoorden. (3) Ervaringen aan elkaar vertellen die verband houden met de paragraaf. Vraag de deelnemers een paar van die ervaringen aan de hele klas te vertellen.

(zie Matteüs 7:21–23; Geloofsartikelen 1:5). Deze belangrijke verordeningen moeten hier door mannen verricht worden die het priesterschap dragen.

Mannen hebben het priesterschap nodig om wereldwijd in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te kunnen presideren en leiding te geven aan het kerkwerk. Toen Christus op aarde was, koos en ordende Hij zijn apostelen, zodat zij zijn kerk konden leiden. Hij schonk hun de macht en het gezag van het priesterschap om in zijn naam te handelen. (Zie Marcus 3:13–15; Johannes 15:16.)

Een andere reden waarom we het priesterschap hier nodig hebben, is dat we de wil van God kunnen begrijpen en zijn doeleinden kunnen verwezenlijken. God openbaart zijn wil aan zijn bevoegde vertegenwoordiger van de priesterschap, de profeet. De profeet, die president van de kerk is, dient als Gods woordvoerder tot alle leden van de kerk en alle mensen op aarde.

- Waarom is het van wezenlijk belang dat een man het bevoegde gezag draagt als hij een verordening verricht?

Hoe ontvangen mannen het priesterschap?

De Heer heeft een ordelijke manier ingesteld waarop zijn priesterschap aan zijn zoons op aarde wordt verleend. Een mannelijk lid van de kerk die dat waardig is, ontvangt het priesterschap ‘door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen’ (Geloofsartikelen 1:5).

Dat is dezelfde manier waarop mannen lang geleden het priesterschap ontvingen, bv. in de dagen van Mozes: ‘En niemand matigt zichzelf die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron’ (Hebreeën 5:4). Aäron ontving het priesterschap van Mozes, zijn priesterschap sleider (zie Exodus 28:1). Alleen wie het priesterschap dragen kunnen anderen tot het priesterschap ordenen, en dat kunnen zij alleen als zij daartoe gemachtigd zijn door hen die de sleutels voor die ordening bezitten (zie hoofdstuk 14 in dit boek).

Men kan de macht en het gezag van het priesterschap niet kopen of verkopen. Noch kan men zich dit gezag zelf aanmatigen. In het Nieuwe Testament lezen we over een man met de naam Simon, die leefde toen Christus' apostelen de kerk presideerden. Simon raakte bekeerd en liet zich in de kerk dopen. Omdat hij een vaardig magiër was, geloofden de mensen dat hij Gods macht bezat. Maar Simon droeg het priesterschap niet en dat wist hij.

Simon wist dat de apostelen en de andere priesterschapsleiders van de kerk de ware macht van God bezaten. Hij zag hen hun priesterschap gebruiken om het werk van de Heer te doen en hij wilde die macht ook hebben. Hij wilde het priesterschap kopen. (Zie Handelingen 8:9–19.) Maar Petrus, de hoofdapostel, zei tot hem: 'Uw geld zij met u ten verderve, daar gij gemeend hebt de gave Gods voor geld te kunnen verwerven' (Handelingen 8:20).

- Waarom is het veelzeggend dat niemand zichzelf de waardigheid van het priesterschap kan aanmatigen?

Hoe gebruiken mannen het priesterschap op juiste wijze?

Het priesterschap moet gebruikt worden om de kinderen van onze hemelse Vader tot zegen te zijn. Priesterschapsdragers presideren liefdevol en minzaam. Zij dwingen hun gezin en anderen niet om hen te gehoorzamen. De Heer heeft gezegd dat de macht van het priesterschap alleen in gerechtigheid kan worden aangewend (zie LV 121:36). Als we het priesterschap proberen te gebruiken om rijk of populair te worden of voor welke zelfzuchtige reden dan ook 'zie, dan trekken de hemelen zich terug; de Geest des Heren is gegriefd; en wanneer die zich heeft teruggetrokken, vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man' (LV 121:37).

Als een man het priesterschap met 'overreding, lankmoedigheid, mildheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid en ongeveinsde liefde' gebruikt (LV 121:41), kan hij veel goeds tot stand brengen voor zijn gezin en anderen. Hij kan dopen, bevestigen, het avondmaal bedienen, wanneer hij daartoe gemachtigd is door iemand die de sleutels voor die verordeningen draagt. Hij kan de zieken zegenen. Hij kan een priesterschapszegen geven aan zijn familieleden om

hen te bemoedigen en te beschermen als zij daar behoefte aan hebben. Hij kan ook andere gezinnen helpen met deze verordeningen en zegens wanneer hem dat gevraagd wordt.

Mannen gebruiken het priesterschapsgesag om in de kerk te presideren in roepingen als gemeentepresident, bisschop, quorumpresident, ringpresident en zendingspresident. Mannen en vrouwen die een leidinggevende of onderwijsfunctie in de kerk vervullen, werken onder leiding van hun priesterschapsleiders en onder invloed van de Heilige Geest.

Welke zegeningen vloeien voort uit het juiste gebruik van het priesterschap?

De Heer heeft grote zegeningen beloofd aan rechtschapen priesterschapsdragers die het priesterschap gebruiken om anderen tot zegen te zijn:

‘Dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.

‘De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en uw heerschappij zal een eeuwigdurende heerschappij zijn, en zonder dwang zal die u toevloeien, voor eeuwig en altijd’ (LV 121:45–46).

President David O. McKay heeft iedere man die zijn priesterschap in gerechtigheid gebruikt, beloofd dat hij ‘zal merken dat zijn leven wordt veraangenaamd, dat zijn onderscheidingsvermogen wordt verscherpt om vlug te beslissen tussen goed en kwaad, dat zijn gevoelens teder en vol mededogen zijn, en zijn geest toch sterk en onversaagd in de verdediging van het recht is; hij zal merken dat het priesterschap een nooit aflatende bron van geluk is — een bron van levend water, die opspringt tot in het eeuwige leven.’ (*Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* [2003], p. 123).

- Welke zegeningen hebt u zoal ontvangen door het priesterschap?

Aanvullende teksten

- LV 84; 107 (openbaringen over het priesterschap, inclusief de eed en het verbond van het priesterschap: LV 84:33–40)
- LV 20:38–67 (plichten van de priesterschap uitgelegd)

Organisatie van de priesterschap

Hoofdstuk 14

Het priesterschap is nu op aarde

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt bestuurd met het priesterschap. Het priesterschap, dat altijd verbonden is aan Gods werk '[bestaat voort] in de kerk van God in alle geslachten [...], en [is] zonder begin van dagen of einde van jaren' (D&C 84:17). Het is nu op aarde. Mannen jong en oud laten zich in de kerk dopen en als zij geschikt worden bevonden, wordt hun het priesterschap verleend. Zij krijgen daarmee het gezag om in de naam van God te handelen en zijn werk op aarde te doen.

Twee priesterschappen

- Hoe hebben het Melchizedeks en het Aäronisch priesterschap hun naam gekregen?

Het priesterschap kent twee onderdelen: het Melchizedeks priesterschap en het Aäronisch priesterschap (zie LV 107:1). 'Het eerste [wordt] het Melchizedeks priesterschap [...] genoemd, [...] omdat Melchizedek zulk een groot hogepriester was.

'Voor zijn tijd werd het *het heilig priesterschap naar de orde van de Zoon van God* genoemd.

'Maar uit respect voor de naam van het Opperwezen, en om al te regelmatig gebruik van zijn naam te voorkomen, noemde de kerk vanouds dat priesterschap naar Melchizedek, oftewel het Melchizedeks priesterschap' (LV 107:2–4; cursivering toegevoegd).

Voor de leerkracht: Stel aan het begin van een paragraaf vragen om een discussie te beginnen en laat de deelnemers aan de les in de paragraaf naar een antwoord zoeken. Stel vragen aan het einde van een paragraaf om de deelnemers tot overdenken en discussie aan te zetten over wat ze hebben geleerd en hoe ze dat in hun leven kunnen inpassen.

Het lagere priesterschap is een toevoeging aan het Melchizedeks priesterschap. Het wordt het Aäronisch priesterschap genoemd, omdat het aan Aäron en zijn afstammelingen, door al hun geslachten heen, is verleend. Wie het Aäronisch priesterschap dragen hebben de bevoegdheid om de uiterlijke verordeningen te bedienen, zoals het avondmaal en de doop. (Zie LV 20:46; 107:13–14, 20.)

Wie het Melchizedeks priesterschap dragen hebben de macht en het gezag om de kerk te leiden en overall op aarde leiding te geven aan de prediking van het evangelie. Zij bedienen alle geestelijke werken van de kerk (zie LV 84:19–22; 107:8). Zij geven leiding aan het werk in de tempel; zij presideren wijken, gemeenten, ringen en zendingsgebieden. De profeet Gods, de president van de kerk, is de presiderende hogepriester van de Melchizedekse priesterschap (zie LV 107:65–67).

Sleutels van het priesterschap

- Wat is het verschil tussen het priesterschap en de sleutels van het priesterschap? Welke priesterschapsleiders ontvangen sleutels?

Er is verschil tussen geordend worden tot een ambt in het priesterschap en de sleutels van het priesterschap ontvangen. President Joseph F. Smith heeft verklaard:

‘Het priesterschap in het algemeen is het gezag dat de mens is gegeven om voor God te handelen. Iedere man die tot enig ambt in het priesterschap geordend wordt, ontvangt dat gezag.

‘Maar een vereiste is dat iedere handeling die onder dit gezag wordt verricht, wordt gedaan op de juiste tijd en plaats, op de juiste wijze, en naar de juiste orde. De bevoegdheid om leiding te geven aan dit werk, bestaat uit de *sleutels* van het priesterschap. Alle sleutels zijn altijd in het bezit van slechts één persoon: de profeet en president van de kerk. Hij kan een deel van zijn bevoegdheid aan iemand anders delegeren. In dat geval bezit die persoon de sleutels voor dat bepaalde werk. Zo bezitten de president van een tempel, de president van een ring, de bisschop van een wijk, de president van een zendingsgebied en de president van een quorum elk de sleutels van het werk dat in die specifieke

organisatie of op die concrete locatie verricht wordt. Zijn priesterschap wordt door die bijzondere aanstelling niet vergroot; (...) de president van een ouderlingenquorum heeft bijvoorbeeld niet meer priesterschap dan enig ander lid van dat quorum. Maar hij bezit de bevoegdheid om leiding te geven aan het officiële werk in het (...) quorum, of met andere woorden: hij bezit de *sleutels* van dat onderdeel van het werk' (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], pp. 140–141; cursivering toegevoegd).

- Hoe beschermen de priesterschapssleutels de kerk?

De ambten en plichten van het Aäronisch priesterschap

- Op welke manieren dienen Aäronisch-priesterschapsdragers?

Als een man of jongen het Aäronisch priesterschap ontvangt, wordt hij tot een ambt in dat priesterschap geordend. De ambten in het Aäronisch priesterschap zijn diaken, leraar, priester, en bisschop. Elk ambt heeft taken en plichten. Elk quorum wordt door een quorumpresident geprezeerd, die de quorumleden onderwijst in hun plichten en hun vraagt taken uit te voeren.

Sommige mannen worden pas lid van de kerk of worden weer actief als zij de gebruikelijke leeftijden waarop iemand tot een ambt in het priesterschap wordt geordend, voorbij zijn. Zij worden dan doorgaans tot een ambt in het Aäronisch priesterschap geordend en kunnen spoedig daarna tot andere ambten worden geordend als ze zich aan de kerkelijke normen houden.

Diaken

Een jongeman die in de kerk is gedoopt en bevestigd en de gedragsnormen naleeft, kan tot het ambt van diaken worden geordend als hij minimaal twaalf jaar is. De diakenen dienen doorgaans het avondmaal rond in de avondmaalsdienst, houden de kerkgebouwen en -terreinen op orde, dienen als bode van priesterschapsleiders en vervullen andere taken, zoals het inzamelen van de vastengaven.

Leraar

Een jongeman die zich aan de kerkelijke normen houdt, kan op veertienjarige leeftijd tot leraar worden geordend. De leraren

hebben dezelfde plichten, rechten en bevoegdheden als diakenen en een aantal aanvullende taken. Leraren in het Aäronisch priesterschap helpen de kerkleden de geboden naleven (zie LV 20:53–59). Ter vervulling van deze plicht worden ze doorgaans ingedeeld als huisonderwijzer. Zij bezoeken de kerkleden thuis en moedigen hen aan om de beginselen van het evangelie na te leven. Hun is geboden de waarheden van het evangelie uit de Schrift te onderwijzen (zie LV 42:12). Leraren zetten ook het brood en het water voor het avondmaal klaar.

Priester

Een jongeman die zich aan de kerkelijke normen houdt, kan op zestienjarige leeftijd tot priester worden geordend. De priesters hebben dezelfde plichten, rechten en bevoegdheden als de diakenen en leraren en een aantal aanvullende taken (zie LV 20:46–51). Een priester mag dopen. Hij mag ook het avondmaal zegenen. Hij mag anderen tot priester, leraar of diaken ordenen. Een priester mag de leiding nemen in diensten als er geen Melchizedeks-priesterschapsdrager aanwezig is. Van hem wordt verwacht dat hij het evangelie uitdraagt in zijn omgeving.

Bisschop

Een bisschop wordt geordend en aangesteld om de Aäronische priesterschap in een wijk te presideren. Hij is de president van het priestersquorum (zie LV 107:87–88). Als hij optreedt in zijn Aäronisch-priesterschapsambt, behandelt een bisschop hoofdzakelijk stoffelijke zaken, zoals het beheer van financiën en rapporten, en de zorg van armen en hulpbehoevenden (zie LV 107:68).

Een bisschop wordt ook tot hogepriester geordend, zodat hij alle leden in de wijk kan presideren (zie LV 107:71–73; 68:15). Een bisschop is een rechter in Israëel (zie LV 107:74) en houdt gesprekken met leden voor een tempelaanbeveling, priesterschapsordeningen en andere behoeften. Het is zijn recht de gave van onderscheiding te hebben.

- Hoe bent u gezegend door de dienstverlening van Aäronisch-priesterschapsdragers?

De ambten en plichten van het Melchizedeks priesterschap

- Op welke manieren dienen Melchizedeks-priesterschapsdragers?

De ambten in het Melchizedeks priesterschap zijn ouderling, hogepriester, patriarch, zeventiger en apostel.

Ouderling

Ouderlingen worden geroepen om te onderwijzen, uit te leggen, aan te sporen, te dopen en over de kerk te waken (zie LV 20:42). Alle Melchizedeks-priesterschapsdragers zijn ouderling. Zij hebben het gezag om door handoplegging de gave van de Heilige Geest te verlenen (zie LV 20:43). Ouderlingen leiden de kerkdiensten zoals de Heilige Geest hen dat ingeeft (zie LV 20:45; 46:2). Ouderlingen mogen de zieken zalven (zie LV 42:44) en kleine kinderen zegenen (zie LV 20:70). Ouderlingen mogen kerkdiensten leiden als er geen hogepriester aanwezig is (LV 107:11).

Hogepriester

Hogepriesters hebben het gezag om in de kerk te officiëren en geestelijke zaken te bedienen (zie LV 107:10, 12). Zij kunnen ook in de lagere ambten officiëren (zie LV 68:19). Ringpresidenten, zendingspresidenten, hogeraadsleden, bisschoppen en andere kerkleiders zijn alle geordend als hogepriester.

Patriarch

Patriarchen worden geordend door een algemeen autoriteit, of een ringpresident als hij daartoe wordt gemachtigd door het Quorum der Twaalf, om kerkleden een patriarchale zegen te geven. Zo'n zegen geeft ons enig begrip van onze roeping op aarde. Zij zijn het woord van de Heer aan ons. Ook een patriarch is een geordend hogepriester. (Zie LV 107:39–56.)

Zeventiger

Zeventigers zijn speciale getuigen van Jezus Christus in de wereld. Onder leiding van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen assisteren zij bij het opbouwen en regelen van de kerk (zie LV 107:25, 34, 38, 93–97).

Apostel

Een apostel is een bijzondere getuige van de naam van Christus in de hele wereld (zie LV 107:23). De apostelen besturen de zaken van de kerk over de hele wereld. Wie tot het ambt van apostel in het Melchizedeks priesterschap zijn geordend worden doorgaans aangesteld als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Elke apostel ontvangt alle sleutels van Gods koninkrijk op aarde, maar alleen de senior apostel — de president van de kerk — gebruikt alle sleutels actief. De anderen handelen op zijn aanwijzing.

- Hoe bent u gezegend door de dienstverlening van Melchizedeks-priesterschapsdragers?

De quorums van de Aäronische priesterschap

De Heer heeft opgedragen dat de dragers van het priesterschap in quorums worden georganiseerd. Een quorum is een groep broeders die hetzelfde priesterschap dragen.

Er zijn drie quorums van de Aäronische priesterschap:

1. Het diakenenquorum, dat uit maximaal 12 leden bestaat (zie LV 107:85). Het presidium van het diakenenquorum wordt door de bisschop uit de quorumleden gekozen.
2. Het lerarenquorum, dat uit maximaal 24 leden bestaat (zie LV 107:86). Het presidium van het lerarenquorum wordt door de bisschop uit de quorumleden gekozen.
3. Het priestersquorum, dat uit maximaal 48 leden bestaat (zie LV 107:87–88). Het wordt gepresideerd door de bisschop van de wijk waartoe het quorum behoort. De bisschop is een hogepriester en behoort dus ook tot hogepriestersquorum.

Als er meer quorumleden zijn dan voor een quorum is toegestaan, wordt het quorum gesplitst.

De quorums van de Melchizedekse priesterschap

Op algemeen kerkniveau vormen de leden van het Eerste Presidium een quorum, evenals de twaalf apostelen. Ook de zeventigers zijn in quorums georganiseerd.

Op plaatselijk kerkniveau — in wijken, gemeenten, ringen en districten — zijn de Melchizedeks-priesterschapsdragers georganiseerd in de volgende quorums:

Ouderlingenquorum

Elk ouderlingenquorum 'is ingesteld [voor] vaste dienaren; niettemin mogen zij reizen, hoewel zij geordend zijn om vaste dienaar te zijn voor mijn kerk' (LV 124:137). Zij doen het meeste van hun werk dicht bij huis. Het quorum bestaat uit maximaal 96 ouderlingen, gepresideerd door een quorumpresidium. Als dit aantal wordt overschreden, wordt het quorum gesplitst.

Hogepriestersquorum

Elk quorum omvat alle hogepriesters die binnen de grenzen van een ring wonen, inclusief patriarchen en bisschoppen. De ringpresident en zijn twee raadgevers vormen het presidium van dit quorum. De hogepriesters in elke wijk zijn georganiseerd in een groep met een groepsleider.

Het belang van priesterschapsquorums

- Hoe kunnen priesterschapsquorums personen en gezinnen tot steun zijn?

Als het priesterschap aan een man of een jongen wordt verleend, wordt hij automatisch lid van een priesterschapsquorum. Voor de rest van zijn leven wordt hij lid van het priesterschapsquorum dat bij zijn ambt hoort (zie Boyd K. Packer, 'What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government', *Ensign*, februari 1993, p. 9).

Als een priesterschapsquorum naar behoren functioneert, worden de quorumleden door hun leiders gestimuleerd, gezegend, begeleid en onderwezen in het evangelie. Hoewel een man uit een kerkroeping, zoals leraar, quorumpresident, bisschop, hogeraadslid of ringpresident, wordt ontheven, blijft zijn lidmaatschap in zijn quorum ongewijzigd. Het lidmaatschap van een quorum moet beschouwd worden als een heilig voorrecht.

Hulporganisaties van de priesterschap

- Hoe kunnen de hulporganisaties van de priesterschap personen en gezinnen tot steun zijn?

Alle organisaties in de kerk zijn werkzaam onder leiding van priesterschapsleiders. Zij helpen hen om het werk Gods uit te voeren. De presidiums van bijvoorbeeld de ZHV, jongevrouwen, jongemannen, jeugdwerk en zondagsschool in een wijk functioneren op aanwijzing van de bisschop. Deze organisaties worden hulporganisaties van de priesterschap genoemd.

- Wat kunt u doen om de priesterschapsquorums en hulporganisaties succesvol te laten zijn?

Aanvullende teksten

- Alma 13:1–19 (wijze waarop mannen tot het priesterschap worden geordend)
- Matteüs 16:19; LV 68:12 (apostelen krijgen priesterschapsleutels en macht; wat ze op aarde verzegelen is in de hemel verzegeld)
- LV 20:38–67 (plichten van ouderlingen, priesters, leraren, diakenen)
- LV 84; 107 (openbaringen over het priesterschap)
- 1 Korintiërs 12:14–31 (alle ambten van het priesterschap zijn belangrijk)

Het verbondsvolk Gods

Hoofdstuk 15

Het kenmerk van verbonden

- Wat is een verbond? Waarom worden heiligen der laatste dagen een verbondsvolk genoemd?

Vanaf het eerste begin heeft God verbonden gesloten met zijn kinderen op aarde. Als zijn kinderen verbonden (of beloften) met Hem aangaan, weten zij wat Hij van hen verwacht en welke zegeningen zij van Hem kunnen verwachten. Zij kunnen zijn werk op aarde beter uitvoeren. De mensen die een verbond met God aangaan en met wie God verbonden aangaat, zijn bekend als Gods verbondsvolk. De leden van de kerk maken deel uit van het verbondsvolk Gods.

In het evangelie betekent een verbond een heilige overeenkomst of wederzijdse belofte tussen God en een persoon of een groep mensen. Als onderdeel van het verbond belooft God een zegen voor gehoorzaamheid aan bepaalde geboden. Hij stelt de voorwaarden van zijn verbonden en Hij openbaart die voorwaarden aan zijn profeten. Als we voldoen aan de gestelde voorwaarden van het verbond, ontvangen wij de beloofde zegeningen. Als we ervoor kiezen ons niet aan de voorwaarden te houden, onthoudt Hij de zegeningen, en in sommige gevallen volgt er ook een straf.

Als we bijvoorbeeld tot de kerk toetreden, sluiten we verschillende verbonden met God (zie hoofdstuk 20 in dit boek). We sluiten een verbond met de Heiland dat we zijn naam op ons nemen. Hij belooft dat 'zovelen als er zich bekeren en zich laten dopen in mijn naam, die Jezus Christus is, en tot het einde volharden, zullen worden behouden' (LV 18:22). Wij sluiten een verbond met de Heer

wanneer wij aan het avondmaal deelnemen (zie hoofdstuk 23 in dit boek). Wij beloven zijn naam op ons te nemen, Hem indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Ons wordt beloofd dat de Heilige Geest bij ons zal zijn. (Zie LV 20:77–79.) Als we de tempelverordeningen ontvangen, sluiten we heilige verbonden. Als we stipt gehoorzaam zijn aan die verbonden, ontvangen wij de staat van de verhoging (zie LV 132; zie ook hoofdstuk 47 in dit boek).

God heeft ook verbonden gesloten met bepaalde personen of groepen. Hij sloot verbonden met Adam, Henoch, Noach, de kinderen Israëls en Lehi (zie Mozes 6:31–36, 52; Genesis 9:9–17; Exodus 19:5–6; 2 Nephi 1). Hij sloot een bijzonder verbond met Abraham en zijn nageslacht dat tegenwoordig de leden van de kerk en alle volken tot zegen is.

- Denk na over de verbonden die u met God hebt gesloten en de zegeningen die Hij u heeft beloofd als u zich aan die verbonden houdt.

Gods verbond met Abraham en zijn nageslacht

- Wat is het Abrahamitisch verbond?

Abraham, een oudtestamentische profeet, was een zeer rechtschapen man (zie de afbeelding in dit hoofdstuk). Hij weigerde zijn vaders afgoden te aanbidden. Hij onderhield alle geboden van God. Vanwege de rechtschapenheid van Abraham sloot de Heer een verbond met hem, dat we het Abrahamitisch verbond noemen.

De Heer beloofde Abraham dat hij talloze nakomelingen zou hebben. Hij beloofde dat ze allen recht zouden hebben op het evangelie, de zegeningen van het priesterschap, en alle verordeningen van de verhoging. Deze nakomelingen zouden, door de macht van het priesterschap, het evangelie naar alle naties brengen. Door hen zouden alle geslachten der aarde worden gezegend (zie Abraham 2:11). God beloofde verder dat Hij zijn verbond zou oprichten onder alle geslachten van Abrahams kinderen (zie Genesis 17:4–8).

- Hoe zijn de geboden en beloften in het Abrahamitisch verbond op ons van toepassing? (Overweeg hoe deze vraag op verschil-

lende situaties van toepassing is, zoals thuis, op het werk, in de samenleving, of op zending.)

Leden van de kerk zijn een verbondsvolk

- Welke zegeningen en plichten heeft Gods verbondsvolk nu?

De rechtstreekse afstammelingen van Abraham zijn niet de enige mensen die God zijn verbondsvolk noemt. Tot Abraham zei God: ‘Want allen die dit evangelie aanvaardden, zullen naar uw naam worden genoemd, en zullen tot uw nakomelingen worden gerekend en zullen zich verheffen en u als hun vader prijzen’ (Abraham 2:10). Aldus zijn er twee groepen opgenomen in het verbond dat met Abraham is gesloten: (1) Abrahams rechtschapen rechtstreekse afstammelingen en (2) wie in zijn nageslacht worden geadopteerd door het evangelie van Jezus Christus te aanvaardden en na te leven (zie 2 Nephi 30:2).

Als we ons in de kerk laten dopen, gaan we het verbond aan dat de Heer met Abraham, Isaak en Jakob heeft gesloten (zie Galaten 3:26–29). Als we gehoorzaam zijn, beërven we de zegeningen die tot dat verbond behoren. We hebben recht op hulp en leiding van de Heilige Geest. Waardige mannen hebben het recht om het priesterschap te dragen. Gezinnen kunnen in de zegeningen van het priesterschap delen. Wij kunnen het eeuwige leven in het celestiale koninkrijk deelachtig worden. Er zijn geen grotere zegeningen te bedenken.

Als Gods verbondsvolk ontvangen we niet alleen zegeningen, we hebben ook grote plichten. De Heer beloofde Abraham dat het evangelie door zijn afstammelingen over de aarde verspreid zou worden. Wij komen die plicht na door het voltijdzendingprogramma van de kerk en het zendingswerk dat de leden doen. Deze plicht om het evangelie in de hele wereld te prediken, hoort alleen toe aan de kerk van de Heer en zijn verbondsvolk.

Als het verbondsvolk Gods behoren wij de geboden te onderhouden. De Heer heeft gezegd: ‘Ik, de Heer, ben gebonden wanneer

Voor de leerkracht: U kunt de deelnemers aan de les dieper over een vraag laten nadenken door ze de tijd te gunnen om na te denken. Als ze voldoende tijd hebben gekregen, vraagt u naar reacties.

gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte' (LV 82:10). Als we ons verbond, na het evangelie te hebben aanvaard, verwerpen, wordt het verbond ongeldig en zullen we door God worden verdoemd (zie LV 132:4). Hij heeft gezegd: 'Laat de zonde na, opdat er niet zware oordelen op uw hoofd neerkomen. Want van hem aan wie veel is gegeven, wordt veel geëist; en wie zondigt tegen het grotere licht, zal de grotere veroordeling ontvangen' (LV 82:2-3).

Het nieuw en eeuwigdurend verbond

- Wat beloven wij als we het evangelie aanvaardden? Welke zegeningen geeft onze hemelse Vader ons als we ons aan deze beloften houden?

De volheid van het evangelie wordt het nieuw en eeuwigdurend verbond genoemd. Het omvat de verbonden die we bij de doop, tijdens het avondmaal, in de tempel, en op andere tijden sluiten. De Heer noemt het eeuwigdurend, omdat het is ingesteld door een eeuwige God en omdat het verbond nooit zal worden veranderd. Hij heeft ditzelfde verbond aan Adam, Henoch, Noach, Abraham en andere profeten gegeven. In die zin is het niet nieuw. Maar de Heer noemt het, elke keer als het evangelie op aarde wordt hersteld, nieuw, omdat het nieuw is voor de mensen die het ontvangen (zie Jeremia 31:31-34; Ezechiël 37:26).

Als we het nieuw en eeuwigdurend verbond aanvaardden, verbinden we ons ertoe ons te bekeren, te laten dopen, de Heilige Geest te ontvangen, onze begiftiging te ontvangen, het huwelijksverbond in de tempel te ontvangen en Christus tot het eind van ons leven te volgen en te gehoorzamen. Door onze verbonden na te leven, kunnen we er zeker van zijn dat onze hemelse Vader ons de verhoging in het celestiale koninkrijk zal schenken (zie LV 132:20-24; zie ook hoofdstuk 47 in dit boek).

De omvang van die belofte is moeilijk te begrijpen voor stervelingen. De geboden die Hij uitvaardigt, zijn voor onze bestwil, en als we getrouw zijn, kunnen we voor eeuwig delen in de zegeningen en schoonheden van hemel en aarde. We kunnen

in zijn tegenwoordigheid wonen en deelhebben aan zijn liefde, mededogen, macht, grootsheid, kennis, wijsheid, heerlijkheid en heerschappijen.

- Hoe houdt tot het verbondsvolk behoren verband met hoe we ons kleden, handelen en de geboden van God onderhouden?

Aanvullende teksten en andere bronnen

- 1 Petrus 2:9–10 (Gods eigen volk)
- LV 54:4–6 (gevolgen van onderhouden en geschonden verbonden)
- LV 132:7 (verbonden met bevoegd gezag gesloten)
- LV 133:57–60 (het doel van verbonden)
- LV 35:24 (beloften bij gehoorzaamheid aan verbonden)
- Hebreëen 8:6 (Jezus Christus is de middelaar van een beter verbond)
- Gids bij de Schriften, 'Verbond', pp. 201–202

De Kerk van Jezus Christus in vroege tijden

Hoofdstuk 16

Enkele kenmerken van de Kerk van Jezus Christus

‘Wij geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk bestond, namelijk: apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten enzovoort’ (Geloofsartikelen 1:6).

Jezus Christus heeft toen Hij op aarde was zijn kerk opgericht. Hij noemde die de Kerk van Jezus Christus (zie 3 Nephi 27:8) en de leden werden heiligen genoemd (zie Efeziërs 2:19–20).

Openbaring

Toen Jezus zijn kerk stichtte, instrueerde en begeleidde Hij haar leiders. Hij kreeg zijn instructies op zijn beurt van zijn Vader in de hemel. (Zie Hebrëeën 1:1–2.) Aldus werd de Kerk van Jezus Christus door God geleid, en niet door mensen. Jezus vertelde zijn volgelingen dat openbaring van God de ‘rots’ was waarop Hij zijn kerk zou bouwen (zie Matteüs 16:16–18).

Voordat Jezus na zijn opstanding ten hemel voer, zei Hij tegen zijn apostelen: ‘Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld’ (Matteüs 28:20). Zijn woord getrouw, bleef Hij ze vanuit de hemel leiden. Hij stuurde de Heilige Geest om hen tot trooster en openbaarder te zijn (zie Lucas 12:12; Johannes 14:26). Hij sprak tot Saulus in een visioen (zie Handelingen 9:3–6). Hij openbaarde aan Petrus dat het evangelie niet alleen aan de Joden, maar aan de hele

Voor de leerkracht: Overweeg iedere deelnemer aan de les uit te nodigen om een van de zes kenmerken van de kerk te bestuderen onder de gecursiveerde koppen zoals *Openbaring* en *Gezag van God*. (In grote klassen krijgen sommige deelnemers hetzelfde kenmerk. In kleine klassen en thuis kunnen deelnemers meer dan een kenmerk toegewezen krijgen.) Als ze voldoende tijd hebben gekregen om het kenmerk te bestuderen, vraagt u hun te bespreken wat ze hebben geleerd.

wereld moest worden gepredikt (zie Handelingen 10). Hij openbaarde vele heerlijke waarheden aan Johannes, die in het boek Openbaring zijn opgetekend. In het Nieuwe Testament staan vele andere manieren waarop Jezus zijn wil openbaarde tot leiding van zijn kerk en verlichting van zijn discipelen.

Gezag van God

De verordeningen en beginselen van het evangelie kunnen niet zonder het priesterschap worden bediend en gepredikt. De Vader heeft dit gezag aan Jezus Christus gegeven (zie Hebreëen 5:4–6), die op zijn beurt zijn apostelen heeft geordend tot de macht en het gezag van het priesterschap (zie Lucas 9:1–2; Marcus 3:14). Hij herinnerde hen er wel aan: ‘Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen’ (Johannes 15:16).

Daar Jezus wilde dat er orde in zijn kerk was, gaf hij de grootste verantwoordelijkheid en het hoogste gezag aan de twaalf apostelen. Hij benoemde Petrus tot hoofdapostel en gaf aan hem de sleutels om zegeningen zowel op aarde als in de hemel te bezegelen (zie Matteüs 16:19). Jezus ordende ook andere functionarissen, die specifieke plichten kregen. Toen Hij naar de hemel was gevaren, bleef de wijze van benoeming en ordening hetzelfde. Wie dat gezag van Jezus hadden ontvangen, ordenden anderen tot het priesterschap. Jezus maakte door middel van de Heilige Geest bekend dat Hij zijn goedkeuring hechtte aan die ordeningen (zie Handelingen 1:24).

De organisatie van de kerk

De Kerk van Jezus Christus was een zorgvuldig georganiseerd geheel. Zij werd vergeleken met een gebouw dat was ‘gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.’ (Efeziërs 2:20).

Jezus benoemde andere priesterschapsleiders om de apostelen bij hun bediening te assisteren. Hij stuurde er functionarissen, zeventigers genaamd, paarsgewijs op uit om het evangelie te prediken (zie Lucas 10:1). Andere functionarissen in de kerk waren evangelisten (patriarchen), herders (presiderende leiders), hogepriesters,

ouderlingen, bisschoppen, priesters, leraren en diakenen (zie hoofdstuk 14 in dit boek). Die functionarissen waren alle noodzakelijk om zendingswerk te doen, verordeningen te verrichten en de kerkleden te instrueren en te inspireren. Die functionarissen zorgden ervoor dat de leden 'de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods' (Efeziërs 4:13) bereikten.

In de Bijbel staat niet alles over het priesterschap of de organisatie en het bestuur van de kerk. Er is echter wel voldoende in de Bijbel bewaard gebleven dat de schoonheid en volmaaktheid van de kerkelijke organisatie aantoont. De apostelen werd geboden om in de hele wereld te prediken (zie Matteüs 28:19–20). Ze konden niet in elke stad blijven om toe te zien op de nieuwe bekeerlingen. Daarom werden er ter plaatse priesterschapsleiders geroepen en geordend, die werden gepresideerd door de apostelen. De apostelen en andere kerkleiders bezochten en schreven brieven aan de verschillende gemeenten. Vandaar dat het Nieuwe Testament brieven bevat die zijn geschreven door Paulus, Petrus, Jakobus, Johannes en Judas, waarin zij raad en aanwijzingen aan de plaatselijke priesterschapsleiders gaven.

Uit het Nieuwe Testament blijkt dat deze kerkelijke organisatie bedoeld was voort te duren. Na de dood van Judas bijvoorbeeld waren er nog slechts elf apostelen. Kort na de hemelvaart van Jezus zijn de apostelen bijeengekomen om iemand in plaats van Judas te kiezen. Door openbaring van de Heilige Geest kozen zij Mattias. (Zie Handelingen 1:23–26.) Het patroon dat Jezus instelde voorzag in twaalf apostelen om de kerk te besturen. Het was duidelijk dat de organisatie moest voortduren zoals Hij die had opgericht.

Eerste beginselen en verordeningen

De apostelen onderwezen in twee grondbeginselen: geloof in de Here Jezus Christus en bekering. Als nieuwe bekeerlingen geloof in Jezus Christus, de Zoon van God en hun Verlosser, hadden en zich bekeerd hadden van hun zonden, ontvingen zij twee verordeningen: doop door onderdompeling en de oplegging van handen voor de gave van de Heilige Geest (zie Handelingen 19:1–6). Dat waren de eerste beginselen en verordeningen van het evangelie. Jezus

heeft verklaard: ‘Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan’ (Johannes 3:5).

Verordeningen voor de doden verricht

Jezus zorgde ervoor dat iedereen het evangelie kan horen, hetzij op aarde of na de dood. Tussen zijn dood en de opstanding begaf Jezus Zich onder de geesten van de mensen die waren gestorven. Hij organiseerde het zendingswerk onder de doden. Hij benoemde rechtschappen boodschappers en gaf hun de macht om het evangelie te prediken aan de geesten van mensen die waren gestorven. Zo kregen zij de kans om het evangelie te aanvaarden. (Zie 1 Petrus 3:18–20; 4:6; LV 138.) De levende leden van zijn kerk verrichtten dan verordeningen voor de doden (zie 1 Korintiërs 15:29). Verordeningen zoals de doop en bevestiging moeten op aarde worden gedaan.

Geestelijke gaven

Alle getrouwe leden van de kerk hadden recht op de gaven van de Geest. Die ontvingen zij naar hun individuele behoeften, capaciteiten en taken. Een aantal van die gaven waren geloof, met inbegrip van de macht om te genezen en te worden genezen; profetie; en visioenen. (De gaven van de Geest worden in hoofdstuk 22 uitvoeriger besproken.) In de ware kerk van Jezus Christus zijn er altijd geestelijke gaven (zie 1 Korintiërs 12:4–11; Moroni 10:8–18; LV 46:8–29). Jezus vertelde zijn discipelen dat die tekenen of geestelijke gaven de gelovigen altijd zullen volgen (zie Marcus 16:17–18). Veel van zijn discipelen verrichtten wonderen, profeteerden of zagen visioenen door de kracht van de Heilige Geest.

- Waarom zijn deze zes kenmerken noodzakelijk in de Kerk van Jezus Christus?

De Kerk van Jezus Christus in Amerika

Na zijn opstanding bracht Jezus een bezoek aan de mensen in Amerika. Hij stichtte zijn kerk onder hen en onderrichtte hen drie dagen lang om daarna vaak terug te keren (zie 3 Nephi 11–28). Daarna voer Hij weer naar de hemel op. Dit volk leefde ruim

tweehonderd jaar in rechtschapenheid en het was een van de gelukkigste volken die God had geschapen (zie 4 Nephi 1:16).

Afval in de ware kerk

- Wat betekent de term *de afval*?

In alle tijden hebben kwade mensen geprobeerd het werk van God te vernietigen. Dat gebeurde ook toen de apostelen nog leefden en toezagen op de groei van de prille kerk. Sommige leden verkondigden ideeën uit hun oude heidense of Joodse achtergrond in plaats van de eenvoudige waarheden, waarin Jezus had onderwezen. Sommigen kwamen openlijk in opstand. Bovendien was er vervolging van buiten de kerk. Leden van de kerk werden gemarteld en gedood voor hun geloofsovertuiging. De apostelen werden één voor één gedood of van de aarde weggenomen. Die goddeloosheid en afval leidden ertoe dat het apostolisch gezag en de priesterschapssleutels ook van de aarde verdwenen. De organisatie die Jezus Christus had opgericht, bestond niet langer; verwarring was het resultaat. Er slopen steeds meer fouten in de kerkleer en spoedig viel de kerk volkomen uiteen. De periode waarin de ware kerk niet meer op aarde te vinden was, wordt de grote afval genoemd.

Spoedig werd het denken van de christenen beheerst door heidense denkbeelden. De Romeinse keizer nam dit onechte christendom over als staatsgodsdienst. Deze kerk verschilde aanzienlijk van de kerk die Jezus had opgericht. Zij verkondigde dat God een wezen zonder vorm of inhoud was.

Gods liefde voor ons werd niet langer correct begrepen onder de mensen. Zij wisten niet meer dat wij zijn kinderen zijn. Zij begrepen het doel van het leven niet meer. Veel van de verordeningen ondergingen veranderingen, omdat het priesterschap niet meer op aarde was en er geen openbaring meer werd ontvangen.

De keizer koos zijn eigen leiders en gaf ze soms dezelfde titels die de priesterschappleiders in de ware kerk van Jezus Christus hadden gebruikt. Er waren geen apostelen of andere priesterschappleiders met Gods macht en er waren geen geestelijke gaven. De profeet Jesaja had deze situatie voorzien, want hij heeft geprofeteerd:

‘Want de aarde is ontwaard door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken, het eeuwig verbond verbroken’ (Jesaja 24:5). Het was niet langer de Kerk van Jezus Christus, het was de kerk van mensen geworden. Zelfs de naam was veranderd. Ook in Amerika sloeg de afval toe (zie 4 Nephi).

De herstelling voorzegt

- Welke profetieën in het Oude en Nieuwe Testament voorzegt de herstelling?

God had de afval voorzien en voorbereidingen getroffen voor de herstelling van het evangelie. De apostel Petrus sprak hierover tot de Joden: ‘Hij [zal] de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende[n]; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher’ (Handelingen 3:20–21).

Johannes de Openbaarder voorzagt ook de tijd waarin het evangelie zou worden hersteld. Hij schreef: ‘En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie’ (Openbaring 14:6).

- Waarom was de herstelling noodzakelijk?
- Overweeg de zegeningen die u ten deel zijn gevallen, omdat de Kerk van Jezus Christus in de laatste dagen is hersteld.

Aanvullende teksten

- Efeziërs 2:19 (leden heiligen genoemd)
 - 1 Korintiërs 12:12–31 (kerk vergeleken met een lichaam)
 - Lucas 10:1; Handelingen 14:23; Titus 1:7; 1 Timoteüs 2:7 (functionarissen van de kerk genoemd)
 - Johannes 8:26–29 (de Vader geeft Jezus leiding)
 - Lucas 9:1; Jakobus 1:17; 5:14–15 (geestelijke gaven)
 - Mosiah 27:13 (afval is het gevolg van overtreding)
-

- 2 Petrus 2:1; Matteüs 24:9–12; Johannes 16:1–3; Amos 8:11;
2 Tessalonicenzen 2:3–4 (de afval voorspeld)
- Daniël 2:44–45; Matteüs 24:14; Handelingen 3:19–21; Micha 4:1;
Jesaja 2:2–4 (de herstelling voorspeld)

De Kerk van Jezus Christus nu

Hoofdstuk 17

De Kerk van Jezus Christus was van de aarde verdwenen

- Waarom is de Kerk van Jezus Christus kort na de dood en opstanding van de Heiland van de aarde verdwenen?

Toen Jezus Christus op aarde was, richtte Hij zijn kerk op, de enige ware kerk. Hij zette zijn kerk op, zodat alle mensen in de waarheden van het evangelie konden worden onderwezen en de verordeningen van het evangelie met het juiste gezag konden worden bediend. Door middel van deze organisatie kon Christus de heilsboodschap aan alle mensen brengen.

Na de hemelvaart van de Heiland brachten mensen wijzigingen aan in de verordeningen en leerstellingen die Hij en zijn apostelen hadden ingesteld. Door de afval was er geen rechtstreekse openbaring van God. De ware kerk was niet meer op aarde. Mensen stichtten andere kerken en beweerden dat die juist waren, maar de leerstellingen waren met elkaar in tegenspraak. Er heerste veel verwarring en strijd over godsdienst. De Heer had deze afval voorzien en gezegd dat er een hongersnood in het land zou komen, 'geen hongersnood naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen. Dan zullen zij (...) zoeken naar het woord des Heren; maar vinden zullen zij het niet' (Amos 8:11-12).

- Hoe treft de hongersnood waarover in Amos 8:11-12 wordt gesproken mensen?

De Heer beloofde zijn ware kerk te herstellen

- Welke omstandigheden in de wereld bereidden zoal de weg voor van de herstelling van het evangelie?
-

De Heiland heeft beloofd zijn kerk in de laatste dagen te herstellen. Hij zei: 'Ik ga voort wonderlijk met dit volk te handelen, wonderlijk en wonderbaar' (Jesaja 29:14).

Vele jaren waren de mensen in geestelijke duisternis. Ongeveer 1700 jaar na Christus gingen de mensen steeds meer interesse tonen in God en godsdienst. Sommigen zagen in dat het evangelie van Jezus niet meer op aarde was. Anderen zagen in dat er openbaring noch goddelijk gezag was en dat de kerk die Christus had gesticht niet op aarde te vinden was. De tijd was aangebroken om de Kerk van Jezus Christus op aarde te herstellen.

- Op welke manieren is de herstelling van de volheid van het evangelie 'wonderlijk'?

Nieuwe openbaring van God

- Wat kwam Joseph Smith over God te weten toen hij zijn eerste visioen ontving?

In de lente van 1820 vond er een van de belangrijkste gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis plaats. De tijd was aangebroken voor het wonderlijke en wonderbare werk waarover de Heer had gesproken. Joseph Smith wilde al op jonge leeftijd weten welke van alle kerken de ware Kerk van Jezus Christus was. Hij ging vlak bij zijn huis het bos in en bad nederig en oprecht tot zijn hemelse Vader om te weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten. Op die ochtend gebeurde er een wonder. Onze hemelse Vader en Jezus Christus verschenen aan Joseph Smith. De Heiland vertelde hem dat hij zich bij geen enkele kerk moest aansluiten, omdat de ware kerk niet op aarde was. Hij zei ook dat de geloofsbelijdenissen van de kerken 'een gruwel in zijn ogen' waren (Geschiedenis van Joseph Smith 1:19; zie ook de verzen 7–18, 20). Deze gebeurtenis was het begin van rechtstreekse openbaring uit de hemelen. De Heer had wederom een profeet gekozen. Sinds die tijd zijn de hemelen open gebleven. Tot op de dag van vandaag hebben de profeten die Hij heeft gekozen openbaring ontvangen. Joseph was degene die het ware evangelie van Jezus Christus hielp herstellen.

- Waarom was het eerste visioen een van de belangrijkste gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis?

Gezag van God hersteld

- Waarom was de herstelling van het Aäronisch en Melchizedeks priesterschap noodzakelijk?

De herstelling van het evangelie hield mede in dat God het priesterschap weer aan de mens gaf. Johannes de Doper is in 1829 gekomen om het Aäronisch priesterschap op Joseph Smith en Oliver Cowdery te bevestigen (zie LV 13; 27:8). Daarna kwamen Petrus, Jakobus en Johannes, het presidium van de kerk in tijden van weleer, om Joseph en Oliver het Melchizedeks priesterschap en de sleutels van het koninkrijk te geven (zie LV 27:12–13). Later zijn er aanvullende priesterschapssleutels hersteld door hemelse boodschappers, zoals Mozes, Elias en Elia (zie LV 110:11–16). De herstelling bracht het priesterschap weer terug op aarde. Wie tegenwoordig het priesterschap dragen, hebben de bevoegdheid om verordeningen zoals de doop te verrichten. Zij hebben ook het gezag om leiding te geven aan het koninkrijk Gods op aarde.

Christus' kerk werd weer opgericht

- Welke gebeurtenissen hebben tot de oprichting van de kerk geleid?

De Heiland openbaarde dat zijn kerk op 6 april 1830 moest worden opgericht (zie LV 20:1). Zijn kerk wordt De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen genoemd (zie LV 115:4). Christus is nu het hoofd van zijn kerk, zoals Hij dat was in tijden van weleer. De Heer heeft gezegd dat zij 'de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde [is], waarin Ik, de Heer, welbehagen heb' (LV 1:30).

Joseph Smith werd gesteund als profeet en 'eerste ouderling' van de kerk (zie LV 20:2–4). Later, toen het Eerste Presidium was gevormd, werd hem steun verleend als president. Bij de stichting van de kerk werd alleen het raamwerk opgezet. Naarmate de kerk groeide, werd de organisatie verder uitgebouwd.

Voor de leerkracht: Als u uw getuigenis geeft, nodigt u de Geest uit. Geef als onderdeel van deze les uw getuigenis van de herstelling en geef anderen de gelegenheid om hetzelfde te doen.

De kerk werd georganiseerd met dezelfde functionarissen als in de vroegchristelijke kerk. Die organisatie bestond uit apostelen, profeten, evangelisten (patriarchen), herders (presiderende leiders), hogepriesters, ouderlingen, bisschoppen, priesters, leraren en diakenen. Dezelfde ambten vinden we tegenwoordig in de kerk (zie Geloofsartikelen 1:6).

De kerk wordt geleid door een profeet, die handelt op aanwijzing van de Heer. Deze profeet is ook de president van de kerk. Hij bezit alle gezag dat noodzakelijk is om leiding aan Gods werk te geven (zie LV 107:65, 91). Twee raadgevers assisteren de president. Twaalf apostelen, die bijzondere getuigen van de naam van Jezus Christus zijn, prediken het evangelie en besturen de aangelegenheden van de kerk in alle werelddelen. Andere algemene functionarissen van de kerk met specifieke taken, zoals de Presiderende Bisschap en de Quorums der Zeventig, dienen onder leiding van het Eerste Presidium en de Twaalf.

De ambten van het priesterschap bestaan uit apostelen, zeventigers, patriarchen, hogepriesters, bisschoppen, ouderlingen, priesters, leraren en diakenen. Dit zijn dezelfde ambten die in de oorspronkelijke kerk bestonden.

De kerk is veel groter geworden dan zij in de dagen van Jezus was. Die groei heeft ertoe geleid dat er aanvullende organisatorische units binnen de kerk zijn geopenbaard. Als de kerk in een gebied volledig is georganiseerd, heeft zij plaatselijke onderverdelingen die ringen worden genoemd. Een ring wordt gepresideerd door een ringpresident en zijn twee raadgevers. Een ring heeft twaalf hogeraadsleden die bij het werk van de Heer in de ring assisteren. In de ring worden onder leiding van de ringpresident quorums van de Melchizedekse priesterschap gevormd (zie hoofdstuk 14 in dit boek). Elke ring is onderverdeeld in smallere units, wijk genaamd. Een wijk wordt gepresideerd door een bisschop en zijn twee raadgevers.

In gebieden van de wereld waar de kerk pas aanwezig is, zijn er districten, die op ringen lijken. Districten zijn onderverdeeld in kleinere units, gemeente genaamd, die op wijken lijken.

Er werden belangrijke waarheden hersteld

- Welke belangrijke waarheden zijn met de herstelling van de kerk weer teruggebracht?

De huidige kerk predikt dezelfde beginselen en bedient dezelfde verordeningen als in de tijd van Jezus. De eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: geloof in de Here Jezus Christus, bekering, doop door onderdompeling en handoplegging voor de gave van de Heilige Geest (zie Geloofsartikelen 1:4). Deze waardevolle waarheden zijn in hun volheid teruggebracht met de herstelling van de kerk.

Door de gave en macht van God vertaalde Joseph Smith het Boek van Mormon, waarin de duidelijke en waardevolle waarheden van het evangelie opgetekend staan. Vele andere openbaringen volgden en zijn opgetekend als schriftuur in de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde (zie hoofdstuk 10 in dit boek).

Andere belangrijke waarheden die door de Heer zijn hersteld zijn:

1. Onze hemelse Vader is een werkelijk wezen met een tastbaar, volmaakt lichaam van vlees en beenderen, en Jezus Christus eveneens. De Heilige Geest is een persoon van geest.
2. We bestonden vóór dit leven als geestkinderen van God.
3. Het priesterschap is noodzakelijk om de verordeningen van het evangelie te bedienen.
4. Wij zullen voor onze eigen zonden worden gestraft en niet voor Adams overtreding.
5. Kinderen hoeven niet te worden gedoopt zolang zij de leeftijd van verantwoordelijkheid niet hebben (acht jaar).
6. Er zijn drie koninkrijken van heerlijkheid in de hemelen, en door de genade van de Here Jezus Christus zullen mensen beloond worden naar hun daden op aarde en naar de verlangens van hun hart.
7. De familieband kan eeuwig zijn door het verzegelingsgezag van het priesterschap.

8. Verordeningen en verbonden zijn nodig voor het eeuwig heil.
Zij zijn beschikbaar voor zowel de levenden als de doden.
- Hoe zijn die waarheden op u en anderen van invloed?

De Kerk van Jezus Christus zal nooit ten onder gaan

- Wat is de zending van de kerk?

Sinds haar herstelling in 1830 is het ledental van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gestadig gegroeid. In bijna elk land zijn er leden van de kerk. De kerk zal blijven groeien. Want Christus heeft gezegd: 'Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden als een getuigenis voor alle volken' (Matteüs naar Joseph Smith 1:31). De kerk zal nooit meer van de aarde worden weggenomen. Haar zending is de waarheid aan alle mensen te brengen. Duizenden jaren geleden zei de Heer dat Hij 'een koninkrijk [zou] oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan (...) maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid' (Daniël 2:44).

- Hoe hebt u meegeholpen met het werk van het koninkrijk Gods?
Wat kunt u doen om dit werk voort te zetten?

Aanvullende teksten

- Handelingen 3:19–21; Openbaring 14:6; Daniël 2:44–45; Jesaja 2:2–4; 2 Nephi 3:6–15 (herstelling voorzegd)
- LV 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (herstelling van het evangelie)
- Efeziërs 2:20 (Jezus Christus de hoeksteen van de kerk)
- LV 20:38–67 (plichten van kerkfunctionarissen)
- Matteüs 24:14 (evangelie aan alle naties gepredikt)

Geloof in Jezus Christus

Hoofdstuk 18

Wat is geloof?

Geloof in de Here Jezus Christus is het eerste beginsel van het evangelie. Het is een geestelijke gave, die noodzakelijk is voor ons heil. Koning Benjamin heeft verklaard: ‘Want [niemand zal] redding ten deel vallen, tenzij door bekering en geloof in de Here Jezus Christus’ (Mosiah 3:12).

Geloof is hoop ‘op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn’ (Alma 32:21; zie ook Hebreëën 11:1). Geloof is een beginsel van actie en macht dat ons motiveert tot dagelijks handelen.

Zouden we studeren en leren als we niet geloofden dat we er wijzer en slimmer door werden? Zouden we elke dag werk verrichten als we niet de hoop hadden daar wat mee te bereiken? Zou een boer zaaien als hij niet verwachtte te oogsten? Elke dag handelen we naar datgene waarop we onze hoop hebben gericht, maar waarvan we niet het eindresultaat zien. Dat is geloof. (Zie Hebreëën 11:3.)

Uit vele schriftuurlijke verhalen leren we dat er door geloof grote dingen tot stand worden gebracht.

Door geloof bouwde Noach een ark, waarmee hij zijn familie van de zondvloed redde (zie Hebreëën 11:7). Mozes scheidde de wateren van de Rode Zee (zie Hebreëën 11:29). Elia riep vuur uit de hemel omlaag (zie 1 Koningen 18:17–40). Nephi bad om een hongersnood

Voor de leerkracht: Dit hoofdstuk is onderverdeeld in vier paragrafen. De kop van elke paragraaf is een vraag over geloof. U kunt de vragen als leidraad voor uw les gebruiken. Als het klaslokaal groot genoeg is voor groepsdiscussies kunt u de leerlingen opsplitsen in groepjes van vier man. Vraag elk groepje de paragrafen van het hoofdstuk onder elkaar te verdelen. Vraag ieder vervolgens het volgende te doen met zijn of haar paragraaf: (1) Die te lezen. (2) Teksten te vinden die de vraag in de kop beantwoorden. (3) Na te denken over ervaringen die verband houden met de paragraaf. (4) Hun gedachten over de paragraaf aan de anderen in de groep te vertellen.

(zie Helaman 11:3–5). Hij vroeg de Heer de hongersnood te beëindigen (zie Helaman 11:9–17). Zeeën zijn gestild, visioenen geopend en gebeden verhoord, alle door de macht van geloof.

Als we de Schrift zorgvuldig bestuderen, ontdekken we dat geloof een groot waarheidsvertrouwen in onze ziel opwekt dat ons motiveert om het goede te doen. Dat leidt tot de vraag: in wie moeten we geloof hebben?

- Denk aan uw dagelijkse bezigheden. Van welke zaken waaraan u elke dag werkt, kunt u niet het eindresultaat zien? Hoe zet geloof u tot actie aan?

Waarom behoren we geloof in Jezus Christus te hebben?

Wij moeten ons geloof in de Here Jezus Christus stellen.

Geloof in Jezus Christus hebben, betekent dat we Hem zoveel vertrouwen dat we doen wat Hij ons ook gebiedt. Door ons geloof in Hem te stellen en zo zijn gehoorzame discipelen te worden, zal onze hemelse Vader onze zonden vergeven en ons voorbereiden op onze terugkeer naar zijn koninkrijk.

De apostel Petrus predikte dat ‘er [...] onder de hemel geen andere naam aan de mensen [is] gegeven, waardoor wij moeten behouden worden’ (Handelingen 4:12, zie ook Mosiah 3:17). Jakob verklaarde dat de mensen ‘volmaakt geloof in de Heilige Israëls [Jezus Christus] [moeten hebben], anders kunnen zij niet worden behouden in het koninkrijk Gods’ (2 Nephi 9:23). Door geloof in de Heiland en door bekering kan zijn verzoening haar volledige uitwerking in ons leven hebben. Door geloof kunnen we ook de kracht krijgen om verleidingen te overwinnen (zie Alma 37:33).

We kunnen geen geloof in Jezus Christus hebben zonder ook geloof in onze hemelse Vader te hebben. Als we geloof in Hem hebben, zullen we ook het geloof hebben dat de Heilige Geest, die Zij sturen, ons alle waarheid zal leren en ons zal troosten.

- Hoe kan geloof in Jezus Christus van invloed zijn op onze kerkroeping? Onze gezinsrelaties? Ons beroep? Hoe beïnvloedt ons geloof in Jezus Christus onze hoop op het eeuwige leven?

Hoe kunnen wij ons geloof in Jezus Christus doen toenemen?

Nu wij weten hoeveel zegeningen we krijgen door geloof in Jezus Christus te oefenen, moeten we ernaar streven om ons geloof in Hem te vergroten. De Heiland heeft gezegd: 'Indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, (...) niets zal u onmogelijk zijn' (Matteüs 17:20). Een mosterdzaadje is heel klein, maar het groeit uit tot een grote boom.

Hoe kunnen we ons geloof vergroten? Op dezelfde manier waarop we ons in elke andere vaardigheid bekwamen. Hoe bekwamen we ons in houtsnijden, weven, verven, koken, pottenbakken of het bespelen van een muziekinstrument? We verdiepen en oefenen ons erin, en we werken eraan. Al doende krijgen we er vat op. Zo is het ook met geloof. Als we ons geloof in Jezus Christus willen we vergroten, moeten we eraan werken. De profeet Alma vergeleek het woord van God met een zaadje dat met geloof gevoed moet worden:

'Maar zie, indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof wilt oefenen — ja, al kunt gij niet meer doen dan verlangen te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat gij zó gelooft dat gij plaats kunt inruimen voor een deel van mijn woorden.

'Nu zullen wij het woord vergelijken met een zaadje. Welnu, indien gij plaats inruimt, zodat er een zaadje in uw hart kan worden gezaaid, zie, indien het een deugdelijk zaadje is, of een goed zaadje, zie, dan zal het — indien gij het niet uitwerpt door uw ongelooft, zodat gij u tegen de Geest des Heren verzet — in uw boezem gaan zwellen; en wanneer gij die zwelling bemerkt, zult gij bij uzelf beginnen te zeggen: het moet wel een goed zaadje zijn, ofwel een goed woord, want het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten (...).

'Nu zie, zou dat uw geloof niet vergroten?' (Alma 32:27–29).

We kunnen dus ons geloof in God vergroten door te handelen naar ons *verlangen* om in Hem te geloven.

We kunnen ook ons geloof vergroten door tot onze hemelse Vader te bidden over onze verwachtingen, verlangens en behoeften (zie Alma 34:17–26). Maar we moeten niet denken dat we alleen maar hoeven te vragen. Uit de Schrift leren we dat ‘geloof: indien het niet met werken gepaard gaat [...] op zichzelf genomen, dood [is]’ (Jakobus 2:17). Het volgende verhaal gaat over een man die zijn geloof liet blijken uit zijn werken.

De man wilde in de Schrift lezen, maar kon niet lezen. Hij bad tot zijn hemelse Vader of Hij hem wilde helpen met leren lezen. Na verloop van tijd kwam er een onderwijzer naar zijn dorp. Die vroeg hij om hulp. Hij leerde het alfabet. Hij verdiepte zich in klanken en leerde van letters woorden te maken. Al gauw kon hij eenvoudige woordjes lezen. Hoe meer hij oefende, hoe meer hij leerde. Hij dankte God dat Hij de onderwijzer gestuurd had en hem had geholpen met leren lezen. Daardoor heeft de man meer geloof, ootmoed en kennis gekregen, en wel in die mate dat hij als gemeentepresident in de kerk werd geroepen.

President Spencer W. Kimball heeft uitgelegd: ‘Geloof moet vergezeld gaan van werken. Hoe dwaas zou het zijn om God te vragen om ons kennis te *geven*, maar hoe verstandig is het om God hulp te vragen bij kennis verwerven, constructief leren, helder denken en onthouden wat we geleerd hebben’ (*Faith Precedes the Miracle* [1972], p. 205; cursivering in origineel).

Geloof sluit in dat we al het mogelijke doen om het resultaat te krijgen waarop we hopen en waarom we bidden. President Kimball heeft gezegd: ‘We zaaien het zaadje in geloof en al gauw zien we het wonder van het uitspruiten. De mens heeft de procedure vaak verkeerd begrepen en omgedraaid.’ Hij legde vervolgens uit dat veel mensen een goede gezondheid willen zonder de gezondheidswetten in acht te nemen. Wij willen voorspoedig zijn zonder onze tiende te betalen. We willen ons dicht bij de Heer voelen, maar we willen niet vasten en bidden. We willen regen voor onze gewassen en vrede in het land hebben zonder de sabbat te heiligen en zonder de andere geboden van de Heer te bewaren.’ (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 154.)

Een belangrijke manier waarop we ons geloof kunnen vergroten is naar het woord Gods te luisteren en het te bestuderen. We horen het woord Gods in onze kerkdiensten. We kunnen zijn woord in de Schriften bestuderen. ‘En omdat niet allen geloof hebben, moet gij ijverig woorden van wijsheid zoeken en ze elkaar leren; ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof’ (LV 88:118).

- Welk verband ziet u tussen ons geloof en onze handelingen?

Welke zegeningen vloeien zoal voort uit geloof?

Door de gave van geloof worden er wonderen verricht, verschijnen er engelen, worden andere gaven van de Geest gegeven, worden gebeden verhoord, en worden mannen zonen van God (zie Moroni 7:25–26, 36–37).

‘Als er geloof ontstaat, brengt het (...) apostelen, profeten, evangelisten, herders, leraren, gaven, wijsheid, kennis, wonderen, gezangen, tongen, uitleg van tongen enzovoort, mee. Al die zaken verschijnen als er geloof op aarde verschijnt en verdwijnen als het van de aarde verdwijnt; want ze zijn de gevolgen van geloof. (...) en wie het bezit, bemachtigt er alle noodzakelijke kennis en wijsheid door, totdat hij God zal kennen, en de Here Jezus Christus, die Hij gezonden heeft — en Hem te kennen is het eeuwige leven’ (*Lectures on Faith* [1985], p. 83).

- Kent u verhalen uit de Schrift waarin mensen sterker zijn geworden doordat zij geloof in Jezus Christus hadden? Hebt u dit in uw eigen leven zien gebeuren?

Aanvullende teksten

- Hebreëën 11; Alma 32 (het wezen van geloof uitgelegd)
- Exodus 14:19–22 (de wateren van de Rode Zee gescheiden)
- Genesis 6–8 (Noach en de zondvloed)
- Matteüs 8:5–33 (zieken genezen, storm gestild, geloofswonder)
- Marcus 5:25–34 (genezen door geloof)
- Romeinen 10:17 (geloof komt uit het horen van het woord Gods)

Bekering

Hoofdstuk 19

Bekering is voor iedereen noodzakelijk

- Wat is zonde? Welke gevolgen hebben zonden op ons?

Geloof in Jezus Christus leidt vanzelfsprekend tot bekering. Vanaf de tijd van Adam tot de tijd waarin wij leven is bekering een noodzakelijkheid. De Heer gaf Adam de aanwijzing: ‘Welnu, leer dit uw kinderen: dat alle mensen overal zich moeten bekeren, anders kunnen zij geenszins het koninkrijk Gods beërven, want niets wat onrein is, kan in zijn tegenwoordigheid wonen’ (Mozes 6:57).

Ons leven is bedoeld om ons tot ontwikkeling te brengen. Dat ontwikkelingsproces duurt ons hele leven. In die tijd zondigen we allemaal (zie Romeinen 3:23). Daarom is bekering voor iedereen noodzakelijk. Soms zondigen we uit onwetendheid, soms uit zwakte en soms zijn we opzettelijk ongehoorzaam. In de Bijbel lezen we: ‘Want niemand op aarde is zo rechtvaardig, dat hij goed doet zonder te zondigen’ (Prediker 7:20) en: ‘Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet’ (1 Johannes 1:8).

Wat is zonde? Jakobus heeft gezegd: ‘Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde’ (Jakobus 4:17). Johannes omschreef zonde als ‘alle ongerechtigheid’ (1 Johannes 5:17) en alle ‘wetteloosheid’ (1 Johannes 3:4).

Daarom heeft de Heer gezegd dat ‘alle mensen overal zich moeten bekeren’ (Mozes 6:57). Jezus Christus uitgezonderd, die een volmaakt leven heeft geleid, heeft iedereen gezondigd. Onze hemelse Vader houdt zoveel van ons dat Hij ons de kans biedt om ons van onze zonden te bekeren.

Vrij van zonden worden door bekering

- Wat is bekering?

Bekering is ons gegeven om vrij van zonden te worden en vergiffenis voor onze zonden te ontvangen. Zonden vertragen onze geestelijke ontwikkeling en kunnen die zelfs stopzetten. Bekering maakt het mogelijk om te groeien en ons verder geestelijk te ontwikkelen.

De gunst van bekering is mogelijk gemaakt door de verzoening van Jezus Christus. Op een wijze die wij niet geheel begrijpen, heeft Jezus voor onze zonden geboet. President Joseph Fielding Smith heeft hierover gezegd:

‘Ik heb pijn geleden, u hebt pijn geleden. Soms was die pijn uitermate hevig, maar ik kan mij geen voorstelling maken van pijn die (...) mij bloeddruppels doet zweten. Het was iets afgrijselijks, iets schrikwekkends. (...)

‘Er is *nimmer een mens geboren die het gewicht van de last had kunnen dragen die de Zoon van God heeft gedragen, toen Hij mijn en uw zonden droeg* en het voor ons mogelijk maakte om van onze zonden te ontsnappen’ (*Doctrines of Salvation*, bezorgd door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 1, pp. 130–131; cursivering in origineel).

Bekering vergt soms grote moed, veel kracht, veel tranen, onafgebroken bidden en onvermoeibare inspanningen om de geboden Gods te onderhouden.

Beginselen van bekering

- Wat zijn de beginselen van bekering?

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘Er is *geen koninklijke weg naar bekering*, geen pad voor bevoorrechten naar vergiffenis. Ieder mens moet dezelfde weg volgen, of hij nu rijk of arm is, geschoold of ongeschoold, lang of kort, prins of bedelaar, koning of burger’ (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 43; cursivering in origineel).

Voer de leerkracht: Een opsomming maken kan interesse wekken en de aandacht van de deelnemers tot de les bepalen. Vraag iemand om tijdens de discussie over de beginselen van bekering die beginselen op het bord of een groot vel papier te zetten.

Wij moeten onze zonden inzien

Voor we ons kunnen bekeren, moeten we inzien dat we hebben gezondigd. Als we dat niet inzien, kunnen we ons niet bekeren.

Alma gaf zijn zoon Corianton, die niet getrouw was geweest aan zijn roeping als zendeling en ernstige zonden had begaan, de raad: '[Laat] u door uw zonden [...] verontrusten met die onrust die u tot bekering zal verootmoedigen. (...) Tracht niet uzelf in het minste (...) te verontschuldigen' (Alma 42:29–30). De Schrift adviseert ons verder om onze zondige gewoonten niet te rechtvaardigen (zie Lucas 16:15–16).

We kunnen niets uit ons leven voor onszelf of de Heer verborgen houden.

Wij moeten berouw hebben

Behalve dat we onze zonden inzien, moeten we oprecht berouw hebben voor wat we hebben gedaan. We moeten het gevoel hebben dat onze zonden afschuwelijk zijn. We moeten ons ervan willen ontdoen en ze willen opgeven. In de Schrift staat: 'Allen die zich voor het aangezicht van God verootmoedigen, en verlangen zich te laten dopen, en naar voren treden met een gebroken hart en een verslagen geest, en (...) zich waarlijk van al hun zonden hebben bekeerd (...) zullen door de doop in zijn kerk worden ontvangen' (LV 20:37).

- Bestudeer 2 Korintiërs 7:9–10 en Mormon 2:10–14. In hoeverre is 'goddelijk berouw' iets anders dan spijt hebben?

Wij moeten onze zonden verzaken

Ons oprechte berouw dient ertoe te leiden dat we onze zonden verzaken (niet meer doen). Als we hebben gestolen, stelen we nooit meer. Als we hebben gelogen, liegen we nooit meer. Als we overspel hebben gepleegd, doen we dat nooit meer. De Heer heeft aan de profeet Joseph Smith geopenbaard: 'Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken' (LV 58:43).

Wij moeten onze zonden belijden

Onze zonden belijden is heel belangrijk. De Heer heeft ons geboden onze zonden te belijden. Belijden ontlast de zondaar van een zware last. De Heer heeft beloofd: 'Ik, de Heer, vergeef zonden en ben barmhartig jegens hen die hun zonden met een ootmoedig hart belijden' (LV 61:2).

Wij moeten al onze zonden aan de Heer belijden. Bovendien moeten we ernstige zonden — zoals overspel, ontucht, homoseksuele relaties, partner- of kindermishandeling, en de verkoop of het gebruik van drugs — die van invloed kunnen zijn op onze status in de kerk belijden aan de juiste priesterschapsleider. Als we tegen iemand anders hebben gezondigd, moeten we dat belijden aan de persoon die we schade hebben berokkend. Sommige minder ernstige zonden betreffen onszelf en de Heer. Die kunnen in gebed aan de Heer worden beleden.

We moeten het goedmaken

Goedmaken maakt deel uit van de bekering. Dat houdt in dat we zoveel mogelijk datgene wat we verkeerd hebben gedaan, vergoeden. Een dief geeft bijvoorbeeld terug wat hij gestolen heeft. Een leugenaar gaat de waarheid vertellen. Een roddelaar die iemand heeft belasterd, behoort er alles aan te doen om de reputatie te herstellen van de persoon die hij heeft geschaad. Die handelwijze leidt ertoe dat God onze zonden bij het oordeel niet ter sprake brengt (zie Ezechiël 33:15–16).

We moeten anderen vergeven

Een andere belangrijk aspect van bekering is vergeven wie tegen ons gezondigd hebben. De Heer zal ons alleen vergeven als ons hart volledig gezuiverd is van alle haat, verbittering en kwade gevoelens jegens anderen (zie 3 Nephi 13:14–15). 'Daarom zeg Ik tot u, dat gij elkander dient te vergeven; want hij, die zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor de Here, want in hem verblijft groter zonde' (LV 64:9).

We moeten de geboden van God onderhouden

Om onze bekering volledig te maken, moeten we de geboden van de Heer onderhouden (zie LV 1:32). We hebben ons niet geheel bekeerd als we geen tiende betalen of de sabbat niet heiligen of het woord van wijsheid niet naleven. We hebben ons niet bekeerd als we de autoriteiten van de kerk niet steunen en de Heer en onze medemens niet liefhebben. Als we niet bidden en onaardig zijn tegen anderen, dan hebben we ons niet echt bekeerd. Als we ons bekeren, verandert ons leven.

President Kimball heeft gezegd: ‘Ten eerste bekeert men zich. Wie dat eenmaal heeft gedaan, moet zich vervolgens aan de geboden van de Heer houden om zijn voordeel te behouden. Dat is nodig om volledig vergeven te worden’ (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball*, p. 49.)

- Hoe verschillen de leringen in deze paragraaf van het verkeerde denkbeeld dat bekering niets meer is dan een paar eenvoudige stappen of routinematige handelingen?

Hoe bekering ons ten goede komt

- In welke opzichten helpt bekering ons?

Door onze bekering kan de verzoening van Jezus Christus haar volledige uitwerking in ons leven hebben en zal de Heer ons onze zonden vergeven. We worden bevrijd van de slavernij van zonden en we ervaren vreugde.

Alma heeft verteld hoe hij zich van zijn zondige verleden heeft bekeerd:

‘Mijn ziel werd tot het uiterste verscheurd en door al mijn zonden gepijnigd.

‘Ja, ik herinnerde mij al mijn zonden en ongerechtigheden, waarvoor ik met de pijnen der hel gekweld werd; ja, ik zag dat ik weerspanning was geweest tegen mijn God en dat ik zijn heilige geboden niet onderhouden had.

(...) mijn ongerechtigheden waren zo groot geweest, dat alleen al de gedachte in de tegenwoordigheid van mijn God te komen, mijn ziel met onuitsprekelijk afgrijzen pijnigde.

(...) het geschiedde, terwijl ik aldus met kwelling werd gepijnigd, en door de herinnering aan mijn vele zonden verscheurd, dat ik mij ook herinnerde hoe ik mijn vader (...) had horen profeteren over de komst van een zekere Jezus Christus, een Zoon van God, om voor de zonden der wereld verzoening te doen.

‘Welnu, zodra deze gedachte bij mij opkwam, riep ik in mijn hart: O, Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij. (...)

‘En nu, zie, toen ik dat dacht, kon ik mij mijn pijnen niet meer herinneren (...).

‘En o, wat een vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde die even buitengewoon was als voordien mijn pijn.

‘(...) ik zeg u, (...) dat niets zo uitzonderlijk en zoet kon zijn als mijn vreugde’ (Alma 36:12–14, 17–21).

- Hoe brachten bekering en vergiffenis Alma vreugde?

Bekering uitstellen is gevaarlijk

- Wat kunnen de gevolgen zijn als we onze bekering uitstellen?

De profeten hebben verklaard: ‘Dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten’ (Alma 34:32). We moeten ons nu bekeren, elke dag. Als we ’s morgens wakker worden, moeten we nagaan of de Geest Gods bij ons is. ’s Avonds voordat we naar bed gaan, moeten we onze daden en woorden van die dag beoordelen en de Heer vragen ons te laten inzien waarvan we ons moeten bekeren. Door ons elke dag te bekeren en vergeving van onze zonden te ontvangen, ervaren wij dagelijks het vervolmakingsproces. Zoals bij Alma kan onze blijdschap en vreugde even aangenaam en buitengewoon zijn.

Aanvullende teksten

- Matteüs 9:10–13; Lucas 13:3; Ezechiël 18:30 (bekeren of omkomen)
- Alma 7:21 (niets wat onrein is kan in Gods tegenwoordigheid vertoeven)
- 2 Korintiërs 7:9–10 (goddelijk berouw)
- Mosiah 4:10–12 (stappen tot bekering)
- Jesaja 1:18; Mosiah 26:28–32 (bekering leidt tot vergiffenis)
- LV 58:42 (de Heer gedenkt onze zonden niet meer)
- 2 Nephi 9:23 (bekering noodzakelijk voor heil)
- 2 Nephi 2:21 (bekeer u in dit leven)
- LV 19:15–20 (de Heer heeft ons geboden ons te bekeren, zodat we niet zo zullen lijden als Hij)

De doop

Hoofdstuk 20

De doop is een gebod

- Waarom moeten we ons laten dopen?

Evenals in de dagen van Jezus zijn er nu ook bepaalde beginselen en verordeningen die we moeten weten en gehoorzamen. Een evangeliebeginsel is een ware leerstelling of overtuiging. Een verordening is een rite of ceremonie. De eerste twee beginselen van het evangelie zijn geloof in de Here Jezus Christus en bekering. De doop is de eerste verordening van het evangelie. Een van de aanwijzingen van de Heer aan zijn apostelen was: ‘Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb (Matteüs 28:19–20).

We moeten ons laten dopen tot vergeving van onze zonden

Als we in Jezus Christus geloven, ons bekeren en ons laten dopen, worden onze zonden vergeven door de verzoening van Jezus Christus.

Uit de Schrift leren we dat Johannes de Doper ‘doopte in de woestijn en de doop der bekering tot vergeving van zonden predikte’ (Marcus 1:4). De apostel Petrus verklaarde: ‘Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden’ (Handelingen 2:38). Na Paulus’ bekering zei Ananias tegen hem: ‘Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen (Handelingen 22:16).

Voor de leerkracht: Stel aan het begin van een paragraaf vragen om een discussie te beginnen en laat de leerlingen of gezinsleden in de paragraaf naar een antwoord zoeken. Stel vragen aan het einde van een paragraaf om de deelnemers tot overdenken en discussie aan te zetten over wat ze hebben geleerd en hoe ze dat in hun leven kunnen inpassen.

We moeten ons laten dopen om tot de Kerk van Jezus Christus toe te treden

‘Allen die zich voor het aangezicht van God verootmoedigen, en verlangen zich te laten dopen, (...) en (...) zich waarlijk van al hun zonden hebben bekeerd (...) zullen door de doop in zijn kerk worden ontvangen’ (LV 20:37).

We moeten ons laten dopen voordat we de gave van de Heilige Geest kunnen ontvangen

De Heer heeft gezegd: ‘Indien gij u tot Mij wilt keren en (...) u bekeren van al uw overtredingen [zonden] en u laten dopen, ja, in water, in de naam van mijn eniggeboren Zoon, (...) zult gij de gave van de Heilige Geest ontvangen’ (Mozes 6:52).

We moeten ons laten dopen om onze gehoorzaamheid te tonen

Jezus Christus was zonder zonden, en toch liet Hij zich dopen. Hij zei dat zijn doop noodzakelijk was ‘om alle gerechtigheid te vervullen’ (Matteüs 3:15). De profeet Nephi legt uit dat de Heer tot hem heeft gezegd: ‘Volgt mij (...) en doet de dingen die gij Mij hebt zien doen (...) met een volmaakt voornemen des harten (...), zonder huichelarij en bedrog voor het aangezicht van God, maar met een oprechte bedoeling, en [bekeert] u van uw zonden en [getuigt] tot de Vader dat gij gewillig zijt de naam van Christus op u te nemen door de doop’ (2 Nephi 31:12–13).

We moeten ons laten dopen om het celestiale koninkrijk binnen te gaan

Jezus heeft gezegd: ‘Wie in Mij gelooft en zich laat dopen, die zal (...) het koninkrijk Gods [...] beërven. En wie niet in Mij gelooft en zich niet laat dopen, zal worden verdoemd’ (3 Nephi 11:33–34). De doop is de poort waardoor wij op het pad naar het celestiale koninkrijk komen (zie 2 Nephi 31:17–18).

De juiste manier van dopen

- Hoe moeten we worden gedoopt?

Er is slechts één juiste manier van dopen. Jezus openbaarde aan de profeet Joseph Smith dat iemand met het juiste priesterschapsgezag om te dopen, afdaalt 'in het water met de persoon die zichzelf voor de doop heeft aangemeld. (...) Dan zal hij hem of haar in het water onderdompelen, en dan weer uit het water komen' (LV 20:73-74). Onderdompeling is noodzakelijk. De apostel Paulus heeft geschreven dat in water ondergedompeld worden en daar weer uit omhoog komen symbool staat voor de dood, begrafenis en opstanding. Na de doop beginnen we een nieuw leven. Paulus schreef:

'Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn?

'Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen.

'Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding' (Romeinen 6:3-5).

De doop door onderdompeling door iemand die het bevoegde gezag heeft ontvangen, is de enige aanvaardbare manier van dopen.

- Waarom is het gezag om te dopen belangrijk?
- In welke opzichten lijkt de doop door onderdompeling op de begrafenis en opstanding van de Heiland?

Dopen op de leeftijd van verantwoordelijkheid

- Wie moeten zich laten dopen?

Iedereen die acht jaar of ouder is en verantwoordelijk is voor zijn of haar daden moet zich laten dopen. Sommige kerken leren dat de doop van kleine kinderen noodzakelijk is. Dat is niet in overeenstemming met de leringen van de Heiland. Toen Jezus het over kleine kinderen had, zei Hij: 'voor zodanigen is het koninkrijk Gods' (Matteüs 19:14).

De profeet Mormon heeft gezegd dat het spotternij voor het aanzicht van God is om kleine kinderen te dopen, omdat ze niet in

staat zijn om zonde te bedrijven. Evenzo wordt de doop ook niet vereist van mensen die verstandelijk niet bij machte zijn om het verschil tussen goed en kwaad te kennen (zie Moroni 8:9–22).

Voor alle andere mensen is de doop noodzakelijk. We moeten de verordening van de doop ondergaan en trouw blijven aan de verbonden die we met de doop sluiten.

- Wat zou u tegen een vriend zeggen die gelooft dat baby's moeten worden gedoopt?

Bij onze doop sluiten we verbonden

De doop wordt in veel schriftteksten besproken. In een van die teksten predikte de profeet Alma dat geloof en bekering stappen zijn die ons voorbereiden op de doop. Hij verklaarde dat we bij onze doop een verbond met de Heer sluiten. Wij beloven bepaalde dingen te doen en God belooft ons op zijn beurt te zegenen.

Alma legde uit dat we bereid moeten zijn om tot het volk van God gerekend te worden. We moeten bereid zijn om elkaar te helpen en troosten. We moeten te allen tijde, in alle dingen en in alle plaatsen als getuige van God staan. Door die dingen te doen en ons te laten dopen, zal God onze zonden vergeven. Alma vertelde de mensen die in zijn leringen over het evangelie geloofde:

‘Zie, hier zijn de wateren van Mormon. (...) En nu, daar gij verlangend zijt tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd (...), wat hebt gij er dan op tegen in de naam des Heren te worden gedoopt, als getuigenis voor Hem dat gij een verbond met Hem hebt aangegaan dat gij Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger over u zal kunnen uitstorten?’ (Mosiah 18:8, 10). De mensen klaptten uit vreugde in hun handen en riepen dat dat het verlangen van hun hart was. Alma doopte hen in de wateren van Mormon. (Zie Mosiah 18:7–17.)

Alma verklaarde dat we bij onze doop verbonden met de Heer sluiten om:

1. Tot de kudde Gods toe te treden.
2. Elkaars lasten te dragen.

3. Te allen tijde en in alle plaatsen als getuige van God te staan.
4. God te dienen en zijn geboden te onderhouden.

Als we zijn gedoopt en ons aan de doopverbonden houden, belooft de Heer ons:

1. Onze zonden te vergeven (zie Handelingen 2:38; LV 49:13).
 2. Zijn Geest overvloediger op ons uit te storten (zie Mosiah 18:10).
 3. Ons dagelijks de leiding en hulp van de Heilige Geest te geven (zie Handelingen 2:38; LV 20:77).
 4. In de eerste opstanding te laten voortkomen (zie Mosiah 18:9).
 5. Het eeuwige leven te geven (zie Mosiah 18:9).
- Wat denkt u dat het betekent om elkaars lasten te dragen? Om te allen tijde en in alle plaatsen als getuige van God te staan?

De doop schenkt ons een nieuw begin

Met de doop beginnen we een nieuwe manier van leven. Daarom noemen we het een wedergeboorte. Jezus heeft gezegd dat tenzij wij geboren worden uit water en Geest, we het koninkrijk Gods niet kunnen binnengaan (zie Johannes 3:3–5). Dit beginsel is duidelijk aan Adam uitgelegd:

‘En zoals gij in de wereld geboren zijt door water en bloed en de geest, die Ik heb gemaakt, en aldus van stof tot een levende ziel geworden zijt, zo moet gij ook in het koninkrijk des hemels wedergeboren worden uit water en uit de Geest en gereinigd worden door bloed, ja, het bloed van mijn Eniggeborene’ (Mozes 6:59).

De apostel Paulus heeft gezegd dat we na onze doop een nieuw leven moeten beginnen: ‘Wij zijn dan met Hem begraven door de doop (...) zo ook [moeten] wij in nieuwheid des levens [...] wandelen’ (Romeinen 6:4). Een van de grote zegeningen van de doop is dat hij ons een nieuwe start biedt op onze weg naar ons eeuwige doel.

- Hoe was uw doop een nieuw begin?

Aanvullende teksten

- 2 Nephi 31:4–7 (doel en noodzaak van de doop)
- 3 Nephi 11:21–27; LV 20:72–74 (hoe de doop wordt verricht)
- Handelingen 2:38–39 (doop dient tot vergeving van zonden)
- Moroni 8:8–12; LV 20:71–72 (doop niet vereist van kleine kinderen; wel van iedereen die zich bekeert)
- Alma 7:14–16 (doop is reiniging, verbond van het eeuwige leven)

De gave van de Heilige Geest

Hoofdstuk 21

De Heilige Geest

In hoofdstuk 7 hebben we geleerd dat de Heilige Geest tot de Godheid behoort. Hij is 'een persoon van geest' (LV 130:22). Hij heeft geen lichaam van vlees en beenderen. Zijn invloed kan overal tegelijk worden gevoeld. Zijn zending is getuigenis af te leggen van de Vader en de Zoon en alle waarheid. Verder zuivert, of heiligt, de Heilige Geest ons, zodat we straks in de tegenwoordigheid van God kunnen zijn. De Heilige Geest zuivert ons hart, zodat we niet meer het verlangen hebben om kwaad te doen.

Er is verschil tussen de Heilige Geest en de *gave* van de Heilige Geest. In dit hoofdstuk leren we wat de gave van de Heilige Geest inhoudt en hoe we deze grote gave van God kunnen ontvangen.

De gave van de Heilige Geest

- Wat is het verschil tussen de Heilige Geest en de gave van de Heilige Geest?

De gave van de Heilige Geest is een gave voor mensen die hun geloof in Jezus Christus stellen, zich hebben laten dopen en bevestigd zijn tot lid van de kerk, waarmee zij doorgaand leiding en inspiratie van de Heilige Geest kunnen ontvangen.

Joseph Smith heeft gezegd dat we geloven in de gave van de Heilige Geest, dat die nu net zozeer wordt genoten als in de dagen van de

Voor de leerkracht: U kunt de deelnemers aan de les uitnodigen om aan een van de volgende activiteiten deel te nemen: (1) De aanvullende teksten aan het eind van het hoofdstuk te lezen en te bespreken hoe de Heilige Geest ons door onze sterfelijke reis loodst. (2) Te vertellen welke zegeningen ze hebben gekregen doordat zij de gave van de Heilige Geest hebben ontvangen. (3) Te bespreken wat ouders kunnen doen om hun kinderen begrip te geven van de gave van de Heilige Geest en hoe de Heilige Geest met ons communiceert.

eerste apostelen. Wij geloven in deze gave in al haar volheid, macht, grootheid en heerlijkheid. (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], pp. 105–106.)

Iemand kan tijdelijk geleid worden door de Heilige Geest zonder de gave van de Heilige Geest te hebben ontvangen (zie LV 130:23). Die leiding zal niet voortduren, tenzij die persoon zich laat dopen en de oplegging van handen voor de gave van de Heilige Geest ontvangt. We lezen in Handelingen 10 dat de Romeinse soldaat Cornelius inspiratie van de Heilige Geest ontving, zodat hij wist dat het evangelie van Jezus Christus waar was. Maar Cornelius ontving de gave van de Heilige Geest pas toen hij zich had laten dopen. De profeet Joseph Smith onderwees dat de Heilige Geest niet bij Cornelius was gebleven als die zich niet had laten dopen en de gave van de Heilige Geest niet had ontvangen (zie *Leringen van kerkpresident: Joseph Smith*, p. 104).

In onze tijd komen mensen die niet tot de kerk behoren door de macht van de Heilige Geest te weten dat het Boek van Mormon waar is (zie Moroni 10:4–5). Maar dat beginnende getuigenis verliezen ze als ze niet de gave van de Heilige Geest ontvangen. Zij ontvangen niet de constante zekerheid die komt tot hen die de gave van de Heilige Geest hebben.

De gave van de Heilige Geest ontvangen

- Wat moeten wij doen om het constante gezelschap van de Heilige Geest te ontvangen?

Als mensen zich laten dopen, worden ze bevestigd tot lid van de kerk en wordt hun door handoplegging de gave van de Heilige Geest verleend. De Heer heeft gezegd: ‘Wie ook geloof hebben, zult u in mijn kerk bevestigen door handoplegging, en Ik zal hun de gave van de Heilige Geest verlenen’ (LV 33:15).

Iedere waardige ouderling in de kerk kan, wanneer hij daartoe gemachtigd is, de gave van de Heilige Geest aan iemand verlenen. Maar handoplegging van de ouderlingen is echter geen garantie dat die persoon inspiratie en leiding van de Heilige Geest zal

ontvangen. Ieder persoon moet ‘de Heilige Geest ontvangen.’ Dat betekent dat de Heilige Geest alleen bij ons kan zijn als we getrouw zijn en hulp verlangen van deze hemelse boodschapper. Om de hulp van de Heilige Geest waardig te zijn, moeten we er ernstig naar streven om de geboden van God te gehoorzamen. We moeten onze gedachten en daden zuiver houden.

De invloed van de Heilige Geest herkennen

De Heilige Geest communiceert doorgaans op rustige wijze met ons. Zijn invloed wordt vaak ‘een stille zachte stem’ genoemd (zie 1 Koningen 19:9–12; Helaman 5:30; LV 85:6). President Boyd K. Packer heeft uitgelegd: ‘De stem van de Heilige Geest zul je meer *voelen* dan *horen*. (...) Hoewel we spreken over “luisteren” naar de influisteringen van de Geest, zal iemand een geestelijke ingeving eerder omschrijven met “Ik had het gevoel dat ...”.’ Hij ging verder: ‘Deze stem van de Geest spreekt zachtjes en zet je ertoe aan om iets te doen of te zeggen, of waarschuwt je’ (Conference Report, oktober 1994, 77; of *Liahona*, januari 1994, p. 60).

Een van de grootste gaven Gods

- Welke zegeningen kunnen wij door de gave van de Heilige Geest ontvangen?

De gave van de Heilige Geest is een van Gods grootste gaven aan ons. Door de Heilige Geest kunnen we weten dat God leeft, dat Jezus de Christus is en dat zijn kerk op aarde is hersteld. We kunnen ingevingen van de Heilige Geest krijgen om ons te laten zien wat we moeten doen (zie 2 Nephi 32:5). De Heilige Geest heiligt ons om ons voor te bereiden op Gods tegenwoordigheid. We kunnen de gaven van de Geest genieten (zie hoofdstuk 22 in dit boek). Deze grote gave van ons hemelse Vader kan ons ook vrede in ons hart en kennis van de diepten Gods schenken (zie 1 Korintiërs 2:9–12).

- Waarom is de gave van de Heilige Geest een van Gods grootste gaven aan ons?

Aanvullende teksten

- 1 Korintiërs 3:16–17; LV 130:22–23 (de Heilige Geest verblijft bij de getrouwen)
- Handelingen 19:1–7 (gave van de Heilige Geest eerder verleend)
- Moroni 8:25–26 (hoe de Heilige Geest wordt ontvangen)
- Moroni 10:5 (de Heilige Geest getuigt van de waarheid)
- Mosiah 5:2 (de Heilige Geest verandert harten)
- Alma 5:54 (de Heilige Geest heiligt)

De gaven van de Geest

Hoofdstuk 22

De gaven van de Geest

- Welke geestelijke gaven krijgen we van de Heer?

Na onze doop werden er handen op ons hoofd gelegd om de gave van de Heilige Geest te ontvangen. Als we getrouw zijn, kunnen we zijn invloed doorlopend bij ons hebben. Door Hem kan ieder van ons gezegend worden met bepaalde geestelijke machten die gaven van de Geest worden genoemd. Die gaven worden gegeven aan wie trouw zijn aan Christus. 'En al die gaven komen van God, voor het welzijn van de kinderen van God' (LV 46:26). Door de gaven van de Geest kunnen we de waarheden van het evangelie te weten komen en erin onderwijzen. Ze zullen ons helpen om anderen tot zegen te zijn. Ze zullen ons terugleiden tot onze hemelse Vader. Om onze gaven verstandig te kunnen gebruiken, moeten we weten wat ze zijn, hoe we ze kunnen ontwikkelen en hoe we Satans nabootsingen kunnen herkennen.

De Schrift vermeldt vele gaven van de Geest. Deze gaven werden aan de leden van de ware kerk gegeven zolang die op aarde was (zie Marcus 16:16–18). De gaven van de Geest zijn onder meer de volgende:

De gave van tongen (LV 46:24)

Soms is het nodig om het evangelie te prediken in een taal die wij niet beheersen. Als dat het geval is, kan de Heer ons zegenen met de gave om die taal te spreken. Veel zendelingen hebben de gave van tongen ontvangen (zie de afbeelding in dit hoofdstuk).

Voor de leerkracht: Overweeg iedere deelnemer aan de les te vragen om de lijst met geestelijke gaven in dit hoofdstuk door te nemen en er twee uit te kiezen waarover ze meer willen weten. Geef ze als onderdeel van de les de tijd om de paragrafen en schriftteksten te bestuderen, die gaan over de gaven die zij hebben uitgekozen. Als ze voldoende tijd hebben gekregen, vraagt u hun te vertellen wat ze hebben geleerd.

Ouderling Alonzo A. Hinckley was bijvoorbeeld een zendeling in Nederland die maar heel weinig Nederlands sprak, hoewel hij hard had geleerd en gebeden. Toen hij terugkwam bij een huis waar hij eerder was geweest, werd er opengedaan door een vrouw die hem boos toesprak. Tot zijn verbazing begreep hij elk woord. Hij wilde heel graag zijn getuigenis in het Nederlands aan haar geven. Hij begon te spreken en bleek duidelijk Nederlands te spreken. Maar toen hij aan zijn zendingspresident wilde laten zien dat hij Nederlands kon spreken, had hij de gave niet meer. Vele getrouwe leden zijn met de gave van tongen gezegend. (Zie Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, samengesteld door Joseph Fielding Smith jr., 5 delen [1957–1966], deel 2, pp. 32–33.)

De gave van het uitleggen van tongen (LV 46:25)

Deze gave wordt ons soms gegeven als we een taal niet kennen en we een belangrijke boodschap van God willen begrijpen. President David O. McKay had bijvoorbeeld een groot verlangen om de heiligen in Nieuw-Zeeland toe te spreken, hoewel er geen tolk aanwezig was. Hij zei tegen hen dat hij hoopte dat de Heer hen zou zegenen, zodat ze hem zouden begrijpen. Hij sprak ze in het Engels toe. Zijn toespraak duurde ongeveer 40 minuten. Terwijl hij sprak kon hij bij velen aan de gezichtsuitdrukkingen en de tranen in de ogen zien dat zij zijn boodschap begrepen. (Zie *Answers to Gospel Questions*, deel 2, pp. 30–31.)

De gave van vertalen (LV 5:4)

Als we door de leiders van de kerk worden geroepen om het woord Gods te vertalen, kunnen wij de gave van vertalen ontvangen, die onze eigen begaafdheid overstijgt. Zoals bij alle gaven, moeten we rechtschapen leven, hard studeren en bidden om haar te ontvangen. Als we dat doen, zal de Heer ons een innerlijk aangenaam gevoel geven over de juistheid van de vertaling (zie LV 9:8–9). Joseph Smith had de gave van vertalen toen hij het Boek van Mormon vertaalde. Die gave had hij alleen als hij in harmonie met de Geest was.

De gave van wijsheid (LV 46:17)

Sommigen onder ons zijn gezegend met de begaafdheid om mensen en de beginselen van het evangelie te begrijpen zoals die op ons van toepassing zijn. Ons is gezegd:

‘Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

‘Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt.

‘Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van de Here zal ontvangen’ (Jakobus 1:5–7).

De Heer heeft gezegd: ‘Zoek niet naar rijkdom, maar naar wijsheid; en zie, de verborgenheden Gods zullen u worden ontvouwd, en dan zult u rijk worden gemaakt’ (LV 6:7).

De gave van kennis (LV 46:18)

Eenieder die aan onze hemelse Vader gelijk wordt zal uiteindelijk alles weten. De kennis van God en zijn wetten wordt geopenbaard door de Heilige Geest (zie LV 21:26). We kunnen niet gered worden als we niet van deze wetten afweten (zie LV 131:6).

De Heer heeft geopenbaard: ‘Als iemand in dit leven door zijn ijver en gehoorzaamheid meer kennis en intelligentie verkrijgt dan een ander, zal hij daar in die mate voordeel bij hebben in de toekomstige wereld’ (LV 130:19). De Heer gebiedt ons zoveel mogelijk te weten te komen over zijn werk. Hij wil dat we meer te weten komen over de hemelen, de aarde, dingen die zijn gebeurd of nog moeten gebeuren, in het binnenland of in het buitenland (zie LV 88:78–79). Er zijn echter mensen die zich voor kennis geheel verlaten op hun eigen studie. Zij vragen niet om de hulp van de Heilige Geest. Zij zijn altijd aan het leren zonder ooit de waarheid te doorgronden (zie 2 Timoteüs 3:7). Als we kennis ontvangen door openbaring van de Heilige Geest spreekt Hij tot ons verstand en hart (zie LV 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9).

De gave om in wijsheid en kennis te onderwijzen (Moroni 10:9–10)

Sommige mensen wordt de bijzondere gave gegeven om de waarheden van het evangelie uit te leggen en van die waarheden te getuigen. Deze gave kan gebruikt worden als we voor de klas staan. Zij kan door ouders aangewend worden om hun kinderen te onderwijzen. Met deze gave kunnen we ook anderen instrueren, zodat ze begrip krijgen van het evangelie.

De gave te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is (LV 46:13)

Dit is de gave van profeten en apostelen, die geroepen zijn als bijzondere getuige van Jezus Christus. Anderen hebben deze gave ook ontvangen. Iedereen kan een getuigenis hebben door de inluitingen van de Heilige Geest. President David O. McKay heeft verklaard: ‘Sommigen is het gegeven, zegt de Heer in de Leer en Verbonden, om door de Heilige Geest te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is en dat Hij voor de zonden der wereld werd gekruisigd [zie LV 46:13]. Aan hen denk ik, die vast staan op de rots van openbaring in het getuigenis dat ze aan de wereld verkondigen’ (*Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* [2003], p. 178).

De gave om het getuigenis van anderen te geloven (LV 46:14)

Door de macht van de Heilige Geest kunnen we de waarheid van alle dingen weten. Als we willen weten of iemand de waarheid spreekt, moeten we dat God in geloof vragen. Als datgene waarover we bidden waar is, zal de Heer ons vrede in ons gemoed schenken (zie LV 6:22–23). Op die manier kunnen we weten of iemand, zelfs de profeet, openbaring heeft ontvangen. Nephi vroeg de Heer om hem te laten zien, voelen en weten of zijn vaders droom waar was (zie 1 Nephi 10:17–19).

De gave van profetie (LV 46:22)

Wie ware openbaringen over het verleden, het heden of de toekomst ontvangen, hebben de gave van profetie. Profeten hebben die gave, maar ook wij kunnen die hebben om leiding in ons leven te hebben (zie 1 Korintiërs 14:39). We kunnen openbaringen van God voor onszelf en onze roeping ontvangen, maar nooit voor de kerk of haar leiders. Het is in tegenspraak met de hemelse orde

dat iemand openbaring ontvangt voor iemand die hij of zij niet presideert. Als we werkelijk de gave van profetie hebben, ontvangen we geen openbaring die niet in overeenstemming is met Gods woord in de Schriften.

De gave van genezing (LV 46:19–20)

Sommigen hebben het geloof om te genezen en anderen hebben het geloof om te worden genezen. Als iemand ziek is kan hij of zij geloof oefenen om te worden genezen (zie LV 42:48). Velen die het priesterschap dragen hebben de gave om de zieken te genezen. Anderen kunnen kennis krijgen over de genezing van zieken.

De gave van wonderen verrichten (LV 46:21)

De Heer heeft zijn volk vaak op wonderbaarlijke wijze gezegend. De gewassen van de pioniers in Utah werden bijna vernietigd door een sprinkhanenplaag. De pioniers baden tot de Heer of Hij hun gewassen wilde redden, waarop de Heer zeemeeuwen stuurde om de sprinkhanen op te eten. Als we hulp nodig hebben en in geloof bidden, zal de Heer, als het goed is voor ons, wonderen voor ons verrichten (zie Matteüs 17:20; LV 24:13–14).

De gave van geloof (Moroni 10:11)

De broeder van Jared had groot geloof. Vanwege zijn geloof ontving hij andere gaven. Zijn geloof was zo groot dat de Heiland aan hem is verschenen (zie Ether 3:9–15). Zonder geloof kunnen er geen gaven worden gegeven. Moroni heeft beloofd: 'Ik zeg u, dat aan een ieder, die zonder enige twijfel in Christus gelooft, alles zal worden gegeven, waarom hij ook de Vader in de naam van Christus zal bidden' (Mormon 9:21). We moeten ernaar streven om ons geloof te vergroten, onze gaven te ontdekken en te gebruiken.

Sommige mensen ontbreekt het aan geloof en ze ontkennen dat deze gaven van de Geest bestaan. Moroni zegt tot hen:

'En voorts spreek ik tot u die de openbaringen van God verloochent en zegt dat zij zijn weggedaan, dat er geen openbaringen zijn, noch profetieën, noch gaven, noch genezingen, noch spreken in talen en uitleggen van talen;

‘Zie, ik zeg u, hij die deze dingen verloochent, kent het evangelie van Christus niet; ja, hij heeft de Schriften niet gelezen; en indien wel, dan begrijpt hij ze niet’ (Mormon 9:7–8).

- Waarom schenkt de Heer ons geestelijke gaven?

We kunnen onze gaven ontwikkelen

- Hoe kunnen we ‘ernstig naar de beste gaven streven?’ (LV 46:8.)

De Heer heeft gezegd: ‘Want allen wordt niet iedere gave geschonken; want er zijn vele gaven, en een ieder wordt door de Geest Gods een gave geschonken. Aan sommigen wordt de ene gegeven en aan sommigen een andere, opdat allen erdoor gebaat zullen worden’ (LV 46:11–12).

Voordat we onze gaven kunnen ontwikkelen, moeten we weten welke gaven we hebben. Dat doen we door te bidden en te vasten. We behoren te streven naar de beste gaven (zie LV 46:8). Soms maakt onze patriarchale zegen duidelijk welke gaven we hebben gekregen.

We moeten gehoorzaam en getrouw zijn om gaven te krijgen. Daarna moeten we die gaven gebruiken om het werk van de Heer te doen. Ze worden niet gegeven om onze nieuwsgierigheid te bevredigen of om ons gebrek aan geloof te compenseren. De Heer heeft over geestelijke gaven gezegd: ‘Ze worden gegeven ten bate van hen, die Mij liefhebben en al mijn geboden onderhouden, en van hem die ernaar streeft dat te doen’ (D&C 46:9).

- Bedenk welke geestelijke gaven u zouden sterken of u beter in staat zouden stellen om de Heer en andere mensen te dienen. Hoe gaat u naar die gaven streven?

Satan bootst de gaven van de Geest na

- Hoe kunnen we onderscheid maken tussen de ware gaven van de Geest en de nabootsingen van Satan?

Satan kan de gaven van tongen, profetie, visioenen, genezingen en andere wonderen nabootsen. Mozes kreeg te maken met Satans nabootsingen aan het hof van de farao (zie Exodus 7:8–22). Satan

wil dat we in zijn valse profeten, valse genezers en valse wonderdoeners geloven. Ze kunnen zo echt lijken dat de enige manier om ze te herkennen is God om de gave van onderscheid te vragen. De duivel kan zelfs als een engel des lichts verschijnen (zie 2 Nephi 9:9).

Satan wil ons blind maken voor de waarheid en ons ervan weerhouden om naar de ware gaven van de Geest te streven. Mediums, astrologen, waarzeggers en magiërs ontvangen hun inspiratie van Satan, zelfs als ze beweren God te volgen. Hun werken zijn de Heer een gruwel (zie Jesaja 47:12–14; Deuteronomium 18:9–10). We dienen alle associaties met de machten van Satan te mijden.

We moeten zorgvuldig omgaan met onze geestelijke gaven

- Hoe kunnen wij het heilige karakter van geestelijke gaven bewaren?

De Heer heeft gezegd: ‘Een gebod geef Ik hun, dat zij zich niet op deze dingen zullen beroemen, noch erover zullen spreken ten overstaan van de wereld; want deze dingen worden u gegeven voor uw nut en voor behoudenis’ (LV 84:73). We moeten niet vergeten dat geestelijke gaven heilig zijn (zie LV 6:10).

In ruil voor de gaven die wij ontvangen, vraagt de Heer ons ‘God volgens de Geest [te] danken voor iedere zegen waarmee [wij] gezegend word[en]’ (LV 46:32).

Aanvullende teksten

- 3 Nephi 29:6–7 (lot van wie gaven verloochenen)
- Moroni 10:7–19 (gaven afhankelijk van geloof)
- 3 Nephi 26:17; 27:20; D&C 84:64 (een gave geschonken bij de doop)
- 1 Korintiërs 12 (gaven van de Geest in de vroege kerk van Jezus Christus)
- D&C 46:9–26 (Gaven van de Geest in de kerk nu)

Het avondmaal

Hoofdstuk 23

Christus heeft het avondmaal geïntroduceerd

- Wat leren we uit de symbolen van het avondmaal aangaande de verzoening van Jezus Christus?

Onze Heiland wil dat we aan zijn grote zoenoffer denken en zijn geboden onderhouden. Daarom heeft Hij ons geboden vaak bijeen te komen om van het avondmaal te nemen.

Het avondmaal is een heilige priesterschapsverordening die ons herinnert aan de verzoening van de Heiland. Tijdens het avondmaal nemen we van het brood en het water. Dat doen we ter herinnering aan zijn vlees en zijn bloed, die Hij voor ons heeft geofferd. Door van het avondmaal te nemen, hernieuwen wij heilige verbonden met onze hemelse Vader.

Vlak voor zijn kruisiging kwam Jezus Christus met zijn apostelen bijeen in een bovenkamer. Hij wist dat Hij spoedig aan het kruis zou sterven. Dit was de laatste keer dat Hij met deze geliefde mannen vóór zijn dood samen zou zijn. Hij wilde dat ze Hem altijd in herinnering zouden houden, zodat ze sterk en getrouw konden zijn.

Hij introduceerde het avondmaal om hen hieraan te herinneren. Hij brak het brood in stukjes en zegende het. Daarna zei Hij: 'Neemt, eet, dit is ter gedachtenis van mijn lichaam dat Ik als losprijs voor u geef' (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 26:22). Vervolgens nam hij een beker wijn, zegende hem, gaf die aan zijn apostelen om te drinken, en zei: 'Dit is ter gedachtenis van mijn bloed (...), dat vergoten wordt voor allen die geloven in mijn naam tot vergeving van hun zonden' (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 26:24; zie ook Matteüs 26:26–28; Marcus 14:22–24; Lucas 22:15–20).

Simon Dewey

Na zijn opstanding is de Heiland naar Amerika gegaan en heeft daar de Nephieten in dezelfde verordening onderwezen (zie 3 Nephi 18:1–11; 20:1–9). Toen de kerk in de laatste dagen was hersteld, gebod Jezus zijn volk nogmaals om aan het avondmaal deel te nemen ter herinnering aan Hem: ‘Het is raadzaam dat de kerk dikwijls tezamen komt om te nemen van het brood en de wijn ter gedachtenis van de Here Jezus’ (LV 20:75).

Hoe het avondmaal wordt bediend

In de Schrift wordt precies uitgelegd hoe het avondmaal wordt bediend. De kerkleden komen bijeen op de sabbat om te aanbidden en aan het avondmaal deel te nemen (zie LV 20:75). Het avondmaal wordt bediend door hen die het juiste priesterschapsgzeg dragen. Een priester of Melchizedeks-priesterschapsdrager breekt het brood in stukjes, knielt en zegent het (zie LV 20:76). Een diaken of andere priesterschapdrager dient het avondmaalsbrood rond onder de aanwezigen. Daarna zegent de priester of Melchizedeks-priesterschapsdrager het water, waarna ook dat onder de leden wordt rondgediend. Jezus gaf zijn discipelen wijn toen Hij het avondmaal introduceerde. In een hedendaagse openbaring heeft Hij echter gezegd dat het niet uitmaakt wat we eten en drinken tijdens het avondmaal, zolang we Hem maar indachtig zijn (zie LV 27:2–3). Tegenwoordig drinken de heiligen der laatste dagen water in plaats van wijn.

Jezus heeft de exacte woorden van beide avondmaalsgebeden geopenbaard. We luisteren aandachtig naar deze mooie gebeden en proberen te begrijpen wat wij beloven en wat ons beloofd wordt. Hier volgt het gebed dat wordt uitgesproken om het brood te zegenen:

O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, dit brood te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan nemen, opdat zij mogen eten ter gedachtenis van het lichaam van uw Zoon en U, o God, eeuwige Vader, betuigen dat zij gewillig zijn de naam van uw Zoon op zich te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden

die Hij hun heeft gegeven, opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben. Amen' (LV 20:77).

Hier volgt het gebed dat wordt uitgesproken om het water te zegenen:

O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, dit water te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan drinken, opdat zij het mogen doen ter gedachtenis van het bloed van uw Zoon dat voor hen is vergoten, opdat zij U, o God, eeuwige Vader, mogen betuigen dat zij Hem altijd indachtig zijn, opdat zij zijn Geest bij zich mogen hebben. Amen' (LV 20:79).

De verordening van het avondmaal wordt heel eenvoudig en eerbiedig bediend.

- Lees de avondmaalsgebeden aandachtig door. Denk na over de betekenis van elke zinsnede.

De verbonden die we tijdens het avondmaal hernieuwen

- Welke verbonden hernieuwen we tijdens het avondmaal? Welke zegeningen belooft de Heer ons als we die verbonden nakomen?

Elke keer als we aan het avondmaal deelnemen, hernieuwen we verbonden met de Heer. Een verbond is een heilige overeenkomst tussen God en zijn kinderen. De verbonden die we sluiten worden duidelijk in de avondmaalsgebeden genoemd. Het is belangrijk om te weten wat die verbonden zijn en wat ze betekenen.

Wij verbinden ons ertoe om de naam van Jezus Christus op ons te willen nemen. Daarmee tonen we dat we bereid zijn om met Hem en zijn kerk vereenzelvigd te worden. Wij verbinden ons om Hem en onze medemens te dienen. Wij beloven dat we geen schande of blaam over die naam brengen.

Wij verbinden ons om Jezus Christus altijd indachtig te zijn. Dat betekent dat we Hem en zijn bediening van invloed laten zijn op al onze gedachten, gevoelens en daden.

Wij beloven zijn geboden te onderhouden.

We nemen deze plichten op ons in de wateren van de doop (zie LV 20:37; Mosiah 18:6–10). Als we dus aan het avondmaal deelnemen, hernieuwen we de verbonden die we bij onze doop hebben gesloten. Jezus heeft aangegeven hoe we aan het avondmaal deelnemen (zie 3 Nephi 18:1–12) en heeft gezegd dat wij, als we ons hieraan houden, ons van onze zonden bekeren en in zijn naam geloven, vergeving van onze zonden ontvangen (zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 26:24).

De Heer belooft dat we, als we zijn geboden onderhouden, altijd zijn Geest bij ons zullen hebben. Iemand die zich door de Geest laat leiden, zal de kennis, het geloof, de macht en de rechtschapenheid hebben om het eeuwige leven te beërven.

- Wat kunnen we doen om deze beloften doordeweeks indachtig te zijn?

Onze houding jegens het avondmaal

- Hoe kunnen we ons op deelname aan het avondmaal voorbereiden? Hoe kunnen we ons tijdens het avondmaal concentreren op de verzoening van de Heiland?

Hoe kunnen we ons geestelijk voorbereiden op deelname aan het avondmaal? De Heer benadrukt dat niemand onwaardig van het avondmaal mag nemen. Dat houdt in dat we ons moeten bekeren voordat we aan het avondmaal deelnemen. In de Schrift staat: 'Indien iemand overtreden heeft, laat hem dan niet nemen totdat hij tot verzoening is gekomen' (LV 46:4). De Here gaf zijn Nephtische discipelen de aanwijzing: '[U zult] wanneer gij het bedient, niemand die het onwaardig is, bewust [...] toestaan te nemen van mijn vlees en bloed; want wie mijn vlees en bloed eet en drinkt die het niet waardig is, eet en drinkt verdoemenis tot zijn ziel' (3 Nephi 18:28–29).

Gedurende de avondmaalsdienst zetten wij al onze wereldse gedachten van ons af. We behoren gebedvol en eerbiedig te zijn. We denken aan de verzoening van onze Heiland en zijn er

Voor de leerkracht: Als veel van de deelnemers aan de les kinderen hebben, kunt u ze wellicht vragen om met ideeën te komen hoe zij hun kinderen kunnen helpen om eerbiedig aan het avondmaal deel te nemen.

dankbaar voor. Wij behoren ons leven te onderzoeken en bezien hoe we het kunnen verbeteren. We behoren ons ook voor te nemen om de geboden beter na te leven.

We hoeven niet volmaakt te zijn om van het avondmaal te kunnen nemen, maar we moeten wel een bekeerlijk hart hebben. Onze houding jegens deelname aan het avondmaal is van invloed op onze ervaring met het avondmaal. Als we met een rein hart aan het avondmaal deelnemen, ontvangen we de beloofde zegeningen van de Heer.

- Waarom denkt u dat waardig aan het avondmaal deelnemen ertoe leidt dat onze geestelijke kracht toeneemt?

Aanvullende teksten

- 1 Korintiërs 11:27–29 (waardig van het avondmaal nemen)
- Johannes 4:5–14 (Jezus is het levende water)
- Johannes 6:30–35 (Jezus is het brood des levens)

De sabbat

Hoofdstuk 24

De betekenis van de sabbat

- Wat is de sabbat?

‘Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt’ (Exodus 20:8; zie ook LV 68:29).

Het woord *sabbat* komt uit het Hebreeuws en betekent *rust*. Vóór de opstanding van Jezus Christus gedacht men op de sabbat de rustdag die God na de schepping nam. Het was een verbondsteken tussen God en zijn volk. We lezen in het boek Genesis dat God de hemel en de aarde schiep in zes tijdsperioden die hij dagen noemde: ‘Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag, en heiligde die’ (Genesis 2:2–3). Nu gedenken we met de sabbat ook de opstanding van Jezus Christus.

De sabbat is elke zevende dag. Het is een heilige dag die door God voor ons is ingesteld om van onze arbeid uit te rusten en Hem te aanbidden.

Het doel van de sabbat

- Hoe zou u het doel van de sabbat uitleggen aan iemand die niets afweet van de sabbat?

Jezus leerde dat de sabbat voor de mens is ingesteld (zie Marcus 2:27). Het doel van de sabbat is ons een dag in de week te geven, waarop we onze gedachten en daden op God richten. Het is niet louter een dag waarop we van onze arbeid uitrusten. Het is een heilige dag om te aanbidden en eerbied te betonen. Daar we geen arbeid verrichten, komt er tijd vrij om geestelijke zaken te

overdenken. Op deze dag hernieuwen wij onze verbonden met de Heer en voeden wij onze ziel met geestelijke zaken.

- Overweeg wat u kunt doen om het doel van de sabbat voor ogen te houden wanneer u zich wekelijks voorbereidt op deze dag.

Geschiedenis van de sabbat

De zevende dag is in het begin door God gewijd als sabbat (zie Genesis 2:2–3). Al heel lang is de traditie van een heilige zevende dag onder verschillende volken in stand gehouden. God hernieuwde het gebod ten aanzien van deze dag voor de Israëlieten, zeggende: ‘Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt’ (Exodus 20:8). Sabbatsheiliging was ook een teken dat de Israëlieten zijn verbondsvolk waren (zie Exodus 31:12–13, 16; Jesaja 56:1–8; Jeremia 17:19–27).

Sommige joodse leiders stelden echter onnodige regels voor de sabbat in. Zij bepaalden hoe ver iemand kon lopen, welke soort knopen zij konden leggen, enzovoort. Toen zekere joodse leiders Jezus Christus kritiseerden omdat Hij zieken genas op de sabbat, herinnerde Jezus hen eraan dat de sabbat voor de mens was ingesteld.

De Nephieten heiligden de sabbat in overeenstemming met de geboden van God (zie Jarom 1:5).

Heden ten dage heeft de Heer zijn gebod herhaald dat we de sabbat moeten gedenken en heiligen (zie LV 68:29).

De dag des Heren

- Waarom is de sabbat van de zevende naar de eerste dag verplaatst?

Tot aan zijn opstanding heiligden Jezus Christus en zijn discipelen de zevende dag als sabbat. Na zijn opstanding werd de zondag geheiligd als de dag des Heren ter herinnering aan zijn opstanding op die dag (zie Handelingen 20:7; 1 Korintiërs 16:2). Vanaf die tijd vierten zijn volgelingen hun sabbat op de eerste dag van de week. In beide gevallen waren er zes dagen voor arbeid en één voor rust en aanbidding.

De Heer heeft ons in deze tijd ook het gebod gegeven dat we de zondag, de dag des Heren, als onze sabbat moeten heiligen (zie LV 59:12).

- Hoe kan de herinnering aan de opstanding onze aanbidding op de sabbat beïnvloeden?

De sabbat heiligen

- Wat betekent het om de sabbat te heiligen?

De Heer vraagt ons, ten eerste, om de sabbat te heiligen. In een openbaring aan Joseph Smith in 1831 gebod de Heer de heiligen om naar het huis des gebeds te gaan en hun offeranden te offeren, om van hun arbeid uit te rusten en de Allerhoogste hun toewijding te betonen (zie LV 59:9–12).

Ten tweede vraagt Hij ons om van onze dagelijkse arbeid uit te rusten. Dat houdt in dat we geen arbeid verrichten die ons ervan kan weerhouden om onze volledige aandacht op geestelijke zaken te richten. De Heer had tegen de Israëlieten gezegd: ‘Gij zult geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee’ (Exodus 20:10). Onze profeten hebben ons gezegd op de sabbat niet te gaan winkelen, jagen of vissen, sportwedstrijden bij te wonen of zelf aan soortgelijke activiteiten mee te doen.

President Spencer W. Kimball waarschuwde echter dat we, als we op de sabbat maar wat rondhangen en verder niets doen, die dag niet heiligen. De sabbat eist opbouwende gedachten en daden. (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 188.)

Wat *mogen* we doen op de sabbatdag? De profeet Jesaja opperde dat we op die dag niet onze eigen zin doen, maar ‘de sabbat een verlustiging noem[en], de heilige dag des Heren van gewicht’ (Jesaja 58:13).

We behoren rechtvaardige zaken na te streven op de sabbat.

We kunnen de sabbat bijvoorbeeld heiligen door de kerkdiensten te bezoeken, de Schrift en de woorden van onze kerkleiders te

Voor de leerkracht: U kunt de deelnemers aan de les dieper over een vraag laten nadenken door ze de tijd te gunnen om na te denken. Als ze voldoende tijd hebben gekregen, vraagt u naar reacties.

lezen; de zieken, de bejaarden en onze dierbaren te bezoeken; naar opbouwende muziek te luisteren en lofzangen te zingen; onze hemelse Vader te aanbidden met lofzang en dankzegging; familiehistorische documenten klaar te maken en onze gedenkboeken bij te houden; geloofsversterkende verhalen te vertellen en ons getuigenis te geven aan familieleden en met hen te spreken over geestelijke ervaringen; brieven te schrijven aan zendelingen en dierbaren; te vasten met een doel voor ogen; en thuis tijd door te brengen met kinderen en anderen.

Als we ons afvragen welke andere dingen we op de sabbat kunnen doen, kunnen we onszelf de volgende vragen stellen: Word ik erdoor opgebouwd en geïnspireerd? Toon ik er mijn eerbied voor de Heer mee? Richt ik mij ermee op de Heer?

Soms kan het voorkomen dat we op de sabbat moeten werken. Dat behoren we zoveel mogelijk te mijden, maar wanneer het absoluut noodzakelijk is, moeten we toch zoveel mogelijk de geest van sabbatsviering in ons hart bewaren.

- Denk aan iets wat u zou kunnen doen om de sabbatsheiliging te verbeteren. Als u een ouder of grootouder bent, kunt u nadenken over wat u kunt doen om uw kinderen of kleinkinderen de betekenis van de sabbat bij te brengen.

Zegeningen van sabbatsheiliging

- Welke zegeningen ontvangen we als we de sabbat heiligen?

Als we de sabbat heiligen, kunnen we grote geestelijke en stofelijke zegeningen krijgen. De Heer heeft gezegd dat we grote vreugde zullen ervaren als we de sabbat opgewekt en met dankzegging heiligen. Hij heeft beloofd:

‘De volheid der aarde [is] de uwe (...) voor voedsel of voor kleding, of voor huizen, of voor schuren, of voor boomgaarden, of voor tuinen, of voor wijngaarden;

‘Ja, alles, wat in zijn jaargetijde uit de aarde voortkomt, is voor het welzijn en gebruik van de mens geschapen, om zowel het oog te behagen als het hart te verblijden;

'Ja, voor voedsel en voor kleding, voor smaak en voor geur, om het lichaam te versterken en de ziel te verkwikken' (LV 59:16–19).

Aanvullende teksten

- Exodus 31:16–17 (de sabbat is een altoosdurend verbond tussen de Heer en zijn volk)
- Mosiah 13:16–19; 18:23; Exodus 35:1–3; Leviticus 26:2–4, 6, 12 (heilig de sabbat, een heilige dag)
- Lucas 6:1–11 (het is geoorloofd om goed te doen op de sabbat)
- Lucas 13:11–17; Johannes 5:1–18 (Jezus' voorbeeld van goeddoen op de sabbat)

Vasten

Hoofdstuk 25

Hoe we goed vasten

- Wat kunnen we doen om van vasten een vreugdevolle ervaring te maken?

Vanaf de tijd van Adam heeft Gods volk gevast om nader tot Hem te komen en Hem te aanbidden. Jezus heeft met zijn voorbeeld laten zien hoe belangrijk vasten is (zie Lucas 4:1–4). Uit hedendaagse openbaring leren we dat de Heer nog steeds van zijn volk verwacht dat het vaak bidt en vast (zie LV 88:76).

Vasten wil zeggen niets eten en drinken. Af en toe vasten is goed voor ons lichaam en stimuleert ons gevoelsleven.

De Heer leerde ons dat doelbewust vasten meer inhoudt dan niet eten en drinken. We moeten ons ook concentreren op geestelijke zaken.

Vasten en bidden gaan samen

Gebed is een noodzakelijk onderdeel van vasten. In de Schrift worden vasten en bidden vaak samen genoemd. Ons vasten behoort vergezeld te gaan van oprecht gebed. We behoren ons vasten met gebed te beginnen en te beëindigen.

We vasten met een doel voor ogen

Vasten kan vele doelen hebben. We kunnen zwakheden of problemen overwinnen met vasten en bidden. Soms willen we misschien vasten en bidden om hulp en steun voor anderen, zoals een familielid dat ziek is en een zegen nodig heeft (zie Mosiah 27:22–23). Door te vasten kunnen we de waarheid van alle dingen te weten

Voor de leerkracht: U kunt de deelnemers aan de les in groepjes van twee tot vier personen opsplitsen en elk groepje manieren laten bespreken om van vasten een vreugdevolle ervaring te maken. Daarna kunt u samen een lijst maken van de geopperde ideeën — misschien op het bord of op een groot vel papier.

komen, zoals in het geval van de profeet Alma in het Boek van Mormon. Hij heeft gezegd: 'Ik heb vele dagen gevast en gebeden om deze dingen voor mijzelf te kunnen weten. En nu weet ik inderdaad voor mijzelf dat ze waar zijn, want de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest geopenbaard' (Alma 5:46).

We kunnen voor anderen vasten opdat ze de waarheid zullen omarmen. Vasten kan troost bieden in tijden van verdriet en smart (zie Alma 28:4–6). Vasten kan ons nederiger maken en ons dichter bij God doen voelen (zie Helaman 3:35).

We vasten niet om indruk op anderen te maken. De Heer geeft deze raad:

'Wanneer gij vast, toont dan niet, zoals de huichelaars, een somber gelaat; want zij maken hun aangezicht ontoonbaar, om zich aan de mensen te vertonen, wanneer zij vasten.

'Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

'Maar gij, zalf uw hoofd, als gij vast, en was uw gelaat, om niet de mensen te laten zien dat gij vast' (Matteüs 6:16–18).

We zijn opgewekt als we vasten en hangen ons vasten niet aan de grote klok.

- Hoe zal onze houding ons vasten beïnvloeden?

De vastendag

De heiligen der laatste dagen vasten elke maand één zondag. Op deze dag slaan we twee opeenvolgende maaltijden over. Als we op zaterdag de avondmaaltijd hebben gebruikt, eten en drinken we niet tot de avondmaaltijd op zondag.

Alle leden die daar lichamelijk toe in staat zijn vasten. We moedigen onze kinderen na hun doop aan om te vasten, maar we dwingen ze nooit. De vastendag is een dag bij uitstek waarop we onszelf in gebed en vasten voor de Heer vernederen. Op deze dag bidden we om vergeving van onze zonden en voor de kracht om onze fouten te overwinnen en anderen te vergeven.

Op de vastenzondag komen de leden van de kerk bijeen om aan het avondmaal deel te nemen. Zij putten kracht uit het getuigenis dat zij geven in de vasten-en-getuigenisdienst.

- Hoe bent u opgebouwd door uw getuigenis in de vasten-en-getuigenisdienst te geven? Hoe bent u opgebouwd door het getuigenis van anderen?

Vastengaven

- Waarom schenken we vastengaven?

Als we maandelijks vasten, vraagt de Heer ons de behoeftigen te helpen. Dat doen we bijvoorbeeld door het geld van de uitgespaarde maaltijden via het juiste priesterschapskanaal aan de kerk af te staan. We moeten dat zo gul mogelijk doen. Door onze vastengaven worden we deelgenoot van de Heer bij de zorg aan onze minder fortuinlijke broeders en zusters.

Vasten brengt zegen met zich mee

- Welke zegeningen ontvangen we als we goed vasten?

Jesaja, de oudtestamentische profeet, heeft over de rijke beloften geschreven aan wie vasten en de behoeftigen helpen. Ons wordt vrede, verbeterde gezondheid en geestelijke leiding beloofd. Jesaja spreekt over de zegeningen die uit vasten voortvloeien: ‘Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten; uw heil zal voor u uit gaan, de heerlijkheid des Heren zal uw achterhoede zijn. Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik’ (Jesaja 58:8–9).

Vasten verbetert ons leven en schenkt ons kracht. We gaan er de andere beginselen van het evangelie beter door naleven, omdat we er dichter bij de Heer door komen.

Vasten bevordert de zelfbeheersing

Vasten brengt ons een sterker karakter. Als we goed vasten, leren we onze begeerten en lusten in bedwang te houden. We worden sterker, doordat we onszelf laten zien dat we zelfbeheersing hebben.

Als we onze kinderen leren vasten, zullen zij de geestelijke kracht ontwikkelen om verleiding in hun leven af te wijzen.

Vasten schenkt ons geestelijke kracht

Als we verstandig en biddend vasten, ontwikkelen we geloof. Met dat geloof zullen we grotere geestelijke kracht hebben. Alma, een profeet uit het Boek van Mormon, vertelt ons bijvoorbeeld over zijn ontmoeting met de zoons van Mosiah vele jaren na hun wonderbaarlijke bekering. Hij voelde grote vreugde toen hij zag dat zij hun geloof hadden vergroot en grote geestelijke kracht hadden ontwikkeld. Zij hadden die kracht gekregen, doordat 'zij [veel hadden] gebeden en gevast; daarom hadden zij de geest der profetie en de geest der openbaring' (Alma 17:3).

De zoons van Mosiah hadden veertien jaar onder de Lamaniëten gepredikt. Daar de zoons van Mosiah hadden gevast en gebeden, vergrootte de Geest Gods de kracht van hun woorden. Daardoor hadden ze veel succes met hun zendingswerk. (Zie Alma 17:4.)

De Heiland heeft gezegd tegen wie goed vasten: 'Uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden' (Matteüs 6:18).

- Hoe kan vasten ons sterker maken om verleiding te weerstaan? Om openbaring te ontvangen? Om goede daden te doen?

Aanvullende teksten

- Lucas 2:37; Alma 45:1 (God aanbidden door te vasten)
- Jesaja 58:3–11 (goed vasten)
- Mosiah 27:19, 23 (vasten voor de zieken)
- 3 Nephi 27:1–3; Exodus 34:27–28 (vasten voor openbaring en een getuigenis)
- Alma 6:6; 17:9 (vasten voor wie God niet kennen)
- Handelingen 13:2–3 (vasten om kerkfunctionarissen te kiezen)
- Mosiah 4:26 (vergeving van zonden behouden door behoeftigen te helpen)

Offerande

Hoofdstuk 26

De betekenis van offerande

Offerande betekent datgene aan de Heer te geven wat Hij van ons vergt aan tijd, aards bezit en inspanningen om zijn werk te bevorderen. De Heer heeft geboden: 'Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid.' (Matteüs 6:33). Onze bereidheid tot offeren is een aanwijzing van onze toewijding aan God. God heeft mensen altijd beproefd en getoetst om te zien of ze bereid zijn de zaak Gods op de eerste plaats te zetten.

- Waarom is het belangrijk om te offeren wat de Heer van ons vraagt zonder er iets voor terug te verwachten?

De wet van offerande werd vroeger nageleefd

- Wat was de betekenis van de offers die Gods verbondsvolk in tijden van weleer bracht?

Van de tijd van Adam en Eva tot de tijd van Jezus Christus heeft het volk Gods de wet van offerande nageleefd. Hun werd geboden de eerstelingen van de kudde te offeren. Die dieren moesten volmaakt zijn, zonder smet. De verordening was gegeven om het volk eraan te herinneren dat Jezus Christus, de Eerstgeborene van de Vader, in de wereld zou komen. Hij zou in alle opzichten volmaakt zijn en Hij zou Zichzelf aanbieden als offer voor onze zonden. (Zie Mozes 5:5–8.)

Jezus is gekomen en heeft Zichzelf geofferd, zoals het aan het volk was geleerd. Vanwege zijn offer, wordt iedereen gered van de lichamelijke dood door de opstanding en kan iedereen van zijn

Voor de leerkracht: U hoeft niet alles in dit hoofdstuk te behandelen. Stel u bij uw voorbereiding met een gebed in uw hart open voor de Geest om te weten wat u het beste kunt behandelen en welke vragen u kunt stellen.

of haar zonden worden gered door geloof in Jezus Christus (zie hoofdstuk 12 in dit boek).

Christus' zoenoffer betekende het einde van offeren door bloedvergieten. Die uiterlijke offerande werd vervangen door de verordening van het avondmaal. De verordening van het avondmaal is ingesteld om ons te herinneren aan het grote offer van de Heiland. We behoren vaak aan het avondmaal deel te nemen. De zinnebeelden van het brood en water herinneren ons aan Jezus' lichaam en aan zijn bloed, dat Hij voor ons heeft vergoten (zie hoofdstuk 23 in dit boek).

- Waarom wordt de verzoening als de grote en laatste offerande gezien?

We moeten nog steeds offeren

- Hoe leven wij de wet van offerande nu na?

Hoewel er een eind is gekomen aan offeren door bloedvergieten, vergt de Heer nog steeds offeranden van ons. Maar nu vergt Hij een ander soort offerande. Hij heeft gezegd: 'Gij zult Mij geen bloedvergieten meer offeren; (...) en uw brandoffers moeten worden afgeschaft (...). Maar gij zult Mij als offer een gebroken hart en een verslagen geest brengen' (3 Nephi 9:19). Een 'gebroken hart en een verslagen geest' betekent dat we onze zonden in diep berouw offeren door ons te verootmoedigen en ze na te laten.

We moeten bereid zijn om alles wat we hebben aan de Heer te offeren

- Waarom zijn mensen bereid offers te brengen?

De apostel Paulus heeft geschreven dat we een levend offer moeten worden, heilig en God welgevallig (zie Romeinen 12:1).

Als we een levend offer willen zijn, moeten we bereid zijn om alles wat we hebben af te staan voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — om het koninkrijk van God op aarde op te bouwen en te arbeiden om Zion voort te brengen (zie 1 Nephi 13:37).

Een rijke jongeling vroeg aan de Heiland: ‘Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?’ Jezus antwoordde: ‘Gij kent de geboden: Gij zult niet echtbreken, gij zult niet doodslaan, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, eer uw vader en moeder.’ En de rijke man zei: ‘Dat alles heb ik van jongs af in acht genomen.’ Toen Jezus dat hoorde, zei Hij: ‘Nog een ding komt gij te kort: verkoop alles wat gij bezit, en verdeel het onder de armen, en gij zult een schat hebben in de hemelen, en kom hier, volg Mij.’ Toen de jongeling dat hoorde, was hij bedroefd. Hij was erg rijk en was zeer gesteld op zijn rijkdommen. (Zie Lucas 18:18–23; zie ook de illustratie in dit hoofdstuk.)

De jongeling was een goed mens. Maar toen hij op de proef werd gesteld, was hij niet bereid afstand te doen van zijn bezittingen. Anderzijds waren Jezus’ discipelen Petrus en Andreas bereid alles af te staan ten bate van het koninkrijk van God. Toen Jezus tegen hen zei: ‘Komt achter Mij, (...)’ lieten [zij] terstond hun netten liggen en volgden Hem’ (Matteüs 4:19–20).

Evenals de discipelen kunnen we onze dagelijkse bezigheden aan de Heer offeren. We kunnen zeggen: ‘Uw wil geschiede.’ Dat heeft Abraham gedaan. Hij leefde vóór Christus, in een tijd dat er nog offeranden en brandoffers werden gevergd. De Here wilde Abrahams geloof toetsen en gebod hem zijn zoon Isaak als brandoffer te offeren. Isaak was de enige zoon van Abraham en Sara. Het gebod om hem als brandoffer te offeren was uiterst pijnlijk voor Abraham.

Niettemin maakten hij en Isaak de lange tocht naar de berg Moria, waar het offer moesten worden gebracht. Zij reisden drie dagen. Stel u Abrahams gedachten en hartzeer voor. Zijn zoon moest aan God worden geofferd. Toen zij de berg Moria bereikten, droeg Isaak het hout en Abraham het vuur en een mes naar de plek waar zij het altaar moesten bouwen. Isaak zei: ‘Mijn vader (...) hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam ten brandoffer?’ Abraham antwoordde: ‘God zal Zichzelf voorzien van een lam ten brandoffer, mijn zoon.’ Toen bouwde Abraham een altaar en schikte het hout. Hij bond Isaak en legde hem op het altaar boven op het hout. Toen nam hij het mes ter hand om Isaak te doden. Op dat

moment werd hij tegengehouden door een engel Gods die riep: 'Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden' (zie Genesis 22:1–14.)

Abraham moet zeer blij zijn geweest toen hij zijn zoon niet hoefde te offeren. Maar hij hield zo veel van de Heer dat hij bereid was om alles te doen wat de Heer van hem vroeg.

- Welke voorbeelden van offerande hebt u gezien bij de mensen die u kent? Welke voorbeelden van offerande hebt u gezien bij uw voorouders? Bij de pioniers van de kerk? Bij mensen in de Schrift? Wat hebt u van die voorbeelden geleerd?

Offerande bereidt ons voor op Gods tegenwoordigheid

Alleen door offerande kunnen we de tegenwoordigheid van God waardig worden. Alleen door offerande kunnen we het eeuwige leven genieten. Velen voor ons legden alles wat ze hadden op het altaar. Wij moeten bereid zijn om hetzelfde te doen als we dezelfde rijke beloning willen genieten.

Wellicht hoeven we niet alles te offeren. Maar evenals Abraham moeten we bereid zijn alles te offeren om de tegenwoordigheid van God waardig te zijn.

Het volk Gods heeft altijd veel en op verschillende manieren geofferd. Sommigen hebben ontbering en hoon voor het evangelie ondergaan. Sommige bekeerlingen tot de kerk zijn door hun familie in de steek gelaten. Hartsvrienden hebben zich van hen afgekeerd. Sommige leden zijn hun baan kwijtgeraakt; andere hebben hun leven gegeven. Maar de Heer ziet onze offers; Hij belooft: 'Een ieder, die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om mijn naam, zal vele malen meer terugontvangen en het eeuwige leven erven' (Matteüs 19:29).

Naarmate ons getuigenis van het evangelie groeit, kunnen we grotere offers aan de Heer brengen. Let op de offers in deze waargebeurde voorbeelden:

Een lid van de kerk in Duitsland spaarde jarenlang zijn tiende op, totdat er een priesterschapseider langs kwam om het geld in ontvangst te nemen.

Een ZHV-huisbezoekster is dertig jaar lang stipt op huisbezoek gegaan zonder een bezoek te missen.

Een groep heiligen in Zuid-Afrika reed drie dagen lang staand om de profeet Gods te kunnen zien en horen.

Tijdens een gebiedsconferentie in Mexico sliepen leden van de kerk op de grond en vastten op de dagen van de conferentie. Zij hadden al hun geld gebruikt om naar de conferentie te reizen en hadden niets over voor eten en onderdak.

Een gezin verkocht zijn auto om het geld te krijgen dat zij aan het tempelfonds wilden bijdragen.

Een ander gezin verkocht zijn huis om naar de tempel te kunnen gaan.

Veel getrouwe heiligen der laatste dagen hebben een mager inkomen, toch betalen zij hun tiende en andere offergaven.

Een broeder zei zijn baan op, omdat hij weigerde op zondag te werken.

In een gemeente pasten de jongeren vele uren op de jonge kinderen van ouders die meebouwden aan het kerkgebouw.

Jonge mannen en vrouwen laten hun baan of opleiding voor wat ze is om een zending te vervullen.

Er kunnen nog veel meer voorbeelden worden gegeven van mensen die offerande aan de Heer brengen. Een plek in het koninkrijk van onze hemelse Vader is echter elk offer waard dat we moeten brengen in de vorm van tijd, talenten, inspanning, geld en leven. Door offers te brengen kunnen we te weten komen of we aanvaardbaar zijn voor de Heer (zie LV 97:8).

- Waarom denkt u dat onze bereidheid tot offerande verband houdt met onze gereedheid om in de tegenwoordigheid van God te wonen?

Aanvullende teksten

- Lucas 12:16–34 (waar onze schat is, zal ons hart zijn)
- Lucas 9:57–62 (offeren om te worden toegelaten tot het koninkrijk)
- D&C 64:23; 97:12 (heden is een dag van offerande)
- LV 98:13–15 (wie zijn leven verliest voor de Heer zal het vinden)
- Alma 24 (het volk van Ammon offerde liever zijn leven dan zijn eed aan de Heer te breken)

Werken en verantwoordelijkheid

H o o f d s t u k 27

Werken is een eeuwig beginsel

- Hoe bent u te weten gekomen dat werken belangrijk is?

Onze hemelse Vader en Jezus Christus hebben met hun voorbeeld en leringen laten zien dat werken belangrijk is, zowel in de hemel als op aarde. God verrichtte werk om de hemelen en de aarde te formeren. Hij liet de wateren op één plek samenkomen en liet het droge land verschijnen. Hij liet gras, kruiden en bomen op het land groeien. Hij schiep de zon, de maan en de sterren. Hij schiep ieder levend wezen in de zee of op het land. Daarna zette Hij Adam en Eva op aarde om ervoor te zorgen en heerschappij te hebben over alle levende wezens. (Zie Genesis 1:1–28.)

Jezus heeft gezegd: ‘Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook’ (Johannes 5:17). Hij heeft ook gezegd: ‘Wij moeten werken de werken desgenen, die Mij gezonden heeft’ (Johannes 9:4).

Ons is geboden te werken

Er wordt al gewerkt sinds Adam en Eva de Hof van Eden verlieten; je kunt zeggen dat het een manier van leven is. God heeft tegen Adam gezegd: ‘In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten’ (Genesis 3:19). Adam en Eva werkten op het land, zodat ze hun eigen noden en die van hun kinderen konden lenigen (zie Mozes 5:1).

De Heer heeft tegen het volk Israëls gezegd: ‘Zes dagen zult gij arbeiden’ (Exodus 20:9).

Voor de leerkracht: Betrek iedereen zoveel mogelijk bij de les. Men kan de stoelen klaar zetten, het openings- of slotgebed uitspreken, op het bord schrijven, teksten voorlezen, vragen beantwoorden, getuigen of de les samenvatten.

De Heer heeft de heiligen der laatste dagen in de beginperiode van de kerk gezegd: 'Welnu, de inwoners van Zion zijn Mij, de Heer, niet welgevallig, want er bevinden zich luiaards onder hen' (LV 68:31).

Een profeet van God heeft gezegd: 'Werken moet opnieuw verheven worden tot het leidende beginsel in het leven van de leden van onze kerk' (Heber J. Grant, *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* [2002], p. 119).

Verantwoordelijkheid in het gezin

- Welke verantwoordelijkheid rust er op de schouders van vaders, moeders en kinderen om het huis op orde te houden? Wat kunnen gezinsleden doen om samen te werken?

Ouders werken samen om te voorzien in het stoffelijke, geestelijke en emotionele welzijn van hun kinderen. Zij moeten nooit verwachten dat iemand anders die taak van hen overneemt. De apostel Paulus heeft geschreven: 'Maar indien [iemand] voor de [zijnen], en nog wel voor [zijn] huisgenoten, niet zorgt, dan heeft [hij zijn] geloof verloochend' (1 Timoteüs 5:8).

Echtparen behoren naar inspiratie van de Heer te streven en de raad van de profeten op te volgen als ze thuis de verantwoordelijkheid delen. Een thuis scheppen waar de beginselen van het evangelie dagelijks worden besproken en waar liefde en orde heersen is net zo belangrijk als voorzien in basisbehoeften als voedsel en kleding.

Kinderen behoren thuis hun deel te doen. Zij krijgen dan wel karweitjes die aansluiten bij hun capaciteiten. Ze moeten geprezen worden voor de karweitjes die ze doen. Goede werkethiek en -gewoonten, alsmede deskundigheid maak je je eigen door thuis goede ervaringen op te doen.

Soms valt het niet mee om een gezin goed te onderhouden. Langdurige ziekte, de dood van de partner, of de zorg voor een bejaarde ouder kan de taken thuis onder druk zetten. Onze hemelse Vader gedenkt de gezinnen in zulke situaties en schenkt hun de kracht

om hun taken uit te voeren. Hij zal hen altijd zegenen als ze Hem in geloof erom vragen.

We kunnen plezier in ons werk hebben

- Hoe beïnvloedt onze houding ons werk?

Sommige mensen vinden werken maar niks. Voor anderen is het een boeiend deel van het leven. Eén manier om zoveel mogelijk uit het leven te halen is werken leuk gaan vinden.

Niet iedereen doet het werk dat men leuk vindt. Sommigen doen zwaar en saai werk om brood op de plank te krijgen. Het valt niet mee om daar plezier in te hebben. Maar de mensen die het lukt om hun werk met plezier te doen, wat voor werk het ook is, zijn het gelukkigst.

Wij kunnen anderen met hun taken helpen. Vele handen maken licht werk.

Onze houding jegens ons werk is heel belangrijk. Het volgende verhaal laat zien hoe een man zijn dagelijkse werk zag. Een reiziger passeerde een steenhouwerij en zag drie mannen aan het werk. Hij vroeg elke man wat hij aan het doen was. Ieder antwoord onthulde een andere houding tegenover hetzelfde werk. 'Ik houw steen', antwoordde de eerste man. De tweede antwoordde: 'Ik verdien drie goudstukken per dag.' De derde man glimlachte en zei: 'Ik ben een huis van God aan het bouwen.'

Met elk eerlijk werk kunnen we God dienen. Koning Benjamin, een Nephitische profeet, heeft gezegd: 'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiah 2:17). Als we met ons werk alleen maar in de basisbehoeften van ons gezin voorzien, dienen we daarmee al een paar van Gods kinderen.

- Hoe kunnen we meer van werken gaan houden?

God veroordeelt luiheid

De Heer is niet blij met mensen die lui of arbeidsschuw zijn. Hij heeft gezegd: 'De luiaard zal geen plaats hebben in de kerk, tenzij hij zich bekeert en zich verbetert' (LV 75:29). Ook gebod Hij:

Gij zult niet lui zijn; want wie lui is, zal van de arbeider noch het brood eten, noch de kleding dragen' (LV 42:42).

Vanaf het allereerste begin van de kerk hebben de profeten de heiligen der laatste dagen geleerd onafhankelijk en zelfredzaam te zijn en luiheid te mijden. De ware heilige der laatste dagen zal anderen niet willens en wetens laten opdraaien voor zijn onderhoud. Zo lang ze daartoe in staat zijn, onderhouden zij zichzelf en hun gezin.

Zo lang zij dat kunnen, behoren alle kerkleden verantwoordelijkheid te nemen voor familieleden die niet voor zichzelf kunnen zorgen.

- Hoe is luiheid van invloed op iemand? Op een gezin? Op een gemeenschap?

Werken, rusten en ontspannen

- Waarom is het belangrijk om werken, rusten en ontspannen in balans te houden?

Ieder moet een goede balans tussen werken, rusten en ontspannen vinden. Er is een oud gezegde: 'Als je niets doet, kun je ook geen rust nemen.' Zonder werken hebben rusten en ontspannen geen betekenis.

Niet alleen is rusten een prettig tijdverdrijf, het is ook noodzakelijk, maar dan wel op de sabbat, want dat is ons geboden (zie Exodus 20:10; LV 59:9–12). Deze rustdag na zes dagen werken brengt verkwikking voor de dagen die volgen. De Heer belooft ook de 'volheid der aarde' aan hen die de sabbat heiligen (zie LV 59:16–20; zie ook hoofdstuk 24 in dit boek).

Op de andere dagen van de week besteden we onze tijd behalve aan werken ook aan de ontplooiing van onze talenten; we genieten van onze hobby's en andere vormen van ontspanning die ons verkwikken.

- Wat kunnen we doen om een goede balans tussen werk, rusten en ontspannen te houden? Hoe kunnen ouders hun kinderen leren deze balans te vinden?

De zegeningen van werken

- Wat zijn zoal de zegeningen van eerlijke arbeid?

God openbaarde aan Adam: 'In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten' (Genesis 3:19). Werken was niet alleen een stoffelijke wet, deze wet was voor het heil van Adams ziel. Er is niet echt een verschil tussen geestelijk, mentaal of lichamelijk werk. Werken is van wezenlijk belang voor onze groei, karakterontwikkeling en vele genoegdoeningen die de luiaard nooit zal smaken.

President David O. McKay heeft gezegd: 'Laten we beseffen dat het voorrecht om te werken een gave is, dat de kracht om te werken een zegen is, en dat met liefde werken succes oplevert.' (*Pathways to Happiness*, 1957, p. 381.)

'De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben' (2 Nephi 2:25). Werken is een sleutel tot volle vreugde in het plan van God. Als we rechtschapen zijn, zullen we terugkeren in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader, en daar hebben we werk te doen. Door op Hem te gaan lijken, zal ons werk op zijn werk gaan lijken. Zijn werk is 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

Aanvullende teksten

- Mozes 4:23–25 (Adam kreeg te horen dat hij zijn verdere leven zou moeten werken voor zijn voedsel)
- LV 56:16–17 (God waarschuwt de rijken en armen voor hebzucht, afgunst en luiheid)
- LV 58:26–29 (mensen moeten ijverig werkzaam zijn voor een goede zaak)
- Matteüs 25:14–30 (gelijkenis van de talenten)
- Efeziërs 4:28 (niet meer stelen, maar werken)
- 1 Tessalonicenzen 4:11–12 (met eigen handen werken)
- 2 Nephi 5:17 (Nephi leerde zijn volk te werken en ijverig te zijn)

Dienen

Hoofdstuk 28

Hoe we kunnen dienen

- Denk aan hoe anderen u en uw familie hebben gediend.

Jezus heeft gezegd: 'Ik ben in uw midden als dienaar' (Lucas 22:27). Als ware volgelingen van Jezus moeten wij elkaar dienen.

Dienen is anderen met behoeften helpen. Christelijk hulpbetoon heeft zijn oorsprong in de oprechte liefde voor de Heiland en in de liefde en zorg voor behoeftigen die wij namens Hem hulp bieden. Liefde is meer dan een gevoel; als we anderen liefhebben, willen we ze helpen.

Van iedereen wordt hulpvaardigheid verwacht, ongeacht inkomen, leeftijd of sociale status. Sommige mensen zijn van mening dat alleen de armen en eenvoudigen een dienende functie hebben. Anderen denken dat alleen de rijken tot hulpbetoon verplicht zijn. Maar Jezus zag dat anders. Toen de moeder van twee van zijn discipelen Hem vroeg haar zoons een voorname plaats in zijn koninkrijk te geven, antwoordde Hij: 'Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn' (Matteüs 20:26–27).

We kunnen op veel manieren dienen. We kunnen anderen economisch, sociaal, lichamelijk en geestelijk helpen. We kunnen bijvoorbeeld voedsel of anderen goederen aan behoeftigen geven. We kunnen de behoeftigen helpen door een gulle vastengave af te dragen. We kunnen een nieuwkomer de hand reiken. We kunnen de tuin van een bejaarde verzorgen of voor een zieke zorgen. We kunnen aan een waarheidszoeker het evangelie uitleggen of een verdrietige troosten.

We kunnen kleine en grote daden doen. We moeten iemand nooit hulp onthouden, omdat we onze hulp gering achten. Een weduwe

vertelde over twee kinderen die kort nadat ze in de stad was komen wonen bij haar aanbelden. De kinderen brachten haar een lunchpakket en een briefje waarin stond: 'Bel ons maar als u boodschappen te doen heeft.' De weduwe was blij met deze vrienden-dienst en is die nooit vergeten.

Soms moeten we echter grote offers brengen om iemand te dienen. De Heiland heeft zijn leven geofferd om ons te dienen.

- Denk aan mensen in uw familie of omgeving die economische, sociale, lichamelijke of geestelijke behoeften hebben. Bedenk hoe u anderen kunt dienen.

Waarom Jezus wil dat we anderen dienen

- Waarom wil de Heer dat wij anderen dienen?

Door anderen — mannen, vrouwen, jongens en meisjes — te dienen, doen wij Gods werk. President Spencer W. Kimball heeft uitgelegd: 'God ziet ons echt en waakt over ons. Maar Hij komt meestal door een ander aan onze behoeften tegemoet' (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 92).

We zijn ons hele leven afhankelijk van andermans hulp. Toen we klein waren, zorgden onze ouders voor ons. Zonder die zorg zouden we niet lang hebben geleefd. Toen we ouder werden, leerden we vaardigheden en gedragsnormen van anderen. Velen van ons hadden bij ziekte behoefte aan verzorging, of in een financiële crisis aan geld. Sommigen van ons vragen God hulpbehoevenden te zegenen, maar doen niets voor hen. We moeten beseffen dat God door ons werkt.

Als we elkaar helpen, dienen we God. Koning Benjamin, een geweldige koning in het Boek van Mormon, leerde dit beginsel aan zijn volk door het goede voorbeeld te geven. Hij diende hun zijn hele leven en verdiende zelf de kost in plaats van zijn volk die last op te leggen. In een geïnspireerde redevoering onderstreepte hij het belang van dienen:

'Wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, [zijt] gij louter in de dienst van uw God. (...)

‘En als ik, die gij uw koning noemt, arbeid om u te dienen, behoort gij dan niet te arbeiden om elkaar te dienen?’ (Mosiah 2:17–18).

- Wat kunnen wij doen om in de behoeften van anderen te voorzien?

Uit dienen vloeien zegeningen voort

- Welke zegeningen ontvangen wij door anderen te dienen?

We hebben zelf veel baat bij dienen. Door te dienen nemen we toe in liefde voor anderen. We worden minder zelfzuchtig. Als we oog krijgen voor andermans problemen, lijken onze eigen problemen minder ernstig. We zullen moeten dienen als we het eeuwige leven willen beërven. God heeft gezegd dat wie bij Hem willen wonen, zijn kinderen moeten liefhebben en dienen (zie Matteüs 25:34–40).

Als we nadenken over mensen die onbaatzuchtig dienen, zien we in dat ze meer krijgen dan ze geven. Zo iemand was Paul, een heilige der laatste dagen die het gebruik van beide benen verloren had bij een ongeluk. Anderen zouden wellicht verbitterd en triest zijn geworden, maar Paul koos ervoor om aan zijn naasten te denken. Hij leerde een vak en verdiende daar genoeg geld mee om een huis te kopen. Daar ruimden hij en zijn vrouw plaats in voor vele dakloze, ongewenste kinderen. Sommigen waren zwaar gehandicapt. Tot aan zijn dood twintig jaar later heeft hij zich voor deze kinderen en anderen ingezet. Hij kreeg op zijn beurt veel liefde. Hij had geen tijd om aan zijn verlamde benen te denken. Hij kwam dichterbij God.

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘We krijgen meer inhoud als we andere mensen dienen. Het is dan echt makkelijker om onszelf te “vinden”, omdat er zo veel meer van ons te vinden is!’ (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball*, p. 96).

Mogelijkheden tot dienen

Sommigen van ons dienen alleen hen die ons liggen en mijden ieder ander. Jezus heeft echter gezegd dat we iedereen moeten liefhebben en dienen. Er zijn veel mogelijkheden tot hulpbetoon (zie Mosiah 4:15–19).

We kunnen onze familie dienen. Man en vrouw behoren zich bewust te zijn van elkaars behoeften. Ouders dienen hun kinderen niet alleen door hen te voeden en te kleden, maar ook door hen te vormen, met hen te spelen en met hen samen te werken. Kinderen kunnen karweitjes doen en hun broertjes en zusjes helpen.

Man en vrouw dienen en helpen elkaar. Zij kunnen elkaar helpen bij de opvoeding van de kinderen en ze kunnen elkaar steunen in hun interesses en bezigheden. Ouders kunnen zich opofferingen getroosten om een kind op zending te sturen. Een ouder kind kan zijn kleine zusje troosten dat bang is in het donker of haar leren lezen. Onze profeten hebben ons gezegd dat het gezin de belangrijkste unit van de samenleving is. We moeten ons gezin goed dienen (zie Mosiah 4:14–15).

We hebben veel mogelijkheden om onze burens, vrienden en zelfs vreemden te dienen. We kunnen hulp aanbieden aan een buurman die moeite heeft om zijn oogst voor de storm binnen te halen. Als een moeder ziek is, kunnen we op haar kinderen letten of helpen met huishoudelijke taken. Als een jongere van de kerk afdwaalt, kunnen we hem terugleiden. Als een kind wordt geplaagd, kunnen we vriendschap sluiten en anderen overreden aardig te zijn. We hoeven de mensen die we dienen niet te kennen. We moeten altijd proberen om voor zoveel mogelijk kinderen van onze hemelse Vader klaar te staan.

Als we bijzondere talenten hebben, moeten we ze gebruiken om te dienen. God zegent ons met talenten en gaven om het leven van anderen te verbeteren.

Ook in de kerk is er veel gelegenheid tot dienen. Eén doel van de kerkorganisatie is gelegenheden te scheppen om elkaar te helpen. De leden van de kerk dienen door zendingswerk te doen, leiding te geven, andere kerkleden te bezoeken, les te geven en ander kerkwerk te doen. In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn geen betaalde geestelijken, vandaar dat de leden alle activiteiten van de kerk uitvoeren.

- Hoe kunnen we voldoende tijd aan ons gezin geven, zelfs als we taken in de kerk en de maatschappij hebben?

Jezus Christus is het volmaakte voorbeeld van hulpbetoon

- Welke verhalen in de Schrift waarin de Heiland ons laat zien hoe we kunnen dienen, spreken u het meest aan?

De Heiland voorzag ons van het volmaakte voorbeeld van hulpbetoon. Hij heeft uitgelegd dat Hij niet naar de aarde was gekomen om bediend te worden, maar om te dienen en zijn leven voor ons neer te leggen (zie Matteüs 20:28).

Jezus Christus houdt meer van ons dan we ons kunnen voorstellen. Toen Hij op aarde was, diende Hij de armen, de onwetenden, de zondaars, de verworpenen. Hij leerde het evangelie aan allen die wilden luisteren, voedde de hongerigen die kwamen luisteren, genas de zieken en wekte de doden op.

Hij is de Schepper van de aarde en onze Heiland. Toch weerhield dat Hem er niet van om vele nederige daden te verrichten. Vlak voor zijn kruisiging is Hij met zijn discipelen samengekomen. Na hen onderricht te hebben gegeven, nam Hij een kom water en een handdoek om hun voeten te wassen (zie Johannes 13:4–10; zie ook de afbeelding in dit hoofdstuk). In die dagen werden de voeten van een bezoeker als eerbetoon gewassen, wat doorgaans door een dienaar werd gedaan. Jezus deed het als voorbeeld van liefhebben en dienen. Als we bereid zijn in een geest van liefde te dienen, gaan we meer op Christus lijken.

- Wat kunnen wij leren uit Jezus' voorbeeld van dienen?

Aanvullende teksten

- Mosiah 2 (koning Benjamins rede over dienen)
- LV 81:5 (helpen, verheffen en sterken)
- Kolossenzen 3:23–24 (dien uw medemens zoals u de Heer zou dienen)
- Alma 17–18 (Ammon diende de koning)
- Galaten 5:13 (dien elkaar in liefde)

Voer de leerkracht: Als we ons getuigenis van Jezus Christus geven, verwelkomen we de invloed van de Heilige Geest. Zoek bij de voorbereiding van uw les en in de les zelf naar gelegenheden om te getuigen van de Heiland en nodig de deelnemers aan de les uit hetzelfde te doen.

De gezondheidswet Gods

Hoofdstuk 29

Ons lichaam is een tempel Gods

Een van de grootste zegeningen die ons ten deel zijn gevallen is een stoffelijk lichaam. We hebben een stoffelijk lichaam nodig om aan onze hemelse Vader gelijk te worden. Ons lichaam is zo belangrijk dat de Heer het een tempel Gods noemt (zie 1 Korintiërs 3:16–17; 6:19–20). Ons lichaam is heilig.

Omdat ons lichaam belangrijk is, wil onze hemelse Vader dat we het goed verzorgen. Hij weet dat we door een goede gezondheid betere en gelukkiger mensen kunnen zijn. De Heilige Geest kan bij ons zijn als ons lichaam en onze geest rein zijn. Onze Vader weet dat we geconfronteerd worden met verleidingen om onverstandig met ons lichaam om te springen of schadelijke stoffen te gebruiken. Daarom heeft Hij ons gezegd wat goed en slecht is voor ons gezondheid. Veel van wat God ons gegeven heeft voor een goede gezondheid staat in Leer en Verbonden 89. Deze openbaring wordt het woord van wijsheid genoemd.

We moeten het woord van wijsheid naleven om de tempel te kunnen betreden. Als we het woord van wijsheid niet gehoorzamen, verlaat de Geest Gods ons. Als we de ‘tempel Gods’ — ons lichaam — schenden, brengen we onszelf lichamelijke en geestelijke schade toe.

Ons is geboden bepaalde stoffen niet te gebruiken

- Welke stoffen heeft de Heer ons geboden niet te gebruiken?

De Heer gebiedt ons geen bier, wijn en sterkedrank te gebruiken, alle alcoholische dranken om precies te zijn. Het Eerste Presidium heeft verklaard dat drank vaak de oorzaak is van wreedheid, armoede, ziekte en moeilijkheden in het gezin. Drank leidt tot

oneerlijkheid, onkuisheid en vertroebelt het denkvermogen. Drank is een gesel. (Zie 'Message of the First Presidency', *Improvement Era*, november 1942, p. 686.) Alcoholgebruik van aanstaande moeders kan lichamelijke en psychische schade aan hun kind toebrengen. Elk jaar vallen er vele verkeersslachtoffers met als oorzaak drank.

De Heer heeft gezegd: 'Tabak is niet voor het lichaam' (LV 89:8). Het is schadelijk voor ons lichaam en onze geest. We dienen geen sigaretten of sigaren te roken of pruimtabak te gebruiken. Wetenschappers hebben aangetoond dat tabak veel ziekten veroorzaakt en schadelijk is voor ongeboren kinderen.

De Heer raadt het gebruik van 'hete dranken' (LV 89:9) af. Kerkleiders hebben gezegd dat dit slaat op koffie en thee, waarin schadelijke stoffen zitten. We dienen van alle dranken met schadelijke stoffen af te blijven.

We behoren geen verdovende of stimulerende middelen te gebruiken, tenzij medisch voorgeschreven. Sommige verdovende of stimulerende middelen zijn nog schadelijker dan alcohol en tabak (die respectievelijk tot de verdovende en stimulerende middelen behoren). Wie verdovende of stimulerende middelen gebruiken, moeten hulp zoeken, om kracht bidden, en met hun bisschop spreken, zodat ze zich volledig kunnen bekeren en rein worden.

We moeten van alles afblijven waarvan we weten dat het ons lichaam schade toebrengt. We moeten niets gebruiken wat tot gewoontevorming of verslaving kan leiden. We moeten ook niet te veel eten. In het woord van wijsheid wordt niet alles genoemd wat we wel of niet mogen gebruiken, omdat het een richtlijn is. Het is een waardevolle stoffelijke wet. Het is ook een geweldige geestelijke wet. Door ons aan het woord van wijsheid te houden, worden we geestelijk sterker. We reinigen ons lichaam, zodat de Geest Gods bij ons kan zijn.

- Welke te mijden stoffen worden niet specifiek in het woord van wijsheid genoemd?

Voor de leerkracht: Een overzicht op het bord zetten kan interesse wekken en de aandacht van de deelnemers tot de les bepalen. Terwijl de deelnemers aan de les de stoffen bespreken die de Heer verboden heeft, kunt u misschien iemand vragen om hun antwoorden op het bord of op een groot vel papier te schrijven. U kunt hetzelfde doen als ze stoffen bespreken die gezond zijn voor ons lichaam.

Het woord van wijsheid leert ons dat bepaalde zaken goed voor ons lichaam zijn

- Welke zaken noemt de Heer zoal in het woord van wijsheid die goed voor ons zijn?

Vruchten, groenten en gezonde kruiden zijn goed voor ons. We moeten er verstandig en dankbaar gebruik van maken.

Ook het vlees van vogels en dieren is ons tot voedsel gegeven. We moeten vlees echter wel spaarzaam gebruiken (zie LV 49:18; 89:12). Ook vis is goed voor ons.

Granen zijn goed voor ons, in het bijzonder tarwe.

- Hoe is dit voedsel u tot zegen geweest?

Werken, rusten en lichaamsbeweging zijn belangrijk

- Wat hebben werken, rusten en lichaamsbeweging met de gezondheidswet van de Heer te maken?

Behalve Leer en Verbonden 89 zijn er nog andere schriftteksten die met onze gezondheid te maken hebben. Daaruit leren wij: 'Houdt op lui te zijn; houdt op onrein te zijn; (...) houdt op langer te slapen dan nodig is; gaat vroeg naar bed, opdat u niet vermoeid zult zijn; staat vroeg op, opdat uw lichaam en uw geest versterkt zullen worden' (LV 88:124). Ook wordt ons gezegd: 'Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen' (Exodus 20:9). De Heer raadt ons aan niet meer te werken dan we kracht hebben (zie LV 10:4).

Een hedendaags profeet heeft ons gezegd dat we gezond moeten leven. Hij raadde het volgende aan: 'Voedzame maaltijden, regelmatig beweging en genoeg slaap zijn noodzakelijk voor een sterk lichaam, zoals schriftstudie en gebed de geest en het intellect scherpen' (Thomas S. Monson, Conference Report, oktober 1990, p. 60).

Zegeningen voor wie de gezondheidswet Gods naleven

- Welke zegeningen krijgen wij als we het woord van wijsheid naleven?

Onze hemelse Vader heeft ons gezondheidswetten gegeven die ons leren hoe we het beste voor ons lichaam zorgen. De Schriften

zeggen dit over Gods wetten: 'Geen stoffelijk gebod gaf Ik hem, want mijn geboden zijn geestelijk' (LV 29:35). Dat betekent dat zijn geboden aangaande onze stoffelijke staat voor ons geestelijke bestwil zijn.

Als we Gods gezondheidswet naleven en zijn andere geboden gehoorzamen, belooft de Heer ons lichamelijk en geestelijk te zegenen.

Ons is een goede gezondheid beloofd. Het gevolg van een goede gezondheid is dat we 'zullen snellen en niet moede worden, lopen en niet mat worden' (LV 89:20). Dat is een grote zegen, maar de geestelijke zegeningen die Hij beloofd heeft, zijn nog groter dan de stoffelijke.

De Heer belooft ons ook dat we 'wijsheid [zullen] vinden en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten' (LV 89:19). De Heilige Geest zal aan ons belangrijke waarheden openbaren. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Ons lichaam is het werktuig van onze geest. In de prachtige openbaring die we het woord van wijsheid noemen, wordt ons gezegd hoe we ons lichaam vrij kunnen houden van schadelijke stoffen die een verdovende, soms verwoestende uitwerking hebben op de verfijnde lichamelijke zintuigen die een functie hebben bij geestelijke communicatie. Het woord van wijsheid is een sleutel tot persoonlijke openbaring' (Conference Report, oktober 1989, p. 16).

De Heer belooft ons ook dat de engel der verwoesting aan ons zal voorbijgaan. President Heber J. Grant heeft gezegd: 'Als u en ik verlangen naar de zegeningen van levenskracht, van gezondheid, van lichamelijke en geestelijke kracht; als wij willen dat de engel der verwoesting aan ons voorbij zal gaan, zoals in de tijd van de Israëlieten, moeten we het woord van wijsheid naleven. Dan is God gebonden en zullen wij de zegeningen ontvangen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* [2002], p. 201).

- Hoe kunnen we kinderen en jongeren het eeuwige belang van het woord van wijsheid bijbrengen?
- Hoe kunnen we familieleden of vrienden die moeite hebben met het woord van wijsheid hulp bieden?

Aanvullende teksten

- Richteren 13:13–14; Spreuken 20:1; Jesaja 5:11–12; Daniël 1 (geen sterkedrank aanraken)
- LV 59:16–20 (dingen van de aarde voor het welzijn van de mens)
- Spreuken 23:20–21 (waarschuwing tegen dronkenschap, gulzigheid en luiheid)
- D&C 136:24 (houd op met dronkenschap)

Naasteliefde

Hoofdstuk 30

Wat is naasteliefde?

- Hoe zou u naasteliefde omschrijven?

Het leven van de Heiland weerspiegelt zijn reine liefde voor alle mensen. Hij heeft zelfs zijn leven voor ons gegeven. Naasteliefde is de reine liefde die onze Heiland Jezus Christus heeft. Hij heeft ons geboden elkaar lief te hebben zoals Hij ons liefheeft. Uit de Schriften leren wij dat naasteliefde voortkomt uit een rein hart (zie 1 Timoteüs 1:5). We hebben reine liefde als we, vanuit ons hart, oprecht bezorgd zijn en mededogen hebben voor al onze broeders en zusters.

Naasteliefde is de grootste van alle deugden

De profeet Mormon zegt: 'Houdt daarom vast aan de naasteliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan — maar de naasteliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand' (Moroni 7:46–47; zie ook 1 Korintiërs 13; 2 Nephi 26:30; Moroni 7:44–45, 48).

De Heiland heeft ons met zijn leven het voorbeeld gegeven. Hij was de Zoon van God. Zijn liefde was volmaakt en Hij liet ons zien wat liefhebben inhoudt. Met zijn voorbeeld liet Hij ons zien dat de geestelijke en stoffelijke behoeften van onze medemens net zo belangrijk zijn als die van ons. Voordat Hij voor ons stierf, zei Hij: 'Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad. 'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.' (Johannes 15:12–13).

Moroni heeft tegen de Heer gezegd:

[Ik herinner mij] dat Gij hebt gezegd de wereld te hebben liefgehad, zozeer dat Gij zelfs uw leven voor de wereld hebt afgelegd. – (...)

‘En nu weet ik dat die liefde die Gij voor de mensenkinderen hebt gekoesterd, naastenliefde is; daarom kunnen de mensen, tenzij zij naastenliefde bezitten, de plaats die Gij in de woningen van uw Vader hebt bereid, niet beërven’ (Ether 12:33–34).

We hoeven wellicht niet, zoals de Heiland, ons leven te geven. Maar we kunnen naastenliefde hebben als we Hem het middelpunt van ons leven maken en zijn voorbeeld en leringen navolgen. Evenals de Heiland kunnen ook wij onze broeders en zusters tot zegen zijn.

- Waarom is naastenliefde de grootste van alle deugden?

Naastenliefde omvat hulp aan zieken, gekwelden en minderbedeelden

Jezus heeft ons veel leringen in de vorm van verhalen of gelijkenissen gegeven. Uit de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan leren we dat we hulp moeten geven aan minderbedeelden, of zij onze vrienden zijn of niet (zie Lucas 10:30–37; zie ook James E. Talmage, *Jezus de Christus*, 3de druk [1973], pp. 317–319). In deze gelijkenis spreekt Jezus over een man die naar een andere stad reisde. Onderweg werd hij belaagd door rovers. Zij beroofden hem van zijn kleding en geld, en sloegen hem halfdood. Er kwam een priester langs die niets voor hem deed. Vervolgens kwam er een tempeldienaar langs die snel doorliep. Toen kwam er een Samaritaan, veracht door de Joden, voorbij. Toen hij de man zag liggen voelde hij mededogen (zie de afbeelding in dit hoofdstuk). Deze barmhartige Samaritaan knielde bij hem, verzorgde zijn wonden en nam hem op zijn ezel mee naar een herberg. Hij betaalde de herbergier om voor de man te zorgen tot hij hersteld was.

Jezus leerde ons dat we eten aan de hongerige moeten geven, onderdak aan de dakloze en kleding aan de armen. Wanneer wij de zieken en gevangenen bezoeken, is het alsof wij dat in zijn plaats doen. Hij belooft ons dat wij zijn koninkrijk zullen beërven door dat te doen. (Zie Matteüs 25:34–46.)

We moeten niet zelf gaan uitmaken of iemand wel of geen hulp verdient (zie Mosiah 4:16–24). Als we in de behoeften van ons gezin hebben voorzien, moeten we daarna iedereen helpen die hulpbehoevend is. Zo zullen wij als onze Vader in de hemel zijn, die het laat regenen op zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen (zie Matteüs 5:44–45).

President Thomas S. Monson heeft ons erop gewezen dat er mensen zijn die meer nodig hebben dan materiële hulp:

‘Laten we onszelf de vragen stellen: “Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan? Mij waar nood was ter hulpe gegord?” [*Heilige lofzangen*, nr. 193]. Wat een formule voor geluk! Wat een recept voor tevredenheid, voor gemoedsrust — om dankbaarheid te hebben opgewekt bij een ander mens.

‘Wij hebben onbeperkte kansen om ware geschenken te geven, maar het zijn wel kansen die voorbijgaan. We kunnen harten blij maken. We kunnen vriendelijke woorden spreken. We kunnen geschenken geven. We kunnen goede daden verrichten. We kunnen zielen redden’ (*De Ster*, januari 2002, p. 69).

- Hoe zou u de mensen omschrijven die in de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan voorbijgingen aan de gewonde man? Hoe zou u de Samaritaan omschrijven? Op welke manieren kunnen wij de boodschap van deze gelijkenis toepassen?

Naasteliefde komt uit het hart

- Hoe kunnen we mensen liefhebben ondanks hun zonden en fouten?

Zelfs als we hulp geven aan behoeftigen, maar geen mededogen voor hen voelen, hebben we geen naasteliefde (zie 1 Johannes 3:16–17). De apostel Paulus predikte dat we vervuld worden met goede gevoelens voor alle mensen als we naasteliefde hebben. We zijn geduldig en vriendelijk. We zijn niet verwaand of trots, zelfzuchtig of onbeschoft. Als we naasteliefde hebben denken we niet aan noch verheugen we ons in het kwaad dat anderen hebben gedaan. Noch doen we goed uit eigenbelang. In plaats

daarvan delen we in de vreugde van wie in de waarheid verblijven. Als we naastenliefde hebben, zijn we loyaal, we zien het goede in anderen en we zijn aardig voor hen. In de Schrift staat: 'De liefde vergaat nimmermeer.' (Zie 1 Korintiërs 13:4–8.)

De Heiland heeft ons het voorbeeld gegeven van hoe we met anderen meevoelen en hen behandelen. Hij verfoeide het kwaad, maar Hij hield van zondaars ondanks hun zonden. Hij was begaan met kinderen, ouderen, armen en behoeftigen. Zijn liefde was zo groot dat Hij zijn hemelse Vader kon smeken om de soldaten te vergeven die de spijkers in zijn handen en voeten sloegen (zie Lucas 23:34). Hij leerde ons dat onze hemelse Vader ons niet zal vergeven als wij anderen niet vergeven (zie Matteüs 18:33–35). Hij zei toen:

'Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen. (...) Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?' (Matteüs 5:44, 46). We moeten leren om met anderen mee te voelen zoals Jezus dat deed.

De deugd van naastenliefde ontplooien

- Hoe kunnen we ons de naastenliefde eigen maken?

Een manier waarop we menslievender worden is door het leven van Jezus Christus te bestuderen en zijn geboden te onderhouden. We kunnen overdenken hoe Hij in bepaalde situaties handelde en hetzelfde doen als we in dergelijke situaties terechtkomen.

Ten tweede kunnen we, als we hardvochtige gevoelens hebben, bidden om meer naastenliefde. Mormon dringt er bij ons op aan: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart, dat gij met deze liefde [naastenliefde] — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn' (Moroni 7:48).

Voor de leerkracht: Onder de kop 'De deugd van naastenliefde ontplooien' lezen we in elk van de eerste vier alinea's over een manier waarop we menslievender kunnen worden. Als het klaslokaal groot genoeg is voor groepsdiscussies kunt u de deelnemers aan de les opsplitsen in groepjes van vier. Wijs elke deelnemer in de groepjes een van de alinea's toe. Vraag de deelnemers de alinea die hun is toegewezen voor zich te bestuderen. Vraag ze om na te denken over voorbeelden van mensen die zij kennen of mensen uit de Schrift die deze menslievendheid verpersoonlijken. Laat ze hun voorbeelden daarna met de anderen in de groep bespreken.

Ten derde kunnen we leren onszelf lief te hebben, wat inhoudt dat we onze echte waarde als kind van onze hemelse Vader begrijpen. De Heiland leerde dat we anderen moeten liefhebben *zoals we onszelf liefhebben* (zie Matteüs 22:39). Onszelf liefhebben, wil zeggen onszelf respecteren en vertrouwen. Dat betekent dat we gehoorzaam moeten zijn aan de beginselen van het evangelie. We moeten ons bekeren van al onze wandaden. We moeten onszelf na bekeering vergeven. We zullen onszelf meer gaan liefhebben als we de diepe, aangename zekerheid voelen dat de Heiland werkelijk van ons houdt.

Ten vierde moeten we niet denken dat we beter zijn dan andere mensen. We kunnen met al hun fouten geduld hebben. Joseph Smith heeft gezegd: 'Hoe dichter we bij onze hemelse Vader komen, hoe barmhartiger we voor kwijnende zielen zullen zijn; we zouden hen op onze schouders willen nemen en hun zonden achter ons werpen' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 462).

In het Boek van Mormon lezen we over Enos, een jongeman die wilde weten of zijn zonden hem waren vergeven. Hij vertelt ons: 'Mijn ziel hongerde; en ik knielde voor mijn Maker neer en ik riep Hem aan in machtig gebed en smeking voor mijn eigen ziel; en de gehele dag riep ik Hem aan; ja, en toen de avond viel, verhief ik mijn stem nog steeds, zodat zij tot de hemelen reikte.

'En er kwam een stem tot mij, zeggende: Enos, uw zonden zijn u vergeven, en gij zult worden gezegend' (Enos 1:4–5).

De Heer legde aan Enos uit dat zijn zonden hem waren vergeven vanwege zijn geloof in Christus. Toen Enos die woorden had gehoord, was hij niet meer bezorgd over zichzelf. Hij wist dat de Heer van hem hield en hem zou zegenen. In plaats daarvan begon hij zich zorgen te maken over het welzijn van zijn vrienden en verwanten, de Nephieten. Hij stortte zijn hele ziel uit voor God ter wille van hen. De Heer antwoordde en zei dat zij zouden worden gezegend indien zij de geboden die zij al hadden ontvangen getrouw zouden naleven. Enos' liefde nam na deze woorden nog

meer toe en hij begon langdurig en intens voor de Lamanieten te bidden, die de vijanden van de Nephieten waren. De Heer willigde zijn verlangens in, waarna hij de rest van zijn leven zou proberen om de zielen van de Nephieten en de Lamanieten te redden. (Zie Enos 1:6–26.)

Enos was zo dankbaar voor de liefde en vergeving die God hem geschonken had dat hij anderen de rest van zijn leven behulpzaam wilde zijn om diezelfde gaven te ontvangen. Enos was werkelijk menslievend geworden. Ook wij kunnen dat. En we zullen het zelfs moeten doen als we de plek willen beërven die voor ons in het koninkrijk van de Vader is bereid.

Aanvullende teksten

- Kolossenzen 3:12–14 (naastenliefde is de band der volmaking)
- Alma 34:28–29 (onze gebeden zijn vergeefs als we niet liefdadig zijn)
- 1 Korintiërs 12:29–13:3 (omschrijving van naastenliefde)
- LV 121:45–46 (laat ons binnenste van naastenliefde vervuld zijn jegens alle mensen)

Eerlijkheid

Hoofdstuk 31

Eerlijkheid is een heilsbeginsel

- Hoe zou de maatschappij eruitzien als iedereen volmaakt eerlijk was?

Het dertiende geloofsartikel verklaart: ‘Wij geloven eerlijk te moeten zijn.’ Het Boek van Mormon verhaalt over een groep mensen die zich onderscheidden ‘door hun ijver jegens God, en ook jegens de mensen; want zij waren volkomen eerlijk en oprecht in alle dingen; en zij waren onwrikbaar in het geloof aangaande Christus, zelfs tot het einde’ (Alma 27:27). Doordat zij eerlijk waren, trokken zij de aandacht van hun medemensen en van God. Het is belangrijk om te weten wat eerlijkheid inhoudt, hoe we worden verleid tot oneerlijkheid en hoe we deze verleiding kunnen weerstaan.

Volkomen eerlijkheid is noodzakelijk voor ons eeuwig heil. President Brigham Young heeft gezegd: ‘Als wij eeuwig heil aanvaarden op de voorwaarden waarop die ons wordt aangeboden, moeten wij eerlijk zijn in elke gedachte, in onze overwegingen, in onze bespiegelingen, in ons privéleven, in onze zaken, in onze beweringen en bij elke daad in ons leven’ (zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], p. 293).

God is in alles eerlijk en rechtvaardig (zie Alma 7:20). Ook wij moeten in alles eerlijk zijn om te worden zoals Hij is. De broeder van Jared heeft getuigd: ‘Ja, Here, ik weet, dat Gij (...) een God van waarheid [zijt] en niet [kunt] liegen’ (Ether 3:12). In tegenstelling tot de duivel, die een leugenaar is. In feite is hij de vader van de leugen (zie 2 Nephi 9:9). ‘Wie ervoor kiezen om te bedriegen, te liegen en te misleiden en een verkeerde voorstelling van zaken te geven, worden zijn slaven’ (Mark E. Petersen, Conference Report, oktober 1971, p. 65; of *Ensign*, december 1971, p. 73).

Eerlijke mensen hebben de waarheid en de gerechtigheid lief. Ze zijn eerlijk in hun woorden en daden. Ze liegen, stelen of bedriegen niet.

Liegen is oneerlijk

Liegen is anderen opzettelijk misleiden. Vals getuigenis spreken is een vorm van liegen. De Heer heeft dit gebod aan de kinderen Israëls gegeven: ‘Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste’ (Exodus 20:16). Jezus Christus heeft dit ook gepredikt toen Hij op aarde was (zie Matteüs 19:18). Er zijn veel andere vormen van liegen. Als we onwaarheden spreken, maken we ons schuldig aan liegen. We kunnen anderen ook opzettelijk misleiden met een gebaar of een blik, door te zwijgen of slechts een deel van de waarheid te vertellen. Wanneer we mensen op wat voor manier ook ertoe brengen om iets te geloven wat niet waar is, zijn we niet eerlijk.

Dergelijke oneerlijkheden zijn de Heer niet welgevallig, en we zullen rekenschap moeten afleggen van onze leugens. Satan wil ons laten geloven dat liegen geen kwaad kan. Hij zegt: ‘Ja, liegt wat, (...) daarin steekt geen kwaad’ (2 Nephi 28:8). Satan ziet het liefst dat we onze leugens goedpraten. Eerlijke mensen doorzien Satans verleidingen en spreken de hele waarheid, zelfs als dat in hun nadeel lijkt te zijn.

Stelen is oneerlijk

Jezus leerde: ‘Gij zult niet stelen’ (Matteüs 19:18). Stelen is iets wegnemen wat niet van ons is. Als we heimelijk iets wegnemen wat een ander, een winkel of de gemeenschap toebehoort, stelen we. Zonder toestemming materialen van de werkgever mee naar huis nemen is stelen. Het is oneerlijk en een vorm van diefstal om zonder toestemming van de eigenaar van het auteursrecht muziek,

Voor de leerkracht: Dit hoofdstuk bevat drie paragrafen waarin vormen van oneerlijkheid worden beschreven: Liegen, stelen en bedriegen. U zou de deelnemers aan de les in drie groepen kunnen opsplitsen. Geef iedere groep een van die drie paragrafen: Vraag de deelnemers de paragraaf die hun is toegewezen voor zich te lezen en na te denken over de vormen van oneerlijkheid die in die paragraaf worden omschreven. Bespreek daarna de paragrafen als klas of als gezin. Vraag hoe we in elk van de omschreven situaties eerlijk kunnen zijn.

films, illustraties of geschreven tekst te kopiëren. Meer geld of goederen in ontvangst nemen dan is afgesproken is oneerlijk. Meer nemen dan ons toekomt is stelen.

Bedriegen is oneerlijk

We bedriegen als we minder geven dan we verschuldigd zijn of als we ons iets toe-eigenen wat we niet verdienen. Sommige werknemers bedriegen hun werkgever door minder uren te werken dan is vastgelegd. Sommige werkgevers zijn niet eerlijk met hun werknemers; ze betalen hun te weinig. Satan zegt: 'Maakt van iemand misbruik wegens zijn woorden, graaft een kuil voor uw naaste' (2 Nephi 28:8). Misbruik van iemand maken is een vorm van oneerlijkheid. Diensten of goederen van mindere kwaliteit leveren is bedriegen.

We moeten onze oneerlijkheid niet goedpraten

- Wat gebeurt er geestelijk met ons als we onze oneerlijkheid goedpraten?

Mensen praten hun oneerlijkheid goed. Ze liegen om zichzelf te beschermen en om bij anderen goed over te komen. Sommigen praten stelen goed, omdat ze vinden dat ze het gestolene verdienen, van plan zijn het terug te brengen, of het harder nodig hebben dan de eigenaar. Sommigen bedriegen om betere cijfers op school te krijgen, of omdat 'iedereen het doet', of om wraak te nemen.

Met deze en vele andere excuses wordt oneerlijkheid goedgepraat. Maar voor de Heer zijn dat geen acceptabele redenen. Als we ons gedrag goedpraten, bedriegen we onszelf en zal de Geest Gods ons verlaten. We worden geleidelijk aan onrechtvaardiger.

We kunnen volkomen eerlijk zijn

- Wat betekent het om volkomen eerlijk te zijn?

Om volkomen eerlijk te worden, moeten we in de spiegel kijken. Als er situaties zijn waarin we ook maar een klein beetje oneerlijk zijn, behoren we ons daarvan onmiddellijk te bekeren.

Volkomen eerlijkheid en knoeierij gaan niet samen. We zijn trouw aan elk geschonken vertrouwen, plicht, overeenkomst of verbond, zelfs als ons dat geld, vrienden of ons leven kost. Dan kunnen we de Heer, onszelf en anderen onder ogen komen. President Joseph F. Smith heeft deze raad gegeven: 'Laat iedere man zo leven dat zijn karakter de nauwkeurigste inspectie doorstaat, en dat het als een open boek zal zijn, zodat hij nergens voor hoeft terug te schrikken of beschaamd voor hoeft te zijn' (*Gospel Doctrine*, 5de druk [1939], p. 252).

- Hoe zal onze eerlijkheid of oneerlijkheid van invloed zijn op hoe we over onszelf denken?

Aanvullende teksten

- LV 50:17 (spreek alleen in de geest der waarheid)
- LV 76:103–6 (lot van leugenaars)
- LV 42:27 (gebod om geen kwaad over anderen te spreken)
- Exodus 20:15–16 (geboden om niet te stelen en geen vals getuigenis te spreken)
- LV 42:20, 84–85; 59:6 (stelen verboden)
- LV 3:2 (God is eerlijk)
- LV 10:25–28 (Satan misleidt)

Tiende en andere offergaven

Hoofdstuk 32

Tiende en andere offergaven

- Hoe laten we met onze bereidwilligheid om tiende en andere offergaven af te dragen zien dat we onze hemelse Vader dankbaar zijn voor de zegeningen die Hij ons schenkt?

De geboden die wij hebben gekregen bereiden ons in elk opzicht voor op ons leven in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader. Hij heeft ons een manier aangereikt waarop we Hem kunnen danken voor onze zegeningen. Door bereidwillig onze tiende en andere offergaven af te dragen kunnen we Hem onze dank tonen. Door die offergaven af te dragen, tonen we Hem dat we Hem liefhebben en zijn raad zullen opvolgen.

- In welke opzichten danken wij onze hemelse Vader met de afdracht van tiende en andere offergaven?

De wet van tiende gehoorzamen

- Wat is een eerlijke tiende?

Vanouds waren Abraham en Jakob gehoorzaam aan het gebod om tiende ofwel een tiende van hun opbrengst af te dragen (zie Hebreëën 7:1–10; Genesis 14:19–20; 28:20–22).

In hedendaagse tijden bad de profeet Joseph Smith: ‘O Heer! Toon uw dienstknecht hoeveel Gij verlangt van het bezit van uw volk als tiende’ (LV 119, inleiding van afdeling). De Heer antwoordde:

Voor de leerkracht: Stel aan het begin van een paragraaf vragen om een discussie te beginnen en laat de deelnemers aan de les in de paragraaf naar een antwoord zoeken. Stel vragen aan het einde van een paragraaf om de deelnemers tot overdenken en discussie aan te zetten over wat ze hebben geleerd en hoe ze dat in hun leven kunnen inpassen.

‘En dat zal het begin zijn van de vertiending van mijn volk. En daarna zullen zij die aldus zijn vertiend, jaarlijks een tiende deel van al hun opbrengsten betalen, en dit zal voor eeuwig een vaste wet voor hen zijn’ (LV 119:3–4). Het Eerste Presidium heeft uitgelegd dat ‘jaarlijks een tiende deel van al hun opbrengsten’ slaat op ons inkomen (zie brief van het Eerste Presidium, 19 maart 1970).

Onze tiende afdragen is een teken voor de Heer dat we getrouwd zijn. Ook leren wij onze kinderen zo de waarde van deze wet. Dan willen ze ons voorbeeld volgen en tiende afdragen over het geld dat zij ontvangen.

- In welke opzichten is tiende meer een geloofsbeginnsel dan een financieel beginnsel?
- Wat kunnen ouders doen om hun kinderen te leren tiende af te dragen en daar het belang van in te zien?

We behoren bereidwillig te geven

- Waarom is onze houding bij tiendenafdracht belangrijk?

Het is belangrijk om bereidwillig te geven. ‘Als iemand zijn tiende zonder vreugde afdraagt, berooft hij zichzelf van een deel van de zegening. Hij moet leren blijmoedig, bereidwillig en vreugdevol te geven, dan zal er zegen rusten op zijn offergave’ (Stephen L Richards, *The Law of Tithing* [brochure, 1983], p. 8).

De apostel Paulus was van mening dat hoe we geven net zo belangrijk is als wat we geven. Hij schreef: ‘En ieder [geve], niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige geve lief’ (2 Korintiërs 9:7).

- Wat houdt het voor u in om een ‘blijmoedige geve’ te zijn?

Tiende en andere offergaven

- Op welke manieren gebruikt de kerk de tiende en andere offergaven?

De leden van de kerk geven tiende en andere offergaven aan de Heer.

Tiende

De tiende wordt door de kerk voor veel zaken gebruikt. Dat kan zijn:

1. Kerken, tempels en andere gebouwen bouwen en onderhouden.
2. Werking van ringen, wijken en andere units van de kerk bekostigen. (Die units gebruiken deze middelen om de kerkelijke programma's uit te voeren, zoals het evangelie prediken en sociale activiteiten organiseren.)
3. Het zendingsprogramma bijstaan.
4. Het onderwijs aan jongeren in kerkscholen, seminaries en instituten bekostigen.
5. Lesmaterialen drukken en verspreiden.
6. Bij tempelwerk en familiegeschiedenis helpen.

Andere offergaven

Vastengaven. Eens per maand slaan leden van de kerk twee opeenvolgende maaltijden over. Zij dragen minimaal het geld af dat ze uitsparen door twee maaltijden over te slaan. Ze doen dat zo gul mogelijk. Deze offergave wordt de vastengave genoemd. Bisschoppen gebruiken deze vastengaven om minderbedeelden van voedsel, onderdak, kleding en andere hulp te voorzien. (Zie hoofdstuk 25 in dit boek.)

Als onderdeel van de vastendag wonen de leden een dienst bij die de vasten-en-getuigenisdienst wordt genoemd, waarin zij elkaar opbouwen met hun getuigenis van Christus en zijn evangelie.

Overige giften. De leden van de kerk kunnen bovendien aan andere kerkfondsen geven, zoals het zendingsfonds, het permanent studiefonds, het tempelfonds en het humanitaire-hulpfonds.

Hulpbetoon. De leden stellen ook hun tijd, vaardigheden en goederen beschikbaar om anderen te helpen. Dit hulpbetoon stelt de kerk in staat om wereldwijd het behoeftige lid en het niet-lid op plaatselijk, nationaal en internationaal niveau hulp te bieden, in het bijzonder in geval van rampen.

We worden gezegend als we tiende en andere offergaven afdragen

De Heer belooft ons te zegenen voor onze afdracht van tiende en andere offergaven. Hij heeft gezegd: 'Brenge de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee (...) of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten' (Maleachi 3:10).

In een hedendaagse openbaring staat nog een zegen voor hen die tiende afdragen: 'Voorwaar, [het is] een dag van offerande en een dag voor de vertiending van mijn volk; want wie vertiend wordt, zal bij zijn komst niet worden verbrand' (LV 64:23).

De zegeningen die ons zijn beloofd, zijn zowel van stoffelijke als geestelijke aard. Als we blijmoedig geven, zal onze hemelse Vader ons helpen voorzien in onze dagelijkse behoeften aan voedsel, kleding en onderdak. President Gordon B. Hinckley heeft tegen de heiligen der laatste dagen op de Filipijnen gezegd dat als mensen 'het evangelie aanvaardden en naleven, hun tiende en offergaven afdragen, zelfs als die pover zijn, de Heer zich aan zijn belofte van weleer zal houden, zodat ze rijst in hun kom, kleding aan hun lijf en een dak boven hun hoofd zullen hebben. Ik zie geen enkele andere oplossing. Zij hebben behoefte aan een macht die groter is dan welke aardse macht ook om hen te verheffen en te helpen' ('Inspirational Thoughts', *Ensign*, augustus 1997, p. 7). De Heer zal ons ook helpen groeien 'in de kennis van God, in getuigenis en in de kracht om het evangelie na te leven en ons gezin zo te inspireren dat ze hetzelfde doen' (zie *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* [2002], p. 128).

Wie hun tiende en offergaven afdragen, worden zeer gezegend. Zij voelen zich er goed onder dat ze helpen bij de opbouw van Gods koninkrijk op aarde.

- Welke zegeningen krijgen u, uw familieleden of uw vrienden door tiende en andere offergaven af te dragen?

Aanvullende teksten

- LV 119:1–4 (de wet van tiende)
- Genesis 14:18–20; Alma 13:13–16 (Abraham droeg tiende af)

Zendingswerk

Hoofdstuk 33

Christus' kerk is een zendingskerk

- In welke opzichten maakt zendingswerk deel uit van Gods plan voor zijn kinderen?

De Heer heeft het evangelieplan aan Adam geopenbaard: 'En aldus begon het evangelie gepredikt te worden, vanaf het begin' (Mozes 5:58). Later werden de rechtschapen afstammelingen van Adam uitgezonden om het evangelie te prediken: 'Zij (...) riepen alle mensen overal op tot bekering; en de mensenkinderen werd geloof geleerd' (Mozes 6:23).

Alle profeten zijn zendeling geweest. Ieder kreeg in zijn tijd het gebod om het evangelie te prediken. In de tijden dat het priesterschap op aarde was, had de Heer behoefte aan zendingen om de eeuwige beginselen van het evangelie aan zijn kinderen te prediken.

Christus' kerk was altijd al een zendingskerk. Toen de Heiland op aarde was, ordende Hij apostelen en zeventigers, die Hij het gezag en de verantwoordelijkheid gaf om het evangelie te prediken. Zij predikten veelal tot hun eigen volk, de Joden (zie Matteüs 10:5–6). Na Jezus' opstanding stuurde Hij de apostelen naar de andere volken om het evangelie te prediken. Hij gebod de apostelen: 'Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping' (Marcus 16:15).

De apostel Paulus was een groot zendeling onder de andere volken. Toen hij zich tot de kerk had bekeerd, bracht hij hun de rest van zijn leven het evangelie. Hij is op zending verschillende keren

Voor de leerkracht: Ervaringen met evangeliebeginselen vertellen, nodigen de Geest uit. U zou vooraf met een paar deelnemers aan de les contact kunnen opnemen om hun te vragen een ervaring te vertellen die hun dierbaar is en die anderen kan helpen.

gegeseld, gestenigd en gevangengezet. Toch bleef hij het evangelie prediken (zie Handelingen 23:10–12; 26).

Het zendingswerk werd weer opgepakt toen de profeet Joseph Smith Christus' kerk had hersteld. In onze tijd berust de verantwoordelijkheid voor de prediking van het evangelie en het toezicht wereldwijd daarop bij de apostelen en zeventigers. De Heer heeft tegen Joseph Smith gezegd: '[Verkondig] mijn evangelie van land tot land en van stad tot stad. (...) geef getuigenis in iedere plaats, aan ieder volk' (LV 66:5, 7). In juni 1830 begon Samuel Harrison Smith, de broer van de profeet, als eerste aan een zendingsreis voor de kerk.

Sinds die tijd zijn er ruim een miljoen zendelingen geroepen en uitgezonden om het evangelie te prediken. De boodschap die zij de wereld brengen is dat Jezus Christus de Zoon van God en onze Redder is. Zij getuigen dat het evangelie door een profeet van God is hersteld. De zendelingen hebben tot taak het evangelie aan alle mensen te prediken, ze te dopen en ze te leren datgene te doen wat de Heer heeft geboden (zie Matteüs 28:19–20). De zendelingen gaan in de laatste dagen op eigen kosten naar alle werelddelen om de boodschap van het evangelie te prediken.

Het evangelie zal aan de hele wereld worden verkondigd

- Wat heeft de Heer zoal voor ons gedaan, zodat wij het evangelie kunnen verkondigen?

Ons is in hedendaagse openbaring gezegd dat we het herstelde evangelie aan elke natie en volk moeten brengen (zie LV 133:37). De Heer geeft nooit een gebod zonder de weg te bereiden om dat te volbrengen (zie 1 Nephi 3:7). De Heer heeft wegen voor ons bereid om het evangelie in landen te kunnen prediken die dat voorheen niet toestonden. Naarmate wij blijven bidden en geloof oefenen, zal de Heer meer landen voor het zendingswerk ontsluiten.

De Heer 'inspireert mensen tot ingenieuze uitvindingen die het werk van de Heer bevorderen op manieren die voor deze wereld tot dusverre ongekend zijn' (Russell M. Nelson, 'Computerized

Scriptures Now Available', *Ensign*, april 1988, p. 73). Dagbladen, tijdschriften, televisie, radio, satellieten, computers, internet en aanverwante technologieën verspreiden het evangelie onder miljoenen mensen. Wij die de volheid van het evangelie hebben, dienen die uitvindingen te gebruiken om het gebod van God te vervullen: 'Want voorwaar, de roep moet vanuit deze plaats uitgaan in de gehele wereld en naar de verste delen der aarde — het evangelie moet tot ieder [mens] gepredikt worden' (LV 58:64).

- Op welke manieren hebt u de technologie doeltreffend gebruikt zien worden om het evangelie te verkondigen?

Zendingswerk is belangrijk

- Waarom is het voor ieder mens belangrijk om van het evangelie kennis te nemen en het te begrijpen?

'Dit is onze eerste interesse als kerk — om de ziel van de mensenkinderen te redden en te verhogen' (Ezra Taft Benson, Conference Report, april 1974, p. 151; of *Ensign*, mei 1974, p. 104). Zendingswerk is noodzakelijk om de volken op aarde de kans te bieden om het evangelie te horen en te aanvaarden. Zij moeten de waarheid kennen, zich tot God wenden en vergeving van hun zonden ontvangen.

Veel van onze broeders en zusters zijn verblind door valse leringen en worden 'alleen van de waarheid [...] afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is' (LV 123:12). Door zendingswerk te doen, kunnen we hun de waarheid brengen.

De Heer heeft geboden: 'Arbeidt in mijn wijngaard voor de laatste maal — roept de bewoners van de aarde voor de laatste maal toe' (LV 43:28). Door het evangelie aan onze broeders en zusters te prediken, bereiden wij de weg voor de wederkomst van de Heiland (zie LV 34:6).

We zijn allemaal zending

- Hoe kunnen we actief naar kansen zoeken om anderen over het evangelie te vertellen? Hoe kunnen wij ons voorbereiden op dergelijke kansen?

Elk lid van de kerk is een zending. We behoren zending te zijn, zelfs als we daartoe niet formeel zijn geroepen en aangesteld. Het is onze taak om het evangelie in woord en daad aan alle kinderen van onze hemelse Vader te verkondigen. De Heer heeft gezegd: 'Het betaamt een ieder die gewaarschuwd is zijn naaste te waarschuwen' (LV 88:81). Een profeet heeft ons gezegd dat we onze naasten eerst moeten liefhebben, voordat we ze waarschuwen (zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 287). Zij moeten weten dat we hun vriend zijn.

De zoons van Mosiah namen de verantwoordelijkheid om het evangelie te prediken bereidwillig op zich. Toen zij zich tot de kerk bekeerden, vulde hun hart zich met mededogen voor hun naasten. Zij wilden het evangelie prediken aan hun vijanden de Lamaniëten: 'want zij konden niet verdragen dat enige mensenziel verloren zou gaan; ja, alleen al de gedachte dat enige ziel eindeloze kwelling zou moeten ondergaan, deed hen beven en sidderen' (Mosiah 28:3). Naarmate het evangelie ons hart met liefde vervult, zullen we deze soort liefde en mededogen in toenemende mate voor onze broeders en zusters voelen. Dan willen we de boodschap van het evangelie aan iedereen die wil luisteren vertellen.

Er zijn veel manieren waarop we het evangelie kunnen uitdragen. Hier volgen enkele suggesties:

1. We kunnen vrienden en anderen laten zien hoeveel blijdschap het evangelie ons brengt. Op die manier zijn we een licht voor de wereld (zie Matteüs 5:16).
2. We kunnen ons over onze verlegenheid heen zetten door vriendelijk voor anderen te zijn en iets voor ze te doen. We kunnen ze in laten zien dat we het goed met hen voorhebben en niet uit zijn op gewin.
3. We kunnen het evangelie aan onze vrienden en anderen uitleggen.
4. We kunnen vrienden die meer willen weten over het evangelie bij ons thuis uitnodigen om les te krijgen van de zendingen. Als onze vrienden te ver weg wonen, kunnen we de zendingen in die gebieden vragen of ze bij hen langs willen gaan.

5. We kunnen onze kinderen leren hoe belangrijk het is om het evangelie uit te dragen en we kunnen ze geestelijk en financieel voorbereiden op een zending. We kunnen ook onszelf op een voltijdzending later in ons leven voorbereiden.
6. We kunnen onze tiende afdragen en aan het zendingsfonds bijdragen. Die bijdragen komen ten goede aan het zendingswerk.
7. We kunnen bijdragen aan het zendingsfonds van de wijk of gemeente, of aan het algemeen zendingsfonds tot financiële steun van zendelingen die van huis uit geen steun krijgen.
8. We kunnen familiehistorisch onderzoek en tempelwerk doen om onze voorouders alle zegeningen van het evangelie te geven.
9. We kunnen niet-leden uitnodigen voor de gezinsavond bij ons thuis en de sociale activiteiten, conferenties en diensten in de kerk.
10. We kunnen iemand een kerkelijk tijdschrift geven. We kunnen ze ook wijzen op de evangelieboodschappen op officiële internetsites van de kerk, lds.org en mormon.org.

Onze hemelse Vader zal ons helpen om doeltreffende zendelingen te worden als we het verlangen hebben om het evangelie uit te dragen en om hulp te bidden. Hij zal ons naar manieren leiden waarop we het evangelie kunnen uitdragen.

- Denk aan mensen met wie u over het evangelie kunt praten. Beslis hoe u dat gaat doen. Overweeg een doel te stellen om vóór een bepaalde datum met die mensen over het evangelie te praten.

De Heer belooft ons te zegenen voor het zendingswerk dat wij doen

De Heer heeft tegen de profeet Joseph Smith gezegd dat zendelingen grote zegeningen zullen ontvangen. Tegen zendelingen die terugkeerden van hun zending, zei de Heer: 'Niettemin zijt gij gezegend, want het getuigenis dat gij hebt gegeven is in de hemel opgetekend om door de engelen te worden aanschouwd; en zij verheugen zich over u' (LV 62:3). Ook zei Hij dat wie zich inzet

voor het heil van anderen vergeving van zonden krijgt en redding aan zijn eigen ziel brengt (zie LV 4:4; 31:5; 84:61).

De Heer heeft tegen ons gezegd:

‘En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekeering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

‘En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!’ (LV 18:15–16).

- Wanneer hebt u de vreugde van zendingswerk ervaren?

Aanvullende teksten

- LV 1:17–23 (Joseph Smith geboden te prediken)
- LV 24:12 (de Heer sterkt wie zijn evangelie willen verbreiden)
- LV 38:41 (draag het evangelie uit in mildheid en zachtmoedigheid)
- LV 34:4–6; Handelingen 5:42 (evangelie moet worden gepredikt)
- LV 60:1–2 (waarschuwing voor wie bang zijn om het evangelie te prediken)
- LV 75:2–5 (wie het evangelie verkondigen en getrouw zijn, worden gezegend met het eeuwige leven)
- LV 88:81–82 (wie zijn gewaarschuwd moeten hun naasten waarschuwen)
- Matteüs 24:14 (evangelie aan alle naties gepredikt vóór het einde komt)
- Abraham 2:9–11 (evangelie en priesterschap wordt aan alle naties gegeven)

Onze talenten ontplooien

Hoofdstuk 34

We hebben allemaal verschillende talenten en capaciteiten

We hebben allemaal bijzondere gaven, talenten en capaciteiten van onze hemelse Vader gekregen. Bij onze geboorte brachten we die gaven, talenten en capaciteiten mee (zie hoofdstuk 2 in dit boek).

De profeet Mozes was een groot leider, maar hij kon niet zonder de hulp van zijn broer, Aäron, die zijn woordvoerder was (zie Exodus 4:14–16). Sommigen zijn een goed leider zoals Mozes, anderen — zoals Aaron — een goed spreker. Sommigen van ons kunnen goed zingen of een instrument bespelen. Anderen zijn goed in sport of werken met hun handen. Andere talenten die we kunnen hebben zijn begrip voor anderen, geduld, opgeruimdheid, of goed lesgeven.

- Hoe bent u door de talenten van anderen gezegend?

We behoren onze talenten te gebruiken en te verbeteren

- Hoe kunnen we onze talenten ontplooien?

Wij hebben tot taak de talenten die we hebben gekregen te ontplooien. Soms denken we dat we niet veel talenten hebben of dat anderen over meer capaciteiten beschikken dan wij. Soms gebruiken we onze talenten niet, omdat we bang zijn dat we een gek figuur slaan of kritiek van anderen krijgen. We moeten onze talenten niet verbergen. We moeten ze gebruiken. Dan zullen anderen onze goede werken zien en onze hemelse Vader verheerlijken (zie Matteüs 5:16).

Voor de leerkracht: U kunt de deelnemers aan de les laten zien dat u om ze geeft door ze, bijvoorbeeld, bij de naam te noemen. Onthoud hun namen. Als iemand voor het eerst in de klas komt, introduceert u haar of hem bij de anderen.

Er zijn bepaalde dingen die we moeten doen om onze talenten te ontplooien. Allereerst moeten we onze talenten ontdekken. Wij moeten overwegen wat onze sterke punten en capaciteiten zijn. Onze familie en vrienden kunnen ons daarbij helpen. We vragen ook onze hemelse Vader of Hij ons inzicht wil geven in onze talenten.

Ten tweede moeten we bereid zijn om tijd en energie te steken in het talent dat we willen ontplooien.

Ten derde moeten we geloven dat onze hemelse Vader ons zal helpen en geloof in onszelf hebben.

Ten vierde moeten we datgene doen wat nodig is om het talent te ontplooien. Zo kunnen we een cursus volgen, een vriend om uitleg vragen, of er een boek over lezen.

Ten vijfde moeten we ons in ons talent oefenen. Voor de ontplooiing van elk talent zullen we moeite moeten doen. De beheersing van een talent komt ons niet aanwaaien.

Ten zesde moeten wij ons talent in dienst van anderen stellen. Onze talenten nemen toe door ze te gebruiken (zie Matteüs 25:29).

Al deze stappen worden makkelijker als we om de hulp van de Heer bidden. Hij wil dat we onze talenten ontplooien en zal ons erbij helpen.

We kunnen onze talenten ontplooien in weerwil van onze gebreken

- Hoe kunnen we onze talenten ontplooien in weerwil van onze gebreken?

Daar wij sterfelijk en gevallen zijn, hebben we gebreken. Met de hulp van de Heer kunnen we onze gebreken en gevallen natuur overwinnen (zie Ether 12:27, 37). Beethoven componeerde zijn mooiste werken toen hij doof was geworden. Henoeh overwon zijn spraakgebrek en werd een invloedrijk leraar (zie Mozes 6:26–47).

Sommige sporters hadden grote handicaps te overwinnen, voordat ze erin slaagden om hun talent tot ontplooiing te brengen. Shelly Mann is daar een goed voorbeeld van. “Toen ze vijf was, had ze

polio. (...) Haar ouders namen haar dagelijks mee naar het zwembad, omdat zij hoopten dat ze in het water weer zou leren om haar armen te bewegen. Toen het haar lukte om op eigen kracht haar arm boven water te houden, hilde ze van blijdschap. Toen stelde ze zich ten doel om het zwembad in de breedte over te zwemmen, daarna in de lengte, vervolgens op en neer. Ze bleef oefenen, zwemmen, bikkelen, dag in dag uit, totdat ze de [olympische] gouden medaille op de vlinderslag won — misschien wel de moeilijkste van alle zwemslagen' (Marvin J. Ashton, Conference Report, april 1975, 127; of *Ensign*, mei 1975, p. 86).

Heber J. Grant veranderde veel van zijn zwakke punten in talenten. Dit was zijn devies: 'Datgene waarin we volharden, gaat ons steeds gemakkelijker af, niet omdat de aard van de zaak anders is geworden, maar omdat ons vermogen om het te doen is toegenomen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* [2002], p. 35).

God zal ons zegenen als we onze talenten verstandig gebruiken

President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Iedere zoon en dochter van God heeft een bepaald talent ontvangen en ieder is verantwoordig verschuldigd voor het gebruik of misbruik van het talent' (*Gospel Doctrine*, 5de druk [1939], p. 370). Een talent is een soort rentmeesterschap (verantwoordelijkheid in het koninkrijk Gods). De gelijkenis van de talenten leert ons dat wij meer verantwoordelijkheid krijgen als wij ons rentmeesterschap goed beheren. Als we ons rentmeesterschap niet goed beheren, zal het van ons worden weggenomen. (Zie Matteüs 25:14–30.)

Ook staat er in de Schrift dat we naar onze werken zullen worden geoordeeld (zie Matteüs 16:27). Door onze talenten voor anderen te ontplooien en te gebruiken, verrichten wij goede werken.

Het is de Heer welgevallig als we onze talenten verstandig gebruiken. Hij zal ons zegenen als we onze talenten ten gunste van anderen gebruiken en zijn koninkrijk op aarde opbouwen. Sommige zegeningen die eruit voortkomen zijn vreugde en liefde, doordat we onze broeders en zusters dienen. Ook leren we zelfbeheersing.

Al die zaken zijn noodzakelijk als we straks weer bij onze hemelse Vader willen wonen.

- Welke voorbeelden kennen we van mensen die hun talenten hebben ontplooid doordat ze ze verstandig gebruikten? (Overweeg mensen die u kent of mensen uit de Schrift of kerkgeschiedenis.)

Aanvullende teksten

- Jakobus 1:17 (gaven komen van God)
- LV 46:8–11; 1 Timoteüs 4:14 (gaven zoeken en ontplooiën)
- 2 Korintiërs 12:9 (zwakke dingen sterk gemaakt)
- Openbaring 20:13; 1 Nephi 15:33; LV 19:3 (geoordeeld naar onze werken)
- Hebreëen 13:21 (goede werken tonen)

Gehoorzaamheid

Hoofdstuk 35

We behoren God volgaarne te gehoorzamen

- Wat is het verschil tussen volgaarne of ongaarne gehoorzamen?

Een wetgeleerde stelde Jezus lang geleden een vraag:

‘Meester, wat is het grote gebod in de wet?’

‘Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

‘Dit is het grote en eerste gebod.

‘Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

‘Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten’ (Matteüs 22:36–40).

Uit deze tekst leren we hoe belangrijk het is om de Heer en onze naasten lief te hebben. Maar hoe tonen wij onze liefde voor de Heer?

Jezus beantwoordde deze vraag toen Hij zei: ‘Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door de Vader’ (Johannes 14:21).

Ieder van ons moet zich afvragen waarom we Gods geboden gehoorzamen. Is het omdat we straf vrezen? Is het omdat we de beloning voor een goed leven willen ontvangen? Is het omdat we God en Jezus Christus liefhebben en Hem willen dienen?

Het is beter de geboden te gehoorzamen uit vrees voor straf dan ze helemaal niet te gehoorzamen. Maar we zullen veel gelukkiger zijn als we God gehoorzamen, omdat we Hem liefhebben en willen gehoorzamen. Als we Hem gaarne gehoorzamen, zal Hij ons

Voor de leerkracht: U kunt de deelnemers aan de les dieper over een vraag laten nadenken door ze de tijd te gunnen om na te denken. Als ze voldoende tijd hebben gekregen, vraagt u naar reacties.

gaarne zegenen. Hij heeft gezegd: 'Ik, de Heer, (...) schep er behagen in hen te eren die Mij in gerechtigheid en waarheid dienen tot het einde' (LV 76:5). Door te gehoorzamen groeien we en gaan we meer op onze hemelse Vader lijken. Maar wie niets doen totdat het hun geboden wordt en wie daarna ongaarne de geboden onderhouden, zullen geen beloning ontvangen (zie LV 58:26–29).

- Hoe kunnen we gehoorzamer worden?

We kunnen gehoorzamen zonder alles te begrijpen

- Waarom hoeven we niet altijd inzicht te hebben in de doeleinden van de Heer om gehoorzaam te zijn?

Door Gods geboden te onderhouden, bereiden we ons voor op het eeuwige leven en de verhoging. Soms weten we niet de reden van een bepaald gebod. We tonen echter ons geloof en vertrouwen in God als we Hem gehoorzamen zonder te weten waarom.

Adam en Eva kregen het gebod om God offers te brengen. Op zekere dag verscheen er een engel aan Adam die hem vroeg waarom hij offerde. Adam antwoordde dat hij de reden niet kende. Hij deed het omdat de Heer het geboden had. (Zie Mozes 5:5–6 en de afbeelding in dit hoofdstuk.)

De engel onderwees Adam daarna in het evangelie en vertelde hem over de Heiland die zou komen. De Heilige Geest viel op Adam, waarna Adam aangaande de bewoners van de aarde tot op het laatste geslacht profeteerde. (Zie Mozes 5:7–10; LV 107:56.) Deze kennis en grote zegeningen kreeg Adam, omdat hij gehoorzaam was.

God zal een weg bereiden

In het Boek van Mormon staat dat Nephi en zijn oudere broers een moeilijke opdracht van de Heer kregen (zie 1 Nephi 3:1–6). Nephi's broers beklagden zich dat het te moeilijk was wat de Heer van hen eiste. Maar Nephi zei: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7). Als we het moeilijk vinden om gehoorzaam

te zijn aan een gebod van de Heer, dienen we Nephi's woorden in gedachten te houden.

- Wanneer heeft de Heer een weg voor u bereid om Hem te gehoorzamen?

Geen gebod is te klein of te groot om te gehoorzamen

Soms kunnen we denken dat een gebod niet zo belangrijk is. In de Schrift lezen we over een man, Naäman genaamd, die deze mening was toegedaan. Naäman was heel ziek en reisde van Syrië naar Israël om de profeet Elisa te vragen hem te genezen. Naäman was een belangrijk man in zijn eigen land, vandaar dat hij beledigd was toen Elisa hem niet te woord stond, maar zijn bode naar hem stuurde. Naäman was nog meer beledigd toen hij Elisa's boodschap kreeg: Baad u zevenmaal in de Jordaan. 'Zijn (...) de rivieren van Damascus, niet beter dan alle wateren van Israël? Zou ik mij daarin niet kunnen baden en rein worden?', vroeg hij. Hij ging heen in grimmigheid. Maar zijn dienaren vroegen hem: 'Had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen? Hoeveel te meer, nu hij tot u gezegd heeft: Baad u en gij zult rein worden?' Naäman was zo wijs om in te zien dat het belangrijk was om de profeet van God te gehoorzamen, zelfs in schijnbaar onbelangrijke kwesties. Daarom baadde Hij zich in de Jordaan en werd genezen. (Zie 2 Koningen 5:1-14.)

Soms kunnen we denken dat een gebod te moeilijk is om te gehoorzamen. Evenals Nephi's broers zeggen we misschien: 'Het is moeilijk wat God van mij eist.' Maar evenals Nephi kunnen we er zeker van zijn dat God ons geen gebod geeft zonder een weg voor ons te bereiden, zodat we Hem kunnen gehoorzamen.

Het was 'moeilijk' voor Abraham wat de Heer hem gebod om zijn dierbare zoon Isaak tot brandoffer te offeren (zie Genesis 22:1-13; zie ook hoofdstuk 26 in dit boek). Abraham had vele jaren moeten wachten op de geboorte van Isaak, de zoon die God hem beloofd had. Hoe kon hij zijn zoon op die manier afstaan? Dat gebod moet uitermate moeilijk voor Abraham zijn geweest. Toch verkoos hij God te gehoorzamen.

Ook wij dienen bereid te zijn om alles te doen wat God vereist. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Ik heb dit tot mijn stelregel gemaakt: *wanneer de Heer gebiedt, doe het dan*' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 173). Dat kan ook onze regel zijn.

- Wanneer hebt u zegeningen ontvangen als gevolg van uw gehoorzaamheid aan een gebod dat te klein leek?

Jezus Christus gehoorzaamde zijn Vader

- Waaraan moet u denken als u nadenkt over Jezus' gehoorzaamheid aan zijn Vader?

Jezus Christus was het sublieme voorbeeld van gehoorzaamheid aan onze hemelse Vader. Hij heeft gezegd: 'Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft' (Johannes 6:38). Zijn hele leven was toegewijd aan gehoorzaamheid aan zijn Vader; toch was dat niet altijd even makkelijk voor Hem. Hij is in alles als andere mensen verzocht (zie Hebrëeën 4:15). In de hof van Getsemane bad Hij: 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39).

Doordat Jezus de wil van de Vader in alles heeft gehoorzaamd, heeft Hij ons eeuwig heil mogelijk gemaakt.

- Hoe kan denken aan Jezus' voorbeeld ons helpen gehoorzaam zijn?

Gevolgen van gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid

- Wat zijn de gevolgen van gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid aan Gods geboden?

Het koninkrijk des hemels wordt wetmatig bestuurd, en wanneer we enige zegen ontvangen, is het doordat we gehoorzaam zijn aan de wet waarop die zegening is gebaseerd (zie LV 130:20–21; 132:5). De Heer heeft ons gezegd dat we in kennis en intelligentie toemen door gehoorzaam en toegewijd te zijn (zie LV 130:18–19). Ook groeien we geestelijk (zie Jeremia 7:23–24). Anderzijds resulteert

ongehoorzaamheid in teleurstelling en misgelopen zegeningen.

‘Wie ben Ik, zegt de Heer, die heb beloofd en niet heb vervuld?’

‘Ik gebied en de mensen gehoorzamen niet; Ik herroep en zij ontvangen de zegening niet. Dan zeggen zij in hun hart: Dit is niet het werk des Heren, want zijn beloften zijn niet vervuld’ (LV 58:31–33).

Als we de geboden van God onderhouden, vervult Hij zijn beloften, zoals koning Benjamin zijn volk voorhield: ‘Hij verlangt dat gij doet zoals Hij u heeft geboden; waarvoor Hij u, indien gij het doet, onmiddellijk zegent’ (Mosiah 2:24).

De gehoorzamen beërven het eeuwige leven

De Heer heeft gezegd: ‘Indien u mijn geboden onderhoudt en volhardt tot het einde, zult u het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is’ (LV 14:7).

De Heer heeft andere zegeningen genoemd voor wie Hem tot het einde toe in gerechtigheid en waarheid gehoorzamen:

‘Want aldus zegt de Heer: Ik, de Heer, ben barmhartig en genadig jegens hen die Mij vrezen, en Ik schep er behagen in hen te eren die Mij in gerechtigheid en waarheid dienen tot het einde.

‘Groot zal hun loon zijn, en eeuwig hun heerlijkheid.

‘En aan hen zal Ik alle verborgenheden openbaren, ja, alle verborgen geheimen van mijn koninkrijk van dagen vanouds, en voor toekomstige eeuwen zal Ik hun het welbehagen van mijn wil doen kennen aangaande alle dingen met betrekking tot mijn koninkrijk.

‘Ja, zelfs de wonderen der eeuwigheid zullen zij kennen, en toekomstige dingen zal Ik hun tonen, zelfs die van vele geslachten.

‘En hun wijsheid zal groot zijn en hun begrip zal tot aan de hemel reiken. (...)

‘Want Ik zal hen door mijn Geest verlichten, en door mijn macht zal Ik hun de verborgenheden van mijn wil bekendmaken — ja, de dingen die geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, noch zelfs in het hart van de mens zijn opgekomen’ (LV 76:5–10).

- Wat betekent de zinsnede ‘volhardt tot het einde’ voor u?

- Wat kunnen we doen om trouw aan de evangeliebeginselen te blijven, zelfs als dat niet populair is? Wat kunnen we doen om kinderen en jongeren trouw te laten blijven aan de evangeliebeginselen?

Aanvullende teksten

- Abraham 3:25 (we kwamen naar de aarde om onze gehoorzaamheid te bewijzen)
- 1 Samuël 15:22 (Gehoorzamen is beter dan slachtoffers)
- Prediker 12:13; Johannes 14:15; Romeinen 6:16; LV 78:7; 132:36; Deuteronomium 4:1–40 (we dienen God te gehoorzamen)
- 2 Nephi 31:7 (Jezus Christus was gehoorzaam)
- Spreuken 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Efeziërs 6:1–3; Kolossenzen 3:20 (kinderen dienen hun ouders te gehoorzamen)
- LV 21:4–6 (gehoorzaam de profeet)
- Johannes 8:29–32; Mosiah 2:22, 41; LV 82:10; 1 Nephi 2:20 (zegezingen voor gehoorzaamheid)
- LV 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (gehoorzaam de wetten van het land)
- Jesaja 60:12; LV 1:14; 93:39; 132:6, 39 (gevolgen van ongehoorzaamheid)
- 2 Nephi 31:16; LV 53:7; Matteüs 24:13; Lucas 9:62 (tot het einde volharden)

Het gezin kan eeuwig zijn

Hoofdstuk 36

Het belang van het gezin

- Waarom laat onze hemelse Vader ons in een gezin geboren worden?

‘Het huwelijk tussen man en vrouw is van Godswege geboden. ‘Het gezin staat centraal in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen’ (Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *De Ster*, januari 1996, p. 102).

Nadat onze hemelse Vader Adam en Eva in de echt had gesloten, gebod Hij hun kinderen te nemen (zie Genesis 1:28). Hij heeft geopenbaard dat een van de doelen van het huwelijk is stoffelijke lichamen te creëren voor zijn geestkinderen. Ouders zijn deelgenoten van onze hemelse Vader. Hij wil dat al zijn geestkinderen een stoffelijk lichaam krijgen en het sterfelijke leven ervaren. Als een man en een vrouw kinderen op de wereld brengen, helpen zij onze hemelse Vader bij de uitvoering van zijn plan.

Ieder kind behoort in blijdschap in een gezin te worden verwelkomd. Ieder is een kind van God. We moeten de tijd nemen om van onze kinderen te genieten, met ze te spelen en ze goed op te voeden.

President David O. McKay heeft gezegd: ‘Ik geloof met heel mijn hart dat de beste plek om zich voor te bereiden op (...) het eeuwige leven in het gezin is’ (‘Blueprint for Family Living’, *Improvement Era*, april 1963, p. 252). In het gezin kunnen we zelfbeheersing, opoffering, loyaliteit en de waarde van werken leren. We kunnen leren liefhebben, delen en dienen.

Voor de leerkracht: Heb bij uw onderwijs in dit en de volgende twee hoofdstukken over gezinnen oog voor de gevoelens van hen die geen ideale gezinssituatie hebben.

Ouders hebben de plicht om hun kinderen over onze hemelse Vader te vertellen. Zij laten door hun voorbeeld zien dat zij Hem liefhebben, omdat zij zijn geboden onderhouden. Ouders leren hun kinderen ook bidden en de geboden gehoorzamen (zie Spreuken 22:6).

- Waarom is het gezin de beste plek om ons voor te bereiden op het eeuwige leven?
- Hoe kunnen we de jongeren van de kerk de heiligheid van het gezin en het huwelijksverbond duidelijk maken?

Het eeuwige gezin

Gezinsbanden kunnen eeuwig duren. Voor die zegen moeten we wel in de tempel trouwen. Als mensen buiten de tempel trouwen, eindigt het huwelijk als een van de partners sterft. Als we in de tempel door het gezag van het Melchizedeks priesterschap trouwen, trouwen we voor tijd en eeuwigheid. Als we ons aan onze verbonden met de Heer houden, zal de gezinsband tussen man, vrouw en kinderen standhouden. De dood kan ons niet scheiden.

Liefdevolle gezinsrelaties

- Hoe kunnen we thuis samenhoriger zijn?

Man en vrouw behoren attent en zorgzaam voor elkaar te zijn. Zij behoren nooit iets te zeggen of te doen om de ander te kwetsen. Ze moeten al het mogelijke doen om elkaar gelukkig te maken.

Ouders die God leren kennen en ernaar streven Hem te evenaren, zullen hun kinderen leren van elkaar te houden. In het Boek van Mormon heeft koning Benjamin uitgelegd:

‘Gij zult niet dulden dat uw kinderen (...) met elkaar vechten en twisten (...).

‘Maar gij zult hun in de wegen van waarheid en ernst leren wandelen; gij zult hun leren elkaar lief te hebben en elkaar te dienen’ (Mosiah 4:14–15).

In het gezin kunnen we bijdragen tot elkaars zelfvertrouwen door elkaar aan te moedigen en oprecht te complimenteren. Ieder kind moet het gevoel hebben dat het erbij hoort. Ouders moeten tonen

dat ze interesse hebben in wat hun kinderen doen en liefde en zorg voor hun kinderen laten blijken. Ook laten kinderen hun ouders weten dat ze van hen houden. Ze zijn gehoorzaam en proberen het soort leven te leiden dat hun ouders en de familienaam eer brengt.

- Wat kunnen ouders doen om hun zoons en dochters aan te moedigen om goede vrienden van elkaar te zijn? Wat kunnen broers en zussen doen om hun onderlinge vriendschap te verstevigen?
- Wat kunnen man en vrouw doen om elkaars geluk te bevorderen?

Hoe u een succesvol gezin krijgt

- Wat doet u om uw gezin hechter en succesvol te maken?

President Harold B. Lee heeft gezegd: ‘Het belangrijkste werk van de Heer dat u ooit zult doen, ligt binnen de muren van uw eigen huis’ (*Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* [2000], p. 134).

Satan weet hoe belangrijk het gezin is in het plan van onze hemelse Vader. Hij wil het gezin vernietigen door ons ervan te weerhouden dichter bij de Heer te komen. Hij zal ons verleiden om datgene te doen wat ons gezin uit elkaar trekt.

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben verklaard: ‘Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning’ (*De Ster*, januari 1996, p. 93).

Wij willen allemaal een gelukkig en succesvol gezin. De volgende suggesties kunnen ons daarbij helpen:

1. Houd elke morgen en avond gezinsgebed (zie 3 Nephi 18:21). Bid samen als man en vrouw.
2. Leer uw kinderen elke week op de gezinsavond het evangelie.
3. Bestudeer de Schrift geregeld in gezinsverband.
4. Doe dingen in gezinsverband, zoals werkprojecten, uitjes en gezinsraden.
5. Leer vriendelijk, geduldig, lankmoedig en menslievend zijn (zie Moroni 7:45–48).

6. Ga samen geregeld naar de kerk (zie LV 59:9–10).
7. Volg de raad van de Heer in LV 88:119 op: ‘Organiseert u; bereidt alle nodige dingen voor; en vestigt een huis, ja, een huis van gebed, een huis van vasten, een huis van geloof, een huis van leren, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.’
8. Houd een familiegeschiedenis bij, ga samen naar de tempel en ontvang de verzegelingsverordeningen van de tempel.

Het gezin is de belangrijkste unit in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De kerk bestaat voor gezinnen, zodat ze hun eeuwige verhoging in kunnen gaan. De organisaties en programma’s in de kerk zijn bedoeld om het individu te sterken en het gezin eeuwig te laten voortduren.

- Wat kan een gezin doen om moeilijke tijden te doorstaan?
- Welke bewijzen hebt u dat gezinsgebed, gezamenlijke schriftstudie, gezinsraad en gezinsavond wel degelijk uitmaken?

Aanvullende teksten en andere bronnen

- Mozes 2:27–28 (man en vrouw geschapen en gezegend)
- Genesis 2:24 (man dient zijn vrouw aan te kleven)
- LV 49:15–16 (God heeft het huwelijk ingesteld)
- Efeziërs 6:4 (kinderen in gerechtigheid grootbrengen)
- LV 132:15–21 (eeuwig huwelijk)
- D&C 88:119–26 (aanwijzingen voor een succesvol gezin)
- LV 93:40–50 (God gebiedt ouders om hun kinderen in licht en waarheid groot te brengen)
- ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ (beschikbaar op lds.org en in vele kerkpublicaties, zoals *Liahona*, oktober 2004, p. 49; *Voor de kracht van de jeugd: onze plicht jegens God vervullen* [bestelnummer 36550 120], p. 44; en *Trouw aan het geloof: een evangeliewijzer* [bestelnummer 36863 120], pp. 65–67)

Verantwoordelijkheid in het gezin

Hoofdstuk 37

Verantwoordelijkheid van de ouders

- Welke verantwoordelijkheid delen man en vrouw in de opvoeding van hun kinderen?

Iedereen vervult een belangrijke rol in zijn of haar gezin. Bij monde van profeten heeft de Heer uitgelegd hoe vaders, moeders en kinderen zich moeten gedragen en elkaar toegenegen moeten zijn. Mannen, vrouwen en kinderen moeten leren wat de Heer van ze verwacht om het doel van het gezin waartoe zij behoren te verwezenlijken. Als iedereen in het gezin zijn deel doet, zal het eeuwig standhouden.

In de heilige hoedanigheid van ouder 'hebben vader en moeder de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 93.) Ze werken samen om te voorzien in het geestelijke, emotionele, intellectuele en stoffelijke welzijn van hun kinderen.

Man en vrouw hebben een gedeelde verantwoordelijkheid. Ouders onderwijzen hun kinderen in het evangelie. De Heer heeft gewaarschuwd dat de zonde, als ouders hun kinderen geen geloof, bekeering, doop en de gave van de Heilige Geest bijbrengen, op het hoofd van de ouders komt. Ouders leren hun kinderen ook bidden en de geboden van God gehoorzamen. (Zie LV 68:25, 28.)

Voor de leerkracht: Wat voor hoofdstuk 36 gold, geldt hier ook: heb oog voor de gevoelens van hen die geen ideale gezinssituatie hebben. Maak duidelijk dat alleenstaande ouders met de leiding van de Heer en de hulp van familieleden en de kerk hun kinderen met succes kunnen grootbrengen.

Ouders kunnen hun kinderen het beste het goede voorbeeld geven. Man en vrouw laten in zowel woord als daad zien dat ze elkaar en hun kinderen liefhebben en respecteren. Het is belangrijk om te bedenken dat ieder gezinslid een kind van God is. Ouders behandelen hun kinderen met liefde en respect, ze laten zich niet van de wijs brengen, maar blijven wel vriendelijk.

Ouders moeten inzien dat kinderen soms verkeerde keuzes maken, zelfs als ze in de waarheid zijn onderwezen. Als dat gebeurt, moeten ouders niet opgeven. Ze blijven hun kinderen onderwijzen, hun liefde uiten, het goede voorbeeld geven, en voor ze bidden en vasten.

In het Boek van Mormon lezen we dat de gebeden van een vader er mede de reden van waren dat zijn opstandige zoon terugkeerde tot God. Alma de jonge had zich van de leringen van zijn rechtschapen vader, Alma, afgekeerd. Hij probeerde de kerk te vernietigen. De vader bad in geloof voor zijn zoon. Alma de jonge kreeg bezoek van een engel en bekeerde zich van zijn slechte manier van leven. Hij werd een groot leider van de kerk. (Zie Mosiah 27:8–32.)

Ouders kunnen bij hun thuis voor eerbied en respect kiezen als zij hun kinderen in liefde onderwijzen en leiden. Ouders moeten ook leuke dingen met hun kinderen doen.

- Hoe kunnen man en vrouw elkaar helpen bij deze gedeelde verantwoordelijkheid? Waar kunnen alleenstaande ouders steun zoeken?

Verantwoordelijkheid van de vader

- Welke positieve voorbeelden kent u van vaders die hun kinderen opvoeden?

‘Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin.’ (*De Ster*, januari 1996, p. 93.) Een vader die een waardig lid van de kerk is, zal het priesterschap dragen, wat van hem de priesterschapsleider van zijn gezin maakt. Hij leidt zijn gezin nederig en vriendelijk in plaats van dwingerig of wreed. De Schrift leert ons dat wie het

priesterschap dragen slechts kunnen leiden door overreding, mildheid, liefde en vriendelijkheid (zie LV 121:41–44; Efeziërs 6:4).

De vader deelt de zegeningen van het priesterschap met de leden van zijn gezin. Een man die het Melchizedeks priesterschap draagt, kan zijn gezin laten delen in die zegeningen door zieken te zalven en bijzondere priesterschapszegenen te geven. Na goedkeuring van een presiderende priesterschapsleider kan hij baby's zegenen, dopen, bevestigen en priesterschapsverordeningen verrichten. Hij dient het goede voorbeeld te geven aan zijn gezin door de geboden te onderhouden. Hij ziet er ook op toe dat het gezin twee keer per dag samen bidt en elke week gezinsavond houdt.

De vader brengt met elk kind afzonderlijk tijd door. Hij behoort zijn kinderen correcte beginselen te leren, met hen over hun zorgen en problemen te praten, en ze liefdevol raad te geven. In het Boek van Mormon vinden we daar goede voorbeelden van terug (zie 2 Nephi 1:14–3:25; Alma 36–42).

Ook is het de plicht van de vader om te voorzien in de materiële behoeften van zijn gezin, door te zorgen voor voedsel, onderdak, kleding en onderwijs. Zelfs als hij niet zelf in alle behoeften kan voorzien, geeft hij die zorg voor zijn gezin niet uit handen.

Verantwoordelijkheid van de moeder

- Welke positieve voorbeelden kent u van moeders die hun kinderen opvoeden?

President David O. McKay heeft gezegd dat het moederschap de edelste roeping is (zie *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* [2003], p. 167). Het is een heilige roeping, een samenwerkingsverband met God om zijn geestkinderen op de wereld te brengen. Kinderen dragen is een van de grootste zegeningen. Als er geen vader is, presideert de moeder het gezin.

President Boyd K. Packer heeft de vrouwen geprezen die zelf geen kinderen kunnen krijgen, maar wel de zorg van andere kinderen op zich nemen. Hij heeft gezegd: 'Als ik het over moeders heb, heb ik het niet alleen over de vrouwen die kinderen hebben gebaard, maar ook over de vrouwen die voor kinderen van anderen zorgen

en over de vele vrouwen die zelf geen kinderen hebben, maar wel optreden als moeder voor de kinderen van anderen' (*Mothers* [1977], p. 8).

Hedendaagse profeten hebben verklaard: 'De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen' (*De Ster*, januari 1996, p. 93). Een moeder brengt tijd door met haar kinderen en onderwijst hen in het evangelie. Ze speelt en werkt met hen, zodat ze de wereld om zich heen kunnen ontdekken. Ze leert haar kinderen ook hoe ze van hun thuis een prettig oord kunnen maken. Als ze hartelijk en liefdevol is, wordt het voor haar kinderen makkelijker om zich goed over zichzelf te voelen.

In het Boek van Mormon wordt gesproken over tweeduizend jongemannen die grote daden deden, omdat ze goed waren opgevoed door hun moeders (zie Alma 53:16–23). Geleid door de profeet Helaman gingen zij de strijd aan met hun vijanden. Zij hadden van hun moeders geleerd om eerlijk, moedig en betrouwbaar te zijn. Hun moeders leerden hun ook dat als ze niet twijfelden God hen zou bevrijden (zie Alma 56:47). Geen van hen sneuvelde. Zij uitten als volgt hun geloof in de leringen van hun moeders: 'Wij twijfelen er niet aan dat onze moeders het wisten' (Alma 56:48). Iedere moeder met een getuigenis kan grote invloed op haar kinderen hebben.

Verantwoordelijkheid van de kinderen

- Wat kunnen kinderen doen om thuis met hun ouders een goede sfeer te bewerkstelligen?

Kinderen delen in de verantwoordelijkheid van de ouders om een gelukkig gezin te maken. Zij behoren de geboden na te leven en te overleggen met de andere gezinsleden. Het is de Heer niet welgevallig als kinderen ruzie maken (zie Mosiah 4:14).

De Heer heeft kinderen geboden hun ouders te eren. Hij heeft gezegd: 'Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land' (Exodus 20:12). Ouders eren betekent hen lief te hebben en te respecteren. Ook betekent het hen te gehoorzamen. In de Schrift staat deze raad voor kinderen: 'Weest uw ouders gehoorzaam [in de Here], want dat is recht' (Efeziërs 6:1).

President Spencer W. Kimball heeft gezegd dat kinderen moeten leren werken, en in en om het huis een taak moeten krijgen. Ze moeten klusjes te doen krijgen om het huis netjes en schoon te houden. (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 133.)

- Hoe kunnen kinderen hun ouders eren en respecteren?
- Wat hebben uw ouders gedaan waardoor u ze bent gaan eren en respecteren?

Verantwoordelijkheid nemen brengt zegeningen

- Wat kan ieder gezinslid doen aan de totstandkoming van een gelukkig gezin?

Een liefdevol en gelukkig gezin ontstaat niet vanzelf. Ieder persoon in het gezin moet zijn of haar deel doen. De Heer heeft die verantwoordelijkheid zowel bij de ouders als de kinderen neergelegd. De Schrift leert ons dat we attent, opgeruimd en zorgzaam voor anderen dienen te zijn. Als we samen praten, bidden, zingen of werken, kunnen we de zegeningen van saamhorigheid in ons gezin genieten. (Zie Kolossenzen 3.)

- Welke tradities en gebruiken kunnen bijdragen tot een gelukkig gezin?

Aanvullende teksten en andere bronnen

- Spreuken 22:6 (oefen een kind)
- Efeziërs 6:1–3 (kinderen gehoorzamen ouders)
- LV 68:25–28; Efeziërs 6:4 (verantwoordelijkheid van ouders)
- ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ (beschikbaar op lds.org en in vele kerkpublicaties, zoals *Liahona*, oktober 2004, p. 49; *Voor de kracht van de jeugd: onze plicht jegens God vervullen* [bestelnummer 36550 120], p. 44; en *Trouw aan het geloof: een evangeliewijzer* [bestelnummer 36863 120], pp. 65–67)
- *Leidraad voor het gezin* (bestelnummer 31180 120)

Het eeuwig huwelijk

Hoofdstuk 38

Het huwelijk is door God ingesteld

Het huwelijk tussen man en vrouw is een essentieel onderdeel van Gods plan. De Heer heeft gezegd: 'Wie verbiedt te huwen, het is hem niet verordonneerd door God, want het huwelijk is de mens door God verordonneerd' (LV 49:15). Al vanaf het begin is het huwelijk een wet van het evangelie. Een huwelijk is bedoeld eeuwig te duren, niet alleen voor ons sterfelijke leven.

Adam en Eva zijn door God getrouwd toen er nog geen dood was. Zij hadden een eeuwig huwelijk. Zij onderwezen hun kinderen en hun kleinkinderen in de wet van het eeuwig huwelijk. Toen de jaren begonnen te verstrijken, nam het kwaad bezit van het mensenhart. Dat had tot gevolg dat het gezag om deze heilige verordening te voltrekken van de aarde verdween. Door de herstelling van het evangelie is het eeuwig huwelijk op aarde hersteld.

- Waarom is het belangrijk om te weten dat het huwelijk tussen man en vrouw door God is ingesteld?

Het eeuwig huwelijk is cruciaal voor de verhoging

- Hoe luidt Gods huwelijkswet en hoe verschilt die van de ideeën in de wereld?

Veel mensen beschouwen het huwelijk als een maatschappelijk gebruik, een wettelijke overeenkomst tussen een man en een vrouw. Maar voor heiligen der laatste dagen houdt het huwelijk veel meer in. Onze verhoging hangt af van het huwelijk en de andere beginselen en verordeningen, zoals geloof, bekering, de doop en de gave van de Heilige Geest. Wij geloven dat het huwelijk de heiligste relatie is die er tussen een man en vrouw kan

bestaan. Deze heilige relatie is van invloed op ons geluk hier en in het hiernamaals.

Onze hemelse Vader heeft ons de wet van het eeuwig huwelijk gegeven, zodat we aan Hem gelijk kunnen worden. De Heer heeft gezegd:

‘In de celestiale heerlijkheid zijn drie hemelen of graden;

‘en om de hoogste te verwerven, moet een mens tot deze orde van het priesterschap toetreden (namelijk het nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond);

‘En indien hij dit niet doet, kan hij deze niet verwerven’ (LV 131:1–3).

Een eeuwig huwelijk wordt in de tempel en door bevoegd gezag voltrokken

- Waarom moet een huwelijk in de tempel en door bevoegd gezag worden voltrokken om eeuwig te zijn?

Een eeuwig huwelijk moet voltrokken worden door iemand die het verzegelingsgezag draagt. De Heer heeft deze belofte gedaan: ‘Indien een man een vrouw huwt door (...) het nieuw en eeuwigdurend verbond (...) door hem die is gezalfd (...), en indien [zij zich] aan [Gods] verbond houd[en] (...) [zal het] volledig van kracht zijn wanneer zij uit de wereld zijn’ (LV 132:19).

Niet alleen moet een eeuwig huwelijk door bevoegd priesterschapsgesag worden voltrokken, het moet ook voltrokken worden in een van de tempels van onze God. De tempel is de enige plek waar deze heilige verordening kan worden verricht.

In de tempel knielt een echtpaar in het bijzijn van hun familie en vrienden die hun begiftiging hebben ontvangen aan een van de heilige altaren neer. Zij sluiten hun huwelijksverbond ten overstaan van God. Zij worden voor tijd en eeuwigheid tot man en vrouw verklaard. Dat wordt gedaan door iemand die het heilige

Voor de leerkracht: Alle leden, of ze nu getrouwd of alleenstaand zijn, dienen de wet van het eeuwig huwelijk te begrijpen. U dient echter wel rekening te houden met de gevoelens van de volwassenen die niet getrouwd zijn. Laat de deelnemers aan de les, zo nodig, weten dat alle kinderen van onze hemelse Vader die in dit leven trouw aan hun verbonden zijn in de eeuwigheid de kans krijgen om alle zegeningen van het evangelie te ontvangen, met inbegrip van een eeuwig gezin.

priesterschap van God draagt en aan wie het gezag is verleend om deze heilige verordening te verrichten. Hij handelt in naam van God en belooft aan het echtpaar de zegeningen van de verhoging. Hij legt uit wat ze moeten doen om die zegeningen te ontvangen. Hij wijst hen erop dat al die zegeningen afhankelijk zijn van hun gehoorzaamheid aan de wetten van God.

Als we ons door enig ander gezag in de echt laten verbinden dan het priesterschapsgesag in de tempel, dan geldt het huwelijk alleen voor dit leven. Na de dood kunnen de huwelijkspartners geen aanspraak op elkaar of op hun kinderen maken. Een eeuwig huwelijk biedt ons de kans om na dit leven een gezin te blijven.

Voordelen van een eeuwig huwelijk

- Wat zijn de zegeningen van een eeuwig huwelijk in dit leven en in de eeuwigheid?

Wij heiligen der laatste dagen leven niet alleen in het nu, wij hebben een eeuwig perspectief. We kunnen in dit leven echter wel zegeningen krijgen die voortvloeien uit een eeuwig huwelijk. Die zegeningen bestaan onder andere uit:

1. We weten dat ons huwelijk eeuwig kan voortduren. De dood kan ons slechts tijdelijk van elkaar scheiden. Niets kan ons eeuwig scheiden, behalve onze eigen ongehoorzaamheid. Deze kennis leidt ertoe dat we harder werken aan een gelukkig, succesvol huwelijk.
2. We weten dat onze gezinsrelaties eeuwig kunnen voortduren. Deze kennis leidt ertoe dat we onze kinderen zorgvuldig onderwijzen en opvoeden. Ook kunnen we daardoor meer geduld en liefde tonen. Bijgevolg zullen we een gelukkiger thuis hebben.
3. Daar wij getrouwd zijn op de door God verordonneerde wijze hebben we, op voorwaarde dat we een waardig lid van de kerk blijven, recht op de invloed van de Geest in ons huwelijk.

Die zegeningen die we eeuwig kunnen genieten bestaan onder andere uit:

1. We kunnen in de hoogste graad van het celestiale koninkrijk leven.
 2. We kunnen dezelfde staat van de verhoging als God bereiken en een volheid van vreugde ontvangen.
- Hoe kan een eeuwig perspectief onze gevoelens over het huwelijk en het gezin beïnvloeden?

Een eeuwig huwelijk vergt voorbereiding

- Wat kunnen we doen om jongeren voor te bereiden op een eeuwig huwelijk?

President Spencer W. Kimball heeft verklaard: 'Het huwelijk is waarschijnlijk de belangrijkste van alle beslissingen en heeft de verstrekkelijkste gevolgen, want het is niet alleen van invloed op ons huidige geluk, maar ook op onze eeuwige vreugde. Het beïnvloedt niet alleen de twee huwelijkspartners, maar ook hun gezin en vooral hun kinderen en kleinkinderen, van generatie op generatie. Bij de keuze van een partner voor dit leven en de eeuwigheid moet ongetwijfeld worden uitgegaan van een zorgvuldige planning; men moet goed nadenken, bidden en vasten om er zeker van te zijn dat juist bij deze aangelegenheid niet de verkeerde beslissing wordt genomen' (zie *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], pp. 213–214).

Een eeuwig huwelijk behoort het doel van iedere heilige der laatste dagen te zijn. Dat geldt evenzeer voor hen die al een burgerlijk huwelijk hebben. De voorbereiding op een eeuwig huwelijk gaat vergezeld van veel overwegingen en gebeden. Alleen de kerkleden die een rechtschapen leven leiden hebben toegang tot de tempel (zie LV 97:15–17). We besluiten niet op zekere dag om in de tempel te trouwen en op diezelfde dag nog naar de tempel te gaan en daar in het huwelijk te treden. We moeten eerst aan de voorwaarden voldoen.

Voordat we naar de tempel kunnen gaan, moeten we minstens een jaar een actief, waardig lid van de kerk zijn. Mannen moeten het Melchizedeks priesterschap dragen. We moeten een gesprek

hebben met de bisschop of de gemeentepresident. Als hij vindt dat we een waardig lid van de kerk zijn, verstrekt hij ons een tempelaanbeveling. Als we dat niet zijn, zal hij ons richtlijnen geven en ons doelen helpen stellen die de tempel binnen ons bereik brengen.

Als we een aanbeveling van onze bisschop of gemeentepresident hebben gekregen, volgt een gesprek met de ringpresident of de zendingspresident. In het tempelaanbevelingsgesprek worden bepaalde vragen gesteld, zoals:

1. Geloofst u in en hebt u een getuigenis van God, de eeuwige Vader, van zijn Zoon, Jezus Christus, en van de Heilige Geest? Hebt u een onwrikbaar getuigenis van het herstelde evangelie?
2. Steunt u de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen als profeet, ziener en openbaarder? Erkent u hem als de enige persoon op aarde die bevoegd is om alle priesterschapssleutels te gebruiken?
3. Leeft u de wet van kuisheid na?
4. Betaalt u een volledige tiende?
5. Leeft u het woord van wijsheid na?
6. Bent u eerlijk in uw betrekkingen tot anderen?
7. Streeft u ernaar de verbonden die u heeft gesloten na te leven, de avondmaalsdienst en priesterschapvergadering bij te wonen, en de wetten en geboden van het evangelie na te leven?

Als u een tempelaanbeveling verzoekt, dient u te bedenken dat toegang tot de tempel een heilig voorrecht is. Het is een serieuze aangelegenheid, die niet licht moeten worden opgevat.

We moeten ons uiterste best doen om elk verbond na te komen dat we in de tempel sluiten. De Heer heeft gezegd dat we bij getrouwheid onze verhoging zullen ingaan. We zullen aan onze hemelse Vader gelijk worden. (Zie LV 132:19–20.) Het tempelhuwelijk is ieder offer waard. Daarmee stelt u eeuwige zegeningen zonder weerga veilig.

- Wat kunnen we doen om jongeren aan te moedigen om zichzelf een tempelhuwelijk ten doel te stellen? Hoe kunnen we hen helpen bij hun voorbereiding?

Aanvullende teksten

- Genesis 1:26–28 (we behoren talrijk te worden en de aarde te vervullen)
- Genesis 2:21–24 (het eerste huwelijk is door God voltrokken)
- Matteüs 19:3–8 (wat God heeft samengevoegd)
- LV 132 (het eeuwige karakter van de huwelijkswet)
- LV 42:22–26 (huwelijksbeloften moeten nageleefd)
- Jakob 3:5–7 (man en vrouw behoren elkaar trouw te zijn)

De wet van kuisheid

Hoofdstuk 39

Noot voor ouders:

Bepaalde gedeelten uit dit hoofdstuk gaan het begripsvermogen van kleine kinderen te boven. U kunt die gedeelten het beste behandelen als uw kinderen oud genoeg zijn om de menselijke voortplanting te begrijpen. Onze kerkleiders hebben gezegd dat het tot de verantwoordelijkheid van de ouders behoort om hun kinderen seksuele voorlichting te geven. Ouders moeten hun ook de wet van kuisheid uitleggen, die in dit hoofdstuk wordt behandeld.

Ouders kunnen hun kinderen al heel jong leren om zich goed te voelen over hun lichaam. Door openhartig en eerbiedig met kinderen over hun lichaam te praten en de lichaamsdelen en -functies correct te benoemen, zullen ze opgroeien zonder onnodige schaamte over hun lichaam.

Kinderen zijn van nature nieuwsgierig. Ze willen weten hoe hun lichaam werkt. Ze willen weten waar baby's vandaan komen. Als ouders direct en onomwonden antwoord geven op dergelijke vragen van hun kinderen, zullen kinderen vragen aan hun ouders blijven stellen. Als ouders echter een antwoord geven waar hun kinderen zich verlegen onder voelen, of waardoor ze zich afgewezen of afgescheept voelen, zullen hun kinderen zich waarschijnlijk tot anderen wenden en misschien verkeerde ideeën en opvattingen krijgen.

Het is echter niet verstandig of noodzakelijk om kinderen alles ineens te vertellen. Ouders hoeven hun alleen de informatie te geven waar ze om vragen en die ze kunnen begrijpen. De beantwoording van deze vragen is een uitstekende gelegenheid voor ouders om hun kinderen te leren hoe belangrijk het is om eerbied voor hun lichaam en dat van anderen te hebben. Ouders leren hun

kinderen zich fatsoenlijk te kleden. Zij corrigeren de verkeerde ideeën en vulgaire taal die kinderen van anderen leren.

Tegen de tijd dat kinderen groot zijn, hebben ouders openhartig met hen over het menselijke voortplantingsvermogen gesproken. Kinderen behoren te begrijpen dat dit vermogen goed is en ons door de Heer gegeven is. Hij verwacht van ons dat wij dit vermogen gebruiken binnen de grenzen die Hij gesteld heeft.

Kleine kinderen komen rein en onschuldig van onze hemelse Vader naar deze aarde. Ouders die om leiding bidden, zullen van de Heer de inspiratie krijgen om hun kinderen op de juiste tijd en op de juiste wijze te onderwijzen.

Het voortplantingsvermogen

- Waarom behoren ouders met hun kinderen over de menselijke voortplanting en kuisheid te praten? Hoe kunnen ze dit naar behoren doen?

God heeft ieder levend wezen geboden talrijk te worden naar zijn aard (zie Genesis 1:22). Voortplanting maakte deel uit van zijn plan, zodat alle levensvormen op aarde bleven bestaan.

Toen bracht Hij Adam en Eva op aarde. Zij verschilden van zijn andere schepsels, omdat zij zijn geestkinderen waren. In de hof van Eden verbond Hij Adam en Eva in de echt en gebod hun vruchtbaar en talrijk te worden (zie Genesis 1:28). Hun leven werd echter bepaald door zedenwetten in plaats van door instinct.

God wilde dat zijn geestkinderen in een gezin zouden worden geboren, zodat zij de juiste zorg en opvoeding kregen. Evenals Adam en Eva moeten wij een stoffelijk lichaam scheppen voor deze geestkinderen. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben gezegd: 'Wij verklaren dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgescreven' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 93). Gods gebod is dat seksuele omgang alleen in een huwelijk tussen een man en een vrouw is toegestaan. Dit gebod wordt de wet van kuisheid genoemd.

De wet van kuisheid

- Wat houdt de wet van kuisheid in?

We hebben alleen seksuele omgang met de partner met wie we wettig zijn gehuwd. Niemand, man noch vrouw, kan vóór het huwelijk seksuele omgang hebben. In het huwelijk is de seksuele omgang beperkt tot onze huwelijkspartner.

Tegen de Israëlieten heeft de Heer gezegd: ‘Gij zult niet echtbreken’ (Exodus 20:14). De Israëlieten die dit gebod schonden, kregen zware straffen. De Heer heeft dit gebod in de laatste dagen herhaald (zie LV 42:24).

Ons is geleerd dat de wet van kuisheid meer inhoudt dan seksuele gemeenschap. Het Eerste Presidium heeft jongeren voor andere seksuele zonden gewaarschuwd:

‘Doe vóór het huwelijk niets dat de krachtige emoties oproept die alleen in het huwelijk geoorloofd zijn. Zoen niet hartstochtelijk, ga niet boven op elkaar liggen, raak de geslachtsdelen van een ander niet aan, met of zonder kleding. Laat een ander dat ook niet bij jou doen. Wek die emoties ook niet bij jezelf op’ (*Voor de kracht van de jeugd* [boekje, 2001], p. 27).

Homoseksualiteit is, evenals alle andere overtredingen van de wet van kuisheid, een ernstige zonde. Hedendaagse profeten hebben zich uitgesproken over de gevaren van homoseksueel gedrag en de bezorgdheid van de kerk voor mensen met een dergelijke geneigdheid. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd:

‘Allereerst geloven wij dat het huwelijk tussen man en vrouw door God is ingesteld. Wij geloven dat het huwelijk eeuwig kan worden door de macht van het eeuwige priesterschap, in het huis des Heren.

‘De mensen vragen naar ons standpunt inzake mensen die zichzelf als homo of lesbienne beschouwen. Mijn antwoord is dat wij hen liefhebben als zoon of dochter van God. Zij hebben te kampen met bepaalde krachtige driften die misschien moeilijk in bedwang te houden zijn. De meeste mensen krijgen in hun leven weleens te maken met driften. Als zij niet naar die driften handelen, kunnen zij net zo goed vooruitgang maken als alle andere leden van de kerk.

Als zij de wet van kuisheid en de zedelijke normen van de kerk overtreden, zijn zij, net als iedereen, onderworpen aan de discipline van de kerk.

‘Wij willen die mensen helpen, hen sterken, hen bijstaan in hun problemen en hen helpen met hun moeilijkheden. Maar wij kunnen niet lijdzaam toezien dat zij zich overgeven aan onzedelijkheid en een zogenaamde homoseksuele huwelijksituatie aangaan, in stand houden en verdedigen. Zoiets toestaan zou betekenen dat we het gewichtige en heilige fundament van het door God bekrachtigde huwelijk en zijn doel, namelijk het grootbrengen van een gezin, geringschatten’ (zie *De Ster*, januari 1999, p. 83.)

Satan wil dat we de wet van kuisheid overtreden

- Hoe probeert Satan mensen ertoe te brengen de wet van kuisheid te overtreden?

Satan is erop uit om zoveel mogelijk heiligen der laatste dagen te misleiden, zodat we straks niet meer bij onze hemelse Vader kunnen wonen. Een van de ergste dingen die hij kan doen is ons ertoe te brengen de wet van kuisheid te overtreden. Hij is sluw en machtig. Hij wil ons het idee geven dat overtreding van deze wet geen zonde is. Er zijn al veel mensen misleid. Wij moeten ons wapenen tegen zijn boze invloeden.

Satan valt de fatsoensnormen aan. Hij wil ons doen geloven dat het menselijk lichaam iets is om mee te pronken en te koketteren, omdat het mooi is. Onze hemelse Vader wil dat we ons lichaam bedekken, zodat we bij anderen geen onbetamelijke gedachten teweegbrengen.

Satan wil ons er niet alleen toe brengen om ons onfatsoenlijk te kleden, hij wil ook dat we onzedelijke of onbetamelijke gedachten hebben. Hij doet dat met afbeeldingen, films, verhalen, muziek en dansen die aanzetten tot onzedelijke handelingen. De wet van kuisheid eist dat onze gedachten en onze daden rein zijn. De profeet Alma heeft verklaard dat ‘onze gedachten [ons zullen] veroordelen’ bij het laatste oordeel, ‘en in die vreselijke toestand zullen wij niet naar onze God durven opzien’ (Alma 12:14).

Jesus leerde: 'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult niet echtbreken.

'Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd' (Matteüs 5:27–28).

President Gordon B. Hinckley heeft gewaarschuwd: 'Jullie leven in een wereld met enorme verleidingen. Pornografie gaat in al haar smerigheid als een afschuwelijke vloedgolf over de aarde. Het is vergif. Bekijk en lees het niet. Het zal je vernietigen. Het zal je je zelfrespect ontnemen. Het zal je afstompen voor de schoonheid van het leven. Het zal je omlaag halen in een moeras van slechte gedachten, en misschien ook van slechte daden. Blijf er bij weg. Schuw het alsof het een ernstige ziekte is, want het is net zo dodelijk. Wees deugdzaam in gedachte en daad. God heeft doelbewust een goddelijke drift in jullie geplant, die gemakkelijk voor kwade en vernietigende doeleinden kan worden gebruikt. Als je jong bent, moet je geen vaste verkering aangaan. Doe dat als je op een leeftijd komt waarop je aan trouwen denkt. Maar voor jongens en meisjes van de middelbareschoolleeftijd is dat niet nodig' (Gordon B. Hinckley, *De Ster*, januari 1998, p. 56).

Soms bespeelt Satan onze emoties. Hij weet wanneer we eenzaam, verward of terneergeslagen zijn. Hij kiest juist deze momenten van zwakte om ons zover te brengen de wet van kuisheid te overtreden. Onze hemelse Vader kan ons de kracht geven om deze bezoeking ongedeerd door te komen.

In de Schrift staat een verhaal over een rechtschapen jongeman, Jozef genaamd, die het vertrouwen genoot van zijn meester, Potifar. Potifar had Jozef over zijn huis en alles wat hij had gesteld. Potifars vrouw liet haar oog op Jozef vallen en wilde dat hij overspel met haar bedreef. Maar Jozef weerstond haar en vluchtte van haar weg. (Zie Genesis 1:1–18.)

Paulus predikte: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven verzoeken verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korintiërs 10:13).

Alma onderstreepte dat we niet zullen ‘worden verzocht boven hetgeen [wij] kunnen verdragen’ als we ons ‘voor het aangezicht des Heren verootmoedig[en], en zijn heilige naam aanroep[en] en voortdurend wak[en] en bidd[en]’ (Alma 13:28).

- Wat is het verband tussen fatsoen en kuisheid? Hoe kunnen ouders hun kinderen leren om zich qua kleding, taalgebruik en gedrag aan de fatsoensnormen te houden?
- Hoe kunnen wij de verbreiding en de invloed van pornografie tegengaan?
- Uit welke beloften van de Heer kunnen we kracht putten om Satans verleidingen te weerstaan?

Overtreding van de wet van kuisheid is uitermate ernstig

De profeet Alma was bedroefd, omdat een van zijn zoons de wet van kuisheid had overtreden. Alma zei tegen zijn zoon Corianton: ‘Weet gij niet, mijn zoon, dat die dingen een gruwel zijn in de ogen des Heren; ja, gruwelijker dan alle zonden behalve het vergieten van onschuldig bloed of het verloochenen van de Heilige Geest?’ (Zie Alma 39:5). Onkuisheid volgt in ernst direct op moord.

Als een man en een vrouw de wet van kuisheid overtreden en een kind verwekken, kunnen ze in de verleiding komen om nog een gruwelijke zonde te begaan: abortus. Er is zelden een verdedigbare reden voor abortus. De kerkleiders hebben verklaard dat abortus onder bepaalde uitzonderlijke omstandigheden gerechtvaardigd is. Als de zwangerschap bijvoorbeeld het gevolg is van verkrachting of incest, het leven of de gezondheid van de moeder volgens een deskundig arts ernstig gevaar loopt, of wanneer de foetus volgens een deskundig arts dusdanige ernstige afwijkingen heeft dat de baby na de geboorte niet levensvatbaar is. Maar zelfs onder deze omstandigheden is abortus niet automatisch gerechtvaardigd. Wie zich in dergelijke omstandigheden bevinden, overwegen pas abortus na overleg met hun kerkleiders en na in ernstig gebed een bevestiging te hebben gekregen.

Voor de leerkracht: Voor hulp met vragen over fatsoen en kuisheid kunt u het boekje *Voor de kracht van de jeugd* (bestelnummer 36550 120) raadplegen, dat verkrijgbaar is bij de distributiecentra, op lds.org staat en wellicht in de mediatheek van uw wijk aanwezig is.

‘Als een man en vrouw een buitenechtelijk kind verwekken, moet men er alles aan doen om tot een huwelijk te komen. Als de kans op een succesvol huwelijk op grond van leeftijd of andere omstandigheden onwaarschijnlijk is, dienen ongehuwde ouders aangeraden te worden het kind voor adoptie af te staan via LDS Family Services, zodat de baby verzegeld kan worden aan tempelwaardige ouders’ (brief van het Eerste Presidium, 26 juni 2002 en 19 juli 2002).

Het is uitermate belangrijk voor onze hemelse Vader dat zijn kinderen de wet van kuisheid gehoorzamen. Een lid van de kerk dat deze wet overtreedt of anderen daartoe aanzet, krijgt te maken met de kerkelijke discipline.

Wie de wet van kuisheid heeft overtreden, kan vergeving krijgen

Wie de wet van kuisheid heeft overtreden, kan weer gemoedsrust krijgen. De Heer zegt ons: ‘Maar wanneer de goddeloze zich bekeert van alle zonden die hij begaan heeft, al mijn inzettingen onderhoudt (...) [zal] geen van de overtredingen die hij begaan heeft, [...] hem worden toegerekend’ (Ezechiël 18:21–22). Gemoedsrust krijgt men alleen door vergeving.

President Kimball heeft gezegd: ‘Aan alle vergeving is een voorwaarde verbonden. (...) Het vasten, de gebeden en de betoonde nederigheid moeten evenredig aan de zonde zijn, of groter. Er moet sprake zijn van een gebroken hart en een berouwvolle geest. (...) Er moeten tranen en een oprechte verandering van hart aan te pas komen. De zonde moet veroordeeld worden, het kwaad nagelaten, en de fout moet beleden worden aan de bevoegde gezagdragers van de Heer’ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], p. 353).

Voor veel mensen is zonde belijden het moeilijkste deel van bekeering. We moeten de overtreding niet alleen aan de Heer belijden, maar ook aan de persoon die we kwaad hebben berokkend, zoals een echtgenoot of echtgenote, en aan het bevoegde priesterschapsgeslacht. De priesterschapsleider (bisschop of ringpresident) zal onze status in de kerk beoordelen. De Heer heeft tegen Alma gezegd: ‘Wie ook tegen Mij overtreedt, (...) als hij zijn zonden voor

u en voor Mij belijdt en zich met een oprecht hart bekeert, zult gij hem vergeven, en Ik zal hem ook vergeven' (Mosiah 26:29).

Maar president Kimball heeft gewaarschuwd: 'Ook al zijn er talrijke beloften van vergiffenis, toch bestaat er geen enkele belofte of aanduiding dat een ziel die zich niet geheel en al bekeert vergiffenis ontvangt. (...) We kunnen niet duidelijk genoeg zijn dat iemand, na vergiffenis te hebben ontvangen, niet in de zonde kan blijven vervallen en kan verwachten herhaaldelijk vergiffenis te ontvangen' (*The Miracle of Forgiveness*, pp. 353, 360). Wie vergiffenis ontvangt en daarna in de zonde vervalt, zal rekening moeten afleggen voor zijn eerdere zonden (zie LV 82:7; Ether 2:15).

Wie de wet van kuisheid naleeft, ontvangt grote zegeningen

- Welke zegeningen ontvangen we als we de wet van kuisheid naleven?

Als we de wet van kuisheid naleven, voelen we geen schuld of schaamte. Ons en onze kinderen vallen zegeningen ten deel als we rein en smetteloos voor de Heer blijven. Kinderen zullen ons voorbeeld zien en in onze voetstappen treden.

Aanvullende teksten

- Matteüs 19:5–9; Genesis 2:24 (huwelijksrelatie is heilig)
- Titus 2:4–12 (instructies over kuisheid)
- 1 Korintiërs 7:2–5; Efeziërs 5:28 (trouw aan partner)
- Openbaring 14:4–5 (zegeningen voor gehoorzaamheid aan de wet van kuisheid)
- Spreuken 31:10 (deugd geprezen)
- Alma 39:9 (jaag de begeerte van uw ogen niet na)
- LV 121:45 (laat deugd uw gedachten onophoudelijk sieren)
- Alma 42:16 (geen bekering zonder straf)
- Alma 42:30 (tracht uzelf niet voor uw zonden te verontschuldigen)
- LV 58:42–43 (de bekeerlijken belijden en verzaken hun zonden)

Tempelwerk en familiegeschiedenis

Hoofdstuk 40

God wil dat zijn kinderen bij Hem terugkeren

De verzoening van Jezus Christus heeft ervoor gezorgd dat we allemaal opstaan uit het graf en eeuwig leven. Maar als we eeuwig met onze familie in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader willen wonen, moeten we alles doen wat de Heiland ons gebiedt. Dat omvat de doop en bevestiging, alsmede de verordeningen van de tempel.

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben we ons laten dopen en bevestigen door iemand die daartoe het bevoegde priesterschapsgesag droeg. Ook kunnen we naar de tempel gaan om daar de heilbrengende priestersverordeningen te ontvangen. Maar veel van Gods kinderen hebben niet dezelfde kansen gekregen. Zij leefden in een tijd of woonden in een land zonder evangelie.

Onze hemelse Vader wil dat al zijn kinderen bij Hem terugkeren. Wie zonder doop of tempelverordeningen zijn gestorven, krijgen dankzij Hem de kans om die alsnog te ontvangen. Hij heeft ons gevraagd de verordeningen voor onze voorouders in tempels te verrichten.

Tempels des Heren

- Waarom zijn tempels belangrijk voor ons?

De tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn gebouwen die aan de Heer zijn gewijd.

Voor de leerkracht: Een overzicht op het bord zetten kan interesse wekken en de aandacht van de deelnemers tot de les bepalen. Overweeg de deelnemers aan de les te vragen om over tempelwerk na te denken terwijl zij naar de afbeelding van een tempel in dit hoofdstuk kijken.

De waardige leden van de kerk hebben toegang tot de tempel om heilige verordeningen te ontvangen en verbonden met God te sluiten. Evenals de doop zijn die verordeningen en verbonden noodzakelijk voor ons eeuwig heil. Ze moeten worden verricht in een tempel des Heren.

We gaan ook naar de tempel om meer te weten te komen over onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. We krijgen meer begrip van ons levensdoel en onze relatie tot onze hemelse Vader en Jezus Christus. We komen meer te weten over ons voorsterfelijk bestaan, de zin van het leven op aarde, en ons leven na de dood.

De tempelverordeningen verzegelen het gezin

- Wat houdt het in om verzegeld te worden?

Alle tempelverordeningen worden verricht met het gezag van het priesterschap. Door middel van dit gezag worden de verordeningen die op aarde worden verricht, verzegeld — gebonden — in de hemel. De Heiland leerde zijn apostelen: ‘Wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen’ (Matteüs 16:19; zie ook LV 132:7).

Alleen in de tempel kan een gezin voor eeuwig worden verzegeld. Door het huwelijk in de tempel worden man en vrouw voor eeuwig in de echt verbonden op voorwaarde dat zij hun verbonden eren. De doop en alle andere verordeningen bereiden ons voor op die heilige plechtigheid.

Als een man en een vrouw in de tempel zijn getrouwd, gaan hun kinderen die daarna worden geboren ook deel uitmaken van hun eeuwige gezin. Een echtpaar dat voor de wet is getrouwd kan deze zegeningen ontvangen door zichzelf en hun kinderen voor te bereiden op de tempel en hun verzegeling aan elkaar. Ouders die kinderen wettelijk adopteren kunnen die kinderen aan zich laten verzegelen.

- Wat moet een echtpaar doen om de verzegelingsmacht in hun huwelijk van kracht te maken?

Onze voorouders hebben onze hulp nodig

- Welke verantwoordelijkheid hebben we tegenover voorouders die de priesterschapsverordeningen niet hebben ontvangen?

Mario Cannamela trouwde in 1882 met Maria Vitta. Ze woonden in Tripani (Italië), waar ze een gezin grootbrachten en samen oud werden. Mario en Maria hebben nooit kennis genomen van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Ze lieten zich niet dopen. Ze waren niet in de gelegenheid om naar de tempel te gaan en zich daar aan elkaar te laten verzegelen. De dood eindigde hun huwelijk.

Ruim een eeuw later vond er een prachtige hereniging plaats. De achterkleinzoon van Mario en Maria en zijn vrouw gingen naar de Los Angelestempel, waar zij aan een altaar knielden en zich plaatsvervangend lieten verzegelen voor Mario en Maria. Hun ogen vulden zich met tranen toen zij de vreugde van Mario en Maria konden voelen.

Veel van onze voorouders bevinden zich onder de gestorvenen die op aarde nooit kennis hebben genomen van het evangelie. Zij bevinden zich nu in de geestenwereld (zie hoofdstuk 41 in dit boek). Daar kregen zij onderricht in het evangelie van Jezus Christus. De geesten die het evangelie hebben aanvaard, wachten totdat iemand voor hen de tempelverordeningen verricht. Door voor onze voorouders deze tempelverordeningen te verrichten, delen wij in hun vreugde.

- Hoe toont de heilsleer voor de doden Gods gerechtigheid, mededogen en barmhartigheid?
- Welke ervaringen had u toen u tempelwerk voor uw voorouders deed?

Familiegeschiedenis — hoe we onze voorouders kunnen helpen

- Wat zijn de eerste stappen van familiehistorisch werk?

Heiligen der laatste dagen wordt aangeraden familiehistorisch werk te doen. Dan leren we wie onze voorouders zijn en kunnen

we de verordeningen voor hen verrichten. Familiegesciedenis bestaat uit drie stappen:

1. Onze voorouders zoeken.
2. Uitzoeken voor welke voorouders nog tempelwerk moet worden verricht.
3. Zorgen dat de verordeningen voor hen worden verricht.

De meeste wijken en gemeenten hebben consulenten familiegeschiedenis die ons wegwijs in de materie kunnen maken. Als een wijk of gemeente geen consulent familiegeschiedenis heeft, weet de bisschop of gemeentepresident wat u te doen staat.

Onze voorouders zoeken

Om het tempelwerk voor onze voorouders te kunnen doen, moeten we hun namen weten. Er zijn tegenwoordig heel wat bronnen beschikbaar waar we die namen kunnen vinden.

Een goede manier om te beginnen is te kijken hoeveel informatie we zelf over onze voorouders hebben. Misschien hebben we nog ergens geboorte-, huwelijks- en overlijdensaktes liggen. Of een familiebijbel, rouwadvertenties, familiegeschiedenissen, of dagboeken en journalen. Ook kunnen we familieleden vragen of ze informatie hebben. Behalve de informatie die we zelf en van familieleden hebben, kunnen we andere bronnen, zoals FamilySearch.org raadplegen. We kunnen ook een bezoek brengen aan een van de centra voor familiegeschiedenis van de kerk.

Hoeveel we te weten komen zal afhangen van de beschikbare informatie. Misschien hebben we maar weinig familiepapieren in ons bezit en kunnen we wellicht alleen onze ouders en grootouders vinden. Als we al wel een grote hoeveelheid familiepapieren hebben, zullen we meer generaties voorouders vinden.

We houden deze informatie bij op gezinslijsten en stamboomlijsten.

Uitzoeken voor welke voorouders nog tempelwerk moeten worden verricht

Al vanaf de begindagen van de kerk zijn er tempelverordeningen voor de doden verricht. Bijgevolg kunnen sommige verordeningen

al voor onze voorouders zijn verricht. Om erachter te komen voor welke voorouders nog geen tempelwerk is gedaan, kunnen we twee bronnen raadplegen. Misschien hebben we zelf bijgehouden voor wie tempelwerk is verricht. Zo niet, de kerk heeft alle verordeningen die in de tempel zijn verricht gedocumenteerd. De consulent familiegeschiedenis van uw wijk of gemeente kan u hierbij helpen.

Zorgen dat de verordeningen worden verricht

Veel van onze voorouders in de geestenwereld willen graag dat de tempelverordeningen voor hen worden verricht. Zo gauw we deze voorouders hebben gevonden, moeten we zorgen dat dit werk voor hen gedaan wordt.

Een van de zegeningen van familiegeschiedenis is dat we naar de tempel kunnen gaan om daar verordeningen ten behoeve van onze voorouders te verrichten. We moeten zo leven dat we een tempelaanbeveling waardig zijn, zodat we dit werk, zo mogelijk, kunnen doen. Als onze kinderen 12 jaar of ouder zijn, kunnen zij ook deel hebben aan deze zegeningen door zich te laten dopen en bevestigen voor hun voorouders.

Als het voor ons niet mogelijk is om zelf naar de tempel te gaan, zorgt de tempel dat de verordeningen voor onze voorouders door andere kerkleden worden verricht.

- Hoe heeft de Heer u of uw familieleden geholpen om de gegevens van uw voorouders te vinden?

Overige familiehistorische mogelijkheden

- Hoe kan iemand met een druk bestaan op eenvoudige wijze aan het familiehistorische werk deelnemen?

Behalve tempelwerk verrichten voor de voorouders van wie we de gegevens hebben, kunnen we de mensen in de geestenwereld op veel andere manieren helpen. We stellen ons open voor de Geest wanneer we gebedvol nagaan wat we kunnen doen. Afhankelijk van onze situatie, kunnen we het volgende doen:

1. Zo vaak mogelijk naar de tempel gaan. Als we voor onszelf naar de tempel zijn geweest, kunnen we de heilsverordeningen plaatsvervangend voor mensen in de geestenwereld doen.
 2. Onderzoek doen naar voorouders van wie de gegevens moeilijk te vinden zijn. De consulente familiegeschiedenis kunnen ons daarbij helpen.
 3. Medewerking verlenen aan het indexeringsprogramma van de kerk. Via dit programma kunnen leden genealogische gegevens klaarmaken voor gebruik in de geautomatiseerde familiehistorische programma's van de kerk. Die programma's maken het makkelijker om onze voorouders te vinden.
 4. Familiehistorische gegevens indienen voor opname in de huidige geautomatiseerde programma's voor familiegeschiedenis van de kerk. Deze programma's bevatten de genealogie van mensen over de hele wereld. Dankzij deze programma's kunnen mensen hun familiegegevens met anderen delen. De consulente familiegeschiedenis kunnen meer informatie geven over de geautomatiseerde programma's van de kerk.
 5. Deelnemen aan familieorganisaties. We kunnen veel meer voor onze voorouders doen door met andere familieleden samen te werken.
- Bedenk wat u kunt doen om meer betrokken te zijn bij familiegeschiedenis en tempelwerk.

Aanvullende teksten

- 1 Petrus 4:6 (evangelie gepredikt aan de doden)
- Maleachi 4:5–6; LV 2:2; 3 Nephi 25:5–6 (zending van Elia)
- 1 Korintiërs 15:29; LV 128:15–18 (werk voor de doden)
- LV 138 (verlossing van de doden)

De nasterfelijke geestenwereld

Hoofdstuk 41

Leven na de dood

- Wat gebeurt er na de dood?

Onze hemelse Vader heeft een plan voor ons behoud uitgewerkt. In dat plan ligt besloten dat we zijn tegenwoordigheid verlaten om op aarde een sterfelijk lichaam van vlees en bloed op ons te nemen. Uiteindelijk zal ons lichaam sterven, waarna onze geest naar de geestenwereld gaat. De geestenwereld is een plek waar we afwachten, werken, leren en, althans de rechtvaardigen, uitrusten van onze zorg en droefenis. Onze geest woont daar totdat we klaar zijn voor onze opstanding. Dan zal ons lichaam zich met onze geest herenigen en zullen wij de graad van heerlijkheid krijgen waarop we ons hebben voorbereid (zie hoofdstuk 46 in dit boek).

Veel mensen vragen zich af hoe het is in de geestenwereld. De Schrift en de hedendaagse profeten hebben ons inzicht gegeven in de geestenwereld.

- Hoe voelt het om te weten dat er leven na de dood is? Hoe kunnen we met ons begrip van de nasterfelijke geestenwereld anderen troosten?

Waar is de nasterfelijke geestenwereld?

Hedendaagse profeten hebben gezegd dat de geesten van gestorvenen in onze nabijheid zijn. President Ezra Taft Benson heeft gezegd: ‘Soms is de sluier tussen dit leven en het volgende heel dun. Onze dierbaren die dit leven hebben verlaten zijn in onze nabijheid’ (Conference Report, april 1971, p. 18; of *Ensign*, juni

1971, p. 33). President Brigham Young heeft gezegd dat de nasterfelijke geestenwereld op aarde is, om ons heen (zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], p. 279).

Wat is het wezen van onze geest?

Geesten hebben dezelfde lichaamsvorm als stervelingen, zij het dat een geestlichaam een volmaakte vorm heeft (zie Ether 3:16). Geesten nemen hun toegewijde of vijandige houding jegens geestelijke zaken met zich mee uit dit leven (zie Alma 34:34). Ze hebben dezelfde driften en begeerten die zij in dit leven hadden. Alle geesten hebben een volwassen vorm. Zij waren volwassen vóór hun sterfelijke bestaan, en zij zijn volwassen na de dood, zelfs als ze als baby of kind sterven (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], pp. 131–132).

- Waarom is het van belang te weten dat onze geest in de geestenwereld dezelfde houding als hier op aarde zal hebben?

Welke omstandigheden heersen er in de nasterfelijke geestenwereld?

De profeet Alma predikt in het Boek van Mormon over twee afdelingen of staten in de geestenwereld:

‘En dan zal het geschieden dat de geest van hen die rechtvaardig zijn, wordt ontvangen in een staat van geluk die het paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin hij van al zijn moeiten, en van alle zorg en droefenis zal uitrusten.

‘En dan zal het geschieden dat de geest der goddelozen, ja, van hen die slecht zijn — want zie, zij hebben part noch deel aan de Geest des Heren; want zie, zij verkozen boze werken boven goede; daarom is de geest van de duivel in hen gevaren en heeft hun woning in bezit genomen — en dezen zullen in de buitenste duisternis worden uitgeworpen; daar zal geweent en geweeklaagd en tandegeknars zijn, en wel wegens hun eigen ongerechtigheid, want zij zijn door de wil van de duivel als gevangenen weggevoerd.

‘Welnu, dat is de staat van de ziel der goddelozen, ja, in duisternis, en in een staat van een vreselijk en angstig uitzicht op de vurige

gramschap van de verbolgenheid Gods over hen; en zo verblijven zij in die staat, evenals de rechtvaardigen in het paradijs, tot het tijdstip van hun opstanding' (Alma 40:12–14).

De geesten worden ingedeeld naar de zuiverheid van hun leven en hun gehoorzaamheid aan de wil van God. De rechtvaardigen en goddelozen leven gescheiden van elkaar (zie 1 Nephi 15:28–30), maar geesten kunnen vooruitgang maken door kennis te nemen van de evangeliebeginselen en die vervolgens na te leven. De geesten in het paradijs onderwijzen de geesten in de gevangenis (zie LV 138).

Paradijs

Volgens de profeet Alma rusten de rechtvaardige geesten uit van hun aardse zorg en droefenis. Maar ze doen wel het werk van de Heer. President Joseph F. Smith heeft in een visioen gezien dat Jezus Christus onmiddellijk na zijn kruisiging een bezoek aan de rechtvaardigen in de geestenwereld heeft gebracht. Hij benoemde boodschappers, verleende hun macht en gezag, en machtigde hen om 'uit te gaan en het licht van het evangelie aan hen te brengen die zich in de duisternis bevonden' (LV 138:30).

De kerk is in de geestenwereld aanwezig en priesterschapsdragers blijven hun plichten daar uitvoeren (zie LV 138:30). President Wilford Woodruff heeft gezegd: 'Hetzelfde priesterschap bestaat aan de andere kant van de sluier. (...) Iedere apostel, zeventiger, ouderling enzovoort, die in geloof is gestorven, begint aan zijn bediening, zodra hij zich aan de andere zijde van het graf bevindt' (*Deseret News*, 25 januari 1882, p. 818).

Ook zijn de familiebetrekkingen belangrijk. President Jedediah M. Grant, raadgever van Brigham Young, zag de geestenwereld en beschreef aan Heber C. Kimball hoe het daar georganiseerd was: 'Hij zei dat de mensen die hij daar zag in familieverband waren georganiseerd. (...) Hij zei: "Toen ik naar de families keek, zag ik

Voer de leerkracht: Om de deelnemers aan de les de verschillen tussen het paradijs en de gevangenis duidelijk te maken, kunt u overwegen om op het bord of op een groot vel papier middenin een verticale streep te trekken, zodat er twee kolommen ontstaan. Bovenaan de eerste kolom zet u *Staat van de rechtvaardigen*. Bovenaan de andere kolom zet u *Staat van de goddelozen*. Vraag de deelnemers elke staat in de geestenwereld te beschrijven op basis van wat ze in deze paragraaf lezen. Vat hun antwoorden samen in de desbetreffende kolom.

dat sommige niet compleet waren, (...) want ik zag families die niet werd toegestaan om bij elkaar te wonen, omdat ze hun roeping hier niet hadden geëerd” (*Deseret News*, 10 december 1856, pp. 316–317).

Gevangenis in de geestenwereld

De apostel Petrus verwees naar de nasterfelijke geestenwereld als zijnde een gevangenis, wat het voor sommigen is (zie 1 Petrus 3:18–20). In de gevangenis bevinden zich de geesten die het evangelie van Jezus Christus nog niet aanvaard hebben. Deze geesten hebben hun keuzevrijheid en kunnen door zowel goed als kwaad verlokkt worden. Als ze het evangelie aanvaardden en de verordeningen die voor hen in de tempel worden gedaan, mogen zij de gevangenis verlaten en in het paradijs wonen.

In de geestenwereld bevinden zich ook de mensen die het evangelie verwierpen toen het aan hen werd gepredikt, hetzij op aarde of later in de gevangenis in de geestenwereld. Deze geesten bevinden zich in een toestand die hel wordt genoemd. Zij hebben zich van de barmhartigheid van Jezus Christus afgekeerd, die heeft gezegd: ‘Zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren; maar als zij zich niet bekeren, moeten zij lijden zoals Ik; welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden’ (LV 19:16–18). Als zij voor hun zonde hebben geleden, zal hun worden toegestaan, dankzij de verzoening van Jezus Christus, om de laagste graad van heerlijkheid te beërven, namelijk het telestiale koninkrijk.

- Hoe komen de omstandigheden in de geestenwereld overeen met de omstandigheden in dit leven?

Aanvullende teksten

- 1 Petrus 4:6 (evangelie gepredikt aan de doden)
- Mozes 7:37–39 (geestenwereld gecreëerd voor de goddelozen)
- LV 76 (openbaring over de drie koninkrijken van heerlijkheid)
- Lucas 16:19–31 (lot van bedelaar en rijke in de geestenwereld)

De vergadering van het huis Israëls

Hoofdstuk 42

Het huis van Israël is Gods verbondsvolk

- Welke verantwoordelijkheid heeft Gods verbondsvolk jegens de naties van de wereld?

Jakob was een groot profeet die honderden jaren voor de tijd van Christus leefde. Daar Jakob getrouw was, gaf de Heer hem de naam Israël, die betekent 'hij die met God overwint' of 'laat God overwinnen' (Bible Dictionary, 'Israel', p. 708). Jakob had twaalf zoons. Deze zoons en hun gezinnen werden bekend als de twaalf stammen van Israël, ofwel Israëlieten (zie Genesis 49:28).

Jakob was een kleinzoon van Abraham. De Heer sloot een eeuwigdurend verbond met Abraham, dat Hij hernieuwde met Isaak en met Jakob en zijn kinderen (zie hoofdstuk 15 in dit boek; zie ook de afbeelding in dit hoofdstuk van Jakob die zijn zoons zegent). God beloofde de Israëlieten dat zij zijn verbondsvolk waren zo lang zij zijn geboden gehoorzaamden (zie Deuteronomium 28:9–10). Ze zouden een zegen zijn voor alle naties van de wereld door het evangelie en het priesterschap aan hen te brengen (zie Abraham 2:9–11). Aldus zouden zij hun verbond met God nakomen en Hij zijn verbond met hen.

Het huis van Israël werd verstrooid

Steeds weer waarschuwden de profeten Gods het huis van Israël wat er zou gebeuren als ze de geboden verwierpen. Mozes profeteerde: 'De Here zal u verstrooien onder alle natiën van het ene einde der aarde tot het andere' (Deuteronomium 28:64).

Ondanks deze waarschuwing overtraden de Israëlieten de geboden van God voortdurend. Ze vochten onder elkaar en vielen uiteen in twee koninkrijken: het noordelijke koninkrijk, het koninkrijk Israël genaamd, en het zuidelijke koninkrijk, het koninkrijk Juda genaamd. Tien van de twaalf stammen van Israël woonden in het noordelijke koninkrijk. In een oorlog werden zij overwonnen door hun vijanden en in ballingschap weggevoerd. Sommigen wisten naar de landen in het noorden te ontsnappen en zijn sindsdien spoorloos verdwenen.

Ongeveer honderd jaar na de verovering van het noordelijke koninkrijk, onderging het zuidelijke koninkrijk hetzelfde lot. De hoofdstad Jeruzalem werd in 586 v.c verwoest, en veel mensen uit de twee overgebleven stammen van Israël werden gevankelijk weggevoerd. Later keerde een klein deel van die stammen terug om Jeruzalem te herbouwen. Voordat Jeruzalem werd verwoest, verlieten Levi en zijn gezin, die deel uitmaakten van het huis van Israël, de stad om zich in Amerika te vestigen.

Na de tijd van Christus werd Jeruzalem nogmaals verwoest, dit keer door Romeinse soldaten. De Joden werden over een groot deel van de wereld verstrooid. Tegenwoordig vinden we de Israëlieten terug in alle landen van de wereld. Veel van die mensen weten niet dat zij afstammen van het oude huis van Israël.

- Welke zegeningen zijn Gods kinderen ten deel gevallen, doordat zijn verbondsvolk over de aarde is verstrooid?

Het huis van Israël moet worden vergaderd

- Waarom wil de Heer dat zijn volk wordt vergaderd?
- Hoe zal het huis van Israël worden vergaderd?

De Heer heeft beloofd dat zijn verbondsvolk eens zal worden vergaderd: 'Ik zal de rest van mijn schapen verzamelen uit al de landen waarheen Ik ze heb verdreven' (Jeremia 23:3).

God vergadert zijn kinderen door middel van het zendingswerk. Wanneer mensen kennis van Christus nemen, de heilsverordeningen ontvangen en de daaraan gekoppelde verbonden nakomen,

worden zij 'de kinderen van het verbond' (3 Nephi 20:26). Hij heeft belangrijke redenen voor de vergadering van zijn kinderen. Hij vergadert ze, zodat zij bekendragen met de leringen van het evangelie en zich kunnen voorbereiden op hun ontmoeting met de Heiland bij zijn wederkomst. Hij vergadert ze, zodat ze tempels zullen bouwen en heilige verordeningen voor hun voorouders zullen verrichten die niets van het evangelie afwisten. Hij vergadert ze, zodat zij elkaar kunnen sterken en zich in het evangelie verenigen, tot bescherming tegen de slechte invloeden in de wereld. Hij vergadert ze ook, zodat ze het evangelie aan anderen kunnen vertellen.

De macht en het gezag om leiding te geven aan het werk van de vergadering van het huis Israëls is in 1836 in de Kirtlandtempel door de profeet Mozes aan Joseph Smith verleend (zie LV 110:11). Sinds die tijd heeft iedere profeet de sleutels van de vergadering van het huis Israëls in zijn bezit, en deze vergadering is een belangrijk onderdeel van ons kerkwerk. Het verbondsvolk wordt nu vergaderd, doordat zij het herstelde evangelie aanvaardden en de God van Abraham, Isaak en Jakob dienen (zie Deuteronomium 30:1–5).

De Israëlieten worden eerst geestelijk en daarna fysiek vergaderd. Zij worden geestelijk vergaderd wanneer zij lid worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en heilige verbonden sluiten en nakomen. Deze geestelijke vergadering is in de tijd van de profeet Joseph Smith begonnen en duurt in deze tijd over de hele wereld voort. De bekeerlingen tot de kerk zijn Israëlieten, door rechtstreekse afstamming of door adoptie. Zij behoren tot de familie van Abraham en Jakob (zie Abraham 2:9–11; Galaten 3:26–29).

President Joseph Fielding Smith heeft gezegd: 'Er zijn veel naties vertegenwoordigd in de (...) kerk. (...) Zij zijn toegetreten omdat de Geest des Heren op hen rustte; (...) zij ontvingen de *geest van vergadering* en gaven alles op in het belang van het evangelie' (*Doctrines of Salvation*, verzameld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 3, p. 256; cursivering in origineel).

De fysieke vergadering van Israël houdt in dat het verbondsvolk 'huiswaarts [zal] worden vergaderd naar hun erflanden en in al hun

landen van beloften [zal] worden gevestigd' (2 Nephi 9:2). De stammen van Efraïm en Manasse zullen in Amerika worden vergaderd. De stam Juda zal naar de stad Jeruzalem en de omliggende streken terugkeren. De tien verloren stammen ontvangen de hun beloofde zegeningen van de stam Efraïm (zie LV 133:26–34).

Toen de kerk in de kinderschoenen stond, kregen de heiligen de aanwijzing om zich in Ohio te vergaderen, daarna in Missouri, en vervolgens in de Salt Lake Valley. Tegenwoordig hebben de hedendaagse profeten verklaard dat de kerkleden het koninkrijk Gods in hun eigen land behoren op te bouwen. Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd: 'De keuze om tot Christus te komen is geen kwestie van woonplaats; het is een kwestie van persoonlijke toewijding. Mensen kunnen 'tot de kennis worden gebracht van de Heer' [3 Nephi 20:13] zonder dat ze daar hun vaderland voor hoeven te verlaten. Het klopt dat in de begindagen van de kerk bekeering vaak ook emigratie inhield. Maar nu vindt de vergadering in elk land plaats. (...) De vergaderplaats van de Braziliaanse heiligen is in Brazilië; de vergaderplaats van de Nigeriaanse heiligen is in Nigeria; de vergaderplaats voor de Koreaanse heiligen is in Korea enzovoort. Zion is de 'reinen van hart'. [LV 97:21.] Zion is waar er rechtschapen heiligen zijn.' (*Liahona*, november 2006, p. 81.)

De fysieke vergadering van Israël zal nog over de wederkomst van de Heiland heen tot in het millennium voortduren (zie Matteüs naar Joseph Smith 1:37). Dan zal de belofte van de Heer in vervulling gaan:

'Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat niet meer zal gezegd worden: Zo waar de Here leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft gebracht,

'Maar veeleer: Zo waar de Here leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat Ik aan hun vaders gegeven had' (Jeremia 16:14–15).

- In welke opzichten bent u, doordat u tot het verbondsvolk Gods behoort, geestelijk vergaderd?

- Op welke manieren hebt u deelgenomen aan de vergadering van anderen?

Aanvullende teksten

- Genesis 17:1–8 (Gods verbond met Abraham)
- Romeinen 9:4–8; Galaten 3:29 (wie Jezus Christus en zijn woord volgen zijn de kinderen van het verbond)
- 2 Nephi 30:2; Mosiah 5:10–11 (wie zich bekeren, de profeten volgen en geloof hebben in Jezus Christus gaan deel uitmaken van het verbondsvolk Gods)
- 2 Koningen 17 (noordelijke koninkrijk weggevoerd)
- 2 Kronieken 36:11–20 (zuidelijke koninkrijk weggevoerd)
- Jakobus 1:1 (twaalf stammen verstrooid)
- 1 Nephi 10:12–13 (Nephitische migratie maakte deel uit van de verstrooiing)
- Jeremia 3:14–18 (één uit een stad, twee uit een gezin)
- Ezechiël 20:33–36 (Israël zal uit alle landen vergaderd worden)
- 3 Ezechiël 20:29–46 (Joden zullen naar Jeruzalem vergaderd worden)
- 1 Nephi 15:13–18; 3 Nephi 21:26–29 (vergadering begint met de herstelling van het evangelie)
- LV 38:31–33 (verbondsvolk Gods zal worden gered)
- Jesaja 11:11–13 (de Heer zal zijn volk terughalen)
- Openbaring 18:4–8 (een stem zal de vergadering verkondigen)
- LV 133:6–15 (andere volken naar Zion, Joden naar Jeruzalem)

Voor de leerkracht: Als de deelnemers aan de les vertellen over hun bekering tot het herstelde evangelie van Jezus Christus, vertellen zij over hun geestelijke vergadering. Overweeg een paar mensen van tevoren te vragen om over hun bekering tot het evangelie te vertellen.

Tekenen van de wederkomst

Hoofdstuk 43

Jezus Christus zal op aarde terugkeren

- Wat zijn zoal de tekenen van de wederkomst?

De Heiland heeft tegen Joseph Smith gezegd: 'Ik zal Mijzelf met macht en grote heerlijkheid openbaren vanuit de hemel met al zijn heerscharen, en duizend jaar lang in gerechtigheid bij de mensen op aarde wonen, en de goddelozen zullen niet standhouden' (LV 29:11; zie ook de hoofdstukken 44 en 45 in dit boek). Jezus heeft gezegd dat bepaalde tekenen en gebeurtenissen ons zullen waarschuwen dat het ogenblik van zijn wederkomst nabij is.

Al duizenden jaren kijken de volgelingen van Jezus Christus uit naar de wederkomst als een tijd van vrede en vreugde. Maar voordat de Heiland komt, zullen de mensen op aarde grote problemen en rampen ondervinden. Onze hemelse Vader wil dat we voorbereid zijn op die moeilijkheden. Hij verwacht ook van ons dat we geestelijk klaar zijn als de Heiland in zijn heerlijkheid komt. Daarom heeft Hij ons tekenen gegeven, gebeurtenissen die aangeven wanneer de tijd van zijn wederkomst nabij is. Door de eeuwen heen heeft God die tekenen aan zijn profeten geopenbaard. Hij heeft gezegd dat alle toegewijde volgelingen van Christus zullen weten om welke tekenen het gaat en zullen uitzien naar die tekenen (zie LV 45:39). Als we gehoorzaam en getrouw zijn, zullen we de Schrift bestuderen en de tekenen kennen.

Voor de leerkracht: Wijs aan iedere deelnemer aan de les een of twee van de tekenen die in dit hoofdstuk worden besproken toe (in grote klassen kunnen sommige tekenen aan meerdere personen worden toegewezen). Geef ze de tijd om de informatie over die tekenen te bestuderen en na te denken over hoe die tegenwoordig in vervulling gaan. Laat ze dan hun inzichten aan de anderen vertellen.

Bepaalde tekenen die aan de wederkomst van Jezus Christus voorafgaan, zijn of worden nu vervuld. Andere zullen in de toekomst in vervulling gaan.

Godeloosheid, oorlogen en beroering

Veel tekenen zijn angstaanjagend en verschrikkelijk. De profeten hebben gewaarschuwd dat er op aarde grote beroering, goddeloosheid, oorlogen en lijden zullen zijn. De profeet Daniël heeft gezegd dat de tijd die vooraf gaat aan de wederkomst een tijd van grote benauwdheid zal zijn, zoals de wereld nog nooit gekend heeft (zie Daniël 12:1). De Heer heeft gezegd: 'De liefde der mensen zal verkillen, en de ongerechtigheid zal overvloedig worden' (LV 45:27). 'En alle dingen zullen in beroering zijn; en (...) alle mensen zullen door vrees bevangen worden' (LV 88:91). We kunnen aardbevingen, ziekte, hongersnood, grote stormen, bliksemschichten en donderslagen verwachten (zie Matteüs 24:7; LV 88:90). Hagelstormen zullen de gewassen vernietigen (zie LV 29:16).

Jezus vertelde zijn discipelen dat er vele oorlogen zouden zijn: 'Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. (...) Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk' (Matteüs 24:6-7). De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Maar (...) wees niet ontmoedigd als we over zware tijden spreken, want die zullen spoedig aanbreken, want zwaard, hongersnood en pestilenties naderen snel. Er zullen grote verwoestingen op de aarde zijn, want u moet niet denken dat ook maar een jota of tittel van de profetieën van alle heilige profeten niet in vervulling zal gaan, en er zijn er nog vele die nog in vervulling moeten gaan' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 271).

Veel van die tekenen gaan nu in vervulling. Overall heerst goddeloosheid. Naties zijn voortdurend in oorlog. Er gebeuren aardbevingen en andere rampen. Veel mensen hebben te lijden onder verwoestende stormen, droogte, honger en ziekte. We kunnen er van uitgaan dat die rampen vóór de komst van de Heer in heftigheid zullen toenemen.

Niet alle gebeurtenissen die voorafgaan aan de wederkomst zijn echter verschrikkelijk. Vele houden vreugde voor de wereld in.

De herstelling van het evangelie

De Heer heeft gezegd: '[Er] zal onder hen, die in duisternis verkeren, een licht te voorschijn komen, en het zal de volheid van mijn evangelie zijn' (LV 45:28). Profeten vanouds voorzegden de herstelling van het evangelie. De apostel Johannes zag dat het evangelie door een engel hersteld zou worden (zie Openbaring 14:6-7). In vervulling van deze profetie hebben de engel Moroni en andere hemelse bezoekers het evangelie van Jezus Christus aan Joseph Smith gebracht.

Het Boek van Mormon ziet het daglicht

De Heer vertelde de Nephieten over een ander teken: hun afstammelingen zouden het Boek van Mormon hebben (zie 3 Nephi 21). In oudtestamentische tijden voorzagen de profeten Jesaja en Ezechiël de komst van het Boek van Mormon (zie Jesaja 29:4-18; Ezechiël 37:16-20). Die profetieën gaan nu in vervulling. Het Boek van Mormon is gekomen en wordt over de hele wereld verspreid.

Het evangelie aan de hele wereld gepredikt

Een ander teken van de laatste dagen is dat het 'evangelie van het Koninkrijk in de gehele wereld gepredikt [zal] worden als een getuigenis voor alle volken' (Matteüs 24:14; Matteüs naar Joseph Smith 1:31). Alle mensen zullen de volheid van het evangelie in hun eigen taal horen (zie LV 90:11). Vanaf de herstelling van de kerk hebben zendelingen het evangelie gepredikt. Die zendingstijver heeft zich uitgebreid en nu zijn er tienduizenden zendelingen die in veel talen en in veel landen het evangelie prediken. Vóór de wederkomst en gedurende het millennium zal de Heer middelen verschaffen om de waarheid tot alle naties te brengen.

De komst van Elia

De profeet Maleachi heeft geprofeteerd dat de profeet Elia vóór de wederkomst van de Heer terug naar de aarde zou worden

gestuurd. Elia zou de verzegelingsmacht herstellen, zodat gezinnen konden worden verzegeld. Hij zou de mensen ook inspireren met aandacht voor hun voorouders en afstammelingen. (Zie Maleachi 4:5–6; LV 2.) De profeet Elia is in april 1836 aan Joseph Smith verschenen. Sindsdien is de interesse in genealogie en familiegeschiedenis beduidend toegenomen. Wij kunnen nu ook verzegelingsverordeningen voor de levenden en de doden verrichten in de tempel.

Lehi's afstammelingen zullen een groot volk worden

De Heer heeft gezegd dat de Lamanieten vlak voor zijn komst een rechtschapen en gerespecteerd volk zouden worden. Hij sprak: 'Voordat de grote dag des Heren komt, [zullen] de Lamanieten [...] bloeien als een roos' (LV 49:24). Grote aantallen van Lehi's afstammelingen ontvangen nu de zegeningen van het evangelie.

Bouw van het nieuwe Jeruzalem

Vlak vóór de komst van Jezus Christus zullen de getrouwe heiligen een stad van gerechtigheid bouwen, een stad van God, het nieuwe Jeruzalem genaamd. Jezus Christus zal daar regeren. (Zie 3 Nephi 21:23–25; Mozes 7:62–64; Geloofsartikelen 1:10.) De Heer heeft bekendgemaakt dat de stad in de staat Missouri in de Verenigde Staten zal worden gebouwd (zie LV 84:2–3).

Dat zijn nog maar een paar van de tekenen die de Heer ons heeft gegeven. In de Schriften staan er nog veel meer.

- Welk bewijzen ziet u dat de tekenen in vervulling gaan?

De tekenen des tijds kennen, kan ons helpen

- Hoe kunnen we onze kalmte en vrede bewaren, hoewel sommige tekenen beangstigend en verschrikkelijk zijn?

Over zijn wederkomst heeft de Heer gezegd: 'Van die dag of van die ure weet niemand, ook de engelen in de hemel niet' (LV 49:7). Hij onderwees dat met de gelijkenis van de vijgenboom. Hij zei dat als we zien dat de bladeren van een vijgenboom uitspruiten, we daaraan kunnen zien dat de zomer nabij is. Evenzo, als we de

tekenen zien die in de Schrift worden besproken, weten we dat zijn komst nabij is. (Zie Matteüs 24:32–33.)

De Heer geeft deze tekenen om ons van dienst te zijn. We kunnen ons leven op orde brengen en onszelf en ons gezin voorbereiden op datgene wat ons nog te wachten staat.

We zijn voor rampen gewaarschuwd en ons is gezegd ons daarop voor te bereiden, maar we kunnen ook uitkijken naar de komst van de Heiland en ons verheugen. De Heer heeft gezegd: ‘Weest niet verontrust, want wanneer al deze dingen geschieden, zult gij weten dat de beloften die u zijn gedaan, vervuld zullen worden’ (LV 45:35). Hij zei dat de rechtvaardigen niet zullen worden vernietigd bij zijn komst, maar de dag zullen verdragen. ‘En de aarde zal hun tot een erfenis worden gegeven; (...) en hun kinderen zullen zonder zonde opgroeien (...). Want de Heer zal in hun midden zijn en zijn heerlijkheid zal op hen zijn en Hij zal hun koning zijn en hun wetgever’ (LV 45:57–59).

Aanvullende teksten

- 1 Korintiërs 15:22–28 (het einde komt; de dood is niet meer)
- Matteüs 16:1–4 (tekenen des tijds onderkennen)
- Matteüs 24; LV 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; Matteüs naar Joseph Smith 1 (tekenen van de wederkomst)
- 1 Tessalonicenzen 5:1–6 (let op de tekenen en bereid u voor)
- LV 38:30 (wie is voorbereid hoeft niet te vrezen)
- LV 68:11 (we kunnen de tekenen herkennen)

De wederkomst van Jezus Christus

Hoofdstuk 44

Uitzien naar de wederkomst van de Heiland

Veertig dagen na zijn opstanding waren Jezus en zijn apostelen op de Olijfberg bijeengekomen. Voor Jezus was de tijd gekomen om de aarde te verlaten. Hij was klaar met al het werk dat Hij toen te doen had. Hij ging terug naar onze hemelse Vader in afwachting van zijn wederkomst.

Nadat Hij zijn apostelen aanwijzingen had gegeven, voer Jezus de hemel in. Toen de apostelen de hemelen in keken, stonden er twee engelen bij hen die zeiden: ‘Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen’ (Handelingen 1:11).

Vanaf die tijd tot op heden zien de volgelingen van Jezus Christus uit naar de wederkomst.

Wat zal Jezus doen als Hij wederkomt?

Als Jezus Christus op aarde terugkeert, zal Hij het volgende doen:

1. *Hij zal de aarde reinigen.* Als Jezus wederkeert, zal Hij in macht en grote heerlijkheid komen. Alle goddelozen zullen worden verteerd. Alles wat verdorven is, zal worden verbrand en de aarde zal worden gereinigd (zie LV 101:24–25).
2. *Hij zal zijn volk oordelen.* Als Jezus wederkeert, zal Hij alle naties oordelen en de rechtvaardigen van de goddelozen

Voor de leerkracht: Overweeg iedere deelnemer aan de les een van de vijf genummerde punten in dit hoofdstuk toe te wijzen. Laat ieder voor zich aan zijn of haar punt, met inbegrip van de schriftteksten, werken. Vraag eenieder vervolgens om te vertellen wat ze hebben geleerd.

scheiden (zie Matteüs 25:31–46; zie ook hoofdstuk 46 in dit boek). Johannes de Openbaarder heeft dit oordeel beschreven: ‘En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, (...) en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang.’ De goddelozen die hij zag ‘werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren’ (Openbaring 20:4–5; zie ook LV 88:95–98).

3. *Hij zal het millennium inluiden.* Het millennium is de periode van duizend jaar waarin Jezus op aarde zal regeren. De rechtvaardigen zullen worden opgenomen om Jezus bij zijn komst tegemoet te gaan (zie LV 88:96). Zijn komst luidt het millenniaanse bestuur in. (Zie hoofdstuk 45 in dit boek.)

President Brigham Young heeft gezegd:

‘In het duizendjarige rijk, wanneer het koninkrijk van God in macht, heerlijkheid en volmaaktheid op aarde wordt gevestigd, en de heerschappij der goddelozen, die zo lang de overhand heeft gehad, wordt overwonnen, zullen de heiligen Gods het voorrecht hebben hun tempels te bouwen en die binnen te gaan, waardoor ze, als het ware, zuilen in de tempels van God worden [zie Openbaring 3:12], en ze zullen [het tempelwerk] voor hun doden verrichten. Dan zullen we onze vrienden naderbij zien komen, en misschien enkelen die we hier hebben gekend. (...) En we zullen openbaringen krijgen om onze voorouders te kennen, helemaal terug tot vader Adam en moeder Eva, en we zullen de tempels Gods binnengaan en het werk voor hen verrichten. Dan zullen [kinderen] aan [ouders] worden verzegeld totdat de keten tot Adam terug volkomen is gemaakt, zodat er een volmaakte keten van priesterschap zal zijn vanaf Adam tot aan het slottoneel’ (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], pp. 333–334).

4. *Hij zal de eerste opstanding afronden.* Wie het voorrecht hebben verkregen om voort te komen in de opstanding der rechtvaardigen, zullen uit hun graf herrijzen. Zij zullen worden

opgenomen om de Heiland tegemoet te gaan terwijl Hij uit de hemel neerdaalt. (Zie LV 88:97–98.)

Toen Jezus Christus uit de dood opstond, stonden ook andere rechtschapenen op. Zij verschenen in Jeruzalem en ook op het Amerikaanse continent. (Zie Matteüs 27:52–53; 3 Nephi 23:9–10.) Dat was het begin van de eerste opstanding. Sindsdien zijn er nog wat mensen uit de dood opgestaan. Wie al zijn opgestaan en wie ten tijde van zijn wederkomst zullen opstaan, zullen allen de heerlijkheid van het celestiale koninkrijk beërven (zie LV 76:50–70).

Na de opstanding van wie de celestiale heerlijkheid beërven, zal een andere groep een opstanding te beurt vallen: zij die een terrestriale heerlijkheid ontvangen. Wanneer al die mensen zijn opgestaan, is de eerste opstanding afgerond.

De goddelozen die ten tijde van de wederkomst des Heren leven, zullen in het vlees worden verteerd. Zij zullen, samen met de goddelozen die al waren gestorven, moeten wachten tot de laatste opstanding. Alle overgebleven doden zullen herrijzen om God te ontmoeten. Zij beërven of het telestiale koninkrijk of worden in de buitenste duisternis uitgeworpen (zie LV 76:32–33, 81–112).

5. *Hij zal zijn rechtmatige positie als Koning van hemel en aarde op Zich nemen.* Als Jezus komt, zal Hij zijn koninkrijk op aarde vestigen. De kerk zal deel uitmaken van dat koninkrijk. Hij zal duizend jaar in vrede over alle mensen op aarde regeren.

Toen Jezus Christus de eerste keer op aarde kwam, kwam Hij niet in heerlijkheid. Hij werd in een schamele stal geboren en in een kribbe met stro gelegd. Hij kwam niet met grote legers, zoals de Joden van hun Verlosser hadden verwacht. In plaats daarvan kwam Hij om hun te leren ‘Hebt uw vijanden lief (...) doet goed aan hen die u haten, en bidt voor wie u vervolgen’ (Matteüs 5:44). Hij werd verworpen en gekruisigd. Maar bij zijn wederkomst zal Hij niet worden verworpen, ‘want ieder oor zal het horen en iedere knie zal zich buigen, en iedere tong zal belijden’ dat Jezus de Christus is (LV 88:104). Hij zal worden

begroet als ‘de Here der heren en de Koning der koningen’ (Openbaring 17:14). Hij zal ‘Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst’ worden genoemd (Jesaja 9:5).

- Wat zijn uw gedachten en gevoelens over de gebeurtenissen rond de wederkomst?

Hoe zullen we weten dat de komst van de Heiland nabij is?

Toen Jezus Christus werd geboren, wisten zeer weinig mensen dat de Heiland van de wereld was gekomen. Bij zijn wederkomst zal er geen twijfel zijn over wie Hij is. Niemand weet het precieze tijdstip van zijn wederkomst. ‘Doch van die dag en van die ure weet niemand, ook de engelen der hemelen niet, (...) maar de Vader alleen’ (Matteüs 24:36; zie ook LV 49:7).

De Heer heeft een gelijkenis gegeven om ons een idee te geven van de tijd van zijn komst:

‘Leert dan van de vijgenboom deze les: Wanneer zijn hout reeds week wordt en de bladeren doet uitspruiten, weet gij daaraan, dat de zomer nabij is.

‘Zo moet gij ook, wanneer gij dit ziet geschieden, weten, dat het nabij is, voor de deur’ (Marcus 13:28–29).

De Heer heeft ons ook een paar tekenen gegeven om ons te laten weten dat zijn komst aanstaande is. Na die tekenen te hebben besproken, gaf Hij deze waarschuwing:

Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt. (...)

‘(...) Weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen’ (Matteüs 24:42, 44).

Voor meer informatie over hoe u kunt weten dat Jezus’ wederkomst nabij is, raadpleegt u hoofdstuk 43 in dit boek.

Hoe kunnen wij klaar zijn wanneer de Heiland komt?

We kunnen ons het beste voorbereiden op Jezus’ wederkomst door de leringen van het evangelie te omarmen en deel van ons leven te maken. We behoren elke dag zo goed mogelijk te leven, zoals

Jezus de mensen leerde toen Hij op aarde was. We kunnen acht slaan op de raad van de profeet en die opvolgen. We kunnen zo leven dat we de leiding van de Heilige Geest waardig zijn. Dan kunnen we zonder angst uitzien naar Jezus' wederkomst, dan kunnen we ons erin verheugen. De Heer heeft gezegd: 'Vreest niet, kleine kudde, het koninkrijk is van u totdat Ik kom. Zie, Ik kom spoedig. Ja, amen' (LV 35:27).

- Waarom dienen we ons bezig te houden met onze voorbereiding en niet met het precieze tijdstip van de wederkomst?

Aanvullende teksten

- Johannes 14:2–3; Matteüs 26:64 (Jezus zal plek bereiden en terugkeren)
- Maleachi 3:2–3; 4:1; LV 64:23–24 (de aarde zal worden verbrand)
- LV 133:41–51 (de goddelozen zullen verteerd worden)
- Matteüs 13:40–43 (het oordeel voorzegd)
- 1 Korintiërs 15:40–42; LV 76; 88:17–35 (koninkrijken van heerlijkheid)
- LV 43:29–30; 29:11 (Jezus' wederkomst zal het millennium inluiden)
- Geloofsartikelen 1:10 (Jezus zal regeren)
- Alma 11:43–44; 40:23 (de opstanding uitgelegd)
- LV 88:96–98 (de doden zullen opstaan)
- Zacharia 14:9; Openbaring 11:15; 1 Nephi 22:24–26 (Jezus zal als Koning regeren)

Het millennium

Hoofdstuk 45

Mensen op aarde in het millennium

- Wie zullen er in het millennium op aarde zijn?

De wederkomst van Jezus Christus zal op aarde duizend jaar van vrede, liefde en vreugde inluiden. Die periode van duizend jaar wordt het millennium genoemd. De Schriften en de profeten maken duidelijk hoe het zal zijn om in het millennium op aarde te zijn.

Daar de goddelozen bij Jezus' wederkomst worden vernietigd, zullen er aan het begin van het millennium alleen rechtschapen mensen op aarde zijn. Het zijn de mensen die deugdzzaam en eerlijk leven. Deze mensen zullen het terestriale of celestiale koninkrijk beërven.

In het millennium zijn er nog steeds stervelingen op aarde, en zij zullen kinderen krijgen zoals wij nu (zie LV 45:58). Joseph Smith heeft gezegd dat onsterfelijken de aarde veelvuldig zullen bezoeken. Deze onsterfelijken zullen helpen met het bestuur en andere zaken. (Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], p. 268.)

Mensen hebben nog steeds hun keuzevrijheid en het staat hun vrij om in hun religie en ideeën te geloven. Uiteindelijk zal iedereen belijden dat Jezus Christus de Verlosser is.

In het millennium zal Christus 'persoonlijk op aarde [...] regeren' (Geloofsartikelen 1:10). Joseph Smith heeft uitgelegd dat Jezus 'de heiligen zal regeren en zal neerdalen en instructie geven' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 277).

Voor de leerkracht: Het onderwerp millennium brengt mensen er soms toe om ideeën teponeren die niet worden gestaafd door de Schrift of de leringen van de hedendaagse profeten. Let erop dat u dat in deze les niet toelaat.

Het werk van de kerk in het millennium

- Welke twee belangrijke werkzaamheden worden er in het millennium verricht?

De leden van de kerk hebben in het millennium twee belangrijke werken te doen: tempelwerk en zendingswerk. Tempelwerk omvat de verordeningen die noodzakelijk zijn voor de verhoging. Dat zijn de doop, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest, en de tempelverordeningen — de begiftiging, het tempelhuwelijk, en de verzegeling van het gezin.

Veel mensen zijn overleden zonder die verordeningen te hebben ontvangen. De mensen op aarde moeten die verordeningen voor hen verrichten. Dit wordt nu verricht in de tempels van de Heer. Er is te veel werk te doen om dat vóór het millennium gedaan te krijgen, bijgevolg wordt het in het millennium afgerond. We zullen daarbij hulp krijgen van herrezen wezens om de fouten in ons genealogisch onderzoek te corrigeren. Ze zullen ons helpen om de gegevens te vinden die we nodig hebben om onze onderzoek af te ronden. (zie Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 2, pp. 251–252.)

Het andere belangrijke werk in het millennium zal zendingswerk zijn. Het evangelie zal met grote macht aan alle mensen worden geleerd. Uiteindelijk zal er geen noodzaak meer zijn om elkaar in de eerste beginselen van het evangelie te onderwijzen, ‘want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des Heren’ (Jeremia 31:34).

- Hoe kunnen we ons nu op het werk in het millennium voorbereiden?

Omstandigheden in het millennium

- Op welke manieren zal het leven in het millennium verschillen van het leven nu?

De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat de aarde in het millennium ‘zal worden vernieuwd en haar paradisijselijke heerlijkheid zal ontvangen’ (Geloofsartikelen 1:10).

Satan gebonden

In het millennium zal Satan gebonden zijn. Dat betekent dat hij geen macht zal hebben om de mensen die dan leven in verleiding te brengen (zie LV 101:28). De 'kinderen zullen zonder zonde opgroeien tot behoudenis' (LV 45:58). 'Wegens de rechtvaardigheid van [Gods] volk heeft Satan geen macht; daarom kan hij vele jaren lang niet worden losgelaten; want hij heeft geen macht over het hart der mensen, want zij verblijven in rechtvaardigheid, en de Heilige Israëls regeert' (1 Nephi 22:26).

Vrede op aarde

In het millennium zullen er geen oorlogen zijn. Mensen leven in vrede en harmonie met elkaar. Voorwerpen die voor oorlog werden gebruikt, zullen voor nuttige doeleinden worden omgebouwd. 'Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren' (Jesaja 2:4; zie ook Jesaja 11:6-7; LV 101:26).

Rechtvaardig bestuur

President John Taylor heeft gezegd: 'De Heer zal de Koning op aarde zijn, en Hij zal heerschappij over alle mensen hebben. Ieder land onder de hemelen zal zijn gezag moeten erkennen en voor zijn scepter buigen. Wie Hem rechtschapen dienen, zullen met God en Jezus communiceren, door engelen bediend worden en het verleden, het heden en de toekomst kennen. En andere mensen, die zijn wetten misschien niet helemaal gehoorzamen, en niet al zijn verbonden ontvangen, zullen dan zijn heerschappij ook volledig moeten aanvaarden. Want het zal de heerschappij van God op aarde zijn. Hij zal zijn wetten opleggen en van de verschillende landen op aarde gehoorzaamheid eisen, wat zijn wettelijk recht is' (*Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* [2001], p. 225).

Geen dood

In het millennium zal geen dood zijn zoals wij die kennen. Als mensen oud zijn geworden, zullen ze niet sterven en worden

begraven. In plaats daarvan zullen ze ‘in een oogwenk’ worden veranderd van hun sterfelijke staat in een onsterfelijke staat. (Zie LV 63:51; 101:29–31.)

Alles geopenbaard

Sommige waarheden zijn niet aan ons geopenbaard. Dat alles zal in het millennium worden geopenbaard. De Heer heeft gezegd dat Hij ‘alle dingen [zal] openbaren — dingen die voorbij zijn gegaan en verborgen dingen die geen mens geweten heeft, dingen van de aarde, waardoor zij is gemaakt en het doel en de bestemming daarvan — dingen die hoogst waardevol zijn, dingen die boven zijn en dingen die beneden zijn, dingen die in de aarde zijn en op de aarde en in de hemel’ (LV 101:32–34).

Het leven in het millennium

In veel opzichten zal het leven in het millennium veel weg hebben van het leven nu, behalve dat alles in rechtvaardigheid zal gebeuren. De mensen zullen eten en drinken en zich kleden. (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], p. 333.) Men zal blijven zaaien en oogsten en huizen bouwen (zie Jesaja 65:21).

- Wat zijn uw gedachten en gevoelens over de omstandigheden die in het millennium zullen bestaan?

Een laatste conflict na het millennium

- Wat zal de uiteindelijke bestemming van de aarde zijn?

Aan het eind van de duizend jaar, wordt Satan nog een korte tijd vrijgelaten. Sommige mensen zullen onze hemelse Vader de rug toekeren. Satan zal zijn legers bijeenbrengen en Michaël (Adam) zijn hemelscharen. In dit grote conflict zullen Satan en zijn volgelingen voorgoed worden uitgeworpen. De aarde zal veranderen in een celestiaal koninkrijk. (Zie LV 29:22–29; 88:17–20, 110–15.)

Aanvullende teksten

- Zacharia 14:4–9; 1 Nephi 22:24–25 (Jezus zal op aarde regeren)
- Daniël 7:27 (het koninkrijk zal aan de heiligen worden gegeven)

- LV 88:87–110 (omstandigheden in het millennium)
- Openbaring 20:1–3; 1 Nephi 22:26 (Satan zal worden gebonden)
- LV 101:22–31 (geen vijandschap; geen dood; Satan geen macht meer)
- Jesaja 11:1–9 (de wolf zal bij het lam verkeren)
- LV 43:31; Openbaring 20:7–10 (Satan wordt een korte tijd vrijgelaten)

Het laatste oordeel

Hoofdstuk 46

De oordelen Gods

- Welke andere oordelen zullen vóór het laatste oordeel plaatshebben? Hoe houden al die oordelen verband met elkaar?

In de Schrift staat veelvuldig dat de dag zal aanbreken waarop we voor God zullen staan om te worden geoordeeld. We zullen moeten begrijpen hoe het oordeel in zijn werk gaat, zodat we ons beter kunnen voorbereiden op deze belangrijke gebeurtenis.

In de Schrift lezen we dat we allemaal naar onze werken zullen worden geoordeeld: 'En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken' (Openbaring 20:12; zie ook LV 76:111; 1 Nephi 15:32; Abraham 3:25–28). We zullen ook geoordeeld worden 'naar het verlangen van [ons] hart' (LV 137:9; zie ook Alma 41:3).

Op aarde worden we vaak op onze levenswandel beoordeeld om in het koninkrijk van God te kunnen functioneren. Aan onze doop gaat een beoordeling vooraf in de vorm van een doopgesprek. We worden beoordeeld als we voor een functie in de kerk worden geroepen of in het priesterschap worden bevorderd of een tempelaanbevelingsgesprek hebben.

Alma predikte dat we na onze dood aan een staat van geluk of ellende worden toegewezen (zie Alma 40:11–15). Dat is een oordeel.

Voor de leerkracht: U hoeft niet alles in elk hoofdstuk te behandelen. Stel u bij uw voorbereiding met een gebed in uw hart open voor de Geest om te weten wat u het beste uit het hoofdstuk kunt behandelen.

We worden geoordeeld naar onze woorden, werken en gedachten

- Stel u voor dat u wordt geoordeeld naar uw gedachten, woorden en daden.

De profeet Alma heeft getuigd: ‘onze woorden zullen ons veroordelen, ja, al onze werken zullen ons veroordelen; (...) en ook onze gedachten zullen ons veroordelen’ (Alma 12:14).

De Heer heeft gezegd: ‘Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels. Want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden’ (Matteüs 12:36–37).

Geloof in Jezus Christus bereidt ons mede voor op het laatste oordeel. Door een getrouwe discipel van Hem te zijn en ons van al onze zonden te bekeren, kunnen we vergeving van onze zonden krijgen, rein en heilig worden, zodat we in de tegenwoordigheid van God kunnen wonen. Doordat we ons van onze zonden bekeren, elke onreine gedachte en daad opgeven, zal de Heilige Geest ons hart veranderen, zodat we niet meer geneigd zijn kwaad te doen (zie Mosiah 5:2). Dan zal bij ons oordeel blijken dat we zover zijn om in Gods tegenwoordigheid te komen.

- Bedenk wat u kunt doen om nu verbeteringen aan te brengen in uw gedachten, woorden en daden.

We worden geoordeeld uit de boeken

- Uit welke boeken worden we geoordeeld? Wie zal ons oordelen?

De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat de doden zullen worden geoordeeld op grond van de boeken die op aarde zijn bijgehouden. We zullen ook geoordeeld worden uit ‘het boek des levens’ dat in de hemel wordt bijgehouden (zie LV 128:6–8).

‘Eenieder (...) zal verschijnen voor “de rechterstoel van de Heilige Israëls (...) en dan moeten zij worden geoordeeld naar het heilige oordeel Gods”. (2 Nephi 9:15.) En volgens het visioen van Johannes werden er “boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld

op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.” (Openbaring 20:12). De “boeken” waarover wordt gesproken, verwijzen naar de “verslagen die op aarde worden bijgehouden. (...) het boek des levens (...) is het verslag dat in de hemel wordt bijgehouden.” (LV 128:7.) (*Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* [2000], pp. 226–227.)

Er is nog een boek waaruit we zullen worden geoordeeld. De apostel Paulus predikte dat wijzelf een boek van ons leven zijn (zie Romeinen 2:15). In ons lichaam en onze geest ligt een volledig verslag van alles wat we gedaan hebben, opgeslagen. President John Taylor verkondigde deze waarheid: ‘[De persoon] vertelt het verhaal zelf en getuigt tegen zichzelf. (...) Het verslag dat door de man zelf op de tafelen van zijn eigen geest is geschreven, het verslag dat niet kan liegen, zal op die dag worden geopend voor God en engelen, en voor wie als rechter optreden’ (*Deseret News*, 8 maart 1865, p. 179).

De apostel Johannes leerde: ‘De Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven’ (John 5:22). De Zoon zal anderen vragen Hem terzijde te staan bij het oordeel. De twaalf apostelen uit Palestina zullen de twaalf stammen van Israël oordelen (zie Matteüs 19:28; Lucas 22:30). De twaalf Nephitische discipelen zullen de Nephieten en de Lamanieten oordelen (zie 1 Nephi 12:9–10; Mormon 3:18–19).

Ingaan in een koninkrijk van heerlijkheid

- Hoe zal onze getrouwheid in dit leven van invloed zijn op ons leven in de eeuwigheid?

Na het laatste oordeel gaan wij het koninkrijk binnen waarnaar we hebben toegeleefd. In de Schrift staat dat er drie koninkrijken van heerlijkheid zijn: het celestiale koninkrijk, het terrestriale koninkrijk en het telestiale koninkrijk (zie LV 88:20–32).

In Leer en Verbonden 76, omschrijft de Heer de manieren waarop we kunnen verkiezen ons leven op aarde te leiden. Hij legde uit dat onze keuzes bepalen voor welk koninkrijk we in aanmerking komen. We leren uit deze openbaring dat zelfs de leden van de

kerk in verschillende koninkrijken terechtkomen, omdat ze niet allemaal even getrouw en kloekmoedig zijn in hun gehoorzaamheid aan Christus.

Hierna volgt een overzicht van de soorten levens waaruit we kunnen kiezen en de koninkrijken die gekoppeld zijn aan onze keuzes.

Celestiaal

‘Het zijn zij die het getuigenis van Jezus hebben ontvangen, en in zijn naam hebben geloofd, en zich hebben laten dopen (...) opdat zij, door de geboden te onderhouden, konden worden gewassen en gereinigd van al hun zonden, en de Heilige Geest konden ontvangen.’ Zij zijn het die de wereld hebben overwonnen door hun geloof. Zij zijn rechtvaardig en getrouw, zodat de Heilige Geest hun zegeningen op hen kan verzegelen. (Zie LV 76:51–53.) Wie de hoogste graad van het celestiale koninkrijk beërven, wie goden worden, moeten ook voor tijd en eeuwigheid in de tempel zijn getrouwd (zie LV 131:1–4). Allen die het celestiale koninkrijk beërven zullen voor eeuwig bij onze hemelse Vader en Jezus Christus wonen (zie LV 76:62).

Dankzij het werk dat we in de tempels doen, hebben alle mensen die op aarde hebben geleefd een gelijke kans om de volheid van het evangelie en de heilsverordeningen te ontvangen, zodat zij de hoogste graad van de celestiale heerlijkheid kunnen ingaan.

Terrestiaal

Dezen zijn het die op aarde het evangelie afwezen, maar het nadien in de geestenwereld ontvingen. Zij zijn de eerzamen van de aarde die door de listigheid der mensen blind waren voor het evangelie van Jezus Christus. Dezen zijn het die het evangelie en een getuigenis van Jezus ontvingen, maar niet onversaagd waren. Zij zullen worden bezocht door Jezus Christus, maar niet door onze hemelse Vader. (Zie LV 76:73–79.)

Telestiaal

Deze mensen ontvingen het evangelie of het getuigenis van Jezus niet op aarde noch in de geestenwereld. Zij zullen tot na het

millennium in de hel voor hun eigen zonden lijden en daarna opstaan. ‘Dezen zijn het die leugenaars zijn, en tovenaars en overspeligen en hoereerders en allen die de leugen liefhebben en doen.’ Deze mensen zijn zo talrijk als de sterren des hemels en het zand aan de oever van de zee. Zij zullen worden bezocht door de Heilige Geest, maar niet door de Vader of de Zoon. (Zie LV 76:81–88, 103–6, 109.)

Buitenste duisternis

Dezen zijn het die een getuigenis van Jezus hadden door de Heilige Geest en de macht des Heren kenden, maar die zich door Satan lieten overwinnen. Zij verloochenden de waarheid en weerstonden de kracht van de Heer. Voor hen is er geen vergiffenis, want zij verloochenden de Heilige Geest na die ontvangen te hebben. Zij hebben geen koninkrijk van heerlijkheid. Zij zullen voor eeuwig in eeuwige duisternis, wroeging en ellende bij Satan en zijn engelen wonen. (Zie LV 76:28–35, 44–48.)

- Wat zijn volgens Leer en Verbonden 76:50–53, 62–70 de kenmerken van iemand die de wereld overwint en kloekmoedig is in het getuigenis van Jezus?

We behoren ons nu voor te bereiden op het oordeel

- Wat moeten we doen om klaar te zijn voor het laatste oordeel?

In feite is elke dag een oordeelsdag. We spreken, denken en handelen naar de celestiale, terrestriale of telestiale wet. Ons geloof in Jezus Christus, kenbaar gemaakt in onze dagelijkse handelingen, bepaalt welk koninkrijk we zullen beërven.

We hebben het volledig herstelde evangelie van Jezus Christus. Het evangelie is de wet van het celestiale koninkrijk. Alle voor onze vooruitgang noodzakelijke priesterschapsverordeningen zijn geopenbaard. We zijn de wateren des doops ingegaan en hebben een verbond gesloten om christelijk te leven. De Heer heeft ons gezegd wat ons oordeel zal zijn als we getrouw onze verbonden naleven. Hij zal tegen ons zeggen: ‘Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af’ (Matteüs 25:34).

Aanvullende teksten

- Romeinen 2:6–9; Openbaring 20:12–13 (het oordeel)
- Alma 11:41, 45; Mormon 7:6; 9:13–14 (we worden geoordeeld in een herrezen staat)
- 2 Nephi 29:11; 3 Nephi 27:23–26 (boeken gebruikt bij het oordeel)
- Alma 41:2–7 (ons oordeel hangt af van onze werken, verlangens van ons hart, bekering en volharding tot het einde toe)
- Mormon 3:22 (bekeer u en bereid u voor om voor de rechterstoel te staan)
- Lucas 12:47–48; LV 82:3 (aan wie veel gegeven is, van hem wordt veel geëist)
- LV 88:16–33 (we ontvangen datgene waar we waardig voor zijn)

De staat van de verhoging

Hoofdstuk 47

Het plan voor onze vooruitgang

Toen we bij onze hemelse Vader woonden, heeft Hij ons een plan voor onze vooruitgang voorgelegd. Als we ons aan dat plan hielden, konden we aan Hem gelijk worden, een verheerlijkt wezen. Het plan eiste dat we zijn tegenwoordigheid verlieten en naar de aarde gingen. Deze afzondering was noodzakelijk, omdat we zo konden bewijzen dat we de geboden van de Vader zouden bewaren als we niet in zijn tegenwoordigheid waren. Een onderdeel van het plan was dat we aan het eind van ons aardse leven, zouden worden geoordeeld en beloond naar de mate van ons geloof en gehoorzaamheid.

Uit de Schrift leren we dat er drie hemelse koninkrijken van heerlijkheid zijn. De apostel Paulus heeft opgemerkt dat hij iemand kende die 'tot in de derde hemel' was weggevoerd (2 Korintiërs 12:2). Paulus noemde twee hemelse koninkrijken: Het celestiale en het tererestriale (zie 1 Korintiërs 15:40–42). Het celestiale koninkrijk is het hoogste, en het tererestriale is het tweede. Uit hedendaagse openbaring leren we dat het telestiale koninkrijk het derde koninkrijk is (zie LV 76:81). We leren ook dat er drie hemelen of graden in het celestiale koninkrijk zijn (zie LV 131:1).

De staat van de verhoging

- Wat is de staat van de verhoging?

De staat van de verhoging is eeuwig leven, het soort leven dat God leidt. Hij woont in grote heerlijkheid. Hij is volmaakt. Hij bezit alle kennis en alle wijsheid. Hij is de Vader van geestkinderen. Hij is

een schepper. We kunnen aan onze hemelse Vader gelijk worden. Dat is de staat van de verhoging.

Als we getrouw zijn aan de Heer, zullen we in de hoogste graad van het celestiale koninkrijk wonen. We zullen de staat van de verhoging bereiken, om met onze hemelse Vader in een eeuwige familie te wonen. De staat van de verhoging is de grootste gave die onze hemelse Vader aan zijn kinderen kan geven (zie LV 14:7).

Zegeningen in de staat van de verhoging

- Welke zegeningen zullen er zoal gegeven worden aan wie de verhoging beërven?

Onze hemelse Vader is volmaakt en Hij vindt het heerlijk dat zijn kinderen de mogelijkheid hebben om zoals Hij te worden. Zijn werk en heerlijkheid is ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39).

Wie door geloof in Jezus Christus de staat van de verhoging in het celestiale koninkrijk ten deel vallen, zullen bijzondere zegeningen krijgen. De Heer heeft beloofd: ‘Alle dingen zijn van hen’ (LV 76:59). Dit zijn onder andere de zegeningen die mensen in de staat van de verhoging krijgen:

1. Zij zullen voor eeuwig in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader en Jezus Christus wonen (zie LV 76:62).
2. Zij zullen goden worden (zie LV 132:20–23).
3. Zij zullen voor eeuwig verenigd zijn met hun rechtschapen familieleden en eeuwig nakomelingschap hebben.
4. Zij zullen een volheid van vreugde ontvangen.
5. Zij zullen alles hebben wat onze hemelse Vader en Jezus Christus hebben — alle macht, heerlijkheid, heerschappij en kennis (zie LV 132:19–20). President Joseph Fielding Smith heeft geschreven: ‘De Vader heeft door de Zoon beloofd dat alles wat Hij heeft, gegeven zal worden aan wie gehoorzaam zijn aan zijn geboden. *Zij zullen toenemen in kennis, wijsheid en macht, en van genade tot genade gaan, totdat ze baden in stralend licht zoals op de*

volle dag' (*Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 2, p. 36; cursivering in origineel).

Eisen van de verhoging

De tijd om aan de eisen van de verhoging te voldoen is nu (zie Alma 34:32–34). President Joseph Fielding Smith heeft gezegd: 'Om de staat van de verhoging te verwerven moeten we het evangelie en al zijn verbonden aanvaarden, de plichten op ons nemen die de Heer heeft gesteld, in het licht en het begrip van de waarheid wandelen, en 'leven naar ieder woord dat uit de mond Gods uitgaat' (*Doctrines of Salvation*, 2:43).

Voor de staat van de verhoging moeten we ons geloof in Jezus Christus stellen en daarna in dat geloof tot het eind van ons leven volharden. Ons geloof in Hem moet dusdanig zijn dat we ons bekeren van onze zonden en zijn geboden bewaren.

Hij gebiedt ons allen bepaalde verordeningen te ontvangen:

1. We moeten ons laten dopen.
2. We moeten de handen opgelegd krijgen om te worden bevestigd als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en de gave van de Heilige Geest te ontvangen.
3. Broeders moeten het Melchizedeks priesterschap ontvangen en hun roeping in het priesterschap grootmaken.
4. We moeten de begiftiging in de tempel ontvangen.
5. We moeten voor de eeuwigheid trouwen, hetzij in dit leven, hetzij in het volgende.

De Heer heeft ons, behalve de vereiste verordeningen, ook geboden:

1. God en onze naasten lief te hebben.
 2. De geboden na te leven.
 3. Ons van onze overtredingen te bekeren.
-

4. De gegevens van onze voorouders op te zoeken en de heilsverordeningen voor hen te verrichten.
5. Onze kerkelijke bijeenkomsten zo mogelijk wekelijks bij te wonen, zodat we van het avondmaal kunnen nemen om onze doopverbonden te hernieuwen.
6. Onze familie lief te hebben en in de wegen Gods te sterken.
7. Elke dag alleen en in gezinsverband te bidden.
8. Anderen in woord en voorbeeld het evangelie te leren.
9. De Schrift te onderzoeken.
10. De geïnspireerde woorden van de profeten Gods ter harte te nemen en te gehoorzamen.

Ten slotte moet ieder van ons de Heilige Geest ontvangen en leren zijn aanwijzingen op te volgen.

- Hoe bereiden de verordeningen en verbonden ons voor op de verhoging?
- Hoe helpt geloof in Jezus Christus om de geboden te bewaren?
- Waarom moeten wij de aanwijzingen van de Heilige Geest leren opvolgen om de verhoging in te kunnen gaan?

Als we getrouw blijven en tot het einde toe volharden

- Wat gebeurt er als we tot het einde toe een getrouw discipel van Christus blijven?

De Heer heeft gezegd: 'Indien u mijn geboden onderhoudt en volhardt tot het einde, zult u het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is' (LV 14:7). President Joseph Fielding Smith heeft geschreven: 'Als we in God blijven, dat wil zeggen, zijn geboden onderhouden, Hem aanbidden en zijn waarheid naleven, dan zal de tijd komen dat we zullen baden in stralend licht zoals op de volle dag' (*Doctrines of Salvation*, 2:36).

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Als u een ladder opklimt, moet u onderaan beginnen en stap voor stap naar boven gaan tot dat u de top bereikt; en dat geldt ook voor de beginselen van het

evangelie — u moet met de eerste beginnen en doorgaan tot u alle beginselen van de verhoging hebt geleerd. Maar het zal nog lang duren nadat u door de sluier bent gegaan [bent gestorven], voordat u ze hebt geleerd. Het kan niet allemaal in deze wereld worden begrepen; zelfs aan de andere zijde van het graf zal het een groot werk zijn om ons heil en onze verhoging te leren' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 288).

Joseph Smith heeft verklaard: 'Het eerste beginsel van het evangelie is het karakter van God grondig te leren kennen. (...) God zelf, de Vader van ons allen, heeft, net als Jezus Christus, op een aarde geleefd' (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], pp. 345–346).

Onze hemelse Vader kent onze problemen, onze gebreken en onze zonden. Hij is mededogend en barmhartig voor ons. Hij wil dat wij net als Hij slagen.

Stel u de vreugde voor die wij zullen hebben als we bij onze hemelse Vader terugkeren en kunnen zeggen: 'Vader, ik heb naar uw wil geleefd. Ik ben getrouw geweest en heb al uw geboden onderhouden. Ik ben blij dat ik weer thuis ben.' Dan zullen wij Hem horen zeggen: 'Wèl gedaan, (...), over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer' (Matteüs 25:23).

- Lees Matteüs 25:23. Bedenk hoe u zich zou voelen als u de Heer deze woorden tegen u hoort zeggen.

Aanvullende teksten

- LV 132:3–4, 16–26, 37 (over de verhoging)
- LV 131:1–4 (eeuwig huwelijk is essentieel voor de verhoging)
- LV 76:59–70 (zegeningen van de celestiale heerlijkheid uitgelegd)
- LV 84:20–21 (de macht der goddelijkheid wordt kenbaar gemaakt in de priesterschapsverordeningen)

Voor de leerkracht: Als u de deelnemers aan de les de tijd geeft om over evangeliewaarden na te denken, hun leven en hun liefde voor onze hemelse Vader en Jezus Christus te overdenken, biedt u de Heilige Geest de kans om hen aan te raken.

Lijst met afbeeldingen

Omslag: Simon Dewey, *Levend water*, © Simon Dewey.
Achtergrond © Artbeats

Pagina 4: Foto © NASA en STScI

Pagina 8: Foto © NASA en STScI

Pagina 14: Carl Heinrich Bloch, *Christus bij Emmaüs* (detail). Met toestemming van het Nationaal Historisch Museum Frederiksborg in Hillerød (Denemarken)

Pagina 18: Foto Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/Getty Images

Pagina 24: Foto © Corbis

Pagina 28: Joseph Brickey, *Uit de hof van Eden*. © 1998
Joseph Brickey

Pagina 40: Onbekende schilder, *Joseph Smith*, met dank aan Archieven Gemeenschap van Christus. Danquart Anthon Weggeland, *Brigham Young*, met dank aan het Museum van de kerkgeschiedenis. Onbekende schilder, *John Taylor*, met dank aan Archieven bibliotheek voor kerkgeschiedenis. H. E. Peterson, *Wilford Woodruff*. Lewis Ramsey, *Lorenzo Snow*, met dank aan Museum van de kerkgeschiedenis. A. Salzbrenner, *Joseph F. Smith*, © IRI. C. J. Fox, *Heber J. Grant*, © IRI. Lee Greene Richards, *George Albert Smith*, © IRI. Everett Clark Thorpe, *David O. McKay*, © Everett Clark Thorpe. Shauna Cook Clinger, *Joseph Fielding Smith*, © 1983 IRI. Grant Romney Clawson, *Harold B. Lee*, © IRI. Foto van president Ezra Taft Benson © Busath Photography. Foto van Thomas S. Monson © Busath Photography

Pagina 54: Greg K. Olsen, *Christus wekt het dochtertje van Jairo op*, © 1990 IRI

Pagina 62: Harry Anderson, *Niet mijn wil, maar de uwe geschiede*. © Kerk van de Zevende-dags Adventisten. Kopiëren niet toegestaan

- Pagina 86:** Harry Anderson, *Abraham op de vlakten van Mamre* (detail). © IRI
- Pagina 92:** Harry Anderson, *Christus ordent de twaalf apostelen* (detail). © IRI
- Pagina 100:** Walter Rane, *De verlangens van mijn hart*. Met dank aan het Museum van de kerkgeschiedenis
- Pagina 108:** Harry Anderson *Jezus Christus* (detail). © IRI
- Pagina 142:** Simon Dewey, *Het laatste avondmaal*.
© Simon Dewey
- Pagina 158:** Heinrich Hofmann, *Christus en de rijke jongeling* (detail). Met dank aan C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Pagina 172:** Del Parson, *Jezus wast de voeten van de apostelen* (detail). © 1983 IRI
- Pagina 178:** Foto © Getty Images
- Pagina 184:** Joseph Brickey, *De barmhartige Samaritaan* (detail).
© 2001 Joseph Brickey
- Pagina 190:** Foto George Doyle/Stockbyte/Getty Images
- Pagina 200:** Harry Anderson, *Gaat dan henen en leert al de volken* (detail). © IRI
- Pagina 212:** Keith Larson *Adam en Eva brengen offerande*.
© 1996 Keith Larson
- Pagina 230:** Foto Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Pagina 238:** Foto Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Pagina 258:** Harry Anderson, *Jakob zegent Jozef* (detail). © IRI
- Pagina 264:** Harry Anderson, *De wederkomst*. © IRI
- Pagina 270:** Harry Anderson, *De wederkomst* (detail). © IRI
- Pagina 276:** Nancy Glazier-Koehler, *In vriendschap en vrede* (detail). © 1984 Nancy Glazier-Koehler
- Pagina 282:** John Scott, *Het laatste oordeel* (detail). © 1974 IRI
- Pagina 290:** Dan Baxter, Muurschildering (detail)
-

Register

A

- Aäronisch priesterschap
 - ambten en plichten van, 80–81
 - quorums van, 83
 - Zie ook* Melchizedeks priesterschap; Priesterschap
- Abraham, Gods verbond met, 88
- Adam en Eva
 - eersten op aarde, 27
 - geboden kinderen te nemen, 28
 - Heilige Geest viel op, 32–33
 - huwelijk van, 27
 - kloekmoedige geesten, 27
 - scheiding van, van God, 29–30
 - val van, 28–29
- Afval, grote, 97–98
- Alcohol, 177, 179
- Anderen vergeven, onderdeel van bekering, 117
- Apostel, ambt en plichten van, 83, 104
 - Zie ook* Twaalf apostelen
- Avondmaal, 141–146
 - bediening van, 143–144
 - Christus introduceerde het, 141, 143
 - houding bij deelname aan, 145–146
 - verbonden hernieuwd bij, 144–145

B

- Bedriegen, 193
- Bekering
 - beginselen van, 115–118
 - citaten van Spencer W. Kimball over, 115, 118, 244
 - definitie van, 115
 - het is nu tijd voor, 119
 - noodzaak van, 113
 - zegeningen van, 116–119
- Belijden onderdeel van bekering, 117
- Beproevingen, noodzakelijk voor vooruitgang, 11
- Berouw van zonde, onderdeel van bekering, 116
- Bevestiging. *Zie* Gave van de Heilige Geest
- Bijbel, 47–48
- Bisschop, ambt en plichten van, 81
- Boeken, we worden geoordeeld uit, 284–285
- Boek van Mormon, 48–49
- Buitenste duisternis, 287

C

- Celestiale koninkrijk
 - doop noodzakelijk voor toegang tot, 123
 - staat van de verhoging in, 286, 289–294
 - Christus. *Zie* Jezus Christus
-

D

- Dag des Heren, 149–150
Zie ook Sabbat
- Diaken, ambt en plichten van, 80
- Dienen, 171–176, 198
citaat van Spencer W. Kimball over, 174
- Doden, verordeningen voor, een kenmerk van ware kerk, 96
- Doop, 121–126
nieuw begin door, 126
noodzaak van, 121–123
verbonden van, 125–126
wie zich moeten laten dopen, 124
wijze van, 123–124
- Duivel. *Zie* Satan

E

- Eerlijkheid, 191–194
citaat van Brigham Young over, 191
citaat van Joseph F. Smith over, 194
citaat van Mark E. Petersen over, 191
- Eerste beginselen en verordeningen, 95
volledig teruggebracht door de herstelling, 105–106
- Eerste Presidium, het, 103–104
- Elia, komst van, 267–268
- Eva. *Zie* Adam en Eva
- Evangeliewaarheid hersteld, 105–106

F

- Familiegeschiedenis, 249–252

G

- Gaven van de Geest. *Zie* Geestelijke gaven
- Gave van de Heilige Geest, 129–132
definitie van, 129–130
de invloed van de Heilige Geest herkennen, 131
een van Gods grootste gaven, 131
ontvangst van, 130–131
- Gebed, 35–39
hoe gebeden worden verhoord, 38–39
hoe we bidden, 38
waarom we bidden, 35–37
wanneer we bidden, 37–38
- Geboden onderhouden onderdeel van bekering, 118
- Geboorte, onze tijd en plek van, gekozen door onze hemelse Vader, 10
- Gedachten, we worden geoordeeld naar onze, 284
- Geest, gaven van de. *Zie* Geestelijke gaven
- Geestelijke gaven, 133–140
beschrijving van, 133–138
kenmerk van ware kerk, 96
omzichtig gebruiken, 140
ontwikkelen, 139
Satan imiteert, 139
- Geesten, lichaamsvorm van, 255
- Geestenwereld, 253–257
citaat van Ezra Taft Benson over, 253
leringen van Brigham Young aangaande, 254
- Gehoorzaamheid, 213–218
citaat van Joseph Smith over, 216
doop blijk van, 123

Geloof in getuigenis van anderen,
gave van, 137

Geloof in Jezus Christus, 107–112
citatens van Spencer W. Kimball
over noodzaak van werken
en, 111
definitie van, 107, 110
een geestelijke gave, 107, 138
hoe we kunnen toenemen in,
110–112
uitleg over gevolgen van, uit
Lectures on Faith, 112
waarom we, nodig hebben, 109
zegeningen die volgen op, 112

Gezing, gave van, 138

Getuigenis, citaat van David O.
McKay over, 135

Gevangenis in de geestenwereld,
257

Geven, 197
citaat van Stephen L Richards
over, 197

Gezag
een kenmerk van ware kerk, 94
hersteld, 103

Gezin
belang van, 219, 222
citaat van David O. McKay over,
219
citaat van Harold B. Lee over,
222
eeuwig, 221–223
onderhoud van, 167
relaties, 222–223
succesvol, 222–223
verantwoordelijkheid, 225–229

Gezondheidswet Gods. *Zie* Woord
van wijsheid

God. *Zie* Hemelse Vader

Granen, 180
Groenten, 180
Grote raad, 11

H

Heerlijkheid, koninkrijken van,
285–287

Heiland. *Zie* Jezus Christus

Heilige Geest, 32–34
bezocht Adam en Eva, 32
citatens van Joseph Fielding
Smith over, 34
doop noodzakelijk om gave
van, te ontvangen, 123
eigenschappen van, 33
zending van, 33–34
Zie ook Gave van de Heilige
Geest

Heilsplan, 10–12, 23

Hemelse Vader
citaat van Joseph F. Smith
over onze relatie tot, 9
citaat van Joseph Smith
over de rol van, 5–6
eigenschappen van, 6
kennen, 6–7
lichaam van, 6
mensen naar zijn beeld
geschapen, 6
ons potentieel om aan, gelijk
te worden, 9
regeert alles, 5
Schepper aller dingen, 5
vaderschap van, 9
verlangen van, dat we de
eigenschappen die Hij heeft,
ontwikkelen, 10–12
werkelijkheid van, 5–6
werk en heerlijkheid van, 6

Herstelling van de kerk
door Joseph Smith, 102–105
voorzegd, 98, 101–102
Hete dranken, 179
Het gezin: een proclamatie aan de
wereld, 10, 219, 222, 223, 225,
226, 228, 229
Hof van Eden, 29
Hogepriester, ambt en taken van,
82
Huwelijk
citaat van Spencer W. Kimball
over, 234
eeuwig, 231–236

I

inzien van zonde, onderdeel van
bekering, 116
Israël
citaat van Joseph Fielding Smith
over vergadering van, 261
citaat van Russell M. Nelson
over vergadering van, 262
naam van Jakob veranderd in,
259
vergadering van het huis van,
259–263
verstrooiing van het huis van,
259–260
Israëlieten, 259

J

Jakob
Gods verbond met, 259
naam veranderd in Israël, 259
Jezus Christus

Eniggeboren Zoon van de
Vader, 55–56
geboorte en zending voorzegd,
53–55
gehoorzaamde de Vader, 216
geordend in voorsterfelijk
bestaan, 9
introduceerde het avondmaal,
141–143
leringen van, 57–58
leven van, 57–61
liefde van, 57–58
maakte met de verzoening
zegeningen mogelijk, 60–61
offer van, 60, 159–160
Orson F. Whitney's visioen van
lijden van, 59
Redder en Leider op aarde, 15
Schepper, 23–25
stichtte kerk, 58
verlossing door, 59–61
volmaakte leven van, 55–57
voorbeeld van hulpbetoon,
172–173
voorbeeld van naastenliefde,
183–185
wil dat we anderen dienen, 173
Zie ook Geloof in Jezus Christus;
Verzoening; Wederkomst van
Jezus Christus

K

Kennis, gave van, 136
Kerk van Jezus Christus
afvalligheid van, 97–98
gezag in, 94, 103

hersteld, zal nooit verdwijnen, 106
 herstelling van, voorzegd, 98, 101–102
 in Amerika, 96
 in vroege tijden, 93–99
 kenmerken van, 93–96
 lid worden van, door doop, 123
 openbaring in, 93–94
 opgericht door Joseph Smith, 103–104
 organisatie van, 94–95, 103–104
 tegenwoordig, 103–106

Keuzevrijheid
 een eeuwig beginsel, 19
 noodzakelijk in heilsplan, 20
 Satan wilde, wegnemen, 19
 uitoefenen zonder herinnering aan voorsterfelijk leven, 11
 vereist keuzes, 20–21

Kinderen
 Adam en Eva geboden, te nemen, 28
 verantwoordelijkheid van, 228–229

Koffie, 179
 Kruiden, 180
 Kuisheid, 237–245
 citaat van Gordon B. Hinckley over verleidingen overwinnen, 240–241

L

Leer en Verbonden, 49
 Leraar, ambt en plichten van, 80–81
 Liegen, 192
 Lucifer. *Zie* Satan
 Luiheid, 168–169

M

Melchizedeks priesterschap
 ambten en plichten van, 82–83
 quorums van, 83–84
Zie ook Aäronisch priesterschap; Priesterschap

Mens
 citaat van Joseph F. Smith over goddelijke ouders van de, 9
 geschapen naar Gods beeld, 6
 kind van God, 9
 regeert over Gods scheppingen, 5

Millennium, 277–281
 citaat van Brigham Young over, 272
 citaat van John Taylor over, 279

Moeders
 citaat van Boyd K. Packer, 227–228
 verantwoordelijkheid van, 227–228

N

Naastenliefde, 183–189
 citaat van Joseph Smith over, 188
 citaat van Thomas S. Monson over, 186

Nieuw en eeuwigdurend verbond, 90

O

Offerande, 159–164
 Offergaven, 195–199
 citaat van Gordon B. Hinckley over, 199
 citaat van Heber J. Grant over, 199
 citaat van Stephen L Richards over, 197

Onderwijs
gave van, 137
uit dit boek, 1–3
Ongehoorzaamheid, gevolgen van, 216–217
Ontspanning, 169
Oordeel
boeken gebruikt voor, 284–285
door Jezus Christus, 285
Laatste, 283–288
voorbereiding op, 287
woorden, werken en gedachten gebruikt in, 284
Oordelen Gods, 283
Oorlog in de hemel, 15–16
Openbaring, kenmerk van ware kerk, 93, 95
Ouderling, ambt en plichten van, 82
Ouders, verantwoordelijkheid van, 167, 225–226

P

Paradijs
citaat van Jedediah M. Grant over, 256–257
citaat van Wilford Woodruff over, 256
in de geestenwereld, 256
Parel van grote waarde, 50
Patriarch, ambt en plichten van, 82
Patriarchale zegens, 10, 82, 139
citaat van Thomas S. Monson over, 10
Persoonlijkheid ontwikkeld in voorsterfelijk leven, 9–10
President van de kerk, 41
citaat van Wilford Woodruff over, 43
leidt de kerk, 104

nu een levende profeet, 42–43
steunverlening aan, 43
zegeningen voor gehoorzaamheid aan, 44
Zie ook Profeten
Priester, ambt en plichten van, 81
Priesterschap, 71–76
afdelingen van, 77–79
citaat van Joseph F. Smith over, 80
definitie van, 71
hoe het goed wordt gebruikt, 74
hoe mannen het, ontvangen, 73–74
noodzaak van het, 71, 73
organisatie van de, 77–85
sleutels van het, 79–80
zegeningen voor juist gebruik van, 75
Zie ook Aäronisch priesterschap; Melchizedeks priesterschap
Profeten, 41–45
God heeft altijd, geroepen, 42
voorgeordend, 9–10
woorden van, zijn schriftuur, 50
woordvoerders van God op aarde, 41
Profetie, gave van, 137

R

Raad in de hemel, 11
Ring, 104
Rusten, 169, 180

S

Sabbat, 147–152
definitie van, 147
doel van, 147–148
geschiedenis van, 149

heiligen, 150–151
 zegeningen voor heiligen van,
 151
 Zondag, 149
 Satan
 gebonden in het millennium,
 279
 imiteert gaven van de Geest,
 139–140
 korte tijd vrij aan het eind van
 het millennium, 280
 uit de hemel gezet, 15–16
 verleidde Eva, 29
 verleidt ons, 16
 verzet tegen het goede, 19,
 21–22
 vocht in de hemel tegen Jezus,
 15
 wil dat we de wet van kuisheid
 overtreden, 241–343
 wilde keuzevrijheid afschaffen,
 13, 15
 Schepping
 blijk van Gods liefde, 25–26
 door Jezus Christus, 23–24
 uitvoering van de, 23–24
 Schrift, 47–51
 bestuderen, 51
 vier boeken, 47–50
 Sluier bedekt herinnering aan
 hemels thuis, 11
 Smith, Joseph
 kerk hersteld door, 102–106
 waarheid hersteld door,
 102–106
 Stelen, 192
 Sterkedrank, 177, 179
 Stimulerende en verdoovende
 middelen, misbruik van, 179

T

Tabak, 179
 Talen, gave van, 133, 135
 Talenten
 citaat van Heber J. Grant over
 ontwikkeling van, 210
 citaat van Joseph F. Smith over
 verantwoordelijkheid voor,
 210
 citaat van Marvin J. Ashton over
 het ontwikkelen van, 210
 ontwikkeld in voorsterfelijk
 leven, 9–10
 ontwikkelen, 207–210
 Tarwe, 180
 Tekenen des tijds. *Zie* Wederkomst
 van Jezus Christus
 Telestiale heerlijkheid, 286–287
 Tempels
 eeuwig huwelijk voltrokken in,
 232–233
 werk in, in millennium, 277, 280
 werk verricht in, 247–252
 Terrestriale heerlijkheid, 286
 Thee, 179
 Tiende, 199
 citaat van Gordon B. Hinckley
 over, 199
 citaat van Heber J. Grant over,
 199
 citaat van Stephen L Richards
 over, 197
 Toets, dit leven een, 10–11
 Twaalf apostelen, oordeel door,
 285
Zie ook Apostel

V

- Vader in de hemel. *Zie*
Hemelse Vader
- Vaders, verantwoordelijkheid van,
226–227
- Val, de, 28–30
gevolgen van, 30–31
- Vasten, 153–157
juiste manier van, 153–154
zegeningen van, 156–157
- Vastendag, 155–156
- Vastengaven, 156, 198
- Verbond
Abrahamitisch, 88–89
definitie van, 87, 88
doop-, 125–126
hernieuwd door avondmaal, 144
nieuw en eeuwigdurend, 90
- Verbondsvolk, 87–91
- Vergeving
bij overtreding van de wet van
kuisheid, 244
blijdschap door, 118
citaten van Spencer W. Kimball
over, 244–245
- Vergeving van zonden, doop tot,
121
- Vergeoeden, onderdeel van
bekering, 117
- Verhoging, staat van de, 289–294
citaat van Joseph Fielding Smith
over, 292
eeuwig huwelijk essentieel voor,
231–232
waardig zijn, 16
- Verordeningen
hersteld, 103
kenmerk van ware kerk, 95–96
- Vertalen, gave van, 135
- Vertolking van tongen, gave van,
133
- Verzegelingsgezag hersteld door
Elia, 267–268
- Verzoening, 63–70
Christus enige die, kon brengen,
64
Christus leed en stierf om, te
brengen, 59–61, 64
citaat van Joseph Fielding Smith
over, 115
noodzakelijk voor heil, 63
opstanding het gevolg van, 65
redding van zonde het gevolg
van, 65–69
verhaal van Boyd K. Packer
illustreert, 66–69
Zie ook Jezus Christus
- Vlees, 180
- Volharden tot het einde,
zegeningen van, 293–294
- Voorordening, 9–10
citaat van Joseph Smith over, 10
- Voorouders helpen, 249–252
- Voortplantingsvermogen, het
menselijk, 239
- Vooruitgang, op aarde leven
noodzakelijk voor, 10–11
- Vreugde, volheid van, 11
- Vrijheid om te kiezen. *Zie*
Keuzevrijheid
- Vruchten, 180

W

- Wederkomst van Jezus Christus,
271–275
tekenen van de, 265–269, 274
- Werken, 165–170, 184
citaat van David O. McKay over,
170
citaat van Heber J. Grant over,
167
- Werken, we worden geoordeeld
naar, 284
- Weten dat Jezus Christus de zoon
van God is, gave van, 137
- Wijken, 104
- Wijn, 177, 179
- Wijsheid, gave van, 136
- Wonderen verrichten, gave van, 138
- Woorden, we worden geoordeeld
naar, 284
- Woord van wijsheid, 177–182
citaat van Heber J. Grant over,
181

Z

- Zendingswerk, 201–206
citaat van Ezra Taft Benson over,
203
- Zeventiger, ambt en plichten van,
82
- Zondag, de sabbat, 149–150
- Zonde
allen schuldig aan, 113
definitie van, 113
- Zonde verzaken, onderdeel van
bekering, 116

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

